

புண்ணிய பூமி

கர்மயோகி

புண்ணிய பூமி

கர்மயோகி

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
பிளாட் 4, வெங்கடநகர் விரிவு,
பாண்டிச்சேரி 605 011.

புண்ணிய பூமி

- * முதற் பதிப்பு : மே 1995
- * இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூலை 1999
- * உரிமை : ஆசிரியருக்கு
- * ஒளிக்கோர்வை : இண்டிக்ரா
பாண்டிச்சேரி
- * அச்சு : அகரம் பிரிண்டர்ஸ்
சிவகங்கை
- * விலை : ரூ. 70.00

முகவுரை

‘பன்னிரண்டாண்டு வற்கடம்’ என்ற தொடர் நம் இலக்கியத்திற்கும், வழக்கத்திற்கும் சொந்தம். 1943 இல் வாங்காளத்தில் பஞ்சம் வந்தது. 1947 இல் சுதந்திரம் வந்தது. 1947 முதல் இன்று வரை அளவுகடந்த உணவுப் பற்றாக்குறை பலமுறை எழுந்தும், பஞ்சம் தலை தூக்கவில்லை. நாடு சுதந்திரம் பெற்றதால், பஞ்சத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் பெருமுயற்சி செய்தது. சமீப கால ஆராய்ச்சியின் பலனாக, “ஜனநாயக ஆட்சியும், சுதந்திரமான பத்திரிகை உலகமும் உள்ள நாட்டில் பஞ்சம் எழுந்ததில்லை” எனக் கண்டுள்ளனர். பத்திரிகை உலகம் செய்யும் சேவையை உலகம் அறியும். பஞ்சத்தையும் தடுக்கவல்லது பத்திரிகை உலகம் என்று இன்று நாம் கேள்விப்படுகிறோம்.

நாகரிக உலகத்தின் உன்னத அங்கங்களில் பத்திரிகை உலகம் ஒன்று. இயற்கை வளத்தை, வாழ்க்கை வளமாக மாற்றுவது தொழிலும், தொழில் நுணுக்கமுமாகும். அறிவின் சிறப்பை வாழ்க்கை வெற்றியாக மாற்றுவது கல்வித் திட்டம். நாட்டிலுள்ள உயர்ந்த அறிவுப் பொக்கிஷங்களை அனைவருக்கும் அளிப்பது பத்திரிகை. புதுவையின் ஆன்மிக ஜோதியைத் தமிழ்நாட்டுப் பக்தர் உள்ளங்களைத் தொடும்படிச் செய்தது “அமுதசுரபி”. அதில் அன்னையைப் பற்றி வெளியான கட்டுரைத் தொகுப்பு “புண்ணிய பூமி”. புண்ணியம் என்ற சம்ஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு மூலம் - to purify - தூய்மைப்படுத்துதல் என்பதாகும். நம்மைத் தூய்மைப்படுத்தும் செயல் புண்ணியமானது. அது நம் ஆன்மாவை இறைவனிடம் சேர்க்கும்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் செய்த யோகம் மனிதனை இறைவனிடம் சேர்க்கும் மோட்சத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டதன்று. மனித வாழ்விலிருந்து மரணம், துன்பத்தை அழிக்கும் குறிக்கோளைக் கொண்டது. மனிதன் இறைவனாகும் பாதை இந்த யோகத்தின் பாதை.

ஒருமுறை புதுவை வழியாகப் போனவரும் தமக்கு அன்னை அழைப்பிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தார் என்று நான் அறிந்தபின், புதுவையுடன் எந்த வகையில் தொடர்பிருந்தாலும் அது அவருக்கு அன்னையின் அழைப்பாகும் என்று கவனித்துப் புரிந்து கொண்டேன். அன்னையை அறிந்து அவர்மீது பக்தி கொண்டவர்களை நாம் அன்பர் என்று அறிகிறோம். எவருடைய ஆன்மா தன்னையறிந்து தன்னருகில் வாழ்கிறதோ, அவர்களை அன்னை தம்மைச் சேர்ந்தவராக அறிகிறார். அதுவே அவர் அறிக்கை. ஆரோவில் நகரம் தொடங்கும் பொழுது அங்குள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அன்னை, “அவர்களே நகரத்தின் முதற் குடிமக்கள்” என அறிவித்தார். மண்ணில் புதுவை புண்ணிய பூமி. மனதில் அன்னையைப் பிரதிஷ்டை செய்தால் அது புண்ணியம் சுரக்கும் ஊற்றாகும்.

— கர்மயோகி

புண்ணிய பூமி

உள்ளே:

I. அன்னை

1. @ u û] c @ W® kRo Yôrdû L " Lr f£Ls #1	8
2. Yôrdû L " Lr f£Ls #2	14
3. @ u û] ùNôu] Lû RLs	19
4. £kRû] U Ls	24
5. ùU[] m	29
6. ùRnY R¬N] m 1	34
7. ùRnY R¬N] m 2	40
8. @ u û] dİ LkR DVokR Ø û \	45

II. அன்பர்கள் அனுபவங்கள்

1. அன்பர் அனுபவம் I	53
2. அன்பர் அனுபவம் II	60

III. குடும்பம்

1. குடும்பம்	67
2. பிறந்த குழந்தையின் வளர்ந்த அறிவு	74
3. மேற்படிப்பு	79
4. வேலைக்குப் போகும் பெண்கள்	88
5. ஞாபகம்	96
6. ஏமாற்றம்	102

7. இனிமை	110
8. எதிர்காலம்	116
9. செல்வம்	126
10. அதிர்ஷ்டம்	135

IV. புஷ்பாஞ்சலி

1. மலர்ப் பிரசாதம்	146
--------------------	-----

V. சிறுதொழில்

1. சிறுதொழிலில் செய்த பெரிய பிரார்த்தனை	178
---	-----

VI. புண்ணிய பூமி

1. புண்ணிய பூமி	184
2. ஆரோவில் நகரம்	188
3. ஏரிக்கரை	193
4. தவப்பயன்	200
5. உலகச் சமாதானம்	204

VII. யோக வாழ்க்கை

1. மனம் மாற வேண்டும்	214
2. இரஸவாதம்	220
3. தவிர்க்க முடியாதது	229
4. நான்	238
5. பேரின்பம்	248
6. இரண்டாம் கட்டம்	255

I. அன்னை

அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர்

1. வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் - 1

ஆயிரம் நிகழ்ச்சிகளால் அமைந்த வாழ்வு, ஒரு சமயம் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடும். ஒருவன் தன் சொத்தை இழந்தால் அது அவனுக்கு முக்கியம். மற்றொருவர் பெருஞ் செல்வம் பெற்றால் அது பலருக்கு முக்கியம். அவன் அந்தச் சொத்தைப் பெற்ற விதம் அனைவரையும் கவர்வது போலிருந்தால், அந்தச் செய்தி தானே பரவ ஆரம்பித்தால் வாழ்வு இலக்கியமாக மாறுகிறது. வாழ்வை மறக்கும் உலகம், இலக்கியத்தை மறப்பதில்லை. பொருள் முக்கியமானதென்றாலும், அப்பொருளைப் பெற மனிதன் முயலும் வகையில் அவனது உணர்ச்சிகள், நிகழ்ச்சிகளுடன் கலந்து உணர்ச்சியால் நிகழ்ச்சி நிர்ணயிக்கப்படும் பொழுதும், நிகழ்ச்சியால் உணர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டு உயரும் பொழுதும் இலக்கியம் பிறக்கிறது. அந்த இலக்கியத்தின் பேர் உருவங்கள் பல. சிறு உருவங்கள் ஏராளம். உயர்ந்த கருத்தை எளிய மனிதனுக்கு உணர்த்த இலக்கியத்தின் சிறு உருவங்கள் பயன்படுகின்றன. சீச்சி இந்தப் பழம் புளிக்கும் என்ற கதையின் உண்மையை நாம் அன்றாடம் வாழ்க்கையில் காண்கிறோம். அழியா உண்மையை அறிவிப்பது அழியா இலக்கியம்.

தத்துவம் உயர்ந்தது. மனிதனுக்கு எளிதில் புரியாதது. ஆன்மிகம் உன்னதமானது. மனிதனுக்கு எட்டாதது. எட்டாததை அறிவால் தொட முயல்வது

மனித இயல்பு. கண்டார் விண்டாரில்லை என்பது ஆன்மிக உண்மையைப் பொறுத்தவரையுள்ள நிலை. கண்டவர் விண்டுரைக்க முடியாததைச் சூட்சும அறிவுள்ளவனுக்கு மனத்தில் படும்படிச் சொல்லும் முறைகளைக் கண்டுகொண்டவர்கள் நம் முன்னோர். அந்தக் கடைசிக் கட்டத்தைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் விளக்குவதில் அதிகத் திறன் பெற்றவர்கள் இந்தியர் என நாம் பெயர் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்காக அவர்கள் கையாண்ட முறை analogy, உதாரணத்தால் ஒப்பிட்டு விளக்கும் முறையாகும். அது இந்தியர்களுக்கே தனியாக ஏற்பட்ட சிறந்த முறை. அத்வைதிகளிடம் பிரபலமான analogy பாம்பும், பழுதுமாகும். இன்றுவரை அவர்களிடம் உள்ள முறை அது.

சாதாரண மனிதனுக்குத் தத்துவமோ, ஆன்மிகமோ கொம்புத் தேனாகும். புராணங்களும், காலக்ஷேபங்களும் அவனுக்காக ஏற்பட்டவை. உயர்ந்த தத்துவத்தை அதன் உயர்வு குறையாமல் சொல்பவை காலக்ஷேபங்கள். அவதாரப் புருஷர்கள் வாழ்க்கை வரலாறு பக்தர்களுக்கு முக்கியமானது. இராமகிருஷ்ண உபநிஷதத்தை அனைவரும் விரும்பிப் படிப்பார்கள். பரமஹம்ஸரின் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகள் அவர் உபதேசத்தைப் பக்தர்கள் மனத்தில் பதிய வைக்கும் திறனுடையவை. ஆங்கிலத்தில் anecdotes என்று வழங்குவதை நாம் வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகள் என்கிறோம். அவதாரப் புருஷர்களின் வாழ்வில் நடந்த சிறு நிகழ்ச்சிகள் அவர்களுடைய உயர்ந்த இலட்சியங்களை விளக்கும் வகையில் அமையும். அவற்றைப் படித்தவர்கள் அதன் பிறகே தத்துவத்தின்

உயர்வை அறிவதும் உண்டு. எல்லோர் மனத்திலும் உயர்ந்த தத்துவ இலட்சியங்களைப் பதிய வைக்கும் திறன் அவற்றுக்குண்டு.

சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நீதிபதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர் ஜில்லா ஜட்ஜாக இருக்கும் பொழுது ஆகஸ்ட் 15 தரிசனத்திற்கு வந்திருந்தார். அவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய பொழுது அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றார். தத்துவத்தின் சாரத்தைச் சொல்லட்டுமா, அல்லது அவர்கள் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லட்டுமா என்றேன். தத்துவம் வேண்டாம் anecdotes சொல்லுங்கள் என்று பதில் வந்தது. சமீபத்தில் அதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. நெடுநாள் ஆசிரமத்திலேயே வாழ்ந்தவர்கள் மட்டும் அறியக்கூடிய அந்நிகழ்ச்சிகளில் சிலவற்றை மட்டும் இங்கு எழுதுகிறேன். எல்லா ஆசிரமச் சாதகர்களும் நீண்ட நாளாக வரும் பக்தர்களும் இதுபோல் அறியும் நிகழ்ச்சிகள் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவை. சில நூறு நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமே வெளியாகியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் பல கோணங்களில் நடமாடுகின்றன. நானறிந்த சிலவற்றைக் குறிக்கின்றேன்.

சேலத்தில் ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர். அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பக்தரல்லர். ஓரிரவு ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவர் கனவில் தோன்றினார். காட்சி தத்ருபமாக இருந்ததால் அவர் பிரமித்துப்போய் எழுந்து என்ன செய்வது என்று தெரியாமலிருக்கும் பொழுது, 'நாளை நாம் அவசியம் பாண்டிச்சேரிக்குப் போக வேண்டும்'

என்று நினைத்தார். காலையில் ரேடியோ ஸ்ரீ அரவிந்தர் சமாதியடைந்ததை அறிவித்தது தியாகிக்குத் தம் கனவை விளக்கியது. இன்றும் பகவான் சூட்சும உலகிலிருக்கின்றார். அங்குப் போக முடிந்தால் பகவானைக் காணலாம் என்று அன்னை அடிக்கடி சொல்வதை மனத்தில் கொண்ட பக்தர் ஒருநாள் தம் தியானத்தில் சூட்சும உலகை நோக்கிப் போவதைக் கண்டார். அங்கு, பகவான் பொன்னொளியுடன் காட்சியளிப்பதையும் கண்டார். பொன்னொளியின் பிரகாசத்தில் மேலும் பகவானைக் காண முடியாமல் திகைத்தார்.

சித்தி பெற்றவர்கள் வாழும் இடம் புண்ணிய ஸ்தலம். யாத்திரைக்குரிய இடம் என்பதை மனத்தில் ஏற்றுக்கொண்டவர் குள்ளச்சாமி. பாரதி புதுவையில் வாழ்ந்த நாளில் வாழ்ந்தவர். குள்ளச்சாமி என்ற தலைப்பில் பாரதி ஒரு கவிதையும் எழுதியுள்ளார். குப்பையில் கிடந்த அழுக்குத் துணிகளை மூட்டையாக முதுகில் தாங்கி வந்தவரைப் பாரதி, “ஏன் இந்த அழுக்கு மூட்டையைச் சுமக்கின்றீர்கள்?” என்று கேட்ட பொழுது, “நீ உன் மனத்தில் அழுக்கைச் சுமக்கின்றாய், நான் முதுகில் வைத்திருக்கிறேன்” என்றார். ரமணமகரிஷி வாழ்ந்த இடத்தையும், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாழ்ந்த வீட்டையும் தீர்த்த யாத்திரைக்குரிய இடமாகக் கருதி அவற்றை நோக்கி நடந்து சென்று புண்ணியம் பெற்று அங்கிருந்து திரும்பி மீண்டும் அதே யாத்திரையைத் தொடர்ந்த மகான் அவர். ஒரு நாள் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வீட்டினுள் வந்து பகவான் எதிரில் நின்று அங்கிருந்த

பாத்திரத்தை எடுத்துத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்து, மீண்டும் நிமிர்த்தி வைத்துவிட்டுப் போனார். அதன் கருத்தை விளக்க வேண்டும் என்று பகவானைக் கேட்டபொழுது, 'பாத்திரம் காலியானால்தான் புதியதை அதனுள் வைக்க முடியும் என்பதுபோல் பழைய சித்தியை விட்டு அகன்றால்தான் புதிய சித்தி பெறமுடியும்' என்று குள்ளச்சாமி சொல்கிறார் என்று பகவான் விளக்கம் அளித்தார். சிறு வயதில் தியானத்தில் பல மகான்களைக் கண்ட அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் கண்டு அவரைக் கிருஷ்ணா என்று அழைத்தார். இவர் பூவுலகில் உயிரோடு இருக்கின்றார். அவரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் தியோன் என்பவரைச் சந்தித்து குருவாக ஏற்றுக் கொண்டார் அன்னை. அவரை விட்டு வந்து பாண்டியில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருப்பதைக் கணவர் மூலம் கேள்விப்பட்டு, பகவானைப் பார்க்க வந்தவர், ரோட்டில் ஒருவரைப் பார்த்து வீட்டின் அடையாளம் கேட்டார். வீட்டைக் காட்டியவருடைய விலாசத்தையும் குறித்துக் கொண்டார். உள்ளே சென்று பகவானைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் இவரேதான் தியானத்தில் கண்ட கிருஷ்ணா என அறிந்தார். அன்றிலிருந்து மாதம் தவறாமல் வீட்டைக் காட்டியவருக்குக் கடிதம் எழுதி ஒரு தொகையையும் கடைசிவரை அன்னை அனுப்பி வந்தார்.

டாக்டர் பக்தர் ஒருவர் ஆபரேஷன் செய்த மறுநாள் அவரை அடுத்த டாக்டரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுத் தரிசனத்திற்கு வந்துவிட்டதை ஆபரேஷன் செய்து கொண்டவர் மன்னிக்கவில்லை. செய்த ஆபரேஷனில்

ஏதோ ஒரு சிறு குறை இருப்பதாக உணர்ந்தார். சிறுநீர் கழியவில்லை. சிரமம் அதிகமான சமயம் டாக்டரை மனதில் குறை கூறிக்கொண்டு வலியுடனிருக்கும் பொழுது யாரோ ஒரு மனிதர் திடீரென அங்கு வந்து அவரை விசாரித்தார். தம் குறையை வியாதியஸ்தர் அவரிடம் கூறினார். வந்தவர் வியாதியஸ்தருடைய காலைப் பிடித்து உலுக்கினார். சிறுநீர் பிரிந்தது. தரிசனம் முடிந்து வந்த டாக்டர் இதைக் கேள்விப்பட்டார். வந்தவர் யார் என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. முடிவான நிலையில் டாக்டருக்குச் சந்தேகம் வந்து வியாதியஸ்தரிடம் வந்தவருடைய அடையாளம் விசாரித்து, பகவானுடைய இளம் வயது போட்டோவைக் காட்டியபொழுது, வந்தவர் அவரே என உணர்ந்தார்கள்.

2. வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் - II

சித்தியால் பெறுவதைப் பக்தியாலும் பெறுவதுண்டு. ஞானாநந்தரிடம் வந்த பிரெஞ்சுக்காரப் பெண் ஆங்கிலத்தில் பேசியதை அவரிடம் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்ன பொழுது, ஞானாநந்தர் தமிழில் சொன்ன பதில், அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு முன்னமே தமக்கு விளங்கியதாக அப்பெண்மணி சொன்னார். இது சித்தி பெற்றவர் பெறும் பேறு. பக்தியால் இப்பெண்மணி இத்திறனைப் பெற்றிருந்தார்.

அன்னையிடம் தம் தாய்மொழியில் எப்படிப் பேசுவது என்று திகைத்தவர் பேசியதை அன்னை புரிந்துகொண்டு அவருக்குத் தேவையானதைக் கொடுத்தார். ஒரு முறை தம்மையறியாமல் ஒரு தமிழ் வார்த்தையும் பேசினார். எந்த மொழியில் பேசினாலும் அதன் சாரத்தை அன்னை புரிந்து கொள்வதுண்டு.

தம் வீட்டில் ஒருவருக்கு உடல்நிலை மோசமாக இருப்பதை நள்ளிரவில் அன்னையிடம் சொல்ல வேண்டும் எனத் தோன்றி, ஜன்னலைத் தட்டி ஆசிரமச் சாதகர் ஒருவரை எழுப்பி, உடனே இந்தச் செய்தியை அன்னையிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டார். சாதகர் செய்வது அறியாமல் சரி என்று சொல்லிவிட்டு சமாதியருகே சென்று தம் மனத்திலிருந்ததைச் சொல்லி விட்டார். மறுநாள் காலையில் அன்னையிடம் சென்று தம் குடும்பத்தினருடைய உடல் நிலையை அவர் பேச ஆரம்பித்தவுடன் அன்னை “இரவே அந்தச் செய்தியை என்னிடம் சொல்லிவிட்டார்” என்று பதிலளித்தார்.

ஆசிரமத்திலுள்ள பசுக்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினால் அன்னை அவற்றைப் பார்வையிட பால்கனிக்கு வருவதைப் பசு தரிசனம் என்றும், காய்கறிகளை விநியோகம் செய்வதன் முன் அன்னையின் பார்வைக்குக் கொண்டு வருவதைக் காய்கறி தரிசனம் என்றும் வழங்கினார்கள்.

அன்னை வளர்த்த பூனையைப் பிறகு வேறிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார். ஒருநாள் அப்பூனை அன்னையின் அறைக்கெதிரில் எதிர்க்கட்டத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு நகராமல் இருந்தது. அன்னை தம் அறையிலிருந்து அதைப் பார்க்க வந்தார். அன்னையைப் பார்த்துக் கொண்டே அது தன் உயிரை விட்டது. இறக்கும் தருவாயில் அன்னையைக் காண வந்ததாக அன்னை கூறினார்.

பணத்தை அன்னை எடுக்கும்பொழுது தமக்குத் தேவையான தொகை சரியாக வருவதை ஒவ்வொரு முறையும் சாதகர்கள் கண்டுள்ளார்கள். மணிலாப் பயற்றை அவர்கள் விநியோகம் செய்வதுண்டு. ஒவ்வொரு வருக்கும் இத்தனை பயறு என்று மனத்தில் கணக்கு வைத்திருப்பார் அன்னை. அவர் கை அவரையறியாமல் அந்த எண்ணிக்கையைச் சரியாக எடுப்பதுண்டு.

கங்கையில் உள்ள அணையில் ஓர் அஸ்திவாரமான கட்டட அமைப்பு சேதமாகிவிட்ட பொழுது அதை மீண்டும் கட்ட முயன்று பலமுறை தோல்வியடைந்தார்கள். அங்குள்ள இன்ஜினீயர் அன்னையிடம் வந்து அதைப் பற்றிக் கேட்ட பொழுது, “கங்கை சக்தி வாய்ந்த தெய்வமாயிற்றே. கங்கா தேவிக்குப் பிரார்த்தனை

செய்யும் பழக்கம் உண்டல்லவா? அதுபோல் பிரார்த்தனை செய்” என்றார். அத்துடன் ஒரு சிறு கல்லை அவரிடம் கொடுத்து அதைக் கட்டடம் கட்ட வேண்டிய இடத்தில் நீரில் போடச் சொன்னார். கட்டடம் பழுதின்றி முடிந்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் அறையைச் சுத்தம் செய்யும் சாதகர் அறைக் கதவை நகர்த்திய பொழுது அதன் மீது உட்கார்ந்திருந்த பறவை பறந்து சென்றதைக் கண்ட பகவான் அன்னையிடம், “இனி கதவை ஜாக்கிரதையாக நகர்த்தச் சொல். அப்பறவைக்குச் சிரமம் கூடாது” என்றார்.

ஒரு பக்தர் வீட்டில் பொருள்கள் திடீரென்று காணாமல் போவதும், சில நாள் கழித்துத் திடீரென வருவதுமாக இருந்தன. ஏதோ மந்திரச் சக்தி என்று அறிந்தனர். ஒரு சமயம் அதிகப் பணம் மறைந்துவிட்டது. இதைப் பகவானிடம் சொன்ன பொழுது, “ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயரால் சொல்கிறேன். நீ இந்த இடத்தை விட்டுப்போ” என்று அந்தச் சக்தியிடம் உத்தரவிடச் சொன்னார். உடனே அது விலகிவிட்டது.

அறையில் விரித்திருந்த கம்பளத்தின்மீது நடந்து கொண்டிருந்த அன்னை திடீரென நின்றார். பிறகு தொடர்ந்து நடந்தார். “ஏன் இப்படி?” என்று கேட்டதற்கு, “கம்பளம் என்னிடம் பேசியது. நான் எப்படியிருக்கின்றேன் என்று கேட்டது, நீ அழகாக இருக்கிறாய்” என்று பதில் சொன்னேன்” என்றார் அன்னை.

கிழிந்த சட்டையுடன் தரிசனத்திற்கு வந்த சாதகரை டெய்லரிடம் அனுப்பி உடனே அதைத் தைக்கச்

சொன்னார் அன்னை. கிழிந்த புடைவைகளையும் தைத்து அன்னை அணிவதுண்டு. தைக்காமல் கிழிசலுடன் இருப்பதை அன்னை அனுமதிப்பதில்லை.

விளையாட்டு மைதானத்தில் ஒருநாள் அன்னை பிள்ளைகளை நோக்கி, “விஷமம் செய்தவர்களெல்லாம் ஓர் அடி முன்னே வரவும்” என்றார். பலர் முன்னே வந்தார்கள். விளையாட்டு முடிந்தவுடன் ஒருபிடி மணிலா கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டு. தவறு செய்தவர்களுக்கெல்லாம் அன்னை இரண்டு பிடி கொடுத்தார்கள். “தவறு உணர்ந்தவனைப் பெருந்தன்மையுடன் மன்னிக்க வேண்டும்” என்று விளக்கமளித்தார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் வரலாற்றை எழுதப் பலர் பிரியப்பட்டு அவருக்கு எழுதிக் கேட்டனர். “என்னுடைய வரலாறு பிறர் கண்ணில்படும் வகையில் அமைய வில்லை என்பதால் அதை மற்றவர் எழுத முடியாது” என்று பொருள்படும்படிப் பதிலிறுத்தார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆங்கில மேதை. அவருடைய கடிதங்களில் சில சமயங்களில் அது வெளிப்படுவதுண்டு. ஒரு சாதகர் தம் அறையில் வைத்துக்கொள்ள ஒரு கடிகாரம் timepiece வேண்டும் என்று எழுதினார். அதற்குப் பதிலாக ஸ்ரீ அரவிந்தர், “timepiece வைத்துக் கொள். ஆனால் அதனால் (Timeless peace) காலத்தைக் கடந்த சாந்தியை உனக்குத் தரமுடியுமா?” என்று கேட்டிருந்தார். யோகம் சாந்தியை நாடுவதால், நேரத்தைக் காட்டும் கடிகாரம் அதற்குதவாது என்ற பொருளில் சுட்டிக் காட்டினார்.

நெருக்கடி நிறைந்த பஸ்ஸில் ஏற முயன்ற பக்தர் வழுக்கி விழுந்தார். விழுந்தவர் சக்கரம் மேலேறும்படி விழுந்து விட்டார். “அம்மா இதுவே என்னுடைய கடைசிப் பிரார்த்தனை. என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று கதறினார். எல்லாம் அரை கூணத்தில். எப்படி நடந்தது? என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. ஏதோ காரணத்தால் சக்கரம் திடீரெனத் திரும்பியதால், அவர் மீது ஏறவில்லை. குதிகால் மீது ஏறியது. காலில் இரத்த வெள்ளம், கூட்டம் கூடியது. ஆச்சரியத்துடன் அனைவரும் அவரைப் பார்த்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தனர். டாக்டர் இல்லை. நர்ஸ் காலில் கட்டுப் போட்டார். நன்றியுடன் இந்தச் செய்தியை அன்னைக்குப் பக்தர் தந்தி மூலம் தெரிவித்தார். உணர்வு தாழ்ந்த நிலையிலிருந்தால் விபத்து ஏற்படும் என்று அன்னை கூறினார்.

ஷியாம் குமாரி எழுதி ஆசிரமம் வெளியிட்ட புத்தகத்தை விமர்சனம் செய்ய ஆரம்பித்தபோது, அச்செய்திகளில் சிலவற்றை எழுத ஆரம்பித்தேன். அவற்றுக்கு விமர்சனம் தேவையில்லை என்றுணர்ந்து அவற்றை அப்படியே எழுதிவிட்டேன். (Vignettes of Sri Aurobindo and The Mother by Shyam Kumari (in English) published by Sri Aurobindo Ashram in two parts price part I 35/- part II 40/-)

3. அன்னை சொன்ன கதைகள்

கதை சொல்வதில் இந்தியர் பேர் போனவர்கள் என்று மேலை நாடுகளில் சொல்வார்கள். மேலை நாடுகளில் கதைகள் சொல்வதில்லை, உதாரணத்தால் விளக்குவதில்லை. அவையில்லாமல் புரிந்து கொள்ளும் திறனுடையவர்கள் அவர்கள். பேசும்பொழுது ஒரு விஷயத்தை உதாரணத்தால் விளக்க முயன்றால் அவர்களுக்குப் பிடிக்காது. அவர்களை நாம் அறிவில்லாதவர்கள் என நினைப்பதாகக் கருதி வருத்தமடைவார்கள். உதாரணம் தேவையில்லை என்பார்கள். அன்னை இந்தியாவுக்கு வந்த புதிதில் அவரிடம் பேசுபவர்கள் கதை சொல்வதைக் கேட்டு வியந்தார்கள். அன்னை கதை சொல்வதில்லை. `İ Z kû RLP dLôL @ u û ] ùNôp - V Lû RLS` "Tales of Long Ago" பழங்காலத்துக் கதைகள் என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியிருக்கின்றன. அது தவிரவும் அன்னை சொல்லிய சில கதைகளை இக் கட்டுரையில் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன்.

1. மனிதனைவிட அறிவுள்ள குரங்கு

ஆப்பிரிக்காவில் ஒருவர் குரங்கு வளர்த்தார். அதை மனிதர்கள் செய்வனவெல்லாம் செய்யும் அளவுக்குப் பழக்கியிருந்தார். சாப்பிடும் பொழுது மேஜையைச் சுற்றி

விருந்தினர் உட்கார்ந்திருக்கும் பொழுது, அக்குரங்கும் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து மனிதனைப் போல் சாப்பிடும். ஒருநாள் அதுபோல் அனைவரும் உட்கார்ந்த பொழுது, சாப்பாட்டுக்கு முன் (wine) திராட்சை ரசம் பரிமாறினார்கள். குரங்குக்கு ஒரு டம்ளர் கொடுத்தார்கள். குரங்கு குடித்தது. அதற்கு மயக்கம் வந்து போதை மீறியது. முதல் முறை போதைப் பொருள் சாப்பிடுபவர் படும் அவஸ்தை குரங்குக்கு வந்தது. நாற்காலியிலிருந்து கீழே விழுந்தது. தரையில் விழுந்து புரண்டு, மரணத்தின் வாயிலை எட்டியது. எப்படியோ பிழைத்துக் கொண்டது. பலநாள் கழித்து நடந்த ஒரு விருந்தில் குரங்கையும் உட்கார வைத்தனர். மீண்டும் திராட்சை ரசம் பரிமாறினார்கள். குரங்குக்கு ஒரு டம்ளர் கொடுத்தனர். குரங்கு அதைக் கையில் எடுத்தது. ஆவேசமாகக் கோபத்துடன் கொடுத்தவர் தலையில் டம்ளரை அடித்தது.

மனிதனுக்கில்லா இந்த அறிவு குரங்குக்கு இருக்கின்றது என்கிறார் அன்னை.

2. தீட்சை

ஜூனான் என்று ஒரு மகானிருந்தார். அநேகம் பேர் அவரை நாடி வருவது வழக்கம். யூசப் என்ற இளைஞன் ஆவலுடன் அவரிடம் வந்தான். அவனை எதுவும் விசாரிக்காமல் அவனை அங்கேயே இருக்கச் சொன்னார். நான்கு வருஷம் கழிந்தது. ஒரு நாள் அவனைக் கூப்பிட்டு மகான் விசாரித்தார். “எதற்காக வந்தாய்?” என்று கேட்டார். “தீட்சை பெற வேண்டி தங்களிடம் வந்தேன்” என்றான்.

அங்கிருந்த ஒருவரை அழைத்து ஒரு பெட்டியை எடுத்து வரச் சொன்னார். அதை யூசப்பிடம் கொடுத்து வெகுதூரத்தில் ஒரு விலாசம் கொடுத்து, “அங்குள்ள ஒருவரைச் சந்தித்து இப்பெட்டியை அவரிடம் சேர்த்து விடு. திரும்பி வந்தவுடன் தீட்சை அளிக்கிறேன்” என்றார்.

அந்த ஊரை நோக்கி யூசப் நடந்தான். வெயிலில் களைத்து ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான். நடக்கும்பொழுது அவன் மனம் நடை மீதிருந்தது. பெட்டியைப் பற்றி நினைவில்லை. அது பூட்டப்பட வில்லை என்பதையும் அவன் கவனிக்கவில்லை. உட்கார்ந்தவுடன் மனம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. ஏன் இந்தப் பெட்டியை என்னிடம் கொடுத்தார். எளிதில் திறக்கலாம் போலிருக்கின்றதே? இதனுள் என்ன இருக்கும்? பார்க்கலாமா? பார்த்தால் என்ன தவறு? என்று மனம் நினைத்தபொழுது, “அது தவறு. குரு இட்ட ஆணை. அவர் பேச்சை மீறக் கூடாது. எது இருந்தால் எனக்கென்ன?” என்று மனத்தைச் சமாதானம் செய்தான். சிறிது நேரம் கழித்து மனம் மீண்டும் அதே கேள்விகளைக் கேட்டது. மீண்டும் அமைதியடைந்தான். பல போராட்டங்களுக்குப் பின், அவன் தோற்று விட்டான். அவன் மனம் வெற்றியடைந்தது.

பெட்டியைத் திறந்தான். திடீரென ஒரு சுண்டெலி குதித்தோடியது. யூசப் வருத்தப்பட்டான். மீண்டும் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து, அந்த விலாசத்தைத் தேடிப் போனான். அவரும் ஒரு மகான். அவரிடம் பெட்டியைக் கொடுத்தான். திறந்து பார்த்தார். அவன் முகத்தையும்

ஏறிட்டுப் பார்த்தார். நடந்தது முழுவதும் அவருக்குத் தெரிந்தது. அவனுக்கு உபதேசம் செய்தார். “உன் குரு உன்னை நம்பவில்லை. மனோதிடத்தைச் சோதிக்க இதைச் செய்திருக்கின்றார். நீ தோற்றுவிட்டாய். இது தவறு” என்றார்.

வருத்தத்துடன் குருவை நாடி வந்து செய்த தவற்றையும், நடந்தவை அனைத்தையும் யூசப் சொன்னான். “உன்னால் ஒரு சுண்டெலியைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. பெரிய ஞானத்தை உன்னை நம்பி எப்படிக் கொடுக்க முடியும்?” என்றார். யூசப் தன்னிருப்பிடம் சென்றான். மனோதிடத்தை வளர்க்கப் பாடுபட்டு வெற்றி கண்டான். பல ஆண்டுகள் கழித்து மீண்டும் குருவிடம் வந்து தீட்சை பெற்றுப் பெரிய மகானாக வாழ்ந்தான்.

3. தியானத்தில் வந்த புலி

புத்த குருவை நாடி முதன் முதலாக ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த பெண்மணி, தியானம் பயின்றார். தியானத்தை முறைப்படிப் பயின்றதுடன் ஒருநாள் தவறாமல், மணி தவறாமல் தியானத்தைக் கடைப் பிடித்தார்.

குருவின் ஆசிரமத்திலிருந்து காட்டினுள் சென்று (camp or picnic) சில நாள்கள் கழிக்கப் பலர் சேர்ந்து புறப்பட்டனர். இப் பெண்மணியும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார். அவர்கள் போகும் இடம் புலியுள்ள இடமானதால், ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

ஒருநாள் இப் பெண்மணியின் தியான நேரம் வந்தது. மற்றவர் காட்டினுள் செல்லப் புறப்படும் பொழுது, இப் பெண் தியானத்தை மேற்கொள்ள விரும்பினார். புலி வரும், தனியாக இருக்கக் கூடாது என்ற எச்சரிக்கையைப் புறக்கணித்தார்.

ஆழ்ந்த தியானத்தில் அமர்ந்தார். புலி வந்தது. தியானம் கலைந்தது. புலி எதிரில் நின்றது. “இதுவே என் முடிவானால் ஆகட்டும். நான் தியானத்தை நடுவில் நிறுத்தப் போவதில்லை” என மீண்டும் கண்ணை மூடினார். ஆழ்ந்த தியானம் மீண்டும் அமைந்தது. புலி நினைவில்லை. தானாக தியானம் கலைந்தது. புலியைக் காணவில்லை. மனம் அமைதியிலிருந்து மீளச் சற்று நேரமாயிற்று. புலி நினைவில் வர நெடு நேரமாயிற்று.

4. சிந்தனை மணிகள்

தம் பூரண யோக சாரத்தை 547 மணிகளாக பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தாம் புதுவைக்கு வந்த புதிதில் எழுதினார். ஞானம், கர்மம், பக்தி என்ற தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டவை அவை. சாதாரண மனிதனுடைய கருத்துக்குப் புறம்பான வழியில் இறைவன் செயல்படுகிறான் என்பதை விளக்குபவை அவை. இறைவனை உயர்ந்த புருஷனாகக் கருதுவது நம் இயல்பு. உயர்ந்த புருஷனையும், தாழ்ந்த மனிதனையும் படைத்தவன் இறைவன். அவரிருவரும் இறைவனே என்பது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அனுபவம். அதை விளக்கும் யோகானுபவம் அவர் எழுதிய 547 மணிகள். சுமார் 25 வருஷங்களுக்கு முன்னால் திரு ரா. ஸ்ரீ. தேசிகன் அவற்றைச் “சிந்தனை மணிகள்” என்ற தலைப்பில் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அன்னை நூற்றாண்டு வெளியீட்டில் 10ஆவது வால்யூமில் இந்தச் சிந்தனை மணிகளுக்கு அன்னை தனித்தனியே விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

ஆஸ்திகன் நல்லவன்; நாஸ்திகன் கெட்டவன் என்பது நம் கருத்து. நாஸ்திகனுக்குள்ள தெய்வ நம்பிக்கை ஆஸ்திகனுடைய தெய்வ நம்பிக்கையைவிட உயர்ந்தது என்பது ஆன்மிக உண்மை. புண்ணியத்தை நாம் வரவேற்கின்றோம். பாவத்தை வெறுக்கின்றோம். அவை இரண்டும் ஆன்மிகப் பாதையிலுள்ள இரண்டு கட்டங்கள் என்பது சித்தி பெற்றவர்களுடைய விளக்கம்.

அதிர்ஷ்டம் ஆண்டவனின் பரிசு, தூர் அதிர்ஷ்டம் இறைவனின் தண்டனை என்ற பொதுக்கருத்தை மாற்றி, துரதிர்ஷ்டம் ஆண்டவனுடைய உயர்ந்த பரிசு என்று விளக்குவது யோக சித்தி. பிருந்தாவனத்தில் கிருஷ்ண பரமாத்மா லீலைகள் புரிந்தார் என்பதால் அங்கு யாத்திரை போக விழைவது பக்தனுள்ளம். கிருஷ்ண பரமாத்மாவுடைய பிருந்தாவனம் ஆன்மிக யாத்திரையின் எத்தனையாவது கட்டம் என்று விளக்குவது ஞானம். தேவன் வழிபாட்டுக்குரியவன். அசுரன் கொடூரமானவன் என்பது நம் சட்டம். அசுரன், அதி தீவிரமான பக்தியால் இறைவனைச் சீக்கிரமாக அடைய முயல்பவன் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தர் விளக்கம்.

இந்த 547 மணிகள் விளக்கும் கருத்துகள் ஏராளம். அவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஞானம்; சித்திபெறும் ஆன்மிக ஆர்வம்; பகுத்தறிவு; ஞானமும், மடமையும்; இறைவனின் பரிசு; விவேகம்; மனத்திரை; தந்திரவாதிகள்; ஆன்மா; அழியாமை; இறைவன்; பயங்கரக் காட்சிகள்; இன்றைய அறிவாளி; அகந்தை; தற்செயலாக நடப்பது; விகாரம்; விகாரத்தில் தெய்வம்; வைஷ்ணவம்; கிறித்துவம்; அருளும், தூக்கு மேடையும்; கிருஷ்ண பரமாத்மா; நெப்போலியன்; புண்ணியம்; லீலை; காரண-காரியம்; தண்டிக்கப் பெற்றவர்; அன்பு; தூர் அதிர்ஷ்டம்; ஜெருசலம்; பிருந்தாவன்; ஜூலியஸ் சீஸர்; சரித்திரம்; குருகேசுத்திரம்; மோட்சம்; மன்னிப்பு; நரகம்; பொய்ம்மை; தர்க்கம்; சிறை; கடமையில் இறைவன்; அழகு; பாவி; சித்து விளையாடுதல்; மதப் போராட்டம்; வருணன்; எமன்;

தர்க்கவாதி; கைதி; காட்டுமிராண்டி; மரணம்; மடையன்; முஸ்லிம்; பாவம்; எண்ணம்; இராமன்; ஜனநாயகம்; சோஷலிஸம்; பயம்; முகஸ்துதி; துன்பம்; பக்தி.

சில சிந்தனை மனிகளைச் சுருக்கமாகவும், ஒரு சிலவற்றை விளக்கமாகவும் மற்றும் சிலவற்றைக் குறிப்பாகவும் எழுதுகிறேன்.

1. பகுத்தறிவு அழிந்த பின்னரே விவேகம் பிறக்கின்றது. அதுவரை நாம் பெற்றுள்ளது சாதாரண அறிவு.
2. இறைவன் என் கண்களைத் திறந்த பொழுது வி காரமானவனுடைய கவர்ச்சி எனக்குத் தெரிந்தது. கோர மனிதனின் பெருந் தன்மையும் அந்தத் திருஷ்டிக்குத் தெரிகிறது.
3. நித்தியத்துவம் என்பது அழியாத ஆன்மா நம் அன்றாட வாழ்வில் செயல்படுவதாகும்.
4. விலங்கான மனிதனுக்கு எட்டாத நிலையில் உள்ள பொக்கிஷங்கள் என்ன என்பது தெரிந்தால், அதைப் பெறும்வரை மனிதன் ஓயமாட்டான்.
5. தனது துர்அதிர்ஷ்டத்தைத் தீமை என்று என் மனம் விவரிக்கும்பொழுது, மனிதனுக்குரிய மடமை செயல்படுகிறது என்று நான் அறிவேன்.
6. தெய்வத்துடன் கண்ணாமூச்சு விளையாடும் தெய்வமே நாத்திகம்.

7. உலகச் சரித்திரத்தின் பெரு நிகழ்ச்சிகள் நான்கு.
- ♦ டிராய் நகரத்தின் மீது தொடுத்த போர்.
 - ♦ இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தது.
 - ♦ பிருந்தாவனத்தில் கிருஷ்ணனிருந்தது.
 - ♦ குருகேசுத்திரத்தில் பகவான் அர்ஜுனனுக்குக் கீதோபதேசம் செய்தது.
8. வேதங்கள் பொய், கிருஷ்ண பரமாத்மா கவிகளின் கற்பனை என்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்தப் பொய்யைச் சொன்னவருக்கும், கற்பனையில் தன்னை இழந்தவனுக்கும் நான் தலைவணங்கி நன்றி சொல்கிறேன்.
9. ஜீவனற்ற புத்தகத்தை ஜீவனோடு படித்து ஜீவனற்ற நிலையை நன்கு அறிந்தால், நான் மனத்தை வென்றவனாவேன்.
10. நான் பக்தனில்லை. ஞானியில்லை, இறைவனின் அடிமையுமில்லை. வேறென்ன? இறைவனின் உதட்டுடன் உறவாடும் வேய்ங்குழல் நான்.
11. இறைவனுக்குரியவர்களெனப் பெருமைப்படுபவர் பலர். நான் இறைவனை நாடவில்லை என்ற பெருமை எனக்குண்டு. அவனே என்னை நாடி வந்தான். வற்புறுத்தி என்னை அவனுடைமையாக்கினான்.
12. பயந்து வணங்கும் பக்தன் யுதன். அவனை விழைபவன் இந்து.

13. நான்கு வகையான வலியை நமக்களிக்கின்றான் இறைவன்.

முதல் வகை சாதாரண வலி.

இன்பத்தைக் கொடுக்கும் வலி அடுத்தது.

இன்பமாகவே இருக்கும் வலி மூன்றாம் வகை.

தீவிர ஆனந்தமான வலி கடைசி வகை.

14. என் மனத்தைப் புண்படுத்தியபின், வற்புறுத்தித் தன்னை மன்னிக்கச் சொன்னான் இறைவன். அதற்கீடாக மேலும் என் மனத்தைப் புண்படுத்தினான்.

15. புன்னகையை அறியாத இறைவன் இந்த ஆனந்த லோகத்தை எப்படிச் சிருஷ்டிக்க முடியும்?

5. மௌனம்

புத்தர் ஐம்பது மைல்களுக்கப்பால் வரும்பொழுது அவர் அடைந்த மௌனம் தன்னை முன்னால் அறிவிக்கும் உலகச் சூழ்நிலையையும், சூழலையும் ஆட்கொண்டு தன் சக்தியை நிலைநாட்டும் திறனுடையது ஆன்மிக மௌனம். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அடைந்த மௌனம் அவரிருந்த அறையில் திறந்த ஜன்னல் வழியாகவும் புயற்காற்றைச் சிறிதளவும் அனுமதிக்க வில்லை. அவர் வசித்த அறையைத் தரிசித்த மௌனி சாது என்பவர் “அங்கு ஆழ்ந்த மௌனம் ஆட்சி செலுத்துகிறது. நான் விருப்பப்பட்டிருந்தாலும் அங்கிருந்த பொழுது என்னால் பேசியிருக்க முடியாது” என்றார்.

மனம் செயலற்று, சொல்லிழந்து, லயத்திலிருந்தால் மௌனம் சித்திக்கின்றது. மௌனமும், சாந்தியும் பரமனின் இரு பகுதிகள். மௌனமே இறைவன், சாந்தியே இறைவன் என்றும் சொல்வதுண்டு. மௌனத்தின் சக்தி சிருஷ்டியின் சக்தியாகும். சிருஷ்டிக்கு அடிப்படை மௌனம். மௌனத்திலிருந்து சப்த பிரம்மமாக, சிருஷ்டி ஏற்பட மூன்று நிலைகள் உண்டு. மூன்றாம் நிலையில் முதலில் எழுந்த சப்தம் ஓம் எனப்படும். மௌனமும், சாந்தியும் சேர்ந்தவிடத்து ஆனந்தம் உற்பத்தியாகிறது.

உடல், உயிர், மனம் ஆகியவை மனிதனுடைய பகுதிகள், சத்து, சித்து, ஆனந்தம் இறைவனுடைய

பகுதிகள். இவற்றிடையே அமைந்துள்ளது சிருஷ்டிக்குரிய பகுதியான சத்திய ஜீவலோகம். அதை விஞ்ஞானம் என்பர். மௌனம் என்பது பொதுவானாலும், இந்த ஏழு நிலைகளிலும் மௌனம் உண்டு. நிலைக்கேற்ப வேறுபட்டுத் தெரியும்.

நம்மைச் சுற்றிச் சப்தம் இல்லை என்றால் அதை நிசப்தம் என்றறிவோம். அப்பொழுது நாம் வாயால் பேசாமலிருப்போம். மனம் எண்ணமற்றிருப்பது மனத்திற்குரிய மௌனத்தின் முதல் நிலை. எண்ணமற்றிருந்தாலும் அங்குச் சொற்கள் உலவியவாறிருக்கும். மௌனம் அடுத்த நிலைக்கு நகரும்பொழுது மனம் சொல்லையும் இழந்து நிற்கும். சிந்திக்காத மனத்திற்குச் சிந்திக்கும் திறனுண்டு. அதையும் அடுத்த கட்டத்தில் இழந்து சிந்திக்க முடியவில்லை என்றறியும். மேலும் மௌனம் வளரும் பொழுது (thinker in the mind) சிந்திக்கும் திறனை இழந்த மனமும் சிந்தனையை இழந்துவிடும். இனி அங்குச் சிந்திக்க ஒருவருமில்லர் என்றாகும். என்றாலும் மனத்திற்குப் பிறவியிலேயே அமைந்த (structure of thinking) சிந்திக்கும் அமைப்பும் அடுத்த நிலையில் அழியும். இவையெல்லாம் அழிந்த பின்னர் மனம் என்பது இருக்கும். எண்ணமும், சொல்லும், சிந்தனையும், சிந்திக்கும் திறனும், அதன் அமைப்பும் அழிந்தபின், அவற்றின் உறைவிடமான மனம் இவற்றையெல்லாம் இழந்து நிற்கும். அதுவும் அழிந்தபின் மௌன சித்தி தன் ஆன்மிகச் சிகரத்தை மனத்தில் எட்டுகிறது.

நிஷ்டையில் மௌனம் உயர உயர அதற்குரிய சமாதி நிலைகள் கிடைக்கின்றன. புலன்கள் அவிந்து,

தபஸ்வி தன் மெய் மறந்து லயத்திலிருக்கின்றான். ஞானயோகத்திற்கும், ராஜ யோகத்திற்கும் அத்தியாவசியமான அடிப்படை முறைகளில் இவை முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன.

மனம் தன் தூய்மையால் உயர்ந்து மௌனத்தின் பல்வேறு நிலைகளை எட்டி மௌனத்தைப் பெறுகிறது. இது நீண்ட நாள் பயின்று பெற வேண்டியதாகும்.

அன்னை சத்திய ஜீவலோக அவதாரம். அவர் பக்தனை நோக்கித் தாமே முயன்று வருகிறார். சத்தியலோக மௌனம் வேறுபட்டது. மனத்தின் மௌனம் தனக்குரியவற்றை – சொல்லை, சிந்தனையை – இழந்து சூன்யமாக இருக்கும். சத்திய ஜீவலோக மௌனம் அந்தச் சூன்யத்தை ஆனந்தத்தாலும், தெய்விக அன்பாலும் நிரப்பி, இறைவனின் பூரணத்தால் தன்நிறைவு பெற்றிருக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. அன்னையை நோக்கித் திரும்பித் தமக்கு மௌனம் வேண்டும் என்று கேட்டால் அவன் மனத்தை சத்திய ஜீவலோக மௌனத்தால் அன்னை நிரப்புகிறார். அவன் மனம் தனக்குரிய பழைய சிறப்புகளான சிந்தனை முதலியவற்றை இழந்து, ஆனந்தத்தாலும் (Love) தெய்விக அன்பாலும் நிறைந்து, ஒரு கணம் உலக நிலையிலிருந்து உயர்ந்து, தன்னை அன்னையின் குழந்தையாக அறிந்து திளைக்கும். பொதுவாக மௌனத்தை விழையும் மனிதர்கள் சமாதரி தரிசனத்திற்கு வந்தால் அவர்களை யறியாமலும் இது நடப்பதுண்டு. அன்னையை எது வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். மௌனத்தைக் கேட்டால்

கேட்பதற்குச் சிறப்பு. எதையும் கேட்காமலிருப்பது அதனினும் உயர்ந்த ஆன்மிகச் சிறப்பு.

மௌனம் இறைவனின் பகுதி என்பதால் நம் ஜீவனின் பகுதிகளான மனம், உடல் ஆகியவற்றை மௌனம் தொட்டுப் பற்றிக் கொண்டால், இறைவனின் ஸ்பரிசுத்தால் ஏற்படும் விளைவு ஏற்படும். புத்தியை மௌனம் நிறைத்தால் அது பிரகாசமாகி, பிறகு ஜோதியாகிறது. அதுவே ஞான சித்தி. உணர்வை மௌனம் ஆட்கொண்டால் அது தன் கடுமையை இழந்து, மிருதுவாகி, தெய்விக அன்பு பிறக்கிறது. உயிரை மௌனம் நிரப்பினால், வீரம் எழும். அது ஆவேசமுறும். மனிதன் வீறுகொண்டெழுந்து உலகைத் தட்டி எழுப்புவான். இருள் நிறைந்த உடலை மௌனம் அடைந்தால் இருள் நீங்கி, மரணத்தின் பிடியிலிருந்து உடல் விலகி காயகல்ப நிலையை எட்டும் தன்மை பெறும். திறனற்ற உடல் பெருந்திறமை பெறும்.

ஆன்மா இருளாலும், ஆணவத்தாலும் சூழப் பட்டுள்ள நிலைமாறி மௌனத்தின் ஆட்சிக்குள் வந்தால், அது விடுதலையடைந்து, மோட்சத் தகுதி பெற்று ஜீவன் முக்தனாகும்.

மௌனத்திற்குரிய நிலைகள் பல. அவற்றைக் கடந்து மௌனம் முதிர்ச்சியடைந்தால் சமத்துவம் சித்திக்கும். சமத்துவத்தை யோகத்திற்குச் சமமாகச் சொல்லுகிறது கீதை.

மௌனத்தைப் பெறும் தகுதி எது? அன்னையைக் கேட்டுப் பெறுவது ஒரு தகுதி. கேட்டுப் பெற்றால் கேட்டது மட்டும் கிடைக்கும். அல்லது ஒரு சிலவற்றை அதிகமாகவும் பெறலாம். ஆனால் கேட்பது உயர்தனிச்

சிறப்புடைய நோக்கில்லை என்பதால் பெறும் தகுதி அத்துடன் நின்றுவிடும். கேளாமலிருப்பது நல்லது. கேட்கமுடியாத மனநிலை உயர்ந்தது. இந்த நிலையில் மௌனத்தின் மீதுள்ள ஆசை அழிந்துவிட்டால், மனம் மௌனத்தைப் பெறும் தகுதியை கேட்காமல் பெறும் தகுதியைப் பெறும்.

மனம் மௌனத்தைக் கேட்கலாம். அது கேட்டதால் கிடைக்கலாம். ஆனால் மௌனத்தைக் கேட்கும் உரிமையையுடைய பகுதி ஆன்மாவேயாகும். மனம் கேட்டால், மௌனத்தைக் கேட்டாலும், அது சொல் வடிவிலேயே இருக்கும். ஆன்மா கேட்கும்பொழுது அது ஆர்வமாக இருக்கும் (aspiration).

சத்திய ஜீவலோகத்தை அடையும் சிரமங்களை விளக்கமாக 1000 பக்கங்களில் எழுதிய பகவான், தம் யோக நூலின் இறுதியில் “மனம் மௌனத்தால் பூரணமாக நிறைந்து விட்டால், நேரடியாக மனிதனைச் சத்திய ஜீவலோகத்திற்கு உயர்த்தும் சாதனையையும் மேற்கொள்ள முடியும்” என்று குறிப்பிட்டு மௌனத்தின் உயர்வை விளக்குகிறார்.

வாய்மூடி மௌனமாக இருத்தல் ஒருநிலை. எண்ணம் அற்று மனம் மௌனத்தைக் காப்பது உயர்ந்த நிலை. மனம், பிராணன், உடல், ஆன்மா ஆகியவை அடங்கிய மனித ஜீவன் மௌனத்தைத் தன் முழுமைக்காக நாடிப் பெறுதல் பூரண மௌனத்தைப் பெறும் சிறப்பாகும்.

6. தெய்வ தரிசனம்-1

தெய்வம் தரிசனம் கொடுப்பதுண்டு. கனவிலும், தியானத்திலும், நிஷ்டையிலும் தரிசனம் கிடைப்பதுண்டு. கண் திறந்துள்ள பொழுதும் கிடைப்பதுண்டு. சூட்சுமப் பார்வையுள்ளவர்க்கே அத்தகு தரிசனம் கிட்டும். எனவே பக்தர்கள் தரிசனத்தை முக்கியமாகக் கருதுவார்கள். அனைவரும் போற்றுவதால் தரிசனத்தைக் கற்பனை செய்து கொண்டேயிருந்த காரணத்தால் சூட்சுமக் காட்சியாகத் தெரியும் திறனும் கற்பனைக்குண்டு. அது தரிசனத்தில் சேராது, கற்பனையின் வகையில் சேரும்.

மனம் மௌனமடைந்த நேரத்திலும், நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த பொழுதும், தியானம் சிறப்பாகச் சித்தித்த பொழுதும், உயர்ந்த ஆன்மிகச் சூழலை நாம் அணுகிய பொழுதும், நம்பிக்கையோடு அன்னையை நினைவு கொள்ளும் பொழுதும், அன்னை பக்தர்களுக்குத் தரிசனம் தருகிறார்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்திலிருந்து அவர் திருவுருவம் புறப்பட்டு வெளியில் வருவதைக் கண்டவர்கள் பலர். அன்னையின் படத்தில் அவரது கண்கள் அசைவது தெரிவதுண்டு. பகவான் படத்தில் அவர் வாய் திறந்து ஓம் என்று சொல்வதை ஒருவர் தியானத்தில் கண்டார். ஓம் என்ற சப்தம் வாயிலிருந்து எழும்பொழுது முகம் முழுவதும் அசைவதைக் கண்டார். இவைபோன்ற காட்சிகளைக்

கண்டவர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு எழுதி, தாம் கண்டது நிஜமா என்று கேட்டபொழுதெல்லாம் தவறாமல் ஆன்மிக அனுபவம் நிஜமா என்று கேட்க வேண்டிய தில்லை என்று பதில் கூறியிருக்கிறார்.

ஆசிரமத் தியான மண்டபத்திலுள்ள அன்னை படத்தில் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கிய அன்பர் பாதங்களில் சந்தன நறுமணம் வருவதைக் கண்டார். நம்பிக்கையின்றி மற்றவர்களிடம் சொல்லியபொழுது அவர்களுக்கெல்லாம் அதே நறுமணம் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். தியானத்தில் ஊதுவத்தி மணம் வருவதுண்டு, தாமரை மலர் மணம் வருவதுண்டு.

பால்கனித் தரிசனத்தில் அன்னையின் முகம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் திருமுகமாக மாறுவதைக் கண்டு அன்னையிடம் சொல்லியபொழுது, “என் உடலிலும், மனத்திலும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நிறைந்திருப்பதால் அப்படித் தெரிகிறது” என்றார்.

முதல் முறையாக 1970 இல் அன்னையைத் தரிசிக்க வந்த ஒருவர் பொதுத் தரிசனத்தில் அவரைக் கண்டு பிரமித்துப்போய் மறுநாள் அவருடைய படம் ஒன்றை வாங்க வந்தார். அன்னைக்கு அப்பொழுது வயது 93. வந்தவருக்கு அன்னையின் படத்தைக் கொடுத்தவுடன், அதை அவர் வாங்கிக்கொள்ளாமல் எனக்கு மதர் படம் வேண்டும் என்றார். கொடுத்த படத்தில் அன்னையின் வயது 80. அவருக்குக் கோபம் வந்து, “என்னை ஏமாற்றுகிறீர்களா?” என்று கேட்டார். அங்கிருந்து படம் விற்கும் மற்ற எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று அன்னையின் படம் கேட்டு வயதானவரைப் படத்தில்

பார்த்துவிட்டு, “இங்கு என்ன நடக்கிறது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. எவரும் உண்மையைச் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்கள். நான் நேற்று 25 வயது அன்னையைக் கண்டேன். அவர் படம் கேட்டால் 80 வயதுள்ளவருடைய படத்தைத் தருகிறார்கள்” என்று விரக்தியாகப் பேசினார்.

உடனே அன்னையின் சிறு வயதுப் படத்தைக் காட்டினார்கள். அவர் அதிகமாக மகிழ்ந்து போய், “இவர்தான் நான் நேற்றுத் தரிசனத்தில் கண்டவர்” என உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு சொன்னார். சூட்சுமப் பார்வையுள்ளவர் அவர். அவருக்கு அன்னை தரிசனம் தந்த 7, 8 நிமிஷங்களும் இளவயதாகத் தோன்றியிருக்கின்றார்கள்.

1950 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 6 ஆம் நாள் அன்று பகவான் உடல் சாதகர்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்ட பொழுது அவருக்கு எங்கே இடம், எப்பொழுது அடக்கம் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை எவரும் நிர்ணயம் செய்யாதபோது, ஒரு சாதகியின் கனவில் பகவான் சர்வீஸ் மரத்தின்மீது சாய்ந்து உட்கார்ந்திருப்பதாகத் தோன்றியது. சமாதி அங்கு ஏற்பட்டபின் அவர் அதை அன்னைக்குத் தெரிவித்தார்.

அன்னை பக்தரான எஸ்டேட் முதலாளியுடன் ஓர் அர்த்தமற்ற மனிதன் அதிக நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது அவர் அன்னையை மட்டும் நினைத்துக் கொண்டு பேச்சைக் காதில் வாங்காமலிருந்தார். சுவரில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய முகம்

பனிச்சென்று தோன்றியது. உடனே எழுந்து சுவருக்குப் போய் நமஸ்காரம் செய்தார். வந்தவர் பேச்சை நிறுத்தினார். அவருக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. முதலாளியின் செயல் அவருக்குப் புரியவில்லை. எழுந்து போய்விட்டார்.

சமாதி மீது அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் பொன்னிற உடலில் படுத்திருப்பதாக அடிக்கடி பக்தர்கள் காண்பதுண்டு. தியானக் கூடலில் அன்னை ஆயிரம் அடி உயரமாக தியானம் முடியும் வரை வந்து காட்சி கொடுப்பதைக் கண்டவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் அக்காட்சியைப் பார்த்தவருண்டு. புஷ்பங்களைச் சேகரம் செய்யப் போன பொழுது மரத்தின் அருகே அன்னை வெண்ணிற உடையுடன் ஓர் அன்பருக்குக் காட்சியளித்தார்.

சமாதி தரிசனத்திற்கு வந்த அன்பர், தரிசனம் முடிந்து வீட்டிற்குப் போய் வீட்டிலுள்ள அன்பரைக் கண்டு ஆனந்தப்படும் பொழுது, அன்பர் அன்னையாக மாறி, பிறகு ஸ்ரீ அரவிந்தராக மாறி, பிறகு ஆனந்த வெள்ளமாக மாறி.. அன்பருக்கு ஆவேசமே வந்துவிட்டது.

பகவான் எழுதிய புத்தகத்தைப் படிக்கும் பொழுது அவர் உருவம் பக்கம் முழுவதும் நிறைந்து தெரிகிறது. ஒரு தியான மையத்தில் உள்ள அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் படங்களைப் போட்டோ எடுத்தபொழுது, அன்னை படம் ஒளியால் நிரம்பி அன்னையைக் காணவில்லை. சில மாதங்களுக்குப் பின் அதே படத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தோளில் அன்னை அடையாளம் காட்சியாகத் தெரிந்தது.

இல்லாத அடையாளம் தெரிந்ததைக் கண்டு வியந்த அன்பர், அவர் காட்சியில் தெரிந்த தோற்றம் நிஜமாக நிரந்தரமாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் தோளில் நிலைத் திருப்பதைத் தாம் கண்டதாகக் கூறினார்.

தம் தியானத்தில் தாயார் உடல்வலி போக வேண்டும் என்று நினைத்தபொழுது அன்னையின் வெண்ணிறமான கை வலியுள்ள இடத்தில் படுவதைக் கண்டார். தம் உருவம் ஒளிமயமாவதையும், பெருத்து வருவதையும் கண்டு வியந்த பொழுது தம் உருவம் வானளாவ வளர்ந்து அந்த ஊர் அளவு பெருகி வந்ததையும் கண்டார். அழைப்பின் பொழுது அனைவரும் அன்னையைக் கண்டனர்.

அன்னை தியானத்தில் வந்து நாற்காலியில் அமர்ந்து தியானம் செய்வதை ஒருவர் கண்டார். தியான அறையில் நுழைவதை ஒருவர் கண்டார். ஆசிரமத்தில் அன்னை படம் வாங்க நினைத்தவருக்கு அன்னை காட்சியளித்தார். பிறகு ஆசிரமம் சென்று படம் வாங்கப் போனால் தம் காட்சியில் கண்ட அதே உருவம் தாம் கண்ட முதல் படத்தில் இருந்தது.

இரவெல்லாம் தூங்க முடியாமல் பக்தி மேலீட்டில் எழுந்து உட்கார்ந்திருந்த அன்பர் தம்முடன் அன்னையும் வந்து உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்ணாரக் கண்டார். அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அன்பர்கட்குத் தவறாமல் தரிசனம் தருகின்றனர். கோபுரம்போல் அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் தொடர்ந்து காட்சியளித்த இடத்தில் ஆரோவில் நகரம் பின்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்டதை ஒரு பக்தர் அறிந்தார்.

வானவெளியில் மைல் கணக்கான தூரத்தில் அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் காட்சி அளிப்பதை (bust only) முகம் அளவில் கண்டவர் பல நாளும் தொடர்ந்து கண்டார். தாம் கண்ட இடம் ஒரு பெரிய அரசுத் திட்டம் (Govt. Project) உள்ள இடம் என்று தெரிய வந்தது. அக் காட்சியைப் பல நாள் அவர் கண்டபின் பல ஆண்டுகளாக நஷ்டமான அந்த நிறுவனம், இலாபகரமாக மாறியதை அவர் பின்னால் அறிய வந்தது.

பக்திக்கும், நம்பிக்கைக்கும் பலனாகத் தெய்வ தரிசனம் தவறாது கிடைப்பது அன்னை அன்பர் களுடைய அன்றாட அனுபவம்.

7. தெய்வ தரிசனம்-2

ஒரு புது ஊருக்குத் திருட வந்தவன், பாகவதப் பிரசங்கம் நடக்குமிடத்தில் உட்கார்ந்தான். பிரசங்கி கிருஷ்ணன் போட்டிருந்த நகைகளை வர்ணித்தார். அன்றிரவு அவர் வீட்டில் புகுந்தான். அவரை எழுப்பினான். அந்த நகைகளைக் கேட்டான். அதைப் போட்டிருப்பவர் எங்கிருக்கிறார் என்றான். பாகவதர் கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் விலாசத்தைக் கொடுக்க நினைத்து பிருந்தாவனத்தைச் சொன்னார். கொஞ்ச நாள் கழித்து, திருடன் பாகவதரைப் பார்க்க வந்து, நிறைய நகைகளைக் கொடுத்து, “இது உன் பங்கு, பாதி” என்றான். பாகவதருக்குப் புரியவில்லை. ”நீ சொன்ன இடத்திற்குப் போனேன். நகை போட்டுக்கொண்டு அங்கு அவரிருந்தார். அதை எடுத்து வந்தேன்” என்றான். பாகவதர் கண் கலங்கினார். “உனக்கு இருக்கும் பக்தி எனக்கில்லை. நம்பிக்கையோடு போய், கிருஷ்ண தரிசனம் செய்து விட்டாய்; எனக்கும் காட்டு” என்றார். இருவரும் போனார்கள். தரிசனம் கிடைத்தது. பரமாத்மா திருடனைப் பார்த்து “உனக்கு என்ன வேண்டும்?” என்றார். “நான் தினமும் உன்னை ஒரு முறை தரிசிக்க வேண்டும்” என்றான் திருடன். தெய்வம் தரிசனம் தந்தபின் திருடனுக்கு மனம் வேறெதையும் நாடாது.

கனவு, சூட்சுமப் பார்வை, ஞானதிருஷ்டி, hallucination, ஆலயதரிசனம், கவிஞர் இயற்கையை அகக்

காட்சியாகப் பார்ப்பது ஆகியவை நாம் அறிந்தது. ஆவி வேறு, ஆன்மா வேறு, இறந்தவர் ஆவி கொஞ்ச நாள் அதே இடத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும். அதைப் பார்ப்பவர்களுண்டு. நாளைக்கு வர இருப்பவர் இன்று கண்முன் நிதர்சனமாகத் தெரிவது சூட்சுமப் பார்வை. கவிஞனின் மனம் விரிந்து இயற்கையில் தெய்வத்தைக் கண்டு அதனால் அவனுக்குக் கவி எழுகிறது. (Wordsworth) வேர்ட்ஸ்வொர்த் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் மலை உயிர் பெற்றெழுந்து நகருவதைக் கண்டேன் என்றார். இந்தப் பார்வை பல்வேறு காரணங்களால் பலவகைப்பட்டவர்க்குண்டு. ஞான திருஷ்டி உயர்ந்தது. ஞானத்தால் ஏற்படும் திருஷ்டி, தெய்வ தரிசனத்தைப் பெற்றுத் தரவல்லது.

Life Divine என்ற நூலில் சச்சிதானந்தத்தில் சத்து எனக் குறிப்பிடுவதைப் பற்றி ஓர் அத்தியாயம் உள்ளது. அதில் அறிவு, புலன்களிலிருந்து விடுபட்டால் ஞானம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார். அதுபோன்ற பக்குவம் உடையவர்கள் உண்டு. ஏதோ வேலையாக இருக்கும்பொழுது மனக்கண்முன் உள்ள திரை விலகி உலகம் ஒரு கூணம் பளிச்சென்று திருவுள்ளப்படி காட்சியளிக்கும் என்கிறார். பலரும் இதை ஏதோ ஒரு சமயம் கண்டிருப்பார்கள். யோகத்தை மேற்கொண்ட வர்க்கு அடிக்கடி இந்தக் காட்சி தரிசனமாகக் கிடைக்கும். பக்குவமான ஆத்மாவுக்குப் பவித்திரமான நேரத்தில் வாழ்வில் ஒருமுறை இந்தத் தரிசனம் கிடைக்கிறது. இது தெய்வ தரிசனம். உலகம் மாயையில்லை. இறைவனின் திருவுருவம் என்பது நிதர்சனமாகிறது.

பக்குவமானவர்களுக்கு, பவித்திரமான நேரத்தில் வாழ்வில் ஒரு முறை கிடைக்கும் தெய்வ தரிசனத்தை அன்னை அவர் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த போதெல்லாம் அருளுகிறார். அனுதினமும் இதை அனுபவிப்பவர்களும் உண்டு. அழைப்பை மேற்கொள்பவர்கள் கண்ணை மூடினால் தரிசனம் கிடைக்கிறது என்பார்கள்.

வானில் தெய்வம் கோபுரம் போல் உயர்ந்து அடிக்கடி காட்சிக் கொடுப்பதுண்டு. காட்சி வேறு உருவத்திலும் சாந்தியாகவும் மௌனமாகவும் வருவதும் உண்டு.

புரந்தரதாசர் மனைவிக்கு வந்த இழுக்கினை அகற்ற இறைவன் விஷத்தில் வைர மூக்குத்தியைத் தந்தார். அதனால் புரந்தரதாசர் மனம் மாறினார். கணவனை அறியாமல் ஏழைக்கு வைர மூக்குத்தியைத் தானம் செய்தவர், அவர் தம் கணவன் கடையில் அதை விற்கப் போவான் என நினைக்கவில்லை. கணவன் விழித்துக் கொண்டு, மூக்குத்தி எங்கே என்றார். மனைவி ஆபத்திலிருந்து தப்ப விஷத்தை நாடினாள். இறைவன் விஷத்தினுள் வைரமூக்குத்தியாக வந்தார். ஆபத்து விலகியது. கருமியான புரந்தரதாசர் பக்தரானார். காரைக்கால் அம்மையாருக்குத் தெய்வம் மாம்பழமாகக் காட்சி அளித்தது. தெய்வம் எந்த ரூபத்திலும் காட்சியளிக்கும்.

ஆகஸ்ட் 15, தரிசனத்திற்கு வருவதற்கு முன் டாக்டர் ஓர் ஆபரேஷன் செய்தார். தரிசனத்திற்குக் கிளம்பினார். வியாதியஸ்தர் மனம் உடைந்தார். மறுநாள் அவருக்குச்

சிறு நீர் பிரியவில்லை. டாக்டரை மன்னிக்க மனமில்லை. நொந்து கொண்டார். அது சமயம் யாரோ ஒருவர் வந்து படுக்கை அருகில் நின்றார். இவர் கால் கட்டை விரலைப் பிடித்து உலுக்கினார். உபாதை மறைந்தது. நீர் பிரிந்தது, தரிசனம் முடிந்து டாக்டர் வந்தார். நடந்தது கேள்விப்பட்டு யார் இதைச் செய்தது என்று எல்லாரையும் விசாரித்தார். தெரியவில்லை. வியாதியஸ்தரை விளக்கமாக, வந்தவர் அடையாளம் கேட்டு ஸ்ரீ அரவிந்தர் படம் ஒன்றைக் காட்டியும் கேட்டார்கள். இவர்தான் வந்தார் என்றார் வியாதியஸ்தர். பக்தன் விட்டுவிட்டு வந்த வியாதியஸ்தரைக் கவனிக்க தெய்வம் வந்து தரிசனம் கொடுத்தது.

அன்னையைத் தரிசனம் செய்தபின் அடுத்தாற் போல் பகவான் தரிசனம் என முதலில் ஏற்பாடு செய்தபொழுது, அன்னையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத பக்தர் தலைவிதியே என கியூவில் வரும்பொழுது அன்னையின் பாதங்கள் பொற்பாதங்களாக அவருக்குக் காட்சியளித்தன. தெய்வம் திருவடியாகத் தந்த காட்சிதான் அது.

வாழ்வில் பெரும்பாலோர் நமக்கு அப்படியொன்றும் தெரியவில்லையே என்பார்கள். அன்னை பக்தர்களில் பலர் அன்னை தரிசனத்தைப் பல ரூபங்களில் கண்டுள்ளார்கள்.

தரிசனம் என்றால் என்ன?

ஜீவன் என்றும் ஜோதியாக இருக்கிறான். ஆனால் அவன் உள்ளே மறைந்து புதைந்திருக்கிறான்.

மேலெழுந்தவாரியாகத் திரை படிந்துள்ளது. திரை விலகுவதில்லை. ஜீவன் எழுச்சியடையும் நேரம், திரை விலகும் நேரம் மின்னலாக, தரிசனம் கிடைக்கிறது. இது உள்ளுறை ஜீவனின் தரிசனமாகவே அமையும். பகவான் அன்னை பிறந்த நாளில் புறச் சூழ்நிலை கனிந்து முதிர்ந்திருப்பதால், சூழ்நிலை நம்முள் நுழைந்து தரிசனம் தருவதுண்டு. கப்பல் ஓம் என உறுமியதை அன்னை கேட்டார். தரிசனம் பெறும் பக்குவமுள்ள வார்க்கும் ஒரு நேரம் வாழ்க்கை பிரச்னையாக இருந்தால் தரிசனம் பிரச்னை தீருவதாக அமையும். “இப்பொழுது, இதுதான் வேண்டும்” என மனம் நினைத்தால் தெய்வ தரிசனம் வாழ்க்கைப் பலனாக அமையும்.

நாம் கனிந்து பெறும் தரிசனம் பக்தியால் கிடைப்பது. அன்னை நம்மை நினைத்துச் செயல் படுவதால் கிடைக்கும் தரிசனம் அருளால் நாம் பெறுவதாகும்.

8. அன்னைக்குகந்த உயர்ந்த முறை

ஒரு காரியத்திற்குப் பல நிலைகளில் பலன் உண்டு. சாதாரணமான பலன், அதிகப் பலன், எதிர்பாராத பெரும்பலன், உலகத்திலில்லாத அற்புதமான அதிர்ஷ்டம் பலனாக வருவது போன்றவை உண்டு. அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட பின் வழக்கமாக வாழ்வில் தாங்கள் கண்டதைவிட அதிகமான பலனைப் பெறுவதை அனைவரும் கண்டுள்ளனர். ஒரு சிலருக்குத் தொடர்ந்து உச்சகட்டப் பலன்கள் வாழ்வில் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் கிடைப்பதைப் பார்த்திருக்கின்றனர்.

பலனுக்குப் பல நிலைகள் இருப்பதைப் போல் மனிதச் செயலுக்கும் பல நிலைகள் உண்டு. சாதாரணச் செயல், முயற்சியுடைய செயல், உயர்ந்த முயற்சி, அறிவும் உழைப்பும் நிறைந்த முயற்சி, அசாதாரணமான உழைப்பு, அற்புதமான சேவையுணர்வுடன் கூடிய காரியம் போன்ற நிலைகளில் மனிதச் செயலும் முயற்சியும் இருக்கும். வாழ்வில் பலன் செயலிலும் திறத்தை ஒட்டியுமிருக்கும். அன்னை பக்தர்களுக்குப் பலன் ஒருபடி உயர்ந்திருக்கும். முதல் நிலை முயற்சிக்கு இரண்டாம் நிலை பலன் உண்டு. சாதாரணச் செயலுக்கு வாழ்வளிக்கும் சாதாரணப் பலனுக்குப் பதிலாக அடுத்த கட்டமான அதிகப் பலனை அன்னை வழங்கு கிறார்கள்.

தொடர்ந்து அதிகப் பலன் பெறும் அன்பர்கள் பொதுவாக வாழ்க்கையை நெறியாக நடத்துபவர்களாக இருப்பார்கள். அன்னையிடம் வந்தபின் அதிக வாழ்க்கைப் பலனைத் தொடர்ந்து பெறுவதைக் கண்டபின், இவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புண்டு. அந்த வாய்ப்பைப் பெற ஒரு நிபந்தனையுண்டு. பலனையும், முயற்சியின் தரத்தையும் 6 படிகளாகப் பிரித்தேன். ஆறாவது படியில் உள்ள பலனை நிரந்தரமாக இவர்கள் பெற முடியும் என்பதே வாய்ப்பு. அதற்குரிய நிபந்தனையை இருவிதமாக விளக்கலாம். (1) ஐந்தாம் நிலை முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் அல்லது (2) தான் இன்றிருக்கும் நிலை எதுவானாலும் அந்நிலைக்குரிய முயற்சியை (with total sincerity and perfection) முழு உண்மை உணர்வுடனும், பவித்திரமான அடக்கவுணர்வுடனும் மேற்கொள்ள வேண்டும். பக்தன் இருக்கும் நிலை எதுவானாலும் அவன் முயற்சி அந்நிலைக்குரிய பூரணம் பெறுமானால் அத்துடன் அவன் மனம் பவித்திரமாக இருக்குமானால், அவன் பெறும் பலன் உச்சகட்டப் பலனாகும்.

யோகத்தை மேற்கொண்ட சாதகர்களைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர், “ஆன்மிகக் குருவுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, பாஸ் செய்யவே சாதகர்கள் விரும்புகின்றார்களேயன்றி, முறையாக யோகத்தை மேற்கொள்ள முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள்” என்று கூறுகிறார். வாழ்வையும், குடும்பத்தையும், செல்வத்தையும் உதறி விட்டு யோகத்தை மேற்கொண்டவர்களுக்கே குறுக்கு வழியில்

போக மனம் நாடுகிறது என்றால் சாதாரண மனிதன் குறுக்கு வழியையே லட்சியமாகக் கொள்ள விரும்புவான் போலிருக்கிறது.

நடைமுறையில் நாம் எளிய மனிதர்களாகிய நம் போன்றவரிடையே நெறியைத் தவறாது விழைந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மையுடைய பலரைக் காண்கிறோம். அவர்கள் அன்னையிடம் பெறுவது அபரிமிதம்.

டிபார்ட்மெண்ட் டைரக்டரிடம் அந்நியோந்நியமாக நாள் முழுவதும் நெருங்கிப் பழகிய என்.ஜி.ஓ. தனக்குரிய பிரமோஷனைக்கூடக் கேட்க முடியாத மனநிலையில் இருந்ததுண்டு. தனக்குப் பரம எதிரியாகப் பல ஆண்டுகளாகக் கருதிய குழந்தையின் சிறப்பை வாய்விட்டு நேரடியாகப் போற்றும் 15 வயதுக் குழந்தையுண்டு. செலக்ஷன் கமிட்டி முடிவாக இல்லை என்று சொன்ன பிறகும் அன்னை மீதுள்ள நம்பிக்கையால் கமிட்டியின் சொல் முடிவன்று, அன்னையிடம் முடிவிருக்கிறது என்று அழுத்தமாக நினைத்து அடுத்த மூன்று மணி நேரத்தில் நல்ல பலனைக் கண்டவர் உண்டு. எளிய நண்பரை விட்டுப் பிரிந்து தம்முடன் வந்து சேர்ந்துகொள்ள கோடீசுவர முதலாளி விடுத்த அழைப்பை மறுத்து எளிய நண்பனுக்கே என் விசுவாசம் உரியது என்று சொல்லிய எளியவர் உண்டு.

அன்னைக்குக் காணிக்கையாக ஒரு பொருளைச் சமர்ப்பித்தால் அதேபொருள் பல திசைகளிலிருந்து நம்மை நாடிவரும். நண்பர் கொடுக்கும் பிரியமான

பரிசை அன்னையின் பவித்திரத்தோடு வயதான பக்தை பெற்றுக் கொண்டதால், பரிசைக் கொடுத்த நண்பருக்கு அதே பொருள் மூன்று திசைகளிலிருந்து வந்தது. 6 நாள்கள் லீவு எடுத்தால்தான் பிறந்த நாளைக்கு ஆசிரமம் வரமுடியும் என்ற நிலையிலிருந்த ஆபீசர், சட்டங்களை நம்ப மறுத்து நம்பிக்கையை அன்னை மீது வைத்ததால் ஏழு நாள்கள் தொடர்ந்து சர்க்கார் விடுமுறையில் பிறந்த நாள் தரிசனத்திற்கு வந்தார். முதலாளியோடு மனத்தாங்கலுடன் வேலையிலிருந்து நின்றுவிட்ட காவல்காரனைத் தன் கெட்ட எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்வான் என்று நம்பி முதலாளியின் எதிரி அவனை நாடிய பொழுது அவன் “உங்கள் கெட்ட எண்ணத்திற்கு நான் துணை செய்ய மாட்டேன்” என்றதுடன் “என் பழைய முதலாளிக்கு நீங்கள் செய்ய இருக்கும் தீங்கை உறுதியாகத் தடுப்பேன்” என்றும் அவருக்கு எச்சரிக்கை செய்தான். சிறந்த தொழிலதிபர் என்று நாட்டின் முதன்மையான பரிசைப் பெற்று அடுத்த வாரம், தம் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய அடுத்தவர் சொன்ன கருத்தை அடக்கமாக ஏற்றுக்கொண்ட செல்வர் ஒருவர்.

கேட்டுப் பெற முடியாத மனநிலை, எதிரியைப் போற்றும் நேர்மை, தெய்வ நம்பிக்கை, பணத்தைவிட நட்பை உயர்வாகக் கருதும் நிலை, பவித்திரமான பக்தி, அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை, மனத்தாங்கலை மீறிய நேர்மையான விசுவாசம், செல்வத்தைத் தாண்டிய அடக்கம் போன்றவை இன்றும் நம் நாட்டில் பரவலாகப் பலரிடம் காணக்கூடியன.

இதற்கு நேர் எதிரான உதாரணங்கள் பல உண்டு. அவற்றைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. விளக்காமல் விளங்கும் நிலைகள் அவை.

உயர்ந்த குணம் உடையவர் ஒருவர் அன்னையிடம் வந்தபின் தமக்கிருப்பது ஒரே உயர்ந்த குணமானாலும், அதற்குக் கிடைக்கும் பலன் உச்சகட்டப் பலனாக இருக்கிறது என்று கண்டபின், அதனால் உற்சாகம் ஏற்பட்டு தம் நிலைக்கு அளவு கடந்து மீறிய ஒரு திட்டத்தை ஏற்றுச் செயல்பட்டால் பலிக்கும் என்று உணருகிறார். சைக்கிள் மட்டுமே சொந்த வாகனமாக உள்ள ஒருவருக்கு இருதய நோயால் சைக்கிளும் விடக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டபின், அன்னையிடம் வந்து மலர்களின் சிறப்பை அறிந்து தினமும் புஷ்பங்களைச் சேகரம் செய்து 150க்கு மேற்பட்ட புஷ்பங்களையும் சேர்க்க 4 மணி நேரம் சைக்கிளில் போக முடிகிறது என்று கண்டும், கோர்ட்டில் உள்ள கேஸ் தானாகச் சமரசம் ஆவதைக் கண்டும், தாம் கோடிக்கணக்கில் இட்ட திட்டம் மீண்டும் கூடிவருவதைக் கண்டும், பக்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டதால், அவர் திட்டம் பலநூறு கோடிகளில் பூர்த்தியாகப் போகிறது என்ற செய்தி இவரை உற்சாகப்படுத்தியது. உற்சாகம் பலன் தரும் முதற்கட்டமே பிரமிக்கும் அளவில் இருந்தது. உடனே அவருடைய பழைய வேண்டாத குணங்கள் தலையெடுத்தன. அவற்றை முனைந்து விலக்குவதற்குப் பதிலாக “எல்லாரும் இப்படித்தானே இருக்கிறார்கள்? நாமும் அப்படியிருந்தால் என்ன தவறு?” என்று மனதைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டார். வந்த வாய்ப்பு மறைந்துவிட்டது.

எல்லாருக்கும் கிடைக்காத பலனை நாம் நாடும்பொழுது நாம் எல்லாரையும் போல இல்லாததால், எவரும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத பலன் நம்மை நாடி வருகிறது. இந்நிலையில் நாமும் மற்றவரைப் போலிருக்க விரும்பினால், பலன் மற்றவர்களுக்குக் கிடைப்பதைப் போலவே கிடைக்கும். அன்னை பக்தர்களுக்குரிய அரிய வாய்ப்பு இது. இதைப் பெற்றவர்களும் உண்டு. இழந்தவர்களும் உண்டு.

15 லட்சம் ரூபாயில் வருஷச் செலாவணியுள்ளவர் உதவியை நாடினார். அவர் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய மற்றொருவர் முன்வந்தார். 20 லட்சம் அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்றவுடன் தாம் என்ன பீஸ் கொடுக்க முடியும் என்று தொழில் அதிபர் கூறினார். சில மாதங்களில் 60 லட்ச ரூபாய்க்கும், அடுத்த மாதம் இரண்டரைக் கோடிக்கும் செலாவணி சென்றது. தொழில் அதிபர் கார் வாங்கினார். புதிய வியாபாரம் தொடங்கினார், உதவி செய்தவரை மறந்துவிட்டார். அவருக்குத் தாம் கொடுப்பதாகச் சொன்னதையும் கொடுக்கவில்லை. வாரம் ஒருமுறை வீடு தேடிப் போய்ப் பார்த்தவரை 3 மாதங்களாகப் போனில் கூடக் கூப்பிட்டுப் பேசவில்லை.

அட்மிஷன் வேண்டும், வேலை வேண்டும், கடன் வேண்டும் என்று நடையாக நடந்தவருக்கு மற்றொருவர் முன்வந்து உதவிய பொழுது அட்மிஷன் கிடைத்தபின், வாங்கிக் கொடுத்தவருக்கு நன்றி சொல்லக்கூட நினைவில்லை.

நேற்றுவரை யாருடைய பெயரைச் சொல்லத் தயங்கினாரோ, அவரையே இன்று சற்று நிலைமை

சாதகமாக மாறியபின் அந்தஸ்து உயர்வால் அவன் என்று பேசும் மனப்பான்மை வந்துவிடுகிறது.

300 பக்கமுள்ள புத்தகத்தை அச்சிடும் வெளியீட்டாளர் அதில் 600 அச்சப் பிழைசெய்து அத்துடன் தங்கள் நிறுவனத்தையும் மூடிவிடுகின்றனர்.

60 வயது வரை நாணயத்திற்குப் பெயர் எடுத்தவர் ரசிது கொடுக்காமல் ரூ.7000 பெற்றபின் வாங்கிய பணத்தை இல்லை என்று சொல்லி அதன் அடிப்படையில் பொய்க் கேஸ் போடும் அளவுக்கு மனத்தை மாற்றிக் கொள்கிறார்.

பேச்சை மாற்றிப் பேசுவது, பெற்ற உதவியை அன்றே மறந்து விடுவது, அடக்கத்தைவிட்டுக் கர்வமாகப் பேசி ஆபத்தை விலைக்கு வாங்குவது, அளவு கடந்து பிழை செய்து நிறுவனத்தை இழப்பது, நாணயத்தை இழந்து கோர்ட்டுக்குப் போவது இவை உலகில் மலிந்துள்ளன. ஆனால் நல்லவர்களாக இருந்து பிறகு கெட்டவர்களாக மாறும் உதாரணங்களையே நான் மேலே எழுதினேன். உலகில் தவறு நடக்கலாம். நல்லவர்கள் நல்ல குணங்களை விட்டுத் தவற்றை நாடக்கூடாது. அதைச் செய்யும் பொழுது மற்றவர்களைத் தங்களுக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படிச் செய்பவர்களுக்கு அன்னையின் உச்சகட்டமான பலன் கிடைக்காது.

நான் வலியுறுத்துவது இலட்சத்தில் ஒருவர் செய்யக் கூடியதன்று. கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் கூறிய நல்லவர் பலர் செய்யக்கூடியதையே அன்பர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என நான் கூறுகிறேன்.

பொறுப்பு வந்தபின் அடக்கம் அதிகமாக வேண்டும். புத்தகம் அச்சிட்டால் அதில் பிழையிருக்கக்கூடாது. உதவி செய்த நல்லவர்களுக்கு உடனே செய்தி சொல்ல வேண்டும். பதவி உயர்ந்தவுடன் கர்வம் நீங்கி அடக்கம் வரவேண்டும். பக்தர் என்ற நிலையில் நம்பிக்கை அன்னை மீதிருக்க வேண்டும். இவைபோன்ற உயர்ந்தவற்றைப் பின்பற்றினால் நம் அளவில் நாம் எடுக்கும் பூரணமான முயற்சிக்கு உச்சகட்டப் பலனை அன்னை தவறாது அளிப்பார்.

II. அன்பர்கள் அனுபவங்கள்

1. அன்பர் அனுபவம்-I

தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலான அன்பர்கள் அன்னையை ‘அமுதசுரபி’ மூலமே அறிவார்கள். அன்னையை அறிந்தவுடன் முதற்காரியமாகத் தங்களுடைய தீராத பிரச்சனையைத் தீர்க்க முற்படுவார்கள். முதலில் நம்பிக்கையில்லாமல் செயல்பட்டாலும், பிரச்சனை தீரும் வகையைக் கண்டு நம்பிக்கை ஏற்பட்டவுடன் அவர்கள் செய்யும் காரியம் இரண்டு. ஒன்று சமாதி தரிசனத்திற்கு வருவது, மற்றொன்று எனக்கு எழுதுவது. அதுபோன்று வந்த கடிதங்களில் சிலவற்றைத் தொகுத்து ஆராதனை என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளோம். அந்தத் தொகுப்பு வெளிவந்தபின் வந்த கடிதங்களை அடுத்த தொகுப்பாக வெளியிட முயல்கிறோம். அத்தொகுப்புகளில் வர இருக்கும் சில கடிதங்களை இக்கட்டுரைகளில் வெளியிடுகிறேன். பெரும்பாலும் அக்கடிதங்களுக்கு விளக்கம் தேவையில்லை என்பதால் கடிதத்தில் வெளியிட வேண்டிய பகுதியை மட்டும் கீழே தருகிறேன். தேவையானால் சிறு விளக்கமும் அளிக்க முயல்கிறேன்.

1. “ஒரு பயங்கரப் பிரச்சனையின்போது நான் மிகவும் தவித்துத் துடித்தபோது அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு வேண்டிக் கொண்டதும், அந்த பயங்கரப் பிரச்சனை ஒரு நிமிஷத்தில் தீர்ந்து

என்னைக் காப்பாற்றியது. அன்னையைப் பற்றி நிறையப் படித்தேன். படிக்கிறேன். பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டேன். சதா சண்டையும், கத்தலும், கடுகத்தனை அமைதியில்லாத தனிமையுமாக இருந்த வீட்டில் (Harmony) சுமுகம் பூ வைத்து வேண்டிக் கொண்டே வந்ததில் ஆச்சரியகரமான மாறுதல் ஏற்பட்டது. அன்னையைப் பற்றி உணர்ந்த அன்றிலிருந்து பூஜை, விரதம் முதலியன குறைத்து அன்னையை மட்டும் பிரார்த்தித்து வந்தேன். ஜனவரி 12லிருந்து மே 18 வரை எதிர்பாராத மாறுதல் - இவரிடம் - கலகல எனப் பேசினார். ஓரளவு பணம் 700 ரூபாய் என்பது 900 ஆக மாறியது. அதிகக் கண்டிப்பு இல்லாமல் என்னையும் ஒரு மனுவீதியாக உணர்ந்து நடத்தினார். இதுவரை அன்னையைக் கும்பிடுவதைக் கேலி செய்தவர், அவருடைய பிறந்த நாள் அன்று பாண்டிச்சேரிக்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும் என்று கூப்பிடும் அளவுக்கு மாறுதல்”.

2. “ஒரு வாரத்திற்குமுன் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதில் மாப்பிள்ளை, ஜாதகம் எதுவுமே சரியாக அமையவில்லை என எழுதினேன். தங்களுக்கு எழுதிய 15 நாள்களில் தங்களிடமிருந்து பூ அனுப்பியிருந்தீர்கள். ஒரு வாரத்திற்குள் கல்யாணம் நிச்சயமாய் விட்டது. நிச்சயம் வருகிற ஞாயிறன்று வைத்திருக்கிறார்கள்”.

3. “நான் மூக்கில் ஓர் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள இருந்தேன். ரூ.1000/- ஆகுமென டாக்டர் கூறினார். கடன் வாங்கித்தான் செய்ய வேண்டும். இப் பணப்பிரச்சனையை அன்னை யிடம் ஒரே ஒரு முறைதான் கூறினேன். ஒருநாள் என் தோழியைச் சந்தித்தேன். அவள் அப்பல்லோ ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்பவள். அவளோடு அங்குப் போய் என்ன செலவாகும் என விசாரித்தேன். ஆபரேஷனுக்கு 2000/- ஆக மொத்தம் ரூ.4000/-ஆகும் என்றார். தோழி என் நிலைமையை விளக்கினாள். திடீரென டாக்டர் இலவசமாக ஆபரேஷன் செய்வதாகச் சொன்னார். மெடிகல் சூபரிண்டென்டெண்ட்டிடம் கடிதம் வாங்கி வரச் சொன்னார். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. முதலில் தடை சொன்ன சூபரிண்டென்டெண்ட் மனம் மாறி எங்களைப் பார்க்காமலேயே கடிதம் கொடுத்தார். என்னுடைய தோழி எனக்கு அதிர்ஷ்டம்தான் என்றாள். நான் அதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றி நினைக்கவில்லை. அன்னையின் சக்தியைப் பற்றித்தான் நினைத்தேன். கடைசியில் 4000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் 400 ரூபாய்தான் கொடுத்தோம்”.
4. “ஸ்ரீ அரவிந்தர், அன்னை அருளால் என் மனைவி மனநோய் நீங்கி குணம் அடைந்து வருகிறாள். கடந்த 5 ஆண்டுகளாக வாட்டி வந்த

நோய் ஸ்ரீ அன்னையின் அருளால் தற்சமயம் குணமாகி வருகிறது. எப்படியும் அன்னை நினைவைப் பூரணப்படுத்தினால் அனைத்துப் பிரச்னைகளும் தீர்ந்துவிடும் என்ற வேதவாக்கை அவரங்காபாத்தில் வேலை செய்யும் என் மகன் இன்ஜினீயருக்கு எழுதினேன். தற்சமயம் அவன் பிரச்னைகளும் ஸ்ரீ அன்னை அருளால் நீங்கி நல்லபடியாக இருப்பதாக எழுதினான். எல்லாம் ஸ்ரீ அன்னையின் திருவருளே ஆகும்”.

5. “நான் ஒரு Diploma in Electronics & Communication மாணவி. நான் 6 மாதத்திற்கு முன் உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். நீங்கள் அன்னை படத்தை என் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக அனுப்பி யிருந்தீர்கள். என் வேண்டுதல்படி எனக்கு ஒரு மாதத்தில் வேலை கிடைத்தது”.
6. “அன்னையின் அருளால் என் பெரிய பெண்ணிற்கு L.I.C.யில் வேலை கிடைத்துள்ளது. B.Com., பரீட்சை முடிந்த அடுத்த நாள் வேலையில் சேர்ந்துள்ளாள். யாருடைய சிபாரிசும் இல்லாமல் நேரடியாக அவர்கள் வைத்த பரீட்சையில் பாஸ் செய்து கிடைத்திருக்கிறது. நேர்மை, சத்தியம், உண்மை, இவற்றைக் கொண்ட அவளுக்கு அன்னை கொடுத்த பரிசு என்றால் அது சத்தியமானது”.
7. “என் கணவர் தினமும் குடித்துக் கொண்டிருந்தார். தற்போது குறைத்துவிட்டார். மேலும் ஓர்

இடம் வாங்க எண்ணி அன்னையை வேண்டி
னேன். அதன்படி வாங்கியுள்ளேன்”.

8. “நான் ஒரு விதவை. எனக்கு ஒரே ஒரு மகன்.
நானும் அவனும் நான்கு வருடங்களாகப் பிரிந்து
வாழ்ந்தோம். என்னுடைய வீட்டையும் மகனிடம்
ஒப்படைத்துவிட்டு வாடகைக்கு வீடு எடுத்திருந்
தேன். மகன் என்னை வந்து பார்ப்பதும் இல்லை.
கண்டால் பேசுவதும் இல்லை. அன்னையின்
ஆதரவு கிடைத்தபின் நான் அவ்விடம் என்
கவலையை விட்டு விட்டேன். நான் அன்னையை
அறிந்து ஆறு மாதம்கூட இருக்காது. ஆனால் என்
மகன் என்னைப் பார்க்க பத்தாம் தேதி வந்தான்.
நான் என் மனமார்ந்த நன்றியை அன்னைக்கு
அறிவிக்கிறேன்”.
9. “ஸ்ரீ அன்னையின் அருளால் எங்கள் தகப்பனா
ருக்குக் கால் ஆபரேஷன் நன்றாகச் செய்யப்பட்டு
குணமாகி வீடு திரும்பியுள்ளார். இந்த எழுபதாம்
வயதில் அவருக்குக் குணமான வேகத்தைக் கண்டு
அனைவரும் வியந்தனர்”.
10. “எங்களுக்குச் சொந்த வீடு அமைய அன்னைக்குக்
காணிக்கை அனுப்பியிருந்தேன். அந்த வீடு W.4
நம்பர் வீடு. எங்களுக்குக் கிடைக்காமல்
போய்விட்டது. தோல்வியையும் அன்னை
கொடுத்ததாக எண்ணி நம்பிக்கையோடு இருந்தேன்.
என் வீட்டிலுள்ளவர்கள் முரண்பாடாகப்
பேசினார்கள். நான் நம்பிக்கையோடிருந்தேன்.

W.4ம் நம்பர் வீடு 1 லட்சத்துப் பத்தாயிரம் ரூபாய். நான் வீட்டிற்கு எங்கும் அலைந்தேன். 2 லட்சத்திற்கு மேல்தான் இருந்தது. அன்னையிடம் “என் சக்தி உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த வீட்டுப் பிரச்சனையை நீங்கள் தான் தீர்க்க வேண்டும்” என்று வேண்டினேன். 25.06.90இல் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு ஹவுஸிங் யூனிட்டில் உள்ள ஒருவரைக் கேட்டேன். அவர் Y.4 வீடு இருக்கிறது என்றார். உடனே அன்னையை நினைத்துப் போனேன். 4 ஆம் நம்பர் வீட்டைப் பார்த்தேன். வீடு பிடித்திருந்தது. நானே வீட்டார் எதுவும் சொல்லாமல் 27.06.90 இல் 20 ஆயிரம் அட்வான்ஸ் கொடுப்பதாக வாக்கு கொடுத்தேன். 4 ஆம் நம்பர் ஓனர் மதுரையில் இருப்பதால் அவர்களையும் 27.06.90 இல் வரச் சொல்லி எழுதச் சொன்னேன். வீட்டின் விலை ரூபாய் 80 ஆயிரம்”.

11. “நாங்கள் சொந்தமாக வீடு கட்டிக்கொள்ள நல்லதோர் இடம் கிடைத்ததும், அதில் அழகான தொரு வீடு கட்டிக்கொள்ள முடிந்ததும், ஸ்ரீ அன்னையின் பேரருளால்தான். வீடு கட்டும் காலத்தில் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள். அவ்வளவும் ஸ்ரீ அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தவுடன் தீர்ந்து போயின”.
12. “நான் 1987 ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அதில் எனக்கு இன்னும் திருமணமாகவில்லை என்று எழுதினேன்.

அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்யும்படி நீங்கள் எழுதியிருந்தீர்கள். அதன்படி அன்னை அருளால் 1987 ஆம் வருடம் ஆகஸ்ட் 19 ஆம் தேதி எங்கள் திருமணம் சிறப்பாக நடந்தது”.

13. “15 வருடங்களுக்கு முன் ரூ.2600 கடன் பெற்றவர் இப்பொழுது ரூ.1600 திருப்பி அனுப்பி யிருக்கிறார். எல்லாம் அன்னையின் அருள். என்னுடைய சிறு அசைவிலும் அன்னையின் உதவி கிடைக்கிறது”.

2. அன்பர் அனுபவம் II

14. ஒரு சமயம் அமெரிக்கா, கனடா, ஹாலந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து பக்தர்கள் வந்திருந்தார்கள். பொதுவாக இவர்கள் வெவ்வேறு மாதங்களில் வருவது வழக்கம். இம்முறை இம்மூவரும் ஒரே சமயத்தில் வந்திருந்தார்கள். மாதம் முதல் தேதியும், ஒவ்வொரு திங்களன்றும் இங்கு (calling) அழைப்புண்டு. இந்த நண்பர்கள் தங்கள் நாட்டில் “அழைப்பை” மேற்கொண்டதைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லிய பொழுது, அழைப்புக்குரிய நிபந்தனைகளையும், அதன் பல்வேறு முக்கியத்துவங்களையும் விளக்கமாகச் சொன்னேன். கனடாவிலிருந்து ஜான் வந்திருந்தார். அவர் மாலை தியானத்தில் கலந்து கொண்டு பிறகு தம் விடுதிக்குப் போய்விட்டார். அவர் வந்து 3 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவர் 15 நாட்கள் தங்குவார். ஊருக்குப் புறப்படுமுன் நான் அவரை ஒருமுறை சந்திப்பேன். மற்றவர்கள் வந்து 15, 20 வருஷங்கள் ஆகின்றன. இவர்கள் தங்கள் நாட்டில் அன்னைக்குரிய சேவையை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். என்னுடனேயே இங்கு இத்தனை வருஷங்களாகத் தங்கியிருந்தவர்கள்.

அழைப்பின் சிறப்புகளை மேலும் மேலும் சொல்லும் பொழுது அமெரிக்க நண்பர் மறுநாள் அழைப்பில் கலந்து கொள்ள ஜான் விரும்புவார்

என்றார். நான் அழைப்புக்கு ஒருவரை அனுமதிக்கும் முன் அவருடைய வீட்டில் அழைப்பை மேற்கொண்டு அதை எனக்கு விளக்கமாக எழுதச் சொல்லி, அதன் பிறகே முடிவு செய்வது வழக்கம். ஜான் புதியவர் என்பதால் எனக்குத் தயக்கம். அமெரிக்க நண்பர், ஜானைப் பற்றிச் சொன்னார். அவர் அழைப்பை மேற்கொண்டு கடைப்பிடிக்கும் முறையை விளக்கினார். அதனால் அவரை மறுநாள் அழைப்பில் கலந்து கொள்ள நான் சம்மதித்தேன். நேரம் இரவு 9.30 மணி. ஜான் விடுதிக்குப் போய்விட்டார். அவர் அறையில் ஃபோன் இல்லை. டிரைவர் வீட்டிற்குப் போய் விட்டான். விடுதி சுமார் 2 மைல்கள் தூரத்தில் உள்ளது. அனுப்ப ஆள் இல்லை. மறுநாள் காலையில் அழைப்பு 8 மணிக்குத் தொடங்கும். ஹாலந்து நண்பர் ராபர்ட் தாம் போய் ஆசிரமத்தில் ஜான் தியானத்திலிருக்கிறாரா எனப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு வருவதாகப் போனார்.

ஜான் ஆசிரமத்தில் இல்லை. ராபர்ட் அவரைத் தேடி விடுதிக்குப் போனார். அவரைச் சந்தித்து மறுநாள் அழைப்புக்கு வரும்படிச் சொன்னார். “நானிருப்பது 15 நாள். அடுத்த அழைப்புக்கு முன் நான் கனடா புறப்பட்டு விடுவேன். நாளை அழைப்பில் கலந்துகொள்ள எனக்கு அளவு கடந்த ஆர்வமுண்டு. ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோவிலிருந்து மாக்பர்லேன் சென்ற மாதம் என்னை ஃபோனில் அழைத்து அவர்

நடத்தும் அழைப்பின்போது, என்னையும் அழைப்பில் உட்காரும்படிக்கேட்டுக் கொண்டார். நான் மாதந்தோறும் அழைப்பை மேற்கொள்கிறேன். இங்கு வந்தபொழுது எனக்கு அழைப்பில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அதிக அவா. என்னை நீங்கள் அழைக்காதது எனக்கு ஏமாற்றம். உங்கள் வீட்டிலிருந்து நேரே சமாதிகுப்போய் அன்னையிடம் என் குறையைச் சொல்லிவிட்டு அறைக்கு வந்துவிட்டேன். இரண்டு மணி கழித்து நீங்கள் வந்து என்னை அழைப்பது என்னை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது” என்று ஜான் பதில் சொன்னார்.

15. மாக்பர்லேன் கத்தோலிக்கக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவருடைய தாயாரும், சிறிய தாயாரும் தினமும் இன்றும் சர்ச் செல்பவர்கள். அதே காரணத்தால் சர்ச் இல்லாத ஊருக்குப் போக மாட்டார்கள். மாக்பர்லேன் கத்தோலிக்கப் பாதிரியாகப் போக வேண்டும் என்பது அவரது குடும்ப விருப்பம். அவர் 1970இல் ஆசிரமம் வந்து இங்கேயே தங்கிவிட்டார். ஒரு சமயம் அவருடைய சிறிய தாயாரிடம் ஃபோனில் பேசும்பொழுது, தம் காருடைய பின்புறக் கண்ணாடியை மாற்ற வேண்டும், அதற்கு அதிகச் செலவாகும். ஓய்வு பெற்ற நிலையில் அது தமக்கு அதிகச் செலவு என்று சிறிய தாயார் சொன்னார். அந்தக் கண்ணாடியை முதலில் பொருத்திய ஓர்க்ஷாப்

பில்லுடன் காரைக் கொண்டு போய்விட்டால், தவறு அவர்களுடையது என்பதால், அவர்களே செலவில்லாமல் மாற்றி விடுவார்கள் என்றும், அந்த ரசீதை இந்த 3 வருஷத்திற்குப் பின் தேட முடியவில்லை என்றும் சொன்னார், 70 வயதான பெண்மணி. சமீபத்தில் வீடு மாற்றியவர். பழைய ரசீதை எங்கு போய்த் தேடுவது? அது கிடைத்தால் இப்பொழுது 1000 டாலர் மிச்சம். தேடியும் பார்த்து விட்டார். கிடைக்கவில்லை. ரசீதைக் கண்டுபிடிக்கும் மார்க்கம் மாக்பர்லேனுக்குத் தெரியும். சிறிய தாயார் அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் ரசீது கிடைக்கும். ஆழ்ந்து ஊறிய கத்தோலிக்கரிடம் எப்படி அதைச் சொல்ல முடியும்? எந்தத் தெய்வத்திற்குப் பிரார்த்தனை செய்தாலும், உண்மையான பிரார்த்தனைகளை அன்னை அந்த தெய்வத்தின் மூலம் ஏற்பார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். தன் சிறிய தாயாரிடம் அவர் பின் வருமாறு சொன்னார்:

“உங்களுக்கு இயேசுமீது அளவு கடந்த நம்பிக்கை இருக்கிறதல்லவா? இயேசுவுக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் ரசீது கிடைக்கும்” என்றார். இந்த 70 ஆண்டுகளாக அது போன்ற அனுபவம் தமக்கில்லை என்று பதில் வந்தது. “கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன், மனத்தைப் புறக்கணித்துச் சில நிமிஷம் இயேசுவுக்குப் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு, ரசீதைத் தேடுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனை வைத்து விட்டு,

ஆபீஸுக்கு வேண்டிய பேப்பர்களை எடுத்துக் கொண்டு, வீட்டை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமான மாக்பர்லேன் ஃபோன் மணிச் சத்தம் கேட்டு ஃபோனை எடுத்தார். சிறிய தாயார், சிறு குழந்தை போல் ஃபோனில் ஆர்வமாகக் கண்களில் நீர் ததும்ப, பேச முடியாமல் சந்தோஷத்தில் மூழ்கி, “என் வாழ்நாளில் இல்லாத அனுபவம் இன்று கிடைத்தது. நீ சொன்னதுபோல் பிரார்த்தனை செய்தேன். அளவுகடந்த சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. பிரார்த்தனையை முடித்து விட்டு, ரசீதைப் பிறகு தேடலாம் என வேறு வேலைக்குப் போகுமுன் டிராயரை முடினேன். சரியாக வைக்க முயன்ற பொழுது அதனுள் நான் இத்தனை நாள் தேடிய ரசீது இருந்தது. எனக்கு அளவுகடந்த சந்தோஷம்” என்று சொன்னார்.

16. “என் தம்பிக்கு மனநிலை சரியில்லாமல் இருந்தது. தங்களுக்கு எழுதியதன் பலன் நல்லபடியாய் முன்போல் ஆகி வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு இன்று பெண் குழந்தை பிறந்துள்ளது”.
17. “ஞாயிற்றுக்கிழமை தியான மையம் ஆரம்பித்துள்ளேன்... அன்று முழுவதும் வீடு சந்தோஷத்தால் நிரம்பியிருந்ததைப் பார்க்கும்பொழுது தினமும் தியானம் நடத்த முடியாதா என்று நினைத்தேன்”.

18. “ஒரு பஸ் டிரைவருக்குக் கான்சர் முற்றிவிட்டது. டாக்டர் ஆப்ரேஷன் செய்தார். கான்சர், அளவுகடந்து முற்றிவிட்டதால், மீண்டும் அதை மூடிவிட்டார். வயிற்றை மூடிவிட்ட டாக்டரும், மற்ற டாக்டர்களும் டிரைவர் ஒரு வாரத்திற்குமேல் உயிரோடு இருக்கமாட்டார் என்றார்கள். ஆஸ்பத்திரியின் தலைவர் என்ற முறையில் என் தாயார் டிரைவரைப் பார்க்கப் போனார். அவர் ஒரு blessing packetஐ டிரைவரிடம் கொடுத்தார். இது நடந்து 5 மாதம் ஆகிறது. டிரைவர் குணமாகி வேலையில் சேர்ந்து விட்டார். வலியில்லை”.
19. “சென்ற வாரம் என் நண்பரின் மகன் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தான். தாயார் குழந்தையுடன் தனியாக இருந்தாள். குழந்தை தொடர்ந்து அழுதுகொண்டே இருந்தது. காரணம் தெரிய வில்லை. நான் குழந்தையைப் பார்க்கப் போனேன். அழுகை நிற்கவில்லை. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்தோம். அன்னை பிரசாதத்தைக் குழந்தை தலையணையின் கீழ் வைத்தேன். ஆச்சரியமாகக் குழந்தை நிம்மதியாகத் தூங்கிவிட்டது”.
20. “மதர் கிருபையால் என் கணவருக்கு மதுரையிலிருந்து நானிருக்கும் ஊரான பெல்லாரிக்கு மாற்றல் கிடைத்துள்ளது”.

21. “உங்கள் கடிதம் கிடைத்த இருபது நாள்களில் என் சகோதரிக்கு ஒரு வரன் நிச்சயமாகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது”.
22. “மீண்டும் என் பெண்ணுக்கு மூலம் ஆபரேஷன் செய்ய 18 ஆம் தேதி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சாதகருக்கு ஆபரேஷன் இல்லாமல் மூலம் குணமானதைப் பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். நமக்கும் அதேபோலாகுமா என்ற ஐயத்துடன் பெண்ணை ஆபரேஷன் தியேட்டருக்குள் அனுப்பினோம். Blessing packetஐப் பெண்மீது தடவி அனுப்பினோம். சிறிது நேரத்தில் டாக்டர் வெளியே வந்து ஆபரேஷன் தேவையில்லை என்றார்”.

III. குடும்பம்

1. குடும்பம்

பூசலார் மனதில் சிவபிரானுக்குக் கோயில் கட்டியது போல், வீடு என்ற கட்டடத்திற்குள் மனத்தாலும், உணர்வாலும், பண்பாலும், பாசத்தாலும் நாம் கட்டும் மானஸீகக் கோயில் குடும்பம் என்பது.

விலங்குகளில் தாழ்ந்தவை தம் குட்டிகளைப் பராமரிப்பதில்லை; உயர்ந்தவை கொஞ்சநாள்வரை பாதுகாக்கும். எவ்வளவு நாள் குட்டிகளைத் தாய் பராமரிக்கின்றதோ அது விலங்கின் நிலையைக் குறிக்கும். அவ்வகையில் எல்லா விலங்குகளையும்விட அதிகமாகக் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பவன் மனிதன். மனிதன் சிருஷ்டியின் சிகரம் என்பதற்கு இதுவும் ஒருவகைச் சான்று.

ஒரு மனிதனுடைய திறமை எப்படிச் சேர்கிறது என்று பார்த்தால் அது சமூகத்திலிருந்தும், பள்ளியிலிருந்தும், குடும்பத்திலிருந்தும், முன் பிறவிகளிலிருந்தும், சொந்தமாகவும் சேகரிக்கப்படுகிறது என்று தெரியும். பூர்வ ஜன்ம அனுபவங்கள் ஆத்மா மூலம் பிறவியில் நமக்குக் கிடைத்து வாழ்க்கையின் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்கிறது. இந்த அனுபவங்களின் உறைவிடம் ஆன்மா எனப்படும் சைத்திய புருஷனாகும். அப்படிக்கிடைக்கும் பலவற்றுள் முக்கியமானவை பூர்வஜென்மப் புண்ணியம், அதிர்ஷ்டம் ஆகியவை. பெற்றோரிடமிருந்தும், மூதாதையரிடமிருந்தும் கிடைப்பதில் முக்கிய பகுதி சுபாவம் (character). உடல் அமைப்பு, குரல், தைரியம், தெளிவு போன்றவை ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த

தலைமுறைக்கு வருகின்றன. இவை உறையும் இடம் (subconscious) உடல். படிப்பு மூலமாகப் பெறுவது அறிவு, பயிற்சி ஆகும். தானே மனிதனாகி சமூகத்தில் பழக ஆரம்பிக்கும்பொழுது அவனுடைய பழக்கங்கள் (manners) அவன் சிறுவயதிலிருந்து சமூகத்திலிருந்து பெற்றவையாகும். ஒரு மனிதனுக்குரிய திறமைகளில் மேற்சொன்னவை போக உள்ள பகுதியில் குணங்கள், பண்புகள் உள்ளன (values). அவையே அவனை நல்லவனா, கெட்டவனா என நிர்ணயிப்பவை. அவற்றை அவனுக்குத் தருவது அவனது குடும்பம்.

சோழ மஹாராஜா தமக்கு நாணயமான மந்திரி தேவை என்றுணர்ந்தபோது, எட்டுத் திக்கும் ஆள் அனுப்பி, 3 தலைமுறைகளாகத் தாய்வழி, தந்தைவழியில் மாசில்லாத ஒரு குடும்பத்தைத் தேடச் சொன்னார். அப்படி கிடைத்தவரே சேக்கிழார். அவர் மந்திரி வேலை செய்ததுடனில்லாமல், நாயன்மார்களுடைய சரிதத்தைக் காவியமாகவும் பாடினார்.

பள்ளியிலும், கல்லூரிகளிலும் பாடமே நம் தொழிலை நிர்ணயிக்கிறது. உள்ளூரில் கடை வியாபாரம் செய்கிறானா, சர்க்காரில் உத்தியோகம் செய்கிறானா என்பதை அவன் பெற்ற பட்டமே நிர்ணயிக்கிறது. சமூகத்தில் ஒருவரை விரும்பி நாடுகிறார்களா, வெறுத்து ஒதுக்குகின்றார்களா என்பதை அவர்தம் வாழ்நாளில் கற்றுக்கொண்ட பழக்க வழக்கங்கள் நிர்ணயிக்கின்றன. தாம் ஏற்றுக்கொண்ட தொழிலில் எந்த அளவு உயர முடிகிறது என்பது அவர் குடும்பம் அவருக்கு அளித்த பண்புகளால் நிர்ணயிக்கப்

படுகிறது. ஒரே தொழிலில் ஒன்றாகச் சேர்ந்த பலர், பல நிலைகளுக்கு உயர்வது அவரவர் குடும்பத்தைப் பொருத்தது. D.E.O.வாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பலர். அனைவரும் டைரக்டராக ஓய்வு பெறுவதில்லை. ஒரு சிலரே அந்த உயர் பதவியை எட்டுகின்றார்கள். படிப்பு முடிந்தவுடன் D.E.O.வாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இளைஞர் தாம் படித்த பள்ளியைத் தணிக்கை செய்ய வந்தபொழுது, அவர் மாணவராக இருந்த காலத்தில் அவருக்கு இரத்தக்காயம் பட அடித்த ஆசிரியர் தலைமையாசிரியராக இருந்தார். தலைமையாசிரியரின் நிலையைக் கண்டு அனைவரும் பரிதாபப்பட்டனர். தணிக்கை அன்று காலை D.E.O.தலைமை ஆசிரியர் வீட்டிற்குச் சென்று அவர் காலில் வீழ்ந்து நமஸ்காரம் செய்து ஆசிபெற்றார். அவர் துணைவேந்தராக ஓய்வு பெற்றார். அந்தக் குணத்தை அவருக்குக் கல்லூரியோ, சமூகமோ கொடுக்க முடியாது, குடும்பம் கொடுத்த சொத்து அது.

நாட்டில் சிறந்த பள்ளிகள், கல்லூரிகள் உண்டு. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் படித்த மாணவர் பலர் அங்கு கூடுவதுண்டு. அவர்களில் பலர் எம்.பி.ஆகவும், ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராகவும், உயர் அதிகாரிகளாகவும், தனவந்தர்களாகவும், தொழில் அதிபர்களாகவும் இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருப்பார்கள். ஒருவர் கூட டிரைவராகவோ, குமாஸ்தா வாகவோ இருப்பதில்லை.

சிறுநூர் பள்ளிகளிலும் அதே போன்ற விழாவில் கூடுபவர்கள் ஒருவர் உயர்ந்த நிலைமையில் இருப்பது அரிது.

வக்கில் குமாஸ்தா, சர்க்கார் குமாஸ்தா, பள்ளி ஆசிரியர், வியாபாரிகள் நிறைந்த கூட்டமாக இருக்கும் அவ்விழா.

பள்ளியின் தரம் வாழ்க்கைத் தரத்தை நிர்ணயிப்பதால்தான் உயர்ந்த பள்ளிகளை நாம் விரும்புகிறோம். இராணுவத்தில் உயர் அதிகாரிகளைத் தயார் செய்ய அவர்கள் மற்றவர்களை நம்புவதில்லை. சொந்தமாகவே உயர்ரகப் பள்ளிகளைத் தொடங்கி நடத்துகிறார்கள்.

பள்ளியின் தரம், வாழ்க்கைத் தரத்தை நிர்ணயிப்பது போல், குடும்பத்தின் பண்பும், உயர்வும், வாழ்க்கையின் சிறப்பை நிர்ணயிக்கின்றன. எனவே குடும்பம் முக்கியம். அதனால் குடும்பத்தைப் போற்றி வளர்க்க வேண்டும். அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட குடும்பத்தை மாற்ற முடியாது. என்றாலும், இருக்கும் நிலையைப் பாதுகாத்து, நல்லனவற்றைச் சேர்த்து பண்பை உயர்த்தும் முயற்சியை ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் செய்வதால்தான் ஒரு குடும்பம் உயர்வடைகிறது.

சுதந்திரம் வருமுன் வீடு கட்டுவது என்பது குறைவு. உத்தியோகஸ்தர்கள் வீடு கட்டினால் பொதுவாக ஓய்வு பெற்றபின் பெருந் தொகை கிடைப்பதால் கட்டுவதுண்டு. நாட்டில் புதிய நிலைகள் ஏற்பட்டிருப்பதால் வீடு கட்டப் பல்வேறு வசதிகள் உற்பத்தியாகிவிட்டதால் அனைவரும் அந்த வசதிகளை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்திப் பெருவாரியாக வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர். புதிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதால் புதிய வசதியைத் தேடுகிறார்கள்.

நாட்டில் குடும்பத்தைப் பொருத்தவரை, அது சுருங்கும் நிலையே ஏற்பட்டுள்ளது. என்றாலும், படிப்பு, அறிவு, தெளிவு, பழக்கம், விஷய ஞானம், வெளிநாட்டைப் பற்றிய அறிவு ஆகியவற்றைப் பொருத்தவரை அதிகமாகப் பெறும் வாய்ப்புகள் உற்பத்தியானபடி இருக்கின்றன. குடும்பங்கள் சீரழிய உதவக்கூடிய சில வாய்ப்புகளும் உற்பத்தியாகிக் கொண்டேயிருந்தாலும், குடும்பப் பண்பை உயர்த்த முயல்பவர்களுக்கு உதவியாகப் பல புதிய தூழ்நிலைகள் அவ்வப்போது ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் அன்னை பக்தர்களுக்கு அவர்களுடைய பக்தியே பெரிய வாய்ப்பு. பள்ளியின் தரம் நம் வாழ்க்கையின் தரத்தை நிர்ணயிப்பதுபோல் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் செய்யும் காரியங்களின் உயர்வும் வெற்றியும், அவருடைய பக்தியின் உயர்வால் நிர்ணயிக்கப்படும். குமாஸ்தாவாகப் போய், என்.ஜி.ஓ.வாக ரிடையர் ஆகிறவரும், கலெக்டராக ரிடையர் ஆகிறவரும் பெற்ற பட்டம் ஒன்றே. தரம் வேறு. வாழ்வு அனைவருக்கும் ஒன்றே என்றாலும், அன்னை பக்தர்களுக்கு அவர்கள் பக்தி வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதால், அவர்கள் குடும்பத்தின் பண்பை உயர்த்த முயன்றால், பலன் எதிர்பாராத அளவில் கிடைக்கும். குடும்பத்தின் தரத்தை உயர்த்துவது எப்படி? அதன் தரத்தை உயர்த்தும் குணங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

- ♦ பொதுவான பொறுப்புகளைத் தானே முன் வந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை.

- ♦ ஒரு வசதியை ஏற்படுத்தும் பொழுது மற்றவர்களுக்கெல்லாம் கிடைத்த பின்னரே தாம் பெறலாம் என்ற நோக்கம்.
- ♦ குடும்பத்தில் எவருடைய குறையையும், மற்றவர்கள் பொருட்படுத்தாத நிலை.
- ♦ பலருடைய சந்தோஷத்திற்காக அவர் விரும்பும் நல்ல காரியங்களை அவர் எவ்வளவு ஆர்வமாக நாடுவாரோ, அவ்வளவு உற்சாகத்தோடு அவருக்காக அதைப் பெற்றுத் தரும் மனநிலை.
- ♦ ஒரு காரியம் செய்யலாமா எனும் பொழுது மற்றவர்களை எப்படிப் பாதிக்கும் என்று யோசனை செய்த பிறகு செய்வது.
- ♦ குடும்பத்திற்காக நான் உழைக்கின்றேன் என்ற எண்ணம் தோன்றாமலிருப்பது.
- ♦ நஷ்டத்தை ஒருவர் ஏற்படுத்திவிட்டால், அவர் மனம் புண்படக்கூடாது என்பதற்காக அதை நஷ்டமாகக் கருதாதது.

நாம் செய்யும் முயற்சிகள் நல்ல முறையில் உள்ளன என்பதற்குச் சில அடையாளங்களுண்டு. வாழ்க்கையில் எங்குத் தோற்றாலும், சலிப்படைந்தாலும், வீட்டிற்குள் வந்தவுடன் அவற்றை மறந்து சந்தோஷம் அடைந்தால், குடும்பம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று பொருள். வீட்டில் உள்ள சந்தோஷம் அங்குள்ள வசதியைப் பொருத்திலாமல் மனிதர்களைக் பொருத்து மட்டும் இருந்தால் வீடு, குடும்பமாகிவிட்டது என்று பொருள்.

பக்தர்கள் முயற்சி முழுப் பலன் பெற, ஒரு நல்ல குடும்பம் உருவாகி, உயர்நிலையை அடைய உதவும் 31 மலர்களைப் பற்றி நீண்ட கட்டுரை ஒன்றை புஷ்பாஞ்சலி என்ற தலைப்பில் மலர்களைப் பற்றி விளக்கியும், அவற்றின் தமிழ்ப் பெயர், ஆங்கிலப் பெயர், அன்னை பெயர், தாவர இயல் பெயர்களைப் பட்டியலாகக் கொடுத்தும் ஏற்கனவே அன்னையின் அருள் எனும் நூலில் வெளியிட்டேன். அம்மலர்களை மட்டும் இங்கு குறிக்கின்றேன்.

அல்லி, நாகலிங்கப்பூ, பூவரசம்பூ, வாடாமல்லிகை, கொய்யாப்பூ, பூசணிப்பூ, சாமந்தி, நித்ய கல்யாணி, கொடிரோஸ், மயிற் கொன்றை, குரோட்டன்ஸ், காசாம்பூ, அலரிப்பூ, பெட்டினியா, பாக்குமரப்பூ, மனோரஞ்சிதம், நந்தியாவட்டை, குவளை, சூரியகாந்தி, புகையிலைப்பூ, மகிழம்பூ, செம்பருத்தி, பவழமல்லிகை, வெண்தாமரை, செந்தாமரை, தூங்குமுஞ்சி மரப்பூ, காகிதப்பூ, வேப்பம்பூ, எருக்கம்பூ, பன்னீர்ப்பூ, விருட்சிப்பூ, மாதுளம்பூ.

இம்மலர்களை அன்னைக்குச் சமர்ப்பித்தால் அவற்றிற்குரிய குணவிசேஷங்கள் குடும்பத்தில் நிறையும். நாம் அக்குணங்களைப் பெற முயன்றால் இம்மலர்கள் அந்த அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்யும். மேற்சொன்ன மலர்களுடைய குணவிசேஷங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை: செல்வம், உடல்நலம், ஆயுள், சுமுகம், அற்புதம், பாதுகாப்பு, ஆன்மிகம், தைரியம், சாந்தம், அன்பு, பொறுமை, அறிவு ஆகியவை.

2. பிறந்த குழந்தையின் வளர்ந்த அறிவு

ஹாலந்திலுள்ள பெற்றோர் இருவர் தங்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் சாதாரணமானவை என்று மன வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அமெரிக்க இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்றைக் கேள்விப்பட்டு அங்கு சிறுகுழந்தைகளுக்கு உயர்ந்த பயிற்சி அளிப்பதாக அறிந்து, அவர்களை அணுகினார்கள். தங்கள் நிறுவனம் முனைபாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கே பயிற்சி அளிப்பதால், தாங்கள் உதவ இயலாது என்ற பின்னும், அவர்கள் முறைகளைப் பெற்று ஹாலந்து பெற்றோர் தங்கள் ஒரு வயது குழந்தையைப் பயிற்றுவித்தனர். பெரும்பலன் கிடைத்தது. ஐந்தாம் வயதில் குழந்தை பள்ளி முடிக்கும் நிலையில் பெறும் அறிவைச் சிறப்பாகப் பெற்றுவிட்டபின், கல்லூரியில் சேரும் முழுத் தகுதியுடனிருக்கின்றான். எப்படி ஐந்து வயதுக் குழந்தையைக் கல்லூரியில் சேர்ப்பது? இதுபற்றி ஹாலந்தில் தொலைக்காட்சியில் நிகழ்ச்சி வந்தது எனக் கேள்விப்பட்டு, அந்த அமெரிக்க இன்ஸ்டிடியூட்டிலிருந்து ஒரு புத்தகம் வரவழைத்தேன். அதன் பெயர் How to give your baby encyclopedic knowledge?

அப்புத்தகத்திலுள்ள ஒரு சில செய்திகளாவன:-

ஆறு வயதுக் குழந்தைக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதைவிட ஒரு வயது குழந்தைக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பது எளிது.

ஒரு வயதில் குழந்தைகள் இரண்டு மொழிகள் கற்றுக் கொள்கின்றன.

சாப்பிடுவதைவிட ஆர்வமாகக் குழந்தைகள் பாடம் கற்கின்றன. அந்த இன்ஸ்டிடியூட்டிலுள்ள நான்கு வயதுக் குழந்தையைப் பார்த்து நீ எதைப் படிக்க முடியும் என்றொருவர் கேட்டபொழுது, எதையும் படிக்க முடியும் என்று பதில் சொல்லிற்று. அருகிலிருந்த புத்தகத்தை எடுத்துக் கொடுத்து அதில் ஒரு பாராவைக் காட்டிப் படிக்கச் சொன்னார்.

குழந்தை படித்த பாரா பின்வருமாறு:

Little children have begun to read and to increase their knowledge, If this book leads to only one child reading sooner or better then, it will have been worth the effort, who can say what another superior child will mean to the world? Who is to say what in the end will be the sum total of good for man as a result of this quiet grounds well which has already begun this gentle revolution.

குழந்தை படித்தது. புரிகிறதா எனக் கேட்ட பொழுது அத்தனையும் புரிகிறது ground swell என்றால் என்னவென்று தெரியவில்லை என்று குழந்தை பதில் சொல்லியது.

நாற்பது வருஷங்களாக மூளை பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்காக நடத்தப்படும் ஸ்தாபனம் இது. இங்கு பயின்றவர்களில் பலர் நோபல் பரிசு பெற்றுள்ளனர். இரண்டு வயதில் குழந்தை வயலின் வாசிக்கிறது. நான்கு வயதில் குழந்தை ஒரு மைல் ஓடுகிறது. உடற்பயிற்சியில் அற்புதமாக விளையாட்டுகளைக் கற்றுக் கொள்கிறது.

மனித மூளைக்குள்ள திறமை அளவு கடந்தது. நாளாக நாளாக அது மாசுபடிந்து திறனை இழந்து விடுகிறது. 30,000 வருஷங்களுக்குப் பின்னால் வரும் superman என்பவரை 30 ஆண்டுகளில் உற்பத்தி செய்யும் திறனுள்ளது மனம். தான் எதுவாக வேண்டும் என முழு ஆர்வத்துடன் மனிதன் செயல்படுகிறானோ அதுவாக அவன் மாறும் திறமையுடையவன் என்று அன்னை பலகாலம் சொல்லி வந்ததை அமெரிக்கப் பள்ளி ஒன்று நடைமுறையில் சாதித்துள்ளது நமக்கு நல்ல செய்தி. அன்னை கூறுவனவற்றை அதிகமாகப் புரிந்து கொள்ள இக்கட்டுரை உதவும்.

கிளென் டோமான் என்பவர் உலக யுத்தத்தில் சேவை செய்தவர். மூளையில் அடிபட்டு பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கும், பிறவியிலேயே மூளை வளர்ச்சி இல்லாத குழந்தைகளுக்கும் மருத்துவ உலகத்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா என்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டு டோமான் ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டார். வயதானபின் கண்பார்வை குறைந்தால் 400 வருஷங்களுக்கு முன் அதற்கு நிவர்த்தியில்லை. கண்ணாடி என்ற சாதனம் கண்பார்வையை மீட்டுத் தருகிறது. இன்று கண்ணாடி என்பதில்லை என்றால் உலகில் பல கோடி மக்கள் பார்வையை இழந்து விடுவார்கள். படிக்க முடியாது, நடக்க முடியாது. கண்ணில் பூ விழுந்தால் பார்வை போய்விடும். அதை அகற்றுவது இன்று எளிய சிகிச்சை. அதேபோல் மூளை வளர்ச்சி இல்லாத குழந்தைகளுக்கு வாழ்வு பாழாகிறது. பல எளிய

முறைகளால் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க முடியும் என்று டோமான் அனுபவத்தில் கண்டு ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளின் வாழ்வை மீட்டார்.

இன்று சுமார் 150 நாடுகளில் அவர் உதவி பெற்ற குழந்தைகள் புதுவாழ்வுடன் நடமாடுகின்றனர். நம் அறிவில் நூறில் ஒரு பாகத்தையும் நாம் பயன்படுத்துவ தில்லை என்ற உண்மையை டோமான் இதன் மூலம் கண்டுகொண்டார். சாதாரணக் குழந்தைகளுக்கு இப்பெரு முயற்சி என்ன செய்யும் என்ற சோதனையை அவர் மேற்கொண்டபொழுது குழந்தையின் அறிவை ஆயிரம் மடங்கு உயர்த்தலாம் என்று புரிந்து கொண்டு, அடுத்த முயற்சியை ஆரம்பித்தார், அதன் விளைவாக இந்த 40 ஆண்டுகளில் சுமார் 50,000க்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பலன் கிடைத்துள்ளது. டோமான் முக்கியமாக மூளை வளர்ச்சியில்லாத குழந்தைகளையே கவனிக்கிறார். அடுத்தாற்போல் உடற் பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார். அவர் செய்து வரும் சோதனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய புத்தகங்கள் பல.

1. How to Teach your Baby Maths.
2. How to Teach your Baby Encyclopedic knowledge.
3. How to Multiply your Baby's Intelligence.
4. How to Teach your Baby to Read.

இன்று வரை உலகெங்கும் அவை 20 லட்சம் பிரதிகள் விற்கிறுக்கின்றன. தம் இன்ஸ்டிடியூட் செயல்

படுவதை ஒரு வீடியோப் படமாகவும் எடுத்திருக்கிறார். அதுவும் இன்று நம் போன்றவர்க்குப் பயன்படும்.

ராபர்ட் மேக்பர்லேன், காரிஜேக்கப் என்ற சொஸைட்டி உறுப்பினர்கள் கிளென் டோமானைப் போய்ப் பார்த்து ஒரு நாள் முழுவதும் அவருடைய இன்ஸ்டிடியூட்டில் இருந்தனர். அதன் கிளைகள் ஐப்பான், இத்தாலி, பிரேசில் நாடுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னையில் போதுமான ஆதரவு இருந்தால் ஒரு கிளை அமைக்கலாம் என்ற கருத்துக்கு ஆதரவு தந்தார்.

சென்னையிலிருந்து இருவர் வந்தால் அவர் களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கின்றேன் என்றும் கூறினார். டாக்டர் சுலோச்சனா என்பவர் அங்கு சென்று பயிற்சி பெற முன்வந்துள்ளார். பம்பாயில் உள்ள அன்னை பக்தர் அங்கே சென்று பயிற்சி பெற முன்வந்துள்ளார். பம்பாயில் உள்ள அன்னை பக்தர் அருணா இராகவன் என்பவர் டோமானைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அவர் புத்தகங்களை வாங்கித் தம் குழந்தைக்குப் பயிற்று வித்ததன் விளைவாக பம்பாயில் டோமான் இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கு ஒரு கிளை ஆரம்பிக்க யத்தனம் செய்கிறார். இந்த இன்ஸ்டிடியூட்டின் முக்கிய ஐந்து புத்தகங்களின் சுருக்கத்தை ரேவதி சங்கரன் மங்கையர் மலரில் ஐந்து மாத இதழ்களில் வெளியிட்டுள்ளார்.

3. மேற்படிப்பு

அன்னையைத் தெய்வமாக ஏற்றுக் கொண்ட பின் அன்பர்கள் தங்கள் வாழ்வின் முக்கிய அம்சங்களில் அன்னையைக் காண்பது எப்படி என்று கருதுவதுண்டு. குழந்தைகளின் மேற்படிப்பு அப்படிப்பட்ட ஓர் அம்சமாகும். பள்ளியில் படிக்கும்வரை பொதுவாகக் குழந்தைகள் வீட்டில் இருப்பதாலும், அவர்களுக்காகச் சொந்தமான யோசனைகள் இன்னும் உற்பத்தி யாகவில்லை என்பதாலும், வளரும் பருவம் தொடங்கவில்லை என்பதாலும், பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுவதில்லை. அத்துடன் 15 வயதிற்கு மேல் தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்பொழுது அப்படிப்பின் தரம் உயர்வாக அமைவதால் பள்ளியில் படித்ததுபோல், மாணவன் கல்லூரியில் இருக்க முடியாது. அறிவால் எடுக்கும் முயற்சியின் அளவு இந் நிலையில் அதிகம். அது அனைவராலும் முடிவதில்லை. முதல் தலைமுறையில் பள்ளிக்குச் செல்லும் குழந்தைகளுக்குரிய சிரமம், அநேக குழந்தைகளுக்கு மேற்படிப்பில் காணப் படுவதால், மேற்படிப்புக்கு முக்கியத்துவம் உண்டாகிறது.

‘எங்கள் பிள்ளை, படிப்பு விஷயத்தில் எங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் தரவில்லை. ஆண்டவனுடைய கிருபையால் தேவைப்பட்ட பணம் நேரத்தில் கிடைத்தது’ என்று சொல்லக்கூடிய அதிர்ஷ்டசாலிகள்

உண்டு. அவர்கள் நூறில் பத்து நபர்களாக இருப்பார்கள். வேறு வகையினர் உண்டு. அவர்கள் 10 சதவிகிதம் அல்லது 20 சதவிகிதம் இருக்கலாம். அது பல வகைப்பட்டது.

“எங்கள் மகனுக்குப் படிப்பு சிரமமில்லை. வேறு கெட்ட பழக்கம் இல்லை. எந்தப் பிரச்சனையுமில்லை. வருஷம் தவறாது பாஸ் செய்வான். அதிக மார்க் வாராது. எங்களால் தடையின்றிப் பணம் அனுப்ப முடிவதில்லை. அதனால் ஒரு வருஷம் வீணாகிப் போயிற்று” என்பவருண்டு.

“பையன் கெட்டிக்காரன். படித்தால் முதல் வகுப்பில் வருவான். பணம் தடையில்லாமல் வரும். பிரம்மாதான் அவன் மனதில் புகுந்து படிக்க வைக்க வேண்டும். காலேஜ் சரியாகப் போகாவிட்டாலும், எப்படியோ பாஸ் செய்து விடுகிறான். இனி எப்படியோ, ஏதாவது கேட்டால் வீட்டிலேயே இருந்துவிடுவான் போலிருக்கிறது. ஆண்டவன் விட்ட வழி. ஒரு வழியாக டிகிரியுடன் வந்தால் சரி. அவன் மனதிலிருப்பதை ஒருவரிடமும் சொல்லமாட்டான்”.

“கிரிக்கெட்டே கதி என்றிருக்கிறான். இதுவரை எப்படியோ வருஷா வருஷம் பாஸ் போடுகிறார்கள். கடைசி வருஷம் யூனிவர்ஸிட்டி பரீட்சை, அங்கு என்ன செய்வது? இத்தனை வருஷம் விளையாட்டில் இருந்தவன், இந்த வருஷம் எதை எதையோ சாப்பிடுகிறான். பழக்கம் முற்றிப் போவதற்குள் வீட்டிற்கு வந்தால் போதும் என இருக்கிறது. டிகிரிகூடத் தேவையில்லை என்று தோன்றுகிறது”.

“இரவு பகலாய்ப் படிக்கிறான், பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. மார்க் மட்டும் வரமாட்டேன் என்கிறது. அத்தோடு கல்யாண ஏற்பாட்டையும் தானே முடித்துக் கொள்ள இந்த வயதில் அவன் மனம் நினைக்கிறது. வீட்டில் பூனை மாதிரியிருக்கிறான். பாடம் வருமா? டிகிரி வருமா? மருமகள் வருவாளா? தெரியவில்லை. தூங்கிப் பல மாதங்கள் ஆயின”.

“இந்தக் காலத்திலே ஒரு பி.எ. (B.A.) கூட இல்லாமல் யார் இந்தப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொள்வார்கள்? “ஹாஸ்டல் பிடிக்கலை, படித்தது போதும். வீட்டிற்கு வந்துவிடுகிறேன்” என வாரம் ஒரு தபால் வருகிறது. எப்படி முடியுமோ? எதுவும் நம் கையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை”.

“மெடிகல் சீட்டிற்கு என்று பெரிய இடத்து மனிதர்கள் எல்லாம் சிரமப்படும்பொழுது, நம் பெண்ணுக்கு மார்க்கால் தானே கிடைத்தது! இரண்டு வருஷம் முடிந்தபின், “எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆங்கில இலக்கியம் படிக்கப் போகிறேன்” என்று அடம் பிடிக்கின்றாள். முன்னும் போக முடியவில்லை; பின்னும் போக முடியவில்லை. ஆரம்பத்திலேயே அவள் சொன்னதைப் புறக்கணித்தேன். இப்பொழுது எனக்கே சஞ்சலமாக இருக்கிறது” என்று கூறும் தகப்பனார் உண்டு.

“உள்ளூர் கிறிஸ்துவப் பள்ளியில் வருஷம் தோறும் 80% வாங்கிய பையன் இன்ஜினீயரிங் கல்லூரியில் வருஷம் தவறாமல் பெயிலாகிறான். 4 வருஷம் முடிந்துவிட்டது. மொத்தம் 4 பேப்பர் பாஸ் ஆக

வில்லை. அவனைத் தெரிந்தவர்கள் அனைவருக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது” என்பார் மற்றொருவர்.

யாரும் படிப்பை விட்டுவிட்டு ஓடிவருவதில்லை. பரீட்சை சிம்ம சொப்பனமாகி, வீடு ரகளைக்கூடமாகி, பெற்றோருக்குப் பைத்தியம் பிடிக்கும் நிலை வந்து, பிள்ளைக்குத் தூக்குப் போட்டுக்கொள்ளும் எண்ணம் தோன்றி, அதிகப் பணம் விரயமாகி, மனம் புண்பட்டு கடைசியில் அனைவரும் ஏதோ ஒருவழியில் நாள் தள்ளி தங்கள் பிரச்சனைகளை ஒருவாறாகத் தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

மேற்படிப்புக்குக் குழந்தைகளை அனுப்புவோர் அனைவரும் முதல் வகையினரைப் போல் நிம்மதியாகப் பலன்பெற முடியும். அதற்கான அறிவுக்குரிய முறைகள் சில, அன்பர்களுக்கு அன்னை கொடுக்கும் அருள் பல.

எல்லாப் பெற்றோருக்கும் படிப்பில் ஏற்படும் பிரச்சனைகள் தெரிய முடிவதில்லை. ஆனால் தம் மகனையோ, மகளையோ பொருத்தவரை படிப்புக்குத் தேவையான அம்சங்களைப் பெற்றோர் அறிந்திருப்பார்கள். உடல் நலம், புத்திசாலித்தனம், படிக்கும் பழக்கம், பொறுப்பு, தன்னைக் கவனித்துக் கொள்ளும் திறமை, குணவிசேஷங்கள் ஆகியவை முக்கியமானவை. பெற்றோர் இவற்றை அறிவார்கள்.

உள்ளூர்ப் பள்ளியில் 80% மார்க் பெற்ற பையனின் தகப்பனார், “இப்பள்ளியில் சிறந்த முறையில் பிள்ளைகளைப் பரீட்சைக்குத் தயார் செய்கிறார்கள். தம் பையன் முனிசிபல் பள்ளியில் இருந்தால் 30 மார்க்தான் வாங்குவான்” என்பதை அறிவார். அநேக

மாக அடிக்கடி சொல்வார். எப்படியாவது பையன் பி.ஈ. பட்டம் எடுக்க வேண்டும் என்பது நல்லெண்ணம் என்றாலும், அவனால் முடியாத ஒன்றை நடக்காத ஒன்றை மனம் நாடுவது யதார்த்த நிலைமையைத் தாண்ட முயல்வதாகும். ஹாஸ்டலுக்கு மாதம் அனுப்பவேண்டிய பணம் அளவுக்குச் சம்பளம் வாங்குபவர், நகை நட்பை வைத்து காலேஜில் பையனைச் சேர்த்துவிட்டு, அவன் வாழ்க்கையையும் அவர் வாழ்க்கையையும் சேர்த்து நாசமாக்கிக் கொள்வதற்கு, பெருமுயற்சி என்று பெயரில்லை. அறிவில்லாத பேராசையால் எல்லை தாண்டிச் செயல்படுவது என்று பெயர்.

மேற்படிப்பு திடீரென்று வருவதில்லை. முன்கூட்டி நாம் அறியக்கூடியது. தம் குழந்தையின் திறமையை, தாம் அறிந்து செயல்படுத்தல் குழந்தைக்கும், தமக்கும் நல்லது. படிப்பு விஷயங்களில் அனுபவமில்லாத வர்கள், அவை சம்பந்தமான அனுபவம் உள்ளவர்களைக் கலந்து ஆலோசனை செய்ய அவகாசம் இருப்பதால், அவைபோன்ற யோசனைகளைக் கேட்பது நல்லது.

பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும், தம் மகனைப் பற்றிச் சரியான முடிவெடுப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு மேற்படிப்பிலுள்ள விவரங்களைத் தெளிவாகச் சொன்னபிறகு, படிப்பில்லாத பெற்றோர் அனுபவ முள்ளவர்கள் எடுக்கும் அதே முடிவுக்கு வருவது பலமுறை எனக்கு ஆச்சர்யத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது.

தம்முடைய மகன் என்பதால் அக்கறையால் அனுபவசாலியின் சரியான யோசனையாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் பிரச்னை வந்தபிறகு பிரச்னைக்குரிய காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பெற்றோர் “இது போலிருக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டேன்” என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கின்றேன். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் வாழ்வில் மேற்படிப்பில் நான் நேரடியான அக்கறை கொண்டபொழுது, பெற்றோர் களுடைய சூட்சும அறிவைக் கண்டு நான் வியந்துள்ளேன். மேற்படிப்பில் பிரச்னை ஏற்பட்ட அநேகரை நான் சந்தித்ததுண்டு. அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்னைகள் 95%க்கு மேல் கீழ்க்காணும் காரணங்களால் ஏற்பட்டவையேயாகும். விதிவிலக்காக 5% உண்டு.

1. தமக்கும் தெரியாமல், எவரையும் விசாரிக் காமல், ரகசியமாக மகனை அவனால் முடியாத படிப்பில் சேர்ப்பது.
2. பள்ளியில் மந்தமாக இருந்ததால், மேற்படிப்பு வாராது என்று கருதி நல்ல கோர்ஸில் கிடைத்த இடத்தை விட்டுவிடுவது.
3. வசதியில்லாத பெற்றோர், முடியாது என்றறிந்தும் அதிகச் செலவாகும் படிப்பை மேற்கொள்வது.
4. பெற்றோர் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் படிப்பில் பாரபட்சமாக இருப்பது.

5. சிறப்பான பள்ளி பெற்றுக் கொடுத்த மார்க்கை நம்பிச் சிறப்பான படிப்பில் சேர்த்து அவதிப்படுவது.
6. பையன் ஆசைப்படுகிறான் என்று அவனால் முடியாததை அவனுக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பது.
7. பெரிய படிப்பை நாகும் பையனுக்கு முன்கூட்டியே அதற்குத் தகுந்த பழக்கங்களை ஏற்படுத்தத் தவறுவது.
8. கட்டாயத்தின் பேரில் மகனிடம் காரியத்தைச் சாதிக்கலாம் எனத் தப்புக் கணக்குப் போடுவது.
9. மகன் சொல்லும் அத்தனைப் பொய்களையும் நம்பி அவன் வாழ்வைச் சிதறடிப்பது.
10. கெட்ட பழக்கம் இருப்பது தெரிந்தும் நிறையப் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்த முடியாதது.

மேற்கூறிய காரணங்களையும், அவைபோன்ற மற்ற தொந்தரவை உற்பத்தி செய்யும் காரணங்களையும் முனைந்தால் தடுக்க முடியும். பள்ளியில் மந்தமான பிள்ளைகள் கல்லூரியில் சிறப்பாக இருப்பதுண்டு. இவர்களுக்குக் காலம் கடந்து மலர்பவர்கள் (late bloomers) எனப் பெயர். பெற்றோர் சிறப்பான எதிர்காலத்தை இக்குழந்தைகட்குக் கொடுக்க முடியாமல் போவதைத் தடுக்க வேண்டுமானால் படிப்பு சம்பந்தமான அனுபவம் உள்ளவர்களையோ அல்லது அவனுடைய பழைய ஆசிரியர்களையோ கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

பையன் மேற்படிப்புக்குப் போவதற்கு ஓரிரு ஆண்டுகள் முன்பே யோசிக்கத் தொடங்கி கீழ்க்காண் பனவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் 90, 95 பங்கு பிரச்னை விலகுவதைக் காணலாம்.

அறிவில்லாத பேராசையைப் பூர்த்தி செய்வதைப் பெருமுயற்சி என்று தவறாகக் கருதாமல் வரையறை எது, பையனுடைய புத்திசாலித்தனம், நம் வசதி, அவன் உடல்நிலை, அவனுக்குரிய இன்றையப் பழக்கம், எதை அவனால் சமாளிக்க முடியும், எது முடியாது என்று ஆராய்ந்து, நாம் அறியும் எல்லையைத் தாண்டக்கூடாது.

“இந்தத் தெருப் பிள்ளைகள் எல்லாரும் செய்வதை நம் பையனும் செய்யப் பிரியப்படுகிறான். அவனால் முடியாது. இருந்தாலும் நான் ஒப்புக்கொண்டேன்” என்று சொல்வது போன்றவற்றை ஆயிரம் காலத்துப் பயிரான படிப்பு விஷயத்தில் சொல்லக்கூடாது.

- ♦ நமக்கு அனுபவமில்லை என்றால் நாம் விரும்பும் கோர்ஸில் அனுபவமுள்ளவர்களை அணுகி யோசனை கேட்கத் தயங்கக் கூடாது.
- ♦ நம் பிள்ளையைப் பொருத்தும், அவனுக்கு நாம் கருதும் கோர்ஸைப் பொருத்தும் ஏதேனும் (special) விசேஷமான முக்கியத்துவம் உள்ளவை இருக்கின்றனவா, அதை நாம் புறக்கணிக்கின் றோமா என்று தக்கவரை நாடி யோசனை கேட்க வேண்டும்.

இவை பெரும்பாலான பிரச்னைகளை அறவே விலக்கும். விலக்கமுடியாத பிரச்னைக்குரியவர்கள்

உண்டு. தற்சமயம் பிரச்னை ஏற்பட்டுவிட்டது. இனி என்ன செய்வது என்பவருண்டு. அவர்கள் அன்னை பக்தர்களானால் அவர்களுக்கு அதற்கும் வழியுண்டு.

எந்தத் தவற்றைச் செய்ததால் பிரச்னை ஏற்பட்டது என்று புரிந்தவுடன், மனத்தில் உண்மையாகவும் பூரணமாகவும் அத்தவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, உணர்ந்துவிட்டால், பிறகு அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்தால் நிலைமை மாறி பிரச்னை தவறாது விலகும். விலக்க முடியாத பிரச்னையுள்ளவர் நம்பிக்கையைப் பூரணமாக அன்னைமீது வைத்துப் பிரார்த்தித்தால் எளிதில் அது விலகும்.

4. வேலைக்குப் போகும் பெண்கள்

சமூகம் பெண்களுக்குப் படிப்பு அளிப்பதை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னர், கூடவே பெண்கள் வேலைக்குப் போவதையும் ஏற்றுக்கொண்டது. இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்களை அடிமையாக வைத்திருந்ததை, சமூகம் தடை செய்ததைப் போன்ற மாற்றம் இது. இன்று வேலை செய்யும் பெண்களுக்குப் பொருளாதார விடுதலையும், அத்துடன் இணைந்துவரும் மற்ற சமூகச் சுதந்திரங்களும், பெண்ணுக்கு எதிர்காலம் உண்டு, சொந்தக் காலில் உரிமையுடன் வாழ முடியும் என்ற நிலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. கல்லூரி ஆசிரியரான கணவன் இறந்த பின் குழந்தைகளைப் பராமரிக்கச் சமையல் வேலையை மேற்கொண்டவரைப் போன்ற பெண்கள் நிறைந்த நம் சமூகத்தில் படிப்பும், வேலையும் பெற்ற பெண்கள் நிறைந்துள்ளது ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல்.

கடந்த 100 ஆண்டுகளில் உலகில் ஏற்பட்ட நல்ல மாறுதல்கள் அனந்தம். அவை போன்ற மாறுதல்கள் நம் நாட்டிற்குச் சமீப காலத்தில் வர ஆரம்பித்துள்ளன. அம்மாறுதல்களால் நாம் அடையும் பயன் ஏராளம். அவற்றுள் தலையாயதாகக் கருதக்கூடியவை படிப்பு, வேலைவாய்ப்பு ஆகிய இரண்டும்.

சுதந்திரம் பெற்றபின், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு விடுதலை கிடைத்தது. கிராமப் புறங்களில் செழிப்புப் பெறப்பட்டது. பெண்களுக்கு முன்னேற்றம் வந்தது.

வீட்டுவசதி அதிகமாயிற்று. தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை ஏற்பட்டது. மக்கள் குரலுக்கு வலிமை வந்து அதனால் வளம் ஏற்பட ஆரம்பித்துள்ளது.

இவற்றுடன் வந்த விரும்பத்தகாதவையும் உண்டு. செழிப்பு வந்த நிலங்களின் தரம் குறைந்தது. நம் நாட்டுப் பண்பிற்குரிய கௌரவம், மரியாதை, விசுவாசம் ஆகியவற்றுக்கு ஆபத்து வந்தது. படிப்பின் தரம் அதிகமாகக் குறைந்தது. அடக்கம் குறைந்து ஆர்ப்பாட்டம் ஏற்பட்டு, குடும்பங்களின் அளவு குறைந்து குடும்ப உயர்வும் பல வகைகளில் குறையும் நிலை ஏற்பட்டது.

நாட்டில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விரும்பத்தக்க மாறுதல் வந்து அனைவரும் விரைந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுது, விரும்பத் தகாதவை சேர்ந்திருப்பதும், சில சமயங்களில் மலிந்து போவது அதனால் சமூகத்திற்கே ஆபத்து வருமா என அனைவரும் பயப்படுவதும், ஒவ்வொரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படும் பொழுதும் நிகழக்கூடியவையே.

பெண்கள் வேலைக்குப் போவதால் ஏற்பட்ட புதிய நிலைமையிலும், இந்த இரு அம்சங்களும் கலந்திருப்பது இயற்கை. நல்ல பயன்களை அதிகபட்சம் பெறவும், தவறான அம்சங்களால் குறைந்தபட்சம் பாதிக்கப் படுவதும் எப்படி என்பதை மட்டும் இக்கட்டுரையில் கூறுகிறேன். அத்துடன் அன்னை பக்தர்களாக இருப்பதால் இந்நிலையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அருள் வெளிப்பாட்டின் நன்மையையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பெண்கள் வேலைக்குப் போவதால் ஏற்படும் முதல் நன்மை வருமானம். அடுத்தது சுதந்திரம், தெளிவு, தைரியம், தன்னம்பிக்கை, படித்து வேலைக்குப் போகும் பெண்ணுக்கும், படிக்காமல் வேலைக்குப் போக முடியாத நிலையிலுள்ள பெண்ணுக்கும் உள்ள வித்தியாசம், நகர்ப்புறத்திலுள்ள படித்த இளைஞனுக்கும் கிராமப் புறத்திலுள்ள படிக்காத இளைஞனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்திற்கு நிகரானது. வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான தெளிவையும், திறமையையும் பெண்கள் வேலைக்குப் போவதால் பெறுகிறார்கள். பெண்கள் வேலைக்குப் போவதால் ஏற்படும் சிரமங்களில் முக்கியமானது பகல் முழுவதும் குழந்தையை விட்டுத் தாய் பிரிந்திருப்பது. சிறு வயதில் தாயாரை விட்டுக் குழந்தைகள் பிரிக்கப்பட்டால் பின்னர் அவர்கள் வாழ்க்கை தடம்மாறிப் போவதுண்டு. கல்லூரி முதல்வராக இருந்து ரிடையரான பெண்ணின் கணவன் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர், குழந்தையை ஹாஸ்டலில் சேர்த்துப் படிக்க வைத்தார். படிப்பு, பழக்கம் ஆகியவை சிறப்பாக அமைந்தன. குழந்தைக்குப் பாசம் என்பதே இல்லை. ஓர் அழகான பொம்மைபோல ஜீவனற்ற சடலமாகிவிட்டாள். எந்தக் குறையுமில்லை. ஆனால் முகத்தில் களையில்லை. மனதில் சந்தோஷமில்லை. மெஷினுக்குச் சாவி கொடுத்தால் இயங்குவது போலிருந்தது அவள் நிலை. வலிமை குறைந்த குழந்தைகள் தாயைவிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டால், ஜீவனிழந்து விடும்.

புருஷனும், மனைவியும் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்று இருவரும் உத்தியோகத்தில் இருந்தார்கள். ஐந்து

குழந்தைகள். குழந்தைகளை வீட்டில் பாட்டி அன்புடன் பராமரித்து வந்தாலும் நாள் முழுவதும் தாயாரைப் பிரிந்திருப்பதில் குழந்தைகள் கலகலத்துவிட்டன. மாலை 5.30 மணிக்கு, தாயாரைக் கண்டவுடன் குழந்தைகள் அவரைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். உள்ளே சென்று கைகால் அலம்பக்கூட விடமாட்டார்கள். குழந்தைகளை மீறி உள்ளே சென்றால் ஒரே ஓலம். 4 குழந்தைகள் ஓரளவு சமாளித்துக் கொண்டார்கள். ஒரு குழந்தை வீரியமானவன். தாயாரை விடமாட்டான். இடுப்பிலிருந்து இறங்கவே மாட்டான். தாயாரும், தகப்பனும் எம்.ஏ. படித்ததுடன் மனநூல் அதிகமாக அறிந்தவர்கள். குழந்தையின் நிலையை அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும், வேலையை விட முடியுமா? பாட்டி பார்த்துக் கொண்டாலும், மாலையில் தாயார் வந்தவுடன் இந்த ஒரு குழந்தை செய்யும் ஆரவாரம், ஆர்ப்பாட்டம் மணிக்கணக்காக நீடிக்கும். அவன் வளர்ந்த பின்னும் பிரச்னை வேறு ரூபங்களில் வளர்ந்ததே தவிர, குறையவில்லை. எல்லாக் குழந்தைகளும் பெரிய பட்டங்களைப் பெற்றார்கள். இவன் மட்டும் பெற்றோரைப் பழிவாங்கத் தீர்மானித்ததுபோல் நடந்து கொண்டிருந்தான். புத்திசாலி, படிப்பு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விஷயங்களிலும் தகராறு. பி.எஸ்.ஸி முடித்தபின் பரீட்சைக்குப் போக மறுத்தான். கடைசிவரை போகவில்லை. அத்துடன் வீட்டிலும் இருப்பதில்லை. எல்லா வகைகளிலும் எந்தக் குறையுமில்லாத உயர் குடும்பத்தில் பிறந்த அவன் எல்லாக் கெட்ட பழக்கங்களுக்கும் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்வேன் என்று

பயமுறுத்தினான். என்ன நடந்தது என்று தெரியாது. இரண்டு டாக்டர், ஓர் எஞ்ஜினியர், கல்லூரி முதல்வர், தலைமை ஆசிரியர் ஆகியவர் நிறைந்த குடும்பத்தில் இவன் படிப்பும் இல்லாமல், தொழிலும் இல்லாமல், திருமணமும் செய்ய மறுத்து 6 ஆண்டுகள் பெற்றோர்க்குச் சிம்ம சொப்பனமாக இருந்து, கடைசியில் வியாபாரத்தை ஏற்று, திருமணமும் செய்து கொண்டான்.

வலிமையற்ற குழந்தை தாயிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டால் ஜீவனற்று விடுகிறது. வீரியமான குழந்தை பகலில் தாயை விட்டுப் பிரிந்திருந்தால் அந்த 4, 5 ஆண்டுகள் பிரிவால் போக்கிரியாகி விடுகிறது. பகலில் தாயின் பிரிவு சிறு குழந்தையின் மனத்தைப் புண்படுத்தி அதன் எதிர்கால வாழ்க்கையைக் கடுமை நிறைந்ததாகச் செய்துவிடும். நமக்குப் பரிச்சயமுள்ள குடும்பங்களில் 15 வருடங்களாகப் பெண்கள் வேலைக்குப் போகும் குடும்பங்களிலுள்ள குழந்தைகளையும், மற்ற பிரச்னைகளையும் ஆராய்ந்தால் இந்த உண்மை விளங்கும். உலகம் முழுவதும் உள்ள பிரச்னை இது. அறிவால் பாதிக்கு மேல் சரிசெய்யலாம். முக்கால் வாசியும் சரிசெய்யலாம். அருளால் முழுவதையும் நேர்செய்யலாம்.

முதலில் குழந்தைகளுடைய பிரச்னையை, குழந்தைகள் உணருவதைப் போல் தெளிவாக உணர்ந்தவரே இக்குறையைப் போக்க முடியும். அறிவுக்குரிய முறைகள் அநேகம். அவற்றால் பிரச்னையின் கடுமை பேர் அளவு குறையும். அருளால் நீங்கும்பொழுது பிரச்னை துடைத்து எடுத்தது போல்

தற்காலிகமாக நீங்கும். அருளை அழைக்கும்போதும் நீங்கும். அறிவால் செய்யக்கூடியவற்றை அஸ்திவார மாக்கி, அருளை நாடினால், பிரச்னை நிரந்தரமாக மறைந்துவிடும். குழந்தைகளுக்கே அருளை அழைக்கும் மனப்பான்மை வந்தாலும், அருளை அனுதினமும் நாடினாலும், பிரச்சனையை ஏற்படுத்திய சந்தர்ப்பம், தன் உள்ளுறை உருவை மாற்றிக்கொண்டு, புதிய நல்லதைக் கொண்டுவரும் சூழ்நிலையாக மாறும்.

பகல் முழுவதும் குழந்தையைப் பிரிந்துள்ள தாயார், மாலை வீடு திரும்பியவுடன் குழந்தையை அதிகமாகக் கவனித்தால் இப்பிரச்னை விலகும். நாள் முழுவதும் வேலை செய்துவிட்டு வீட்டுக்கு வரும் தாயாருக்கு, தம்மை மற்றவர் கவனித்தால் தேவலை என்றிருக்கும் பொழுது இது எப்படி முடியும்? அவளால் அதிகமாகக் கவனிப்பது முடியாது. தரத்தால் அதிகமாக கவனிக்க முடியும். (Make up by higher quality of attention) இதை மனம் ஏற்றுக் கொண்டால், குழந்தையைக் கவனிக்கத் தொடங்கியவுடன் தம் சோர்வு குறைவதைத் தாயார் காணலாம். தரத்தை உயர்த்தும் வகை எது?

குழந்தை பிரிவால் வாடுகிறான். அதை ஈடுகட்ட வேண்டும் என்ற அபிமானம் ஏற்பட்டவுடன் தாயின் கவனிப்பு தரத்தில் உயர்ந்துவிடும். பலன் அதிகமாகத் தெரியும். தனக்கும் உற்சாகம் வரும். ஆபீஸிலிருக்கும் பொழுது குழந்தை நினைவு வரும் பொழுதெல்லாம் அன்னையிடம் முறையிட்டால், மாலை வந்தவுடன் அன்னையின் அன்பினைப் பெற்ற குழந்தை முகமலர்ச்சி யுடன் பிரச்சனையின்றித் தாயை வரவேற்கும்.

அன்பர்கள் பல விஷயங்களில் நடக்காதது நடந்தது என்பதைக் காண்கிறார்கள். நடக்கவே முடியாதது நடந்தது என்பதையும் கண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தையின் மனநிலையை அறிந்து, அதன் வாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று அறிவு ஏற்றுக்கொண்டு, குழந்தை நினைவு வரும் பொழுதெல்லாம் அன்னையை நினைவு கூர்ந்தால், குழந்தையின் சூழ்நிலை மாறி, பிரச்னையாக வேண்டியவை, நல்ல வாய்ப்பாக மாறியதைக் காணலாம்.

அடுத்த தொந்தரவு கணவன் மனைவிக்குள் ஏற்படும் குழப்பம், சலசலப்பு, சலிப்பு, சந்தேகம், எரிச்சல், வாக்குவாதம் ஆகியவை. இரட்டிப்பு வருமானம் வந்து இரட்டிப்பு மனக்கஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது.

சமூகத்தில் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வது இன்னும் புதுமையானது என்பதாலும், சம்பாதிக்கும் பெண்ணுக்குப் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்பதாலும், புதிய மனநிலைகளை ஏற்றுக்கொள்ள அனைவருக்கும் மன வலிமையிருப்பதில்லை என்பதாலும், வீட்டிலேயே இருந்த பெண்கள் நாள் முழுவதும் வெளியில் போய்வருவதால் பல பிரச்னைகள் ஏற்படுவது இயல்பு என்பதாலும், வீடு சுடுகாடாக மாறுவதுண்டு. சுடுகாடாக வீடு மாறாவிட்டால் சுமுகமான நந்தவனமாக இருக்க முடியாமற்போய் விடுகிறது.

அறிவாலும், செயலாலும், மனப்பக்குவத்தாலும் இதை மாற்றும் வழிகள் உண்டு. அருளால் செய்யக்

கூடியது அதிகம். இரண்டையும் செய்வதே நல்லது. தவறான பாதையை விரும்பி நாடுபவர்களை ஒதுக்கிவிட்டு, எந்தத் தவறும் இல்லாமல் வாழ்க்கை சீரழியக் கூடிய நிலையிலிருப்பவர்களுக்குப் பொருந்தும் யோசனைகள் சிலவற்றைச் சொல்கிறேன்.

முதலாவதாகக் குடும்பத்தைக் கட்டி வளர்த்து உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வர முயலும் குடும்பங்களில் அவர்கள் திறனெல்லாம் அதற்கே செலவிடப்படுவதால், மேற் சொன்ன செயல்களுக்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். இப்பொழுது வீட்டில் சண்டை குறைந்திருப்பதைக் கவனிக்கலாம். குழந்தைகளின் படிப்பின் தரத்தை உயர்த்துவது, உயர்ந்த பழக்கங்களைக் கற்றுக் கொடுக்க முயல்வது, பிரமோஷனுக்காகப் படிப்பது, அடுத்து பட்டம் பெற முயல்வது, வீடு கட்டுவது, வருமானத்தை உயர்த்த வழி ஏற்பட்டால் அதைப் பின்பற்றுவது, வீட்டில் ஒரு தியான மையம் ஏற்படுத்துவது போன்றவை சண்டை சச்சரவு, சந்தேகங்களைக் குறைத்து நாளாவட்டத்தில் விலக்கிவிடும்.

நம் பழக்கங்களை உயர்த்த முற்பட்டாலும், எண்ணத்தின் நிலையை உயர்த்த முற்பட்டாலும், அருள் அதிகமாகச் செயல்படும் என்பதால் அவை முழுப் பலனளிக்கும். தன் மனநிலையையும், பழக்கத்தின் தரத்தையும் உயர்த்த முன்வரும் குடும்பங்களில் சந்தேகம், சச்சரவு அற்றுப் போவதுடன், சந்தோஷம் உற்பத்தியாவதை நிதர்சனமாகக் காணலாம்.

5. ஞாபகம்

படித்ததை மறக்காமல் நினைவு வைத்துள்ளவர்கள், ஒருமுறை கேட்டதை அப்படியே கிரகித்துக் கொள்பவர்கள், 10 வருஷங்களுக்கு முன் நம் வீட்டிற்கு வந்தவருக்குச் செய்துபோட்ட சமையல், 25 வருஷங்களுக்கு முன் கையெழுத்திட்ட ஃபைலில் உள்ள செய்தி, 3ஆம் வகுப்பில் படித்த நண்பர்களுடைய பெயர்கள் ஆகியவற்றை நினைவு வைத்துக் கொள்பவருண்டு. இதற்கு எதிராக இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் எதிர் வீட்டிலிருந்தவர், நேற்றுப் படித்த பாடம், மூன்று நாள்களுக்கு முன் தாமிட்ட வேலை, பரீட்சை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதும் தம் ரிஜிஸ்டர் நம்பர் ஆகியவற்றை மறந்து நிற்பவர்களும் உண்டு. நினைவுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு. அதனால் நினைவையே அறிவு என்று கருதுபவர்களும் உண்டு.

நினைவு வாழ்வில் முன்னேறப் பயன்படும். நினைவு குறைந்தால் சரிவரத் தொழில் செய்ய முடியாது. பலரும் நம்மை ஏமாற்றி விடுவார்கள். படித்த பாடம் நினைவில் நிற்பதில்லை. செய்த வேலை மறந்து வருகிறது என்பவர்கள், தங்கள் ஞாபகமறதியை ஒரு தண்டனையாகவே ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதற்கு அறிவு பூர்வமான வழியுண்டு. அதனால் பெரும்பாலும் இதுவரை பட்ட சிரமங்களை நீக்கலாம். அன்னை முறையுண்டு. அதன் மூலம் ஞாபக மறதியே போய்விடும். அன்னை முறைகளைப் புரணமாக ஏற்றுக்

கொண்டால் மறதி போய் நினைவாற்றலில் சிறந்தவராகவும் ஆகலாம்.

ஹாஸ்டலுக்குத் திரும்பி வந்து ரூம் சாவியை எடுத்து வரவில்லை என்று காண்பவர், பரீட்சைக்குப் போய் பேனாவில் இங்கு இல்லை என்று நினைவு வருவது, கிரயப் பத்திரம் எங்கு வைத்தோம் என்று தெரியாமல் தேடுபவர், யாரிடம் கத்தரிக்கோலை இரவல் கொடுத்தோம் என்று மறந்துவிட்டவர் வாழ்க்கை ஒருவகையில் நரகமாகிவிடும். பல நஷ்டங்கள் ஏற்படும். இவருக்கு ஒரு வழியுண்டு. மறதி என்பது இருந்தாலும் ஒரு புதிய பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நல்லது. பெரிய கம்பெனிகளில் உள்ள பழக்கம் இது. இதற்கு check list பட்டியல் எனப் பெயர். ஹாஸ்டலுக்குத் திரும்புமுன், பரீட்சைக்குப் போகுமுன், ஆபீஸுக்குப் போகுமுன், எந்த வேலையையும் செய்யுமுன் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு பட்டியலைப் போட்டுக் கொண்டால் நாம் மறக்கக் கூடியதைப் பட்டியல் நினைவுபடுத்தும். பட்டியலை எழுதும்பொழுது ஒவ்வொன்றாய் நினைவுபடுத்தி எழுதினால், விட்டுப் போனதை மற்றவர்களும் சொல்லிவிடுவார்கள். ஞாபகமறதியைப் பட்டியல் சரி செய்யும்.

சாதாரணமாக ஏராளமான புத்தகங்கள் உள்ள வீட்டில் ஒரு புத்தகம் வேண்டும் என்றபொழுது அது கிடைக்காது. யாரிடம் கொடுத்தோம் என்பதே மறந்துவிடும். வாங்கியவருக்கும் மறந்து விடும். இதற்காகப் புத்தகம் இரவல் கொடுத்தபொழுது ஒரு டைரியில் குறித்து வைக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி

விட்டால், மறதியால் பாதிப்பிருக்காது. கிரயப் பத்திரம், நகை, பணம் போன்ற முக்கியமான விஷயங்களைப் பத்திரமாக ஓரிடத்தில் வைத்துவிடுவோம். கொஞ்ச நாள் கழித்து வேண்டும்பொழுது, வைத்த இடம் நினைவிருக்காது, வீடு முழுவதும் தேட வேண்டும். பல சமயங்களில் கிடைக்கும். சில சமயங்களில் வேண்டும் போது கிடைக்காது. பிறகு கிடைக்கும். இதைத் தடுக்க ஒரு வழியுண்டு. ஒரு நல்ல நோட்டு எடுத்து அதை முக்கியமான இடத்தில் வைக்க வேண்டும். முக்கியமான பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை அதில் குறித்து வைக்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நாம் மறக்கக் கூடியதை ரிஜிஸ்டர் மறக்காது. தேட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அடிக்கடி எல்லாப் பொருள்களையும் தேடும் பழக்கமுள்ள வீட்டில் ஒரு சிறு டைரியில் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளை எழுதும் பழக்கம் வந்தால், தேடும் அவசியம் போய்விடும்.

ஒரு விஷயத்துடன் மற்றதைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் மறதி குறையும். எந்தத் தேதி அண்ணன் டில்லிக்குப் போனான் என்பது மறந்துவிடும் என்றால், அதை உன் பரீட்சையுடன் சேர்த்து விட்டால் மறக்காது, உன் பரீட்சைக்கு முதல் நாள் ஊருக்குப் போனான் என்று புரிந்து கொண்டால் தேதி மறக்காது, அதேபோல் ஒரு விஷயத்தை மற்றதுடன் தெளிவுபடுத்தினால் பல விஷயங்களை எளிதில் நினைவுபடுத்த முடியும்.

பாடத்தைப் புரியாமல் மனப்பாடம் செய்தால் மறந்துவிடும். புரிந்து மனப்பாடம் செய்தால் மறக்காது. எளிமையாக நினைவிருக்கும். மறதி என்பது

பொல்லாதது. இந்த உபசாந்தியான முறைகளுக் கெல்லாம் அது அசையாது. மறதியை விட்டொழிக்க டைரி எழுதினால், டைரி வைத்த இடம் மறந்துவிடும். மறதி பொல்லாதது. என்றாலும் இந்த முறைகள் வலுவானவை. இவற்றால் பல விஷயங்களில் மறதியை வெல்ல முடியும். எல்லா விஷயங்களிலும் வெல்ல முடியாது. நமக்கு மறதியுள்ள இடங்களில் பெரும் பாலானவற்றிற்கு இவை போன்ற மாற்றுச் செய்ய முடியும்.

எந்த விஷயம் மறந்து போகிறதோ அந்தச் சூழ்நிலையைக் கற்பனையில் படமாக நினைத்துப் பார்த்தால், விட்டுப்போன விஷயம் திடீரென நினைவுக்கு வரும் வழியுண்டு. ஹாஸ்டலில் நம்முடன் இருந்தவர் இப்பொழுது மறந்து போனால் ஹாஸ்டல் வாழ்வைப் படமாகக் கற்பனை செய்தால் அவர் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வர வாய்ப்புண்டு. அதன் மூலம் அவர் யார் என்பதும் நினைவுக்கு வரும்.

பூமாதேவிக்கு நினைவுண்டு. அது உள்ள இடத்திற்கு யோக சக்தியால் போக முடியும் என்கிறார் அன்னை. அந்த இடத்தைத் தொட்டவர்க்குப் பூமியின் பழைய சரித்திரமும், எதிர்காலமும் தெரிய முடியும்.

அனுபவம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும் அதற்கு நினைவு கிடையாது. அதனுள் உள்ள சைத்திய புருஷனுக்கே நினைவுண்டு. பூர்வ ஜென்ம ஞானம், இது போலும் வருவதுண்டு. எவ்வளவு அனுபவம் ஏற்பட்டாலும் மனத்தாலோ, உணர்வாலோ, உடலாலோ அதை நினைவில் வைத்திருக்க முடியாது. சைத்திய புருஷன் அங்குச் செயல்பட்டால் மட்டும் நமக்குப்

பிற்காலத்தில் அது நினைவிருக்கும். மேடைப் பிரசங்கங்கள் நிலையாக இருக்காது. வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் பிற்காலத்தில் நிலைக்கும். அனுபவம் பிரசங்கம் போன்றது. சைத்திய புருஷன் புத்தகம் போன்றது.

ஞாபகம் திறனற்றிருப்பதால் மறந்து விடுகிறோம். பிடிக்காத விஷயங்களும் நினைவில் இருப்பதில்லை. அதனால் ஒரு விஷயம் நினைவில் இருக்க வேண்டுமானால், பிடிக்கவில்லை என்ற மனநிலையை மாற்றிக்கொண்டால், மறதி குறையும்.

ஆபீஸுக்குப் போகும்போது ஃபைலை வைத்துவிட்டுப் போகிறவர், முக்கியமானவற்றை மறந்து விட்டுப் போகிறவர்கள், புறப்பட்ட பின் ஒரு நிமிஷம் கழித்து மீண்டும் தம் மேஜைக்கு வரும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டால், எவையெல்லாம் மறந்து விட்டோம் என்பதை மேஜை நினைவுபடுத்தும். அதனால் மறந்தவற்றை மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டுபோகலாம்.

மறதி அதிகமாக உள்ளவர்களுக்குப் பல விஷயங்கள் நினைவிருக்கும். அவர்கள் முக்கியத் துவத்தைப் பாராட்டுபவை நினைவிலிருக்கும். அத்துடன் ஒரு விஷயம் நடக்கும் பொழுது அதைக் கவனித்து அதனால் தாம் எப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்று யோசனை செய்தவை நினைவை விட்டு அகலாது. எனவே மறதியை அழித்து, நினைவை அதிகரிக்க வேண்டுவோர் செய்யக் கூடியவை பல.

♦ நினைவுக்காகப் check list பட்டியல் தயாரிப்பது.

- ♦ மறந்துவிடும் சிறிய விஷயங்களை டைரி போன்றவற்றில் குறித்துவைப்பது.
- ♦ பெரிய விஷயங்களுக்கு ஒரு ரிஜிஸ்டர் தயார் செய்து அதில் எழுதுவது.
- ♦ வெளியே போகுமுன் மீண்டும் திரும்பி வந்து நினைவு கூர்வது.
- ♦ விஷயங்கள் நடக்கும்பொழுது அவற்றை மற்ற முக்கியமானவற்றுடன் இணைத்துப் பார்ப்பது.
- ♦ விஷயங்களைக் கவனித்து அவை எப்படித் தம் வாழ்வைத் தொடுகின்றன என்று யோசனை செய்வது.
- ♦ விஷயங்கள் நடந்த நேரத்தையும், இடத்தையும் மீண்டும் கற்பனையில் கொண்டு வருவது.

அன்னை பக்தர்களுக்கு மேற்சொன்ன முறைகள் அபரிமிதமான பலனைக் கொடுக்கும். மேலும், அன்னையிடம் “நினைவு வேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்தால், மறதி போய் விடும். அதையே தொடர்ந்து செய்தால் அபரிமிதமான ஞாபகம் ஏற்படும். ஞாபகத்திற்குப் பேர் போனவராக அவர் மாறிவருவார். மறதியால் சிரமப்படும் சமயம் எல்லாம் அன்னையை நினைத்தால், மறதி மடிந்து போகும்.

6. ஏமாற்றம்

பலர் வாழ்வில் ஏமாற்றம் ஏற்படுவதுண்டு. வாழ்க்கையில் இதற்குப் பரிகாரம் கிடைப்பது குறைவு, மிகவும் அரிது எனலாம். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் இன்று அன்னை பக்தரானால் அந்த ஏமாற்றத்திற்கு மாற்று உண்டு. பிறர் நம்மை ஏமாற்றியிருந்தாலும், சந்தர்ப்பம் நம்மை ஏமாற்றியிருந்தாலும், நாமே ஏதோ ஒரு காரணத்தால் ஏமாந்திருந்தாலும், அது நடந்ததற்கு ஒரு காரணம் நம்மிடம் அன்று இருந்திருக்கும். அக்காரணம் எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் இன்றும் நம்மிடையே ஏதோ ஒரு ரூபத்திலிருக்கும். அதைக் காண முயன்று, கண்டுபிடித்த பின் உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அதைக் களைந்துவிட்டால், அன்றைய ஏமாற்றத்தின் பலனை இன்று ஏற்படும் ஏற்றத்தால் மாற்றலாம்.

“என்னுடைய சொத்தை, என் சித்தப்பாவின் பேச்சை நம்பிக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தேன். 20 வருஷங்களாக என் தியேட்டரை அவர் அனுபவிக் கின்றார். இன்று நான் இப்படி ஆபீஸ் குமாஸ்தாவாக இருக்கிறேன்” என்பவர் அன்னையிடம் வந்தபின் அன்று எப்படி மோசம் போனோம் என்று ஆராய்ச்சி செய்தால், அவ்வாறு ஏமாந்து போனது உண்மையானாலும் தியேட்டர் நிர்வாகம் செய்ய தமக்குத் திறமையில்லாத தால், தாம் அப்படிச் செய்தார் என்பது விளங்கும். அத்துடன், இன்றும் தியேட்டரை தம் நிர்வாகத்தில் ஒப்படைத்தால், தம்மால் சரிவர நிர்வாகம் செய்ய

முடியாது என்று விளங்கும். அந்த இரு உண்மைகளையும் மனம் ஏற்றுக்கொண்டு இன்றுவரை நடந்தவற்றை அன்னையிடம் சொன்னால், திடீரென்று புதிய நிலை ஏற்பட்டு, தியேட்டர் வருமானத்தில் தமக்கும் ஒரு பங்கு கிடைக்கும். திறமையில்லை என்பதை உணர்ந்து, அத்திறமையைப் பெற முழு முயற்சி செய்து வெற்றி பெற்றால், குடும்பத்தில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு தியேட்டர் தம் கைக்கு வரும். தமக்குத் திறமை வந்தது உண்மையானால், சிற்றப்பா தமக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தது உண்மையானால், அடுத்த ஈர் ஆண்டுகளில் மார்க்கெட்டில் புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு தியேட்டர் அமோகமாக சம்பாதித்து கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இழந்த மொத்தத்தை அவருக்களிக்கும்.

எந்தவிதமான திறமையும் இல்லாத நல்லவர் ஒருவர் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டு 20 ஆண்டுகள் கழித்து, தம் நண்பர்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பதாகவும், தாம் எடுத்த முடிவு தமக்கு ஏமாற்றம் அளித்ததாகவும், மீண்டும் வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினால் அடிமட்டத்திலிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்றும் மனம் கசந்து போனார். அவர் அன்னையையும் ஏற்றுக் கொண்டவர் என்பதால் அவருடன் மேற்சொன்ன கருத்தை விவாதிக்கும்படி வந்தபொழுது அவரால் அதைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இந்தக் கருத்தை நம்பும்படியான சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அத்துடன் இவருடைய நிலையும் இவர் முயற்சியில்லாமல் மாறியது. தமக்குள்ள அறிவைப் பயன்படுத்த வந்த

சந்தர்ப்பம் ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டார். ஒரு வருஷம் முடிவதற்குள் திறமைசாலிகளுக்கு உதவி செய்யும் நிலையும், நிலையாக உயர்ந்த வருமானமும் ஏற்பட்டன. ஓராண்டு முடிவில் தாம் 2 ஆண்டுகளில் கிடைக்கக் கூடியதைச் சம்பாதித்ததைக் கண்டு, இவ்வளவு சம்பாதிக்க மனம் ஒப்பவில்லை என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

அன்னையின் சக்தி காலத்தைக் கடந்தது. அந்தச் சக்தியை நம் வாழ்வில் செயல்பட அனுமதிப்பது நம் எண்ணம், நோக்கம் ஆகியவை. எண்ணத்தை மாற்ற முயல்வது பெருமுயற்சி. நோக்கத்தை மாற்றுவது தவமுயற்சி. அம் முயற்சியை மேற்கொள்பவருடைய வாழ்வில் அன்னை சக்தி செயல்படும். காலத்தால் ஏற்பட்ட வடுவை மாற்றும், கடந்த காலத்தில் இழந்ததை இன்று பெற்றுக் கொடுக்கும்.

தம் குறையை உணர்ந்து அது இன்று இருக்கும் ரூபத்தை அறிந்து களைய முன்வருவதே இதன் ரகசியம். அதை மட்டும் செய்ய மனமில்லாமல், அன்னை செய்வார் என்று காத்திருக்கும் மனப்பான்மைக்கு முழுப் பலனிடுக்காது. ஏதோ ஒரு சிறு பலன் இருக்கும்.

இதுபோன்ற மனமாற்றம் அடுத்த தலைமுறையில் தான் வரும். அரியபொருளாக அதே தலைமுறையிலும் வருவதுண்டு. 1960இல் சிறு கொள்முதலுடன் தொழிலும் ஆரம்பித்து, குறுக்கு வழியில் அதிகமாகச் சம்பாதித்தவர், இரண்டு ஆண்டுகளில் வருமானத்தை இழந்தார். சுமார் ஆறு தொழில்களை நாடினார். தொடர்ந்து தோல்வி, தொடக்க காலத்திலேயே அவருக்கு

நல்ல யோசனை சொல்ல ஒருவர் இருந்தார். “தொழில் என்றால் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அது மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும். அவர்கள் விரும்பி அதை வாங்க வேண்டும். பொருளின் தரத்தால் அது விற்பனையாக வேண்டும், அதனால் வருவதே இலாபம். இலாபத்தின் அளவு தொழிலில் நாம் காட்டும் சிரத்தையைப் பொருத்தது” என்ற அறிவுரை அவருக்குக் கசப்பாக இருந்தது. ஆனால் ஒவ்வொருமுறை தோல்வியடையும் பொழுதும் மீண்டும் மீண்டும் நினைவு வந்தது. 18 ஆம் ஆண்டு தம் குறுக்கு வழிகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, முறையாக ஒரு தொழிலுக்கு வர முடிவு செய்தார். எல்லா வகைகளிலும் சரியான முறைகளை மேற்கொண்டார். புதிய சரக்குச் சிறப்பானது. கடை கடையாக ஏறி இறங்கினார். எவரும் நிமிர்ந்து கூடப் பார்க்கவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகள் கடுமையாக வேலை செய்தார்.

குடும்பத்தில் எல்லா மகன்களுக்கும் புதிய சரக்கில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது. தகப்பனார் அகால மரணமடைந்தார். பிள்ளைகள் முயற்சியைத் தொடர்ந்தனர். வெற்றி கிட்டியது. சரக்கு ஒருகோடி வரை விற்பது. இன்று ஆறு கோடி விற்பனையாகிறது. அவரது சிறிய மனப்பான்மை அவரை ஏமாற்றியது. சிறிய மனப்பான்மையை விட்டொழித்தவுடன், பலன் கிடைக்கிறது. இது வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சி. அன்னை பக்தர்களுக்குப் பதினெட்டு ஆண்டுகள் ஆகா, அகால மரணம் வாராது, மனம் மாறினால் பலன் திரண்டு வரும். மனம் மாறுவதே முக்கியம்.

“சிறுவயதில் நான் பெற்றோரை இழந்தேன். மாற்றாந்தாயின் கொடுமைக்கு ஆளானேன். ஒரு பெரியவர் பேச்சைக் கேட்டுக் கணித பாடம் எடுத்ததால், பிற்காலத்தில் மெடிகல் காலேஜில் சேரும் வாய்ப்பை இழக்க நேரிட்டது. எம்.எல்.ஏ. ஆக நிற்பதா எம்.பி. ஆக நிற்பதா என்று யோசனை செய்து எம்.பி. ஆக நின்றேன். என் கட்சி மாநிலத்தில் வென்றது. நான் பார்லிமெண்டில் இருந்ததால், மந்திரி பதவி போயிற்று” “ஆசிரியர் தொழிலில் வந்ததால் முன்னேற்றமில்லாமல் போய்விட்டது”. “தாய் மாமனைக் கட்டிக் கொண்டதால் கிராமவாசியாகிக் குட்டிச்சுவராகப் போய்விட்டேன்” என்பன போன்ற ஏமாற்றங்கள் ஏராளம். நாமே ஏமாந்தாலும், சந்தர்ப்பத்தால் ஏமாந்தாலும், பிறரால் ஏமாற்றப்பட்டாலும், அன்றைய மனநிலையை இன்று பரிசோதனை செய்தால் ஏன் நாம் அதை ஏற்றுக் கொண்டோம் என்பது விளங்கும். அந்த மனநிலையை மாற்ற முன்வருபவர்களுக்கே முழுப் பலன் உண்டு.

இன்னினியரிங் காலேஜில் செலவு அதிகம் என்று பி.ஏ. படிக்க முடிவு செய்தது நினைவு வரும். ஆரம்ப காலத்தில் அதிகம் செலவு செய்தால் பிற்காலத்தில் அதிகப் பலன் பெறலாம் என்பதை இன்றும் மனம் ஏற்காதது தெரியும். இன்றைய நிகழ்ச்சிகளிலும் அதே மனப்பான்மையிருப்பது தெரியவரும். இன்று மனதை மாற்றிக் கொண்டு பின்னால் வரும் பெரும்பலனுக்கு இன்று அதிக முயற்சி, அதிகச் செலவு செய்ய மனம் தயாரானால், நான் சொல்லும் பலனை அன்னை கொடுப்பார்கள்.

“எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது, சிறுவயது, யாரோ சொன்னதன் பேரில் இந்த வேலைக்கு வந்தேன். என் நண்பர்கள் அனைவரும் ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்று சம்பாதிக்கின்றார்கள். நான் இந்த ஆபீசில் உழல்கிறேன்” என்றால், “உன் நண்பர்கள் அன்று மேற்கொண்ட சிரமங்களை இன்று நீ மேற்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றாயா?” என்று கேட்டால், “நான் இன்றும் அதையோ, அது போன்ற புது முயற்சிகளையோ செய்யத் தயாராக இல்லை” என்று உன் மனம் பதில் சொல்லும். ஒரு நண்பன் பம்பாய் போனான். நீ இன்றுகூட உன் ஊரை விட்டுக் கிளம்பமாட்டாய். மற்றொருவன் தனியார் கம்பெனியில் சேர்ந்தான். “நம்மால் அங்கெல்லாம் வேலை செய்ய முடியாது. இது சர்க்கார் உத்தியோகம்” என்று நீ அன்று சொல்லிக் கொண்டது நினைவு வரும்.

இன்றும் அவர்களைப் போல் உன்னால் செயல்பட முடியாது என்பது உனக்கு விளங்கிய பின், மனத்தை மாற்றிக்கொண்டு “நானும் அதிக வருமானத்திற்கு ஆனவற்றைச் செய்ய இன்று முற்படுவேன்” என்றால் நிலைமை வேறு. உன் மனத்துடன் நீ அதன் அந்தரங்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டால் அது பல்வேறு பதிலளிக்கும்.

- ♦ எதுவும் தேவையில்லை சும்மா இரு, இருப்பது போதும்.
- ♦ அவன் தவறாகச் சம்பாதிக்கின்றான், அது எனக்கு வேண்டாம்.

- ♦ பணத்தை நாடுவது சரியில்லை.
- ♦ அவன் இருக்கும் உத்தியோகத்தில் இன்றும் என்னால் பேர் வாங்க முடியாது.
- ♦ நமக்கு இவ்வளவுதான்.
- ♦ பிறரைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படக்கூடாது போன்ற பதில்கள் உள்ளிருந்து வரும். அவை உனக்கு இதமாக இருக்கும். உன் மனம் நீ ஏற்றுக்கொள்வதைச் சொல்கிறதே தவிர, உண்மையைச் சொல்லவில்லை. உன் குறையை மாற்றி மனத்திற்கு இதமான சொற்களால் உன்னைத் திருப்திப் படுத்துகிறது. உனக்கு அதுவே திருப்தியானால் நல்லது.

அதற்குப் பதிலாக அன்று நம்மால் முடியாததை நண்பர்கள் செய்தார்கள். இன்று பலன் அடைந்தார்கள். நான் இன்றும் அன்று போலவே பயந்து பயந்து வாழ்கிறேன். என் திறமைக் குறைவை நான் என்னிடமிருந்தே மறைத்து அதை நல்ல இலட்சியமாக நினைக்கின்றேன். இது தவறு, என் குறையை நான் உணரவேண்டும். அதுவே உண்மை என்று மனம் ஏற்றுக்கொண்டால், அன்னை பக்தனுக்கு அதற்குரிய சிறிய பலன் வரும், அதுவும் நம் இன்றைய நிலைமைக்குப் பெரியதாகத் தெரியும். இதனால் ஏற்படும் மாற்றம் சுமார் இரு பங்கு வருமானமாக இருக்கும். வருமானம் தவிர மற்ற வசதிகள் ஏற்படும்.

அன்று மேற்கொள்ளாத முயற்சியை இன்று மேற்கொள்ள முன்வந்தால், நான் முதலில் சொன்ன

பலன் கிடைக்கும். எவரும் நம்மைக் கட்டாயப்படுத்தப் போவதில்லை. வாழ்வில் இல்லாத ஒரு வாய்ப்பை அன்னை தம் பக்தர்களுக்கு அளிக்கின்றார், மனத்தை மாற்றிக்கொண்டு, உண்மையை உளமார ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்குரிய முயற்சியை முழு முயற்சியாகச் செய்து முன்வருபவர்களுக்குக் காலம் எதிரியில்லை, வாழ்க்கை சதி செய்யாது, நண்பன் துரோகம் செய்ய முடியாது, எவருடைய பொறாமையும் பாதிக்காது, உற்றார் உறவினர் சரியில்லை என்றெல்லாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

உன் மனத்தில் உள்ள உண்மை, அதன் திண்மைக் குரிய பலனை எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் சேர்த்துக் கொடுத்துவிடும். அம் மனநிலை அன்னை செயல்பட உகந்த மனித மனநிலையாகும்.

7. இனிமை

நாக்கு அறிவது சுவை. ஜீவன் அறியும் சுவைக்கு இனிமை எனப் பெயர். பிறர் தம் திறமையால் பெற்றதைக் கண்டு மனம் பதறுவது பொறாமை. பிறர் தம் திறமையால் பெற முடியாததை அவருக்கு அளிக்க முயல்வது தாராள குணம், பெருந்தன்மை, உதாரண குணம் எனப்படும். அப்படி அளிப்பதை மற்றவர் பெற்றுப் பலனடைவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து ஜீவன் மலர்வதை இனிமை என்கிறோம். உதார குணம் செயல்படுவதால் ஜீவனை இனிக்கச் செய்வது தெய்வம், இறைவன்.

ஒரு தரிசனத்தின்போது அனந்தத்திலிருந்து ஒரு ஜீவன் வெளிவந்து அன்னையை உற்றுநோக்கியது என்கிறார். அந்த ஜீவனின் தன்மையை உதார குணம், இனிமை கலந்தது என விவரிக்கின்றார் அன்னை.

இன்பம், துன்பம் என்பதை நாம் அன்றாடம் அறிவோம். சுதந்திரத்தை இழந்த நிலையில் உணர்வு பெறுவது துன்பம் எனவும், சுதந்திரம் பெற்ற நிலையில் உணர்வடைவது இன்பம் எனவும் அன்னை கூறுகிறார்.

தாராள குணம் மலர்ச்சியால் ஏற்படுகிறது. நம் அனுபவத்தின் சாரத்தைக் கிரகித்து தன்னகத்தே பெற்றிருப்பது சைத்திய புருஷன். அனுபவம் மலர்ச்சியளிக்கிறது. அனுபவத்தின் சாரம் இனிமையை

அளிக்கிறது. சாரம் சுருக்கத்தால் ஏற்படுகிறது. மலர்ச்சி விரிவான செயல். இறைவன் என நாம் அறிவது மலர்ச்சியும், சுருக்கமும் சேர்ந்ததாகும். இவை எதிரான தன்மைகள். எதிரான தன்மைகள் எப்படி ஒரே இடத்தில் சேர்ந்திருக்கும்?

பிறந்தவன் இறப்பான் என்பது மனித சட்டம். இறப்பில்லாதவன் இறைவன். மனிதன் கண்ட மானவன். இறைவன் அகண்டம். எடுத்தால் குறைவது இயல்பு. எடுக்க எடுக்கக் குறையாதது அக்ஷய பாத்திரம், இறைவன் அளிப்பது. எதிரெதிரான குணங்கள் சேர்ந்துள்ளதே இறைவன் இயல்பு. எனவே உதார குணமும் இனிமையும் அவனில் சேர்ந்து உறைகின்றன.

இனிமை தெய்விகமானது. மனிதர்களில் பலரை நாம் அதுபோல் காண்கிறோம். கல்லூரி மாணவன் ஒருவன். சக மாணவர்கள் அவனுடன் பழக, பேச, இருக்க விரும்புவார்கள். அதற்காக எதையும் விட்டுக் கொடுப்பார்கள். கல்லூரி முடிந்தபின் அவனுடன் நடந்துபோக மாணவர்கள் அவன் வண்டியைச் சுற்றிக்கொண்டு இருப்பார்கள். சில சமயங்களில் அவன் பஸ் ஏறி அவர்களை அறியாமல் வீட்டிற்குப் போய் விடுவான். மாணவர்கள் மணிக்கணக்காக அவனுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். ஏதோ காரணத் திற்காக அவன் நண்பர்களுடன் பேசுவதை நிறுத்தி விட்டால், அவர்கள் மற்றவர்கள் மூலமும், அவன் பெற்றோர் மூலமும் சிபாரிசு செய்து அவனைப் பேசச் சொல்லிக் கேட்பார்கள். கோயிலுக்குப் போய் அவன்

தன்னிடம் பேசவேண்டுமெனப் பிரார்த்தனை செய்வார்கள்.

ஆபீஸில் வேலை செய்யும் பெண்மணிக்கு இக்குணம் உண்டு. போகுமிடத்தில் யார் குழந்தையையாவது வாங்கி இடுப்பில் ஐந்து நிமிஷம் வைத்துக் கொண்டால் மீண்டும் குழந்தை தாயாரிடம் போக மறுக்கும். ஆபீஸில் இவரை, பத்துப் பேர் சூழ்ந்து கொள்வார்கள். ஓரிரு நாள் பழகியவர்களும் நெடு நாளைய நண்பர்போலவும், உறவினர்போலும் பழகுவார்கள். கொஞ்ச நாள் பழகியவர் வீட்டிலும் சொந்தமாகப் போய் சமையல் அறையில் உட்கார்ந்து, சாப்பிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவார்கள். வயதான பெண்கள், சமவயதினர் போல் பழகுவார்கள். வயதில் குறைந்த பெண்கள் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்வார்கள். பஸ்ஸில் சில நிமிஷம் பழகினாலும் மற்ற பெண்கள் ஆர்வமாகப் பேசுவார்கள்.

இனிமையுடையவர்களுடைய குணம் இது. முகத்தில் தெரியும் இனிமையைக் களை எனவும், செயலில் வெளிப்படும் இனிமையை இராசி எனவும், ஜீவனின் இனிமையை அம்சம் எனவும் வழக்கில் சொல்கிறோம். இனிமை தெய்விகக் குணம் என்றாலும், அது ஒரு குணம். பொதுவாக உயர்ந்தவற்றைத் தவறான காரியத்திற்குப் பயன்படுத்துவது கடினம். இருந்தாலும் இது ஒரு குணம் என்ற அளவில் ஒரு கருவியாகும். எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது மனிதனைப் பொருத்தது. கடத்தலில் உள்ளவர்கள் அது போன்ற தவறான காரியங்களில் ஈடுபட்டவர்களுள் சிலருக்கும் இனிமை இருப்பதுண்டு.

அலிப்பூர் ஜெயிலில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் “கொலையாளிகள் மனதில் கருணையைக் கண்டேன்” என்றார்.

இனிமை உயர்ந்தவர்களிடம்தான் காணப்படும் என்பது பொது. யாரிடமும் காணப்படும் என்பது விதிவிலக்கு. பிறப்பு, வளர்ப்பால் தாழ்ந்த குணம் உடையவனிடம் இனிமை இருந்தால், அவன் இனிமை அவனது தாழ்ந்த செயல்களைச் சாதிக்கப் பயன்படும். இது அபூர்வம் என்றாலும் இதுவும் உண்டு.

அழகு, அறிவு, செல்வம், பதவி பொதுவாக உயர்ந்தவர்களிடமும், விலக்காகத் தாழ்ந்தவர்களிடமும் காணப்படும். யாரிடம் காணப்படுகிறதோ, அவர் களுடைய குறிக்கோளே பலிக்கும். இனிமையின் உயர்வு, அவர்களுடைய குணாதிசயங்களை மீறித் தன்னை வலியுறுத்தாது. பிரம்மம் ஜடத்தில் வெளிப்பட்டால், அது பிரம்மத்தின் உயர்வைக் காட்டாது. ஜடத்தின் தன்மையையே முக்கியமாகக் காட்டும். அதனால் அதற்கு ஜடப்பிரம்மம் என்று பெயர்.

அன்னையை வழிபட ஆரம்பித்ததிலிருந்து நம் வாழ்வில் இனிமை அதிகப்படுவதைக் காணலாம். ஜரம் வந்தால், போன பிறகு வாய் கசக்கும். வாய்க்கசப்பு நோயைக் குறிக்கிறது. ஆழ்ந்த தியானம் பலித்தபின், சமாதி தரிசனம் செய்தபின், அமைதியை மேற்கொண்ட பின், அன்னை நினைவு தன்னை மீறி எழும்பொழுது, வாயும், வாயிலுள்ள எச்சிலும் சுவையாக இருப்பதைக் காணலாம். இது சைத்திய புருஷன் ஆழத்திலிருந்து வெளிவர முயல்வதைக் காட்டும். இது அன்னையின் இனிமை. இது போன்ற சமயத்தில் யார் மீதாவது நம் கைபட்டால், தொட்ட

இடம் இனிப்பதாக அவர்கள் கூறுவார்கள். இனிமை மேலிட்ட பின் அவர் பேச்சு கேட்பவருக்கு இனிக்கும்.

அன்னையின் அறையைத் தரிசனம் செய்ய உள்ளே நுழைந்தால் உடலெல்லாம் இனிப்பதை உணரலாம். அன்னையின் சூட்சும உடல் அறை முழுவதும் இருப்பதால் அதன் ஸ்பரிசம் நம் உடலை இனிக்கச் செய்கிறது.

சோகமானவர்கள் அன்னையிடம் தங்கள் சோகத்தைப் பற்றிப் பேசினால், யோகத்தை மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சோகத்தைவிட சந்தோஷம் உதவும் என்று அன்னை பதில் சொல்வது வழக்கம்.

ஒரு காரியம் தவறினால் அல்லது பிரச்னை உருவானால் நாம் மனம் உடைந்து கலங்கி விடுகிறோம். காரியத்தை நினைத்தால் மனம் பயத்தால் நிரம்பி, சோகம் வருகிறது. காரியத்தை நினைப்பதற்குப் பதிலாக அன்னையை நினைத்தால் பயம் குறையும். காரியத்தை ஒதுக்கி, அன்னையை மட்டும் நினைத்தால் பயம் திடீரென மறைந்து போகும். இனிமை உற்பத்தியாகும். புன்னகை மலரும். அத்துடன் கெட்டுப் போன காரியம் எளிதில் கூடிவரும். 'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக' என்பதன் பொருள் இதுவே. அன்னையின் இனிமையை உணர்வது அன்னை ஞானம்.

நல்ல விசேஷங்களில் நாம் இனிப்பு வழங்குகிறோம். குழந்தைகளைப் பார்க்கப் போனாலும், மகான்களைப் பார்க்கப் போனாலும் இனிப்பு எடுத்துப் போகிறோம். ஆன்மாவின் இனிமையை நாம் இனிப்புப் பண்டங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறோம். மாம்

பழத்திற்குப் பழங்களில் சிறந்தது (King of fruits) எனப் பெயர். இனிமை நிறைந்த பழம் அது. மாம்பழத்திற்கு அன்னையிட்ட பெயர் (Divine wisdom) தெய்விக ஞானமாகும். இனிமை தெய்வம். இனிமையைத் தாங்கி வருதல் தெய்விக ஞானம்.

8. எதிர்காலம்

எதிர்காலத்தைப் பொருத்தவரை மனிதர்களை மூன்று வகையினராகப் பிரிக்கலாம். 1. எல்லாம் இருப்பதால் கவலையில்லாதவர்கள். 2. எதுவும் இல்லாததால் நம்பிக்கையற்றவர்கள். 3. ஏதோ கொஞ்சமோ, எல்லாமோ இருந்தும் இவை நிலைக்கா என்ற பயத்தாலும், சந்தேகத்தாலும் பீடிக்கப் பட்டவர்கள். இக்கட்டுரை - மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றியது.

முதல் வகையைச் சேர்ந்தவர் பல விதத்தினர். எதிர்காலம் ஏற்றமிகுந்ததென அறிந்து தொடர்ந்து முன்னேற்றம் பெறுபவர். கல்லூரியில் படிக்கும்பொழுது 18 கம்பெனியில் டைரக்டராகப் போட்டுவிட்டதால் வாரத்தில், இரண்டு நாளைக்கு மேல் கல்லூரிக்கு வரமுடியவில்லை என்ற நிலையில் ஆரம்பித்து இன்று ரூபாய் 800 கோடி மூலதனமுள்ள ஸ்தாபனத்தின் தலைவராகத் தமது 53 ஆம் வயதில் உள்ள, செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். உச்சகட்ட நிலையில் இருப்பவர். தமக்கு எல்லாம் உண்டு என்று தெரிந்தவர். அவர் நம்புவது உண்மை. பின்னால் நடந்தது.

இதே வகையில் கடைசி கட்டத்திலுள்ளவர் உண்டு. குமாஸ்தாவின் மகன் கெட்டிக்கார மாணவன். முதல் மாணவனாக இருக்கிறான். எந்தக் காலேஜிலும் இடம் கிடைக்கும். எந்த ஸ்காலர்ஷிப்பும் உண்டு. பாஸ் செய்வது நிச்சயம். பாஸ் செய்தால் உத்தியோகம் நிச்சயம்

என்று அவனுக்குத் தெரியும். தொடர்ந்து பாஸ் செய்து நல்ல உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து இன்று அமெரிக்கா போயிருக்கிறான். அவனுக்கு எதிர்காலத்தைப் பற்றி எப்பொழுதும் கவலையிருந்ததில்லை. இவையிரண்டும் உச்சியும், மட்டமுமானால், இடையே 10 இல்லது 15 நிலைகள் உள்ளன. ஆனால் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர் அனைவருக்கும் எதிர்காலம் ஏற்ற மிகுந்தது எனத் தெரியும். அதனால் அவர்களைக் கவலை இவ்விஷயத்தில் தீண்டுவதில்லை.

அடுத்த வகையினர் பல விதத்தினர். இளம் வயதில் வேலை கிடைக்காமல், இனி கிடைக்காது என முடிவு செய்து எதிர்காலம் இருள் நிறைந்தது என முடிவு செய்தவர்கள். அதனால் வாழ்வில் நம்பிக்கையை முழுவதும் இழந்தவர்கள். பல்வேறு காரணங்களால் இவர்கள் நம்பிக்கை போயிருக்கும். மற்றவர்கள் இவர்களுக்கு உற்சாகமோ நம்பிக்கையோ கொடுக்க முயல்வதில்லை. ஏதோ ஒரு சமயம் ஒருவர் முயன்றாலும், அதனால் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை வருவதில்லை. திருமணமாகாமல் வயதானபின், இனி எனக்கும் திருமணத்திற்கும் கனவிலும் தொடர்பில்லை என்று மனம் தீர்க்கமாக நம்புபவர்கள்; திராத வியாதி வந்து நிலையாக உடலில் ஏற்றவர்கள்; தகப்பனாரால் ஒதுக்கி வைத்த பிள்ளை, சொத்து முழுவதையும் அண்ணன் நிர்வாகத்தில் வந்து தாமும், தம் குடும்பமும் அண்ணியின் அதிகாரத்திற்குள் நெடுநாள் முன்னதாக வந்த குடும்பம்; சொத்து, அந்தஸ்து, உத்தியோகம் திராத பிரச்னையாகப் போய் இனி இல்லை என்று முடிவு

செய்தவர்கள்; சர்க்கார் சட்டம் மாறி, இருந்த தொழில் போய்விட்டது, ஓடிய பஸ்களெல்லாம் இப்பொழுதில்லை, இனி வரப்போவதில்லை என்று நம்புபவர்கள்; இருப்பதை அனுபவிக்க முடியவில்லை, தடையாக ஒருவன் வந்துவிட்டான், இனி நீங்காது என்ற நிலையில் பல காரணங்களுக்காக வந்து சேர்ந்தவர்கள், இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அன்னையிடம் இவர்கள் வந்து நம்பிக்கையுடன் பிரார்த்தனை செய்தால், அடிப்படையான தடை உடனே விலகும். வேலை கிடைக்கும், திருமணமாகும், வியாதி தீர வழி உற்பத்தியாகும், தகப்பனார் பிள்ளையுடன் சேர்ந்து கொள்வார், அண்ணன் அதிகாரம் விலகும். இல்லை என்று முடிவு செய்தது உண்டு என்றாகும், போன தொழில் மீண்டும் வரும். தடையாக உள்ளவன் தானே விலகுவான். இவை அன்பர்கள் அனுபவம். பிரார்த்தனை பலிக்கும். கட்டுரை அடுத்த வகையினரைப் பற்றியது என்பதால் இவர்களைப்பற்றி இங்கு விவரிக்கவில்லை.

மூன்றாம் வகையினருக்கு இல்லை என்பது குறையில்லை. இருப்பது போய்விடுமோ என்ற பயம். இருப்பது கொஞ்சமாக இருக்கலாம், அல்லது ஏராளமாக இருக்கலாம். ஆனால் பயம் முழுமையாக நிரந்தரமாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். நிலைமை நித்திய கண்டம், பூர்ணாயுசாக இருந்து பயம் இருப்பதுண்டு. நிலைமையில் கோளாறு, குறையில்லாவிட்டாலும், பயம் மனத்திலிருந்து தொடர்ந்து in ever increasing measure வளர்ந்து அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும். இவர்களைப்

பார்ப்பவர்கள் அனாவசியமாகப் பயப்படுகிறார்கள் என்பார்கள். அதுவும் சரி. ஆனால் அவர்களைப் பொருத்தவரை பயம் நிஜமாக இருக்கிறது. அடுத்தவருக்கு அநாவசியமாகப் படும் பயம், இவர்களுக்கு நிஜமாகப் படுகிறது. பயம் இருப்பது உண்மையானால் சம்பந்தப்பட்டவருக்குப் பிரச்னை கற்பனையில்லை. பிரச்னை இருப்பது உண்மை.

இதுபோன்ற நிலையில் பலவிதமான மனிதர்கள் இருப்பார்கள். திருமணமாகிக் குழந்தைகள் பிறந்து நல்ல குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும்பொழுது மனத்தில் கணவன் கைவிட்டு விடுவானோ என்ற பயம் அதிகமாக இருக்கும். மனிதன் அப்படிப்பட்டவனா என்றால் இல்லை என்பார்கள். ஒன்றுமில்லாதபோது ஏன் பயம் ஏற்படுகிறது? அதுபோல் நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை யிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை என்பார்கள். பின் ஏன் பயம் இருக்கிறது என்றால், அது ஏனோ இருக்கிறது, தெரியவில்லை என்பார்கள். எது உண்மையானாலும், பொய்யானாலும், பயம் இருப்பது உண்மை. எந்த நேரமும் மனம் பீதியடைகிறது. ஒரு கதையில் கணவன் மனைவியை விட்டுவிட்டான் என்றால் அதைப் படித்த பிறகு ஒரு வாரம் தினமும் இரவில் தூக்கத்தில் திடீர் திடீர் எனத் தூக்கிப் போடும். எதுவும் இல்லாவிட்டாலும், இந்த நினைவு வந்தால் பீதி பற்றிக் கொள்ளும். நிலைமையில் முக்கிய குறையிருக்கும். எந்த நிமிஷமும் மனைவியை மறந்துவிடக் கூடிய பொறுப்பற்ற கணவனாக இருந்தும் இந்தப் பயம் இருப்பதுண்டு.

இன்று நல்ல வேலையிலிருக்கின்றேன். எவ்வளவு நாள் நீடிக்குமோ தெரியாது. மனைவி அடங்காப்பிடாரி. என்றைக்கு நான் வீடு திரும்பியபோது அவள் இல்லை என்று காண்பேன் எனத் தெரியாது. தினமும் வீடு வந்து அவளைக் கண்டால்தான் நிச்சயம். பையன் படிக்கிறான். எப்பொழுது பள்ளியிலிருந்து நிற்பான் என்று சொல்ல முடியாது. தினமும் அவன் வாயில் வரும் முதல் சொல் அதுதான். மருமகன் மகளுடன் 12 வருஷமாக நல்ல குடித்தனம் செய்கிறான். ஆனால் எதுவரை இந்த நிலை? தபால் வந்தால் வயிற்றைப் பிசைகிறது. பிரித்துப் படித்து ஆபத்தில்லை என்றால்தான் நிம்மதி. என் தகப்பனார் எலும்புருக்கி நோயால் இறந்தார். அது பரம்பரையாக வரும் என்கிறார்கள், வாராது என்கிறார்கள். எனக்கும் 40 வயதாகிவிட்டது. இதுவரை ஒன்றுமில்லை. இருமல் என்று வந்தால் பயம் வந்துவிடும்.

என் கணவர் எந்த எந்தச் சாமியாரையோ போய்ப் பார்க்கிறார். இப்பொழுது ஆசிரமம் போகிறார். போனவர் வந்தால்தான் நிலை. உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். பெண்ணுக்கும் கல்யாணம் ஆகிவிட்டது. பயம் விட்டபாடில்லை.

வயதான காலத்தில் பிறர் உதவி வேண்டியிருக்குமோ என்ற பயம். யாருக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் போய்விட வேண்டும். படுத்துவிட்டால் என்ன செய்வது? யார் இருக்கிறார்கள் உதவி செய்ய? நினைத்தாலே நெஞ்சு பதறுகிறது. எல்லாருக்கும் உள்ளதுதானே, எனக்கு மட்டுமா, என்றாலும்,

வந்துவிட்டால் பட வேண்டாமா? என்பவருண்டு. நல்ல வீடு கிடைத்திருக்கிறது, நிலைக்குமா என்று தெரியவில்லை. எவ்வளவு நாளைக்கு என்று சொல்ல முடியாது என்பது ஒன்று. பழைய நண்பன். இன்று கோடீஸ்வரனாகி விட்டான்; பழைய மாதிரியே இருக்கிறான். நீடிக்குமா என்பது தினசரி கேள்வி. என் பிரபலம் வளர்கிறது. ஆனால் எதுவும் நிலையில்லை. நல்ல பெரிய வருமானம் தொடர்ந்து நெடு நாளாக வருகிறது. ஆனால் இது நிலையில்லாதது. உலகம் இன்று இருக்கும் நிலையில் என்றும் அழிவு வரலாம் என விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். அது உண்மையோ என்ற பயமிருக்கிறது. இப்பொழுது நீர் மட்டம் 120 அடிக்குப் போய்விட்டது. 40 அடியிலிருந்து 120 அடிக்குப் போய்விட்டது. எதிர்காலம் எப்படியோ? தொழில் நன்றாக இருக்கிறது. மார்க்கெட்தான் நிலையில்லை. ஃபேஷன் மாறினால் நான் தொழிலை மூடவேண்டியதுதான்.

இந்த நிலையில் பிறர் நமக்குச் சொல்வதென்ன? நமக்கு நாமே என்ன சொல்லிக் கொள்கிறோம் என்றால், தைரியமாக இருக்க வேண்டுமன்றோ? ஒரேயடியாகப் புரளி செய்யாதே என்பது ஒருவகை புத்திமதி. அனுபவசாலிகள் சொல்வது வேறு. வந்தால் அனுபவித்தாக வேண்டும், வேறு வழியில்லை. இவையெல்லாம் வரக்கூடாதன, வந்தால் வாயை மூடிக்கொண்டு படவேண்டியதுதான் என்பார்கள்.

ஒரு வதந்தி வந்தால் இவர்கள்தான் முதல் பவி. கம்பெனியை மூடப்போவதாக ஒரு வதந்தி. ஸ்காலர்ஷிப்

இந்த வருஷத்தோடு கடைசி, பென்ஷனை இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு எடுத்து விடப்போகிறார்கள், சர்க்கார் இந்தத் தொழிலைத் தானே நடத்தப் போகிறது, இனி பாங்க் லோன் கிடையாதாம் என்பன போன்ற வதந்திகள் எழுந்தால் இவர்களால் எது உண்மை, எது பொய், இதுவும் உண்மையாக இருக்க முடியுமா என்றெல்லாம் யோசிக்க முடியாது. இதுவரை இருந்த பயம் மலைபோல் வளர்ந்து வரும். வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். அதற்கு முடிவில்லை.

புதியதாக ஏதாவது ஒன்றைக் கேள்விப்பட்டால் பயப்படுவார்கள். இந்த ஊருக்குக் காலேஜ் வரப் போகிறது என்றவுடன், என் வியாபாரம் என்ன ஆகும் என்று நினைப்பார்கள். கடைத் தெருவே காலேஜ் இருக்குமிடத்திற்குப் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று தோன்றும். ஏதாவது புதிய திட்டத்தைப் பற்றி யாராவது பேசினால் இவர்களுக்கு அளவு கடந்த கோபம் வரும். புதியது என்றால் இவர்களைப் பொருத்தவரை மரணம், அழிவு என்று பொருள்.

செயலும், நிகழ்ச்சியும், விஷயமும் சரியாக இருந்தும் மனநிலை சரியில்லாதவர்கள் இவர்கள். பயம், பீதி இவர்களுக்குச் சொந்தம்.

Phobia பீதிக்கு உறைவிடமானவர்கள் என்ற வகையினரை நான் குறிப்பிடவில்லை. பிள்ளை கண்முன் இருந்தால் சரி. வெளியில் போய் திரும்பிவரும் வரை உயிரோடு வருவானா என்று உண்மையில் சந்தேகப்படுபவர்கள் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். அது மன நோயாளியின் நிலைக்குச் சமமானது. நான்

சொல்வது அது இல்லை. சாதாரண மனிதர்கள் கேட்ட கதைகளாலோ, வளர்ப்பு முறையாலோ, பயத்தால் பீடிக்கப்படுவதுண்டு. அவர்களை ஒரு டாக்டர் பார்த்தால் இவருக்கு உடம்பில் ஒன்றுமில்லை. மனத்திலும் கோளாறில்லை. வெறும் பயம் என்பார். மூட நம்பிக்கைகளில் வளர்க்கப்பட்டவரும் இப்படியே இருப்பார்கள். இவர்கள் சுமார் 5% இருப்பார்கள்.

அன்னையின் சக்தி ஒளிமயமானது, அன்பு நிறைந்தது. சந்தோஷமானது, உடலைத் திறம்படச் செய்வது, புற நிகழ்ச்சிகளை மாற்றுவது, மற்றவர்களுடைய போக்கை மாற்றிச் செயல்படச் செய்வது, நம் மனத்தையும் மாற்றவல்லது. அன்னையை இவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் வாழ்க்கை மாறும், இவர்களுக்கே ஆச்சரியம் ஏற்படும் அளவு முக்கியமான இடங்களில் சிறு மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுப் பெரிய சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்.

இவர்கள் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட கொஞ்ச நாளில் மற்றவர் கண்ணுக்குப் புலப்படும் மாறுதல் இவர்களிடம் தெரியலாம். மற்றவர்கள் சொல்வது பலவிதமானவை. அவை யாவன:

நீ இப்பொழுது அமைதியாகிவிட்டாய்; இந்த மாற்றம் உனக்கேற்படும் என நான் எதிர்பார்க்கவில்லை; யாரால் இது ஏற்பட்டது? உனக்கு என்ன நடந்து, நீ இப்படி மாறினாய்? இந்தவித மாற்றத்தையும் மற்றவரால் ஏற்படுத்த முடியுமா? ஒரு விஷயம் மனிதனை இதுபோல் மாற்ற முடியும் என்றால், அது என்ன? இது என் அறிவுக்கெட்டவில்லை; இப்பொழுதெல்லாம் நீ அடிக்கடி

சிரிக்கிறாய்; கண்கள் பளபளப்பாக இருக்கின்றன; முகத்தில் தெளிவு இருக்கிறது; உன்னுடன் பேசச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது; எல்லாரும் உன்னைப் பற்றி இப்படித்தான் பேசுகிறார்கள்; நீ இருக்கும் இடம் சந்தோஷமாக இருக்கிறது, அங்கு வேலை கூடிவிடுகிறது; உன்னுடன் பேசினால் மனம் தெம்பாக இருக்கிறது; எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமான ஒருவரைத் தெரியும், நீ அவரையும் மிஞ்சிவிட்டாய் என்ற சொற்கள் காதில் விழும்.

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு நிரந்தரப் பயம் முக்கியமான இடத்தில் போனபின் அவர்கள் தங்களைப் பற்றிக் கீழ்வருமாறு சொல்வதை நான் அறிவேன்:-

மனம் இப்பொழுது நிம்மதியாக இருக்கிறது; என் பயம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை; இதை ஒருவர் எனக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறாயா? இந்த மாற்றத்தை எதனால் செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறாய்; என்ன நடந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை, நான் நன்றாக இருக்கிறேன்; நானே மாறிவிட்டேன்; கெட்ட சொப்பனம் இப்பொழுது வருவதில்லை; சோகம் இப்பொழுது கவ்விக் கொள்வதில்லை; நானும் சந்தோஷமாக இருக்க முடியும் என்று என்னாலும் நம்ப முடிகிறது; எனக்கும் எதிர்காலமுண்டு; இது என் வாழ்வில் நடக்கும் என்று நான் நினைத்ததில்லை; இப்படி நடக்கும் என யாராவது சொல்லியிருந்தால் நான் நம்பியிருக்க மாட்டேன்; என்னிடமும் மற்றவர்கள் இப்பொழுது பேசுகிறார்கள்.

அன்னை அவர்கள், மனத்திலிருந்த பயத்தை நீக்கிச்
சந்தோஷத்தை நிரப்பிவிட்டார்கள். அன்னையை
ஏற்றுக்கொண்ட பின் காலம் மாறியது. எதிர்காலத்தை
எதிர் நோக்கும் திறமை ஏற்பட்டுள்ளது.

9. செல்வம்

வளமான வாழ்வுக்குத் தேவையானவை ஆரோக்கியம், கல்வி, செல்வம் ஆகியவை. அவற்றுள் செல்வம் மற்ற இரண்டையும் பெற்றுத் தரக் கூடியது. மேலும் வாழ்வில் செல்வத்தைப் பெற்றால், அதன் மூலம் எதையும் பெறலாம் என்ற நிலையுள்ளது. செல்வத்தை இரு வகைகளில் பெறலாம். தவறான முறையில் பெறும் செல்வம் வாழ்வைச் சீர்படுத்தாது. சீர் குலையச் செய்யும். நேர்மையான முறையில் பெறும் செல்வம் எதையும் பெற்றுத்தரும். அத்துடன் அருளையும் பெற்றுத் தரும்.

செல்வம் ஆன்மிகத்திற்கெதிரானது என்ற பரம்பரையான கருத்திற்கு எதிரான கருத்து இது. எல்லாச் சக்திகளையும் போல ஆதியில் செல்வம் இறைவனுடைய சக்தி. இன்று அசுரன் பிடியில் உள்ளது. அதை அசுரனிடமிருந்து மீட்டு அன்னையின் திருவடியில் வைப்பது நம் கடமை என்று பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

செல்வத்தைத் தவறாகப் பெற்றால்தான் பெருஞ் செல்வம் அடைய முடியும் என்ற பொதுவான கருத்து உண்மையன்று. தவறான முறையில் பெறும் செல்வம் அளவு கடந்து பெருகும் என்பது உண்மை. ஆனால் அது குறுகிய காலத்தில் அழிந்து போகும் என்ற உண்மையின் ஒரு பகுதியைச் சகடக்கால் போல் வரும் என்ற வழக்கு குறிக்கின்றது. இந்த அனுபவத்தை மட்டுமே

கண்டவர்கள் செல்வத்தைத் தவறாக நினைக்கின்றார்கள். 30 வருஷம் வாழ்ந்தவருமில்லை, 30 வருஷம் கெட்டவருமில்லை என்ற பழமொழியும் ஒருவகையில் இதே கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாகத் தொழில், வணிகம், கம்பெனிகள் பெருகி வருகின்றன. அவற்றுள் சிலர் மட்டுமே செல்வத்தை முறையாகச் சம்பாதித்தார்கள். அவர்கள் செல்வம் நூறு ஆண்டுகளாக நிலைத்துள்ளது, தொடர்ந்து பெருகியுள்ளது.

இக் கட்டுரையில் அன்னைக்கும் செல்வத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்க முற்படுகிறேன். அத் தொடர்பு வாழ்வுக்குரிய நிலையிலும், யோகத்திற்குரிய நிலையிலும் அமைந்துள்ளது. வாழ்வுக்குரிய நிலையில் பல கட்டங்கள் உள்ளன. அரசியல் போன்ற பொது வாழ்வுக்குரிய நிலை ஒன்று. தொழிலுக்குரிய (industry) நிலை மற்றொன்று. நாட்டின் வளத்தை வளர்க்கும் வாழ்வு நிலை வேறொன்று. தேசிய பால் வளர்ச்சிக் கழகம் பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டு 700 கோடி மூலதனம் சேகரம் செய்துள்ளது. தொழிலில் ஈடுபட்ட அதிபர்களின் குடும்பவாழ்வு செல்வாக்குடன் உள்ள உயர்ந்த நிலையில் செல்வம் பெற்றது. இப்படி தொழிலால் பெருஞ்செல்வம் பெற்றவரும் உண்டு. இவையெல்லாம் போக சாதாரணமாகக் குடும்பம் நடத்தும் மக்களுடைய வாழ்வில் சிலருக்குச் செல்வம் பெருகுவதும் உண்டு. பெரும்பாலான மக்களின் குடும்ப வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமான கருத்துகளை மட்டும், அன்னையின் அருள் வழியில் விளக்க முற்படும் முயற்சி

இக்கட்டுரை. இதில் கண்டுள்ள அடிப்படை உண்மைகள் எல்லா நிலைகளிலுள்ளவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்றாலும், அதை நான் விளக்க முயலவில்லை. குடும்ப வாழ்வில் நேர்மையாக அதிகச் செல்வ வளம் பெறுதல், அதன் மூலம் அன்னையின் அருளைப் பெறுதல், அருள் மூலம் செல்வத்தையும், செல்வத்தால் அருளையும் வளரச் செய்யும் முறைகளையே இங்கு எழுதுகிறேன்.

அன்னையை நெருங்கி வந்தால், அருள் பெருகிவரும். அருள் பெருகினால் அனைத்தும் பெருகும். அவற்றுள் பொருள் ஒன்று. இடையறாத நினைவு, ஆத்ம சமர்ப்பணம், தியானம், நம்பிக்கை, பக்தி, நேர்மை, உண்மை, சேவை, காணிக்கை, ஞானம், சுத்தம், மௌனம், ஒழுங்கு போன்ற எல்லா உயர்ந்த ஆன்மிக முறைகளும் நம்மை அன்னையின்பால் கொண்டு செல்லும். இவற்றுள் உயர்ந்தவற்றை உடனே பெற முடியாது. முயன்று, பயிற்சி மூலம், நாள் கடந்து பெற வேண்டும். சிலவற்றை நாம் பெற முடியாது என்றும் நினைப்போம். ஞானமும், மௌனமும் பிறப்பிலேயே இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நம்மால் எப்படிப் பெற முடியும் என்று மனம் சொல்லும். நேர்மையையும், உண்மையையும் நாளைக்கே பயில முடிவு செய்வது இயலாத காரியம். அதற்கு நாளாகும். உடனே பயிற்சியை மேற்கொள்ளக் கூடியதை, அனைவரும் ஆரம்பிக்கலாம். அதிக சுத்தம், குறைந்த சத்தம், ஒழுங்கு ஆகியவை நம்மால் முயற்சியால் பெறக் கூடியவை. அவற்றிற்கும் அன்னையின் அருளுக்கும், அதன் மூலம் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பை மட்டும் விளக்குகின்றேன்.

சுத்தம்:

பொதுவாகச் செல்வமுள்ள இடத்தில் சுத்தம் இருப்பதைக் காணலாம். சுத்தம் செல்வத்தைக் கொண்டுவரும் என்பது ஆன்மிக உண்மை. பொருள் களுக்கு ஜீவன் உண்டு. அவற்றை நாம் கவனிப்பதை அவை விரும்புகின்றன. சுத்தமாக இருப்பதை அவை போற்றுகின்றன. அழகாக அடுக்கி வைத்தால் அவை பெருமைப்படுகின்றன. அழகான கம்பளம். அதன் மீது அன்னை நடக்கும்போது அவரை நிறுத்தி நான் எப்படியிருக்கின்றேன் என்று கேட்கிறது. அதன் அழகை நாம் கவனித்தால் அது சந்தோஷப்படுகிறது. பொருள்களை அலங்கோலமாக வைத்திருந்தால் அவை அன்னையிடம் எங்களை எப்படி வைத்திருக்கின்றார்கள் பாருங்கள் என்று குறை சொல்கின்றன. சுத்தமாகவும், ஒழுங்காகவும் இருக்க அவை பிரியப்படுவதால், நாம் அவற்றைச் சுத்தம் செய்யும்பொழுது அவற்றைச் சார்ந்த மற்ற பொருள்கள் நம்மை நாடி வருகின்றன. அவற்றைப் பெறத் தேவையான பொருள் பணம் நம்மை நாடி வருகின்றன. இதுவே சுத்தத்தின் ஆன்மிக உண்மை. பொருள்களைத் தெய்வமாகக் கருதி அதன் தெய்விகத்தைப் போற்றும் வகையில் சுத்தமாகவும், ஒழுங்காகவும் அவற்றை வைத்தால், அவற்றுள் உள்ள தெய்விகம் வெளிப்பட்டு அருள் செயல்படுகிறது. அருளால் பொருள் பெருகுகின்றது.

சுத்தம் பல நிலைகளில் உள்ளது. சுமார் 5 நிலைகளிலும் சொல்லலாம். பத்து நிலைகளாகப்

பிரித்தும் சொல்லலாம். எத்தனை நிலைகளானாலும், சுத்தம் என்பதை உயர்த்த முடியும் என்பது தெரிகிறது.

1. வீட்டைத் தினமும் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்வது முதல் நிலைச் சுத்தமாகும்.
2. மாதந்தோறும் வீட்டை ஒட்டடை அடித்து சுத்தம் செய்வது அடுத்தது.
3. தரையைப் பெருக்குவது, ஒட்டடை அடிப்பதுபோல், மேஜை, நாற்காலி, அலமாரி, மற்ற பொருள்களை அடிக்கடி துடைத்துச் சுத்தம் செய்வது ஒரு நிலை.
4. அலமாரிக்குப் பின்னால், அதன் அடியில், மேஜைக்குக் கீழ் துடைத்துச் சுத்தம் செய்வது அடுத்த கட்டம்.
5. மாதம் ஒருமுறை செய்வதை வாரம் ஒருமுறை செய்வதும், வாரம் ஒரு முறை செய்வதை வாரம் இருமுறை செய்வதும் சுத்தத்தை உயர்த்துவது.
6. சுவர்களில் அழுக்கில்லாமல் வெள்ளையடிப்பதும், பர்னிச்சர்களுக்கு வார்னிஷ் அடிப்பதும் அவற்றை அடிக்கடி மேற்கொள்வதும் அடுத்த நிலைச் சுத்தத்தை வரவழைக்கும்.
7. மேஜை டிராயர், பெட்டிகள், அலமாரி இவற்றை மேல்புறம் சுத்தம் செய்வதுபோல் உள்ளே சுத்தம் செய்வது சிரமம். அவற்றை அடுத்த நிலையில் மேற்கொள்கிறோம்.

8. பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்வதிலும், துணிகளை வெளுப்பதிலும், காலதாமதமின்றி உடனே அவற்றை மேற்கொள்வது உயர்ந்த நிலைச் சுத்தம்.
9. மேற்சொன்னவற்றிலெல்லாம் சுத்தத்தின் தரத்தை உயர்த்துவது அடுத்த கட்டம்.
10. சுத்தத்தை அதன் தெய்விகத்திற்காக நாடும் மனநிலையுடன் மேற்கொள்வது கடைசிக் கட்டம்.

குறைந்த சத்தம்:

பேச்சு சக்தியாகும். பேசினால் சக்தி செலவாகும். சக்தியை அதிகமாகச் செலவு செய்தால் அது பொருள் ஈட்டும். பேசுவதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாகப் பேசுகிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாகச் சம்பாதிப்பார்கள். அதற்கும் எல்லையுண்டு. அவர்களும் அளவு மீறிப் பேசும்பொழுது சக்தி விரயமாகும். சக்தி விரயமானால், பொருள் சேர்வது குறையும்.

பேசினால் சக்தி செலவாகும் என்பதால் அதிகப் பேச்சு பொருள் வரவைக் குறைக்கும். பேசாமலிருந்தால் சக்தி சேகரமாகும். அதனால் பொருள் வரவு அதிகமாகும்.

பேச்சில் இரு அம்சங்களுண்டு. சத்தம், அளவு. அதிக சத்தம் விரயம். அதிக நேரம் பேசுவது விரயம். அளவோடு குறைந்த தொனியில் பேசுவது பொருள் சேர்வதற்குரிய முறை.

நாம் பேசியபின், பேசியவற்றை நினைத்துப் பார்த்து அதைச் சுருக்கமாக எப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம் என்று கண்டால், 300 வார்த்தைகளில் சொல்லியதை, 30 வார்த்தைகளில் சொல்லியிருக்க முடியும் என்பது தெரியும். எதிரேயிருப்பவரிடம் பேசும்பொழுது நாம் அடுத்த அறையிலிருப்பவர்களுக்குக் கேட்பதுபோல் பேசுகிறோம். சில சமயங்களில் அடுத்த வீட்டிலிருப்பவர்களுக்குக் கேட்பது போல் பேசுகிறோம். எதிரேயுள்ளவருக்குக் கேட்கும் அளவு பேசப் பழகிக் கொள்ளுதல் சக்தி விரயமாவதைத் தடுக்கும்.

இதற்குரிய பயிற்சியில் பல கட்டங்கள் உள்ளன.

1. நாம் எப்படிப் பேசுகிறோம் என்று கவனித்து எத்தனை நிலை இறங்கி வர வேண்டும் என்று கணக்கிட வேண்டும்.
2. நாம் ஏன் சத்தமாகப் பேசுகிறோம், வளவள எனப் பேசுகிறோம் என்று பார்த்து அதன் ஆதியைக் கண்டு கொண்டால் பேச்சைக் குறைக்க உதவும். நாம் பேசுவது நமக்குப் புரியவில்லை என்றால் சத்தம் அதிகமாகும். புரிந்தால் சத்தம் குறையும். திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதும் நமக்கே புரியவில்லை என்பதால்தான்.
3. நம் பெற்றோர் சத்தமாகப் பேசுவதால் நாம் சத்தமாகப் பேசுகிறோம் என்றால், அதை முயற்சியால் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

4. யோசனையேயில்லாமல் பேசுகிறோம். சத்தத்தைப் பற்றி நினைக்கவேயில்லை என்றால் எளிதில் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.
5. சத்தத்தைக் குறைக்க முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது மனத்தின் தீர்மானம், உள்ளுறை முயற்சி. ஆழ்ந்த தீர்மானம் இருந்தால் சத்தம் குறையும். பெருமுயற்சி யிருந்தால் பேச்சு குறையும். முயற்சியுள்ள வருக்கே இதில் பலன் கிடைக்கும்.
6. பேச வேண்டும் என்ற ஆசை மனதிலிருக்கும்வரை பேச்சும் குறையாது, சத்தமும் குறையாது, மனத்தினுள் பேச்சு குறைய வேண்டும் என்ற முடிவு ஏற்பட்டால் அம் முடிவு வெளிப்படும்பொழுது சத்தமும் பேச்சும் குறைவதைக் காணலாம். அவற்றோடு பொருள் பெருகுவதும் தெரியும்.

ஒழுங்கு:

சத்தமும், குறைந்த சப்தமும் எளிதில் சாதிக்கக் கூடியவை. ஒழுங்கை அனைவரும் உடனே ஆரம்பிக் கலாம். ஆனால் எளிதில் நமக்குக் கட்டுப்படாது. புற ஒழுங்கு என்பது, அக ஒழுங்கைப் பிரதிபலிப்பதால், ஒரு முயற்சியால் மட்டும் ஒழுங்கை நிலைநிறுத்த முடியாது. மனம் கட்டுப்பட்டாலன்றி ஒழுங்கு கட்டுப்படாது. அதே காரணத்தால் பொருள் ஈட்டும் விஷயத்தில் ஒழுங்கிற்குப் பலன் அதிகம். ஒழுங்கைப்

பின்பற்றுதலும் பல நிலைகளில் உள்ளன. அவையாவன:

1. பொருள்களை ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்தல்.
2. பொருள்களை ஒழுங்காகச் செலவு செய்தல்.
3. Regularity பொருள்களைப் பெறுவதில் காலதாமதமின்றி ஒழுங்காகப் பெற்று, செலவு செய்தல் அதைவிடச் சிறந்தது.
4. குறித்த நேரத்தில் செயல்படுதல் (punctuality).
5. சொல்லியபடி நடத்தல்.
6. முறையாக நடப்பது.

இவற்றுள் குறித்த நேரத்தில் செயல்படுவதை அனைவரும் மேற்கொள்ள முடியும். அதை மட்டும் மேற்கொண்டு அதிகபட்சம் கவனம் செலுத்தினால், அதற்குரிய பலனே அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

10. அதிர்ஷ்டம்

பஸ் கண்டக்டராக வேலை செய்தவர், ஒரு பஸ் முதலாளியாகி, பல பஸ்களுக்கு முதலாளியாவதையும் அதைப் போன்ற மாற்றம் எந்தத் துறையில் நிகழ்ந்தாலும் அதை நாம் அதிர்ஷ்டம் என்று அறிவோம். போன ஜென்மப் புண்ணியம் இந்த ஜென்மத்தில் எதிர்பாராத நிலையில் கொடுக்கும் அளவுகடந்த பலனை அதிர்ஷ்டம் என்று விவரிக்கின்றோம்.

ஒரு காரியம் பூர்த்தியாகப் பல பகுதிகள் நிறைவு பெறவேண்டும். சில பகுதிகள் மட்டும் நிறைவு பெற்றால் பலன் வருவதில்லை. மற்ற பகுதிகள் நிறைவு பெறும் வரை பலன் காத்திருக்கும். கடைசிப் பகுதியும் நிறைவு பெற்றவுடன் பலன் முழுவதுமாகக் கிடைக்கும். அரசனாவதற்கு மனத் திட்பம், தலைமையை ஏற்கும் வலிமை, மற்றவர்களுடைய உணர்வை அறியும் நுட்பம், வீரம், தைரியம், நிதானம் போன்ற குணங்களும் திறமைகளும் தேவை. சிருஷ்டியின் அமைப்பில் ஒரு பிறப்பில் ஒரு திறமையை ஆன்மா பெறுகிறது. கடைசிக் கட்டத்தில் அந்த ஆன்மா, அரச குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தால், அரச பதவியைப் பெறும் பொழுது எவருக்கும் அது ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்காது. ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தில் அதே ஆன்மா பிறந்திருந்தால், கடைசித் திறமையை அங்குதான் பெற வேண்டியிருந்ததால், அதைப் பெற்றவுடன் வாழ்க்கை தானாக மாறி, அவனை அரச பீடத்திலிருத்தும் சந்தர்ப்பங்களை அவன்மீது

திணிப்பதை உலகம் அதிர்ஷ்டம் என்று புரிந்து கொள்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஒருவர் விவரமாக அறிந்துகொண்டால், “சரி, நமக்கு அது இல்லை, விடு” என்று ஆயாசமாக எழுந்திருப்பார். அன்னையை வந்து தரிசனம் செய்த வயது முதிர்ந்த பெண்மணி நாம் அந்த அம்சத்திற்குப் பிறக்கவில்லை என்று பெருமூச் செறிந்ததை அருகில் உள்ளவர்கள் கேட்டுச் சிரித்தனர். மனிதன் எந்த உயர்வையும் தன் நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் மனம் உடையவன்.

அதிர்ஷ்டம் என்றால் என்ன என்று சில சமயங்கள் விவாதம் நடக்கும் இடங்களில் ‘தொட்டதெல்லாம் பொன்னாக வேண்டும்’, ‘அதிர்ஷ்டமிருந்தாலும், முயற்சி முழுமையாக வேண்டும்’, ‘முயற்சி செய்து பெற்றால் அது எப்படி அதிர்ஷ்டமாகும்?’, ‘முயற்சியை முழுமையாகச் செய்ய ஆயிரம் பேர் தயார், கூடிவருவது நம் கையில் இல்லை’, ‘நாம் என்ன முயற்சி செய்தாலும் காரியம் கூடிவருவதே அதிர்ஷ்டம்’ என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். திறமை, உழைப்பு, நேர்மை, சுறுசுறுப்புடன் செய்த வேலைகள் கூடிவரும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. சந்தர்ப்பங்களின் மாற்றத்தால் அவை கெட்டுப் போவதுண்டு. நமக்குத் திறமையிருக்கலாம். அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் வேண்டும். நாட்டையே ஆளக்கூடிய திறமையுள்ளவர்கள் நாட்டாண்மைக்காரராக இருப்பதுண்டு. ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் பெறும் வைர முடியையும் முதலாளி முழு நம்பிக்கையுடன் கொடுக்கும் அளவுக்கு நாணயமுள்ள நகைக்கடை குமாஸ்தாவுக்கு முழுசாக

ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளமாகக் கிடைப்பதில்லை. அயராது உழைப்பவர்கள் எல்லா நிலைகளிலும் உண்டு. ஆனால் இவற்றில் எந்த ஓர் அம்சமும் குறைவாக இருந்து காரியம் வெற்றி பெறுவதில்லை. 9 ஆம் வகுப்பு படித்த வி.பி. மேனன் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எப்படி சர்க்கார் குமாஸ்தா ஆனார் என்று தெரியாது. அவரது திறமை ஓர் அதிகாரியின் கண்ணில் பட்டது. படிப்பின் குறையைப் புறக்கணித்து சர்க்காரில் உத்தியோகம் வந்தது. மத்திய சர்க்காரில் உள்துறைக் காரியதரிசியாகி, கவர்னராகவும் பதவி வகித்தார். அவருக்கு நிகரான திறமை, உழைப்பு, நேர்மையுடைய பலர் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே நின்றுவிட்டனர்.

1947இல் வி.பி. மேனன் லார்ட் மெளண்ட் பேட்டனின் கவனத்திற்கு வந்து பெரும் புகழ் பெற்றார். ஒரு தொழிலதிபரானவரைச் சந்தித்து விவரம் கேட்டால், எல்லா விவரங்களும் சொல்லிய பிறகு, “இதெல்லாம் சரி, முடிவு நம் கையில் இல்லை” என்பார். ஒரு பெரிய காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய அதற்குத் தேவையான எல்லாத் திறமைகளும், எல்லாச் சாதனங்களும், எல்லாப் பகுதிகளும் தவறாமல் தேவை. எந்த ஒரு சிறு விஷயமும் முக்கியமான பகுதியில் குறைவாகி விட்டால் காரியம் பூர்த்தியாகாது. அவ்வளவும் இருந்தாலும், எதிராக வேலை செய்யும் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பமும் அத்தனைக் காரியங்களையும் கெடுத்துவிட முடியும். முதற்பகுதி நம் முயற்சியைச் சேர்ந்தது. அடுத்தது நம் கையில் இல்லை. தானாகக் கூடிவர வேண்டியது. நம் பங்கு பூரணமாக இருந்து, அடுத்ததும் சேர்ந்து வந்து காரியம் பூர்த்தி

யானால், அதனால் அடுத்த காரியம் பூர்த்தியாகும் என்று சொல்ல முடியாது. எத்தனையோ பேர், “என் அதிர்ஷ்டம் உத்தியோகத்துடன் முடிந்துவிட்டது. படிப்போடு முடிந்துவிட்டது, ஆரம்பத்தில் எல்லாம் கூடிவந்தது, பிறகு விஷயம் கிணற்றில் கல்போட்டது போலாகி விட்டது” என்று கூறுவதைக் கேட்கலாம். ஒரு சிலருக்குத் தொடர்ந்து காரியம் கூடிவருகிறது. மற்ற தொந்தரவுகள் வருவதில்லை. இலட்சம் கோடியாகத் தொடர்ந்து பெருகிவருகிறது. அதையே அதிர்ஷ்டம் என்று நாம் பேசுகிறோம்.

அதிர்ஷ்டத்தின் தத்துவம் என்ன? நம்மால் அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா? அன்னைக்கும் அதிர்ஷ்டத்திற்கும் தொடர்புண்டா?

நமக்குச் சிறந்த திறமையுள்ள இடம் நமக்குத் தெரியும். அதில் பலன் வந்திருக்கும். ஆனால் பெரும் பலன் வந்திருக்காது. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின், அந்த விஷயத்தில் மீண்டும் திறமை, உழைப்பு, நேர்மையுடன் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முன்வந்து அவற்றை எல்லாம் அன்னை நினைவுடன் செய்தால், நம் பங்கு குறைவில்லாமல் இருப்பதால் தாமே கூடிவர வேண்டியவற்றை அன்னை குறைவற நிறைவேற்றி, அக்காரியத்தில் அதிர்ஷ்டம் வெளிப்படும்படிச் செய்வதைத் தவறாமல் காணலாம். ஐந்து ரூபாய் சம்பளத்தில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து, வாழ்க்கையையே ஒரு போராரட்டமாக நடத்தி மற்றவர்களுக்கு எளிதில் கூடிவரும் வேலையை, பலமுறை தோல்வியுற்றுப் பிறகு முடித்து ஓரளவு செல்வம் பெற்ற ஒருவர், தம் நிலத்தில்

(போர்) துணைக்கிணறு போட முன்வந்தார். அவர் நிலம் உள்ள பகுதி நீருற்றில்லாத பகுதி. எனவே கிணறு போடுபவர்களுக்குச் சிரமம். இவருக்கு அடுத்த நிலத்துக்காரர் பத்து இடங்களில் கிணறு தோண்டித் தண்ணீர் கிடைக்காமல், பதினோராம் இடத்தைச் சோதனை பார்க்கும் நேரம், இவர் பங்குக்கான உழைப்பு, திறமை, நேர்மைக்குக் குறைவில்லை. இந்த 45 வயதுவரை ஒரு முறைகூடக் காரியம் எளிதில் கூடிவந்ததில்லை. 'போர்' கிணறு எவருக்கும் சிரமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்ற யோசனையுடன் என்னிடம் வந்தார். நான் அன்னைக்கு வேண்டிக் கொள்ளச் சொன்னேன். முதல் முயற்சியிலேயே அவர் 'போர்' கிணறு வெற்றியடைந்தது. தண்ணீர் கிடைத்ததைவிட அவருக்குத் தம் முயற்சி முதலிலேயே வெற்றி பெற்றதில் அளவு கடந்த திருப்தி. அதைத் தொடர்ந்து அவர் தம் வாழ்வில் கூட்டாளி விஷயத்திலும், கடை வியாபாரத்திலும், பிள்ளையின் படிப்பிலும், அதிர்ஷ்டம் தென்படுவதைக் கண்டார்.

முப்பது வருஷ யோக முயற்சி பலன் தருவதைப் போல் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டவர்க்கு அதே பலன் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் கிடைக்கும் என்கிறார் அன்னை. மனித முயற்சி, தவம் உள்பட, காலத்திற்குட் பட்டது. அன்னை காலத்தைக் கடந்தவர், முப்பதாயிரம் ஆண்டுக்குப் பின் பிறக்க இருக்கும் சத்திய ஜீவனை இன்று உற்பத்தி செய்ய முயற்சி செய்யும் யோகம் அன்னையினுடையது. அதாவது காலத்தைச் சுருக்கும் திறன் உடையது. தவம் செய்யும் முனிவர் தெய்வத்தை

அடையத் தாம் முயல்வதால் அது மனித முயற்சியாகிறது. அன்னை பக்தர்கள் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு, அன்னையைச் சரண் அடைந்து, தங்கள் காரியங்களை அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தபின், ஆரம்பித்தால் அது அன்னையின் வெளிப்பாடாக, காலத்தைக் கடந்த சக்தியின் செயலாக இருப்பதால் பல ஆண்டுகளில் நடக்க வேண்டியது சில நாள்களில் நடைபெறுகிறது. ஒரு தந்திர யோகி அன்னையைச் சிலமுறை சந்தித்தார். அன்னை அவருடன் தியானம் செய்தார். அவருக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தார், அருள் வழங்கினார். அவர் தம்மை ஸ்ரீ அரவிந்தர் உருவத்துடன் அன்னை முன் நிற்கச் செய்தார். தந்திரயோகி அவரையே ஸ்ரீ அரவிந்தராக அன்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறார் என்று தெரிந்து அன்னை வருத்தப்பட்டார். பல ஜென்மங்களில் பெறும் தவப்பலனை அன்னை அவருக்குச் சில நாள்களில் கொடுத்ததாகக் கூறியிருக்கிறார். காலத்தைச் சுருக்குபவர் அன்னை.

அத்துடன் நாம் ஒரு சமயத்தில் ஒன்றைத்தான் பெற முடியும். அதனால்தான் திறமையை ஒரு பிறவியிலும், அறிவை அடுத்த பிறவியிலும் மனிதன் பெறுகிறான். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பெறும் அம்சங்களை, அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டபின் ஒரே சமயத்தில் பெற முடியும், ஒரு திட்டத்தில் வேலை செய்வதன் மூலம் திறமையையும், வலிமையையும், அறிவையும் பெற அன்னை பக்தர்களால் முடியும். இடையறாத அன்னை நினைவிருந்தால், செய்பவற்றைச்

சமர்ப்பணம் செய்தால், அன்னை சக்தி வெளிப்பட்டு, ஒவ்வொன்றாய்ப் பெறவேண்டியவற்றை ஒரே சமயத்தில் நமக்கு அளிக்கும்.

பெரிய அந்தஸ்தில் உள்ளவருக்கு அவர் செய்யும் காரியங்களை, அனைவரும் ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றிக் கொடுப்பார்கள். எளியவன் செய்யும் காரியத்திற்கு அனைவரும் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள். ஒத்துழைக்க மாட்டார்கள். பெரியவருக்கு உதவி செய்வதில் பெருமையடைவதால் அனைவரும் ஒத்துழைக்கப் போட்டி போடுவார்கள். அதிர்ஷ்டமுள்ளவனுக்கு அவனைவிடப் பெரிய சக்திகள் அனைத்தும் போட்டியிட்டுக் கொண்டு சேவை செய்து அவன், சிறியதாக ஆரம்பித்ததைப் பெரியதாகப் பூர்த்தி செய்கின்றன. 50 ஆண்டுகளில் நிறைவேறக் கூடியதை 5 ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றித் தருகின்றன.

ஒருவனுடைய முயற்சிக்குக் குடும்பம் உறுதுணையாக நின்றால், அக்குடும்பம் உயர்ந்ததானால், நாம் அவனைப் பெரிய இடத்துப் பிள்ளை என்கிறோம். செல்வாக்குள்ள ஒருவர், மற்றவர் முயற்சிக்குத் துணை நின்றால் அதை, சிபாரிசு, செல்வாக்கு என்று அறிகிறோம். வாழ்க்கையே ஒருவனைத் தூக்கிவிடக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் போல் செயல்பட்டால், அதை அதிர்ஷ்டம் என்று நாம் உணர்ந்து பலரிடம் பறை சாற்றுகிறோம்.

அன்னையை நம் வாழ்வில், வாழ்வைவிட முக்கியமாக ஏற்றுக்கொண்டால், நம் வாழ்வை அன்னை மீதுள்ள நம்பிக்கைக்குக் கட்டுப்படுத்தினால், உலக

வாழ்வு நம்மில் செயல்படும். அன்னைக்குக் கட்டுப்படும். நமக்கு நம் வாழ்வைவிட, அன்னை முக்கியம் என்று கருதினால், அன்னை நம் குடும்பத்தார் அனைவரையும் நம் முயற்சிக்குத் துணையாக்குகிறார். செல்வாக்குள்ள மனிதர்களை நம் முயற்சியைப் பூர்த்தி செய்யச் சொல்கிறார். நம் சொந்த வாழ்வை அன்னைக்கு அடிமைப்படுத்திவிட்டதால், அன்னை தமக்குக் கட்டுப்பட்ட உலக வாழ்வை நம் செயலைப் பூர்த்தி செய்யும்படிப் பணிக்கின்றார். நம் காரியம் பேர் அளவில் பூர்த்தியாகிறது. இதை அதிர்ஷ்டம் எனப் பலரும் கருதுகிறார்கள். நாம் நம் வாழ்வில் ஜாதகத்திலில்லாத அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்துவிட்டோம்.

ஒரு சோதனை செய்து பார்க்கலாம். நமக்கு அதிகத் திறமையுள்ள காரியம் எது என்று நமக்குத் தெரியும். திறமையுள்ள இடம் எது, பிரியம் உள்ள இடம் எது என்று வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். பிரியமுள்ள வேலை இந்தச் சோதனைக்குப் பயன்படவேண்டுமாயின் அங்குத் திறமையும் உயர்ந்த நிலையிலிருக்க வேண்டும். திறமை, உழைப்பு, நேர்மை நிறைந்த வாழ்வின் பகுதியில் ஒரு காரியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, பூரணச் சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டு, அதன் பகுதிகளை இடைவிடாத நினைவுக்குட்படுத்திக் காரியம் செய்தால் அந்தக் காரியம் அதிர்ஷ்டமாகப் பூர்த்தியாவதைப் பார்க்கலாம்.

பாஸ் செய்ய முடியாதவன் 45 நாளில் முதல் மார்க் வாங்கியதும், நன்கொடை திரட்டியவர் தாம் எதிர் பார்த்ததைப் போல் 24 மடங்கு பணம் திரட்டியதும்,

100 ரூபாய் சம்பளக்காரர் 18 ஆண்டுகளில் 500 கோடி நிறுவனத்தின் சொந்தக்காரராக இருப்பதும், சிறு விவசாயியினுடைய வருமானம் 100, 120 மடங்குகள் பெருகியதும், கடன் சுமை தாங்காமல் இறந்தவருடைய பிள்ளை சில வருஷங்களில் பலகோடி வியாபாரம் செய்ததும், மைனாரிட்டி அரசியல் கட்சி மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி பெற்றதும் அன்னை பக்தர்கள் வாழ்வில் அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்த சம்பவங்கள்.

அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வதே அதிர்ஷ்டம். அவர் முறைகளை அறிந்து செயல்பட்டால் எந்தக் காரியத்திலும் அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்யலாம்.

- ♦ திருஷ்டியில் இல்லாதது அதிர்ஷ்டம்.
- ♦ இன்று அதிர்ஷ்டமாக நமக்குப் பலன் தருவது நம்மிடம் இல்லாததில்லை. நம் பார்வையில் இல்லாதது. அதைத் தமிழிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் சேர்த்து குருட்டு அதிர்ஷ்டம் என்பார்கள்.
- ♦ ஒரு ஜென்மத்தில் ஏற்பட்ட திறமை அப்பொழுது பலனளிக்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லை என்றால், அடுத்த ஒரு ஜென்மத்தில் சரியான சந்தர்ப்பம் வரும்பொழுது அதே திறமை பலன் அளிக்கிறது. அத்திறமை இருந்து தெரிவதில்லை என்பதால் அதை அதிர்ஷ்டம் என்கிறோம்.
- ♦ ஆன்மா ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஒரு திறமையைப் பெறுகிறது.

- ♦ எல்லாத் திறமைகளும் ஒன்று சேர்ந்த பின்னரே பலன் வரும்.
- ♦ பல்வேறு பிறவிகளில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய், திறமை சேருவதே காலத்தின் அமைப்பு.
- ♦ அன்னையின் சக்தி காலத்தைக் கடந்தது.
- ♦ ஒவ்வொன்றாய்ச் சேரும் திறமைகளை அன்னையின் அருளால் ஒரே பிறவியில் பெற முடியும்.
- ♦ எல்லாத் திறமைகளும் இருந்து ஒன்று குறைந்தால் அன்னையின் அருள் அதைப் பூர்த்தி செய்யும்.
- ♦ மனித முயற்சியால் பெறுபவை உழைப்பு, திறமை, நேர்மை.
- ♦ தெய்வத்தால் நடக்கக் கூடியது புற நிகழ்ச்சிகளின் ஒத்துழைப்புடன் கூடிவருகிறது.
- ♦ நம் வாழ்வில் பூரண மனித முயற்சி 10 இல் ஒன்றே கூடி வந்து பூர்த்தியாகும்.
- ♦ அன்னை வாழ்வில் பூரண மனித முயற்சி ஒன்றுகூடத் தவறுவதில்லை.
- ♦ மனித முயற்சியால் குறையில்லாத அன்பருக்குத் தெய்வத்தின் பங்கை – கூடிவருதல் – அன்னை கேட்காமல் நிறைவேற்றுகிறார்.
- ♦ பூரண மனித முயற்சியும், சமர்ப்பணம் நிறைந்த அன்னை நினைவும் சேர்ந்தால் அதிர்ஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

பூரண மனித முயற்சி + சமர்ப்பணம்
= அதிர்ஷ்டம்.

மனித வாழ்வு + அன்னை பக்தி
= அதிர்ஷ்டம்.

மறைந்துள்ள திறமை வெளிவந்து இன்றைய முயற்சியை அதிர்ஷ்டமாகப் பூர்த்தி செய்வது போல், இன்றைய மனித முயற்சியில் உள்ளவற்றை இடையறாத அன்னை நினைவு பூர்த்தி செய்து செயலை அதிர்ஷ்டமாக்கும்.

- ♦ போன ஜென்மத்தில் செய்தவை இந்த ஜென்மத்தில் அதிர்ஷ்டமாக வருவது நாம் அறிந்தது.

இந்த ஜென்ம முயற்சியை இதே ஜென்மத்தில் அதிர்ஷ்டமாக அனுபவிக்கச் செய்வது அன்னையின் சக்தி. அடுத்த ஜென்மத்தில் வாழ்வில் கிடைப்பது, அன்னையிடம் முயற்சி முடிந்தவுடன் கிடைக்கும்.

- ♦ அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின் மனித முயற்சி, புண்ணியமாகவும், அதிர்ஷ்டமாகவும் மாறுகிறது.
- ♦ அன்னை பக்தர்கள் தங்கள் வாழ்வில் பூரண முயற்சியால் அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும். உழைப்பு, திறமை, நேர்மை நிறைந்த முயற்சியே பூரணமுயற்சி.

IV. புஷ்பாஞ்சலி

1. மலர்ப் பிரசாதம்

அன்னை புஷ்பங்களுக்கு அளித்துள்ள விசேஷத்தை அறிந்த பின், பலரும் தங்கள் பிரச்னைகளைக் கூறி அதற்குரிய புஷ்பம் எது என்று அறிய விரும்புகின்றனர். அடிக்கடி எழுகின்ற பிரச்னைகளில் குறிப்பாக பத்து பிரச்னைகளை எடுத்து புஷ்பங்களால் அவற்றைத் தீர்க்கும் முறையைக் கூறுவதற்காக இக் கட்டுரையை எழுதுகின்றேன். இக்கட்டுரையில் கீழ்க்காணும் பிரச்னைகள் இடம் பெறுகின்றன.

1. வீட்டிற்கு அடங்காத பிள்ளை
2. அடைக்க முடியாத கடன்
3. சோகம் நிறைந்த வாழ்வு
4. பரிட்சைக்குப் போக பயம்
5. கணவன் மனைவி பூசல்
6. வக்கிரமான புருஷன் அல்லது மனைவி
7. அன்பில்லாத நபர் (தாயார், தகப்பனார், கணவன், மனைவி, குழந்தை)
8. பொறுப்பில்லாத குடும்பத் தலைவர்
9. கணவனால் கைவிடப்பட்ட மனைவி
10. வேலை கிடைக்காத இளைஞன்

மலர்களின் தன்மையைப் பற்றிப் பேசுமுன் அதைவிட உயர்ந்த முறை ஒன்று உண்டு என்றால் அதைப் பரிசீலனை செய்வோம். மலர்கள் சக்தி வாய்ந்தவை. பிரச்னையைத் தீர்க்கும் திறன் உடையவை.

மனம் எனும் மலருக்கு அதைவிட அதிக சக்தியுண்டு. பிரார்த்தனையால் மனம் மலரும் என்றால் அதன் திறன் அதிகம். அது பலித்தால் மலர் தேவையில்லை. மனம் மலர்ந்து பிரச்னையைத் தீர்க்கும் முறை எது? இம் முறையை இருவகைகளில் விவரிக்கலாம்.

1. தம் பிரச்னைக்குரிய காரணத்தை அறிந்தவருண்டு. காரணம் புரியுமானால், அதை மாற்றிக்கொள்ள மனம் சம்மதித்தால் மனம் மலரும். அது சிறப்பு. அதன்பின் அன்னைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை மலரைக் கொண்டு வருமுன் பலித்துவிடும்.
2. காரணம் பலசமயங்களில் தெரியாமற் போவதுண்டு. காரணம் தெரியாவிட்டால், பிரச்னையின் வரலாற்றை அன்னையிடம் தினமும் கூறிப் பிறகு பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டால் தீர்வு காணுவோம். அது நிரந்தரமான தீர்வாக இருக்கும்.

காரணத்தை அறிய முடியாதவர்களுக்கும், முறையாகத் தொடர்ந்து அன்னையிடம் முறையிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்ய முடியாதவர்களுக்கும் மலர்கள் அவர்கள் பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்கும்.

காரணம் தெரிந்து, மனதை மாற்றிக் கொண்டு, அன்னையிடம் முறையிட்டு, பிரார்த்தனை செய்ய அதற்குரிய மலர்களைச் சார்த்தி வணங்குவது உயர்ந்தது.

மலர்களால் கிடைக்கும் பலனை மட்டும் வலியுறுத்தி எழுதும் கட்டுரை என்றாலும், மற்ற

விவரங்களையும் சந்தர்ப்பம் வரும்பொழுது குறிப்பிடுகிறேன்.

ஒரு பிரச்னை தீர முக்கியமாக மூன்று மலர்களைப் பற்றியும், மேலும் சில மலர்களைப்பற்றியும் எழுதுகிறேன். இந்த எல்லா மலர்களையும் தேடி அன்னைக்குச் சார்த்துவதே முறை. ஆனால் முதல் மூன்று மலர்களே பிரச்னையைத் தீர்க்கவல்லவை. மலர்கள் கிடைக்காத சமயம் ஒரு மலர் சார்த்தினாலும் அதனாலும் பிரச்னை தீர்வதுண்டு.

‘புஷ்பாஞ்சலி’ என்ற என் புத்தகத்தில் எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் நன்மை விளைவிக்கக் கூடிய 34 மலர்களைப்பற்றி விவரமாக எழுதி, மேலும் 160 மலர்களுடைய ‘அன்னை பெயர்களைப்பற்றியும்’ (name given by Mother) வெளியிட்டுள்ளேன்.

சுமார் 23 மலர்களுக்கு மட்டும் தமிழ்ப் பெயர்கள் கிடைத்ததால், மற்ற மலர்களுக்கு ஆங்கிலப் பெயர்களையும், அடையாளம் கண்டுபிடிக்க உதவும் தாவர இயல் (botany) பெயர்களையும் இறுதியில் பட்டியலாக இணைத்துள்ளதால் அன்னையிட்ட பெயர்களை மட்டும் கட்டுரைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

மேற்சொன்ன 10 பிரச்னைகள் வாழ்க்கையில் பொதுவானவை என்பதால் வாழ்வு சிறக்க உதவும் 10 மலர்களை அனைவரும் தங்களுக்குரிய குறிப்பிட்ட மலர்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

அவையாவன:

1. செல்வவளம் எனப்படும் நாகலிங்க மலர்.

2. இறை அருள் எனப்படும் பருத்தி ரோஜா,
3. வெற்றி எனப்படும் குவளைப் பூ,
4. பாதுகாப்பு எனப்படும் காகிதப் பூ,
5. சந்தோஷம்,
6. தெய்விக உதவி எனப்படும் சிறிய செம்பருத்தி,
7. திருவுருமாற்றம் எனப்படும் மர மல்லிகை,
8. முன்னேற்றம் எனப்படும் பட்டிப் பூ அல்லது நித்யகல்யாணி,
9. பிரார்த்தனை,
10. கட்டுப்பாடு.

வீட்டிற்கு அடங்காத பிள்ளை:

“பையன் வீட்டிற்கு வருவதில்லை, எப்பொழுது வருவான் என்று தெரியாது, அப்படி வந்தால் வரும் பொழுதே அடிக்க வருகிறான். நிறையப் பொய் சொல்கிறான், முரட்டுத்தனம் செய்கிறான், தாயார் தகப்பனாரால்தாம் கெட்டுவிட்டதாகச் சொல்கிறான். இவனால் எங்கள் வாழ்க்கையே நரகமாகிவிட்டது, நாலு பேர் எதிரில் தலை குனிய வேண்டியிருக்கிறது” என்பன போன்ற நிலையுள்ள வீட்டில் என்ன செய்யலாம்? இவையெல்லாம் எந்தக் குணத்தால் ஏற்படுகின்றனவோ அதற்கெதிரான தன்மையுடைய மலரை அன்னைக்குச் சார்த்தி மகன் குணம் மாற வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். அதற்குரிய முக்கியமான முதல் மூன்று மலர்கள் 1. மனத்தின் விழிப்பு 2. கட்டுப்பாடு 3. மனமாற்றம். மேலும் சில மலர்களையும்

பயன்படுத்தலாம். அவை 1. ஒளி 2. ஒருபொழுதும் பொய் சொல்லாதே 3. முன்யோசனை.

முரட்டுத்தனமான பிள்ளையும் சில சமயங்களில் திருந்த விரும்புவதுண்டு. அதுபோன்ற நேரம் வரும்பொழுது, மகனே இம் மலர்களைக் கொண்டு வந்து அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் அதிகப் பலனிருக்கும். ‘என் மனம் விழிப்படைய வேண்டும், எனக்கும் கட்டுப்பாடு தேவை, மனத்தை மாற்ற நான் செய்யும் முயற்சி பலிக்க வேண்டும்’ என்று மகனே பிரார்த்தனை செய்வது உயர்ந்தது.

மேலும், பெற்றோருக்கு ஏன் பிள்ளை இந்த நிலைக்கு வந்தான் என்று தெரியும் நேரங்களுண்டு. அதிகமாகச் செல்லம் கொடுத்ததால்தான் இப்படி நேர்ந்தது; இனி என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை என்று இன்று பெற்றோர்கள் உணர்ந்தால் நிதானம் என்ற மலரைப் பெரியவர்கள் அன்னைக்கு அர்ப்பணம் செய்வது நல்லது. “சிறுவயதில் பையனை அளவு கடந்து கண்டித்து, அதிகமாக அடித்து வளர்த்தேன், இப்பொழுது முரடனாகிவிட்டான்” என்றால் மென்மை என்ற மலரை நாடிப் பலன் பெறலாம். இது பரம்பரையாக வரும் அடங்காப்பிடாரித்தனம் என்று உணர்ந்தால் பரம்பரையைத் தாங்கிவரும் உள்மனத்திற் குரிய மலர் பலன் தரும் (subconscious).

பொதுவான மலர்கள் பொதுவான பலனையும், குறிப்பானவை, குறிப்பிட்ட பலனையும் தவறாது தருவதைக் காணலாம். பிரச்சனை தீரும் வரை மலர்களை நிறுத்தக் கூடாது.

அடைக்க முடியாத கடன்:

இதற்குரிய முக்கியமான மலர்கள் 1. முன் யோசனை 2. விடுதலை 3. கட்டுப்பாடு. பயன்படக்கூடிய மற்ற மலர்கள். 1. நிதானம். 2. அற்புதம் 3. நாணயம் 4. அடக்கம் 5. முறையான செயல் 6. செல்வம் 7. எளிமை.

நம் குடும்பத்தில் கடன் ஏற்பட்ட வகை எது என அறிந்து, அது எந்தக் குணத்தால் அல்லது பழக்கத்தால் வந்தது என்று எல்லாரும் எளிமையாகக் கண்டறியலாம். அதற்கு நேர் எதிரான குணத்திற்குரிய மலரைச் சமர்ப்பிப்பது குறிப்பான பலனை, கூடிய விரைவில் அளிக்கும்.

பொதுவாக கடன் ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்கள் திருமணம், வீடு கட்டுவது, வேலையில்லாமலிருப்பது போன்றவை. ஏதோ ஒரு நிலையில் நிலைமை நம் கட்டுக்கு மீறி விடுவதால், இனி கடனை அடைக்க முடியாது என்று நாம் உணருகிறோம், அன்னை control என்று ஒரு மலருக்குப் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். கன்ட்ரோல் என்ற மலரைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால் நம் கன்ட்ரோலுக்கு மீறிய சந்தர்ப்பங்கள் இனி நமக்குக் கட்டுப்படும். அடைக்கமுடியாத கடன் அடைபடும்.

நாமே நிதானமின்றிச் செயல்பட்டதால் இன்று கடன் வளர்ந்து விட்டதென்றால் நிதானம் என்ற மலர் பலன் தரும். வீண் பெருமை, கர்வம், கட்டுப்பாடின்மை, சோம்பேறித்தனம், தவறானவர்களை நம்பியது, கவனக்குறைவு, ஆசையை அதிகமாகப் பூர்த்தி செய்ய முனைதல், தவறான பழக்கம், பொறுப்பின்மை,

அவசரம் போன்றவற்றால் கடன் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கெதிரான குணங்களை உடைய மலர்களைச் சமர்ப்பிப்பது பலன் தரும். அவற்றின் பட்டியல் பின் வருமாறு:

குணம்	மலரின் பெயர்
வீண் பெருமை	- எளிமை
கர்வம்	- அடக்கம்
கட்டுப்பாடின்மை	- கட்டுப்பாடு
சோம்பேறித்தனம்	- வேலை
முறையாகச் செயல்பட முடியாத நிலை	- முறையான செயல்
தவறானவர்களை நம்பும் குணம்	- (நெறியான) நம்பிக்கை
கவனக்குறைவு	- கவனம்
ஆசையில் உழல்வது	- ஆசையை அழித்தல்
தவறான பழக்கம்	- இலட்சியம்
பொறுப்பின்மை	- கவனம்
அவசரம்	- பொறுமை

(இந்த 10 மலர்களும் கடைசிப் பட்டியலில் இடம் பெறுகின்றன).

சோகம் நிறைந்த வாழ்வு:

இவர்களுடைய முகம் வாடி, வதங்கி, சுருங்கிக் கறுத்திருக்கும். சிலருக்கு நடக்கக்கூடத் தெம்பிருக்காது.

மோசமான நிலையிலுள்ளவர் சிலர் பாய் போட்டுப் படுத்துவிடுவார்கள். ஏன் பொழுது விடிகின்றது என்றிருக்கும். பொழுதுபோனால் இரவில் பயம் கவ்விக் கொள்ளும். கனவு பயமுறுத்தும். பரிதாபமான நிலையிலுள்ளவர்கள் இவர்கள். ஆனால் இவர்கள் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்தால் வாழ்வில் கண்டறியாதைரியம் ஒரு நிமிஷம் தெரியும். ஏதோ ஒரு சமயம் இதுவரை இல்லாத புன்னகை வெளிப்படும். நமக்கும் வாழ்வுண்டு என்ற எண்ணமும் அடிக்கடி வரும்.

இவர்களுக்குரிய முக்கிய மலர்கள் ஆனந்தம், பிராணனுடைய விழிப்பு, சந்தோஷம். மற்றவை சக்தி, பேரானந்தம், விடுதலை, சாந்தம், மனத்திறன் ஆகியவை.

இவர்களுடைய சோகவாழ்வுக்குச் சில சமயங்களில் வீட்டிலுள்ளவர்களே காரணமாக இருப்பார்கள். ஓயாமல் குறை கூறும் வீட்டில், தெம்பில்லாதவர்கள் பிறந்தால் அவர்களுக்கு இந்நிலை ஏற்படும். அப்படிக்குறை சொல்பவர்கள் இவர்களுடைய சந்தோஷத்திற்கு எதிரியாகி விடுவார்கள். எதிரிகளை வெல்லும் மலர் ஒன்றுண்டு. அம் மலர் இவர்களுக்கு முழு விடுதலையை அளிக்கும். சுமுகமும் பெரிதும் உதவி செய்யும். பிறரிடம் சொல்லாமல் தாமே மனத்தில் மறைத்து வைத்துள்ள மூடநம்பிக்கைகள் தொடர்ந்து உள்ளூர பயமுறுத்தி வாழ்வை, சோகம் நிறைந்ததாகச் செய்வதுண்டு. தெளிவு என்ற மலர் மனத்தைத் தவறான நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுதலை செய்யும்.

உடலில் தெம்பில்லாததால், ஏற்கனவே வந்த சோகம் அதன் வழியே நிலைத்து விடுவதுண்டு. சாமந்தி மலரை அன்னை சக்தி என்றழைக்கிறார்கள். அதைக் கையில் எடுத்தவுடன் மாற்றம் தெரியும். ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகப் பயம் ஏற்பட்டு அது நிலைத்து, பின்னர் அதன் வழியே சோகம் ஏற்பட்டிருந்தால், தைரியம் என்ற பெயருள்ள எருக்கம் பூ பயத்தை அழித்து அதன் மூலம் சோகத்தை விலக்கும். 5” நீளமும் வெண்மை நிறமும் உடைய புனல் போன்ற மலரில் கருநீலக் கோடுகள் தெரியும். அதை அன்னை சந்தோஷம் என்று பெயரிட்டுள்ளார். எளிதில் எங்கும் கிடைக்கக் கூடிய மலர். சமாதியில் அடிக்கடி காணலாம். ஆசிரமத்திற்குள் சமாதி அருகே சிமெண்ட் திண்ணைக்கு எதிரில் - இச்செடி - இருப்பதைப் பார்த்திருக்கலாம். மலரைக் கையில் வைத்திருந்தால் முகம்தானே மலர்வதைக் காணலாம்.

பரீட்சைக்குப் போகப் பயம்:

பரீட்சை என்றால் அனைவருக்கும் பயம் ஏற்படுவதுண்டு. இலண்டனில் ஓர் உயர் பதவியிலுள்ள டாக்டர் தம் 50 ஆம் வயதில் ஒரு பரீட்சை எழுதினார். அந்நாட்டு முறைப்படி ஒவ்வொரு கட்டத்தைத் தாண்டவும் ஒரு பரீட்சை எழுதவேண்டும். வாழ்க்கையில் பல உயர்ந்த பரீட்சைகளைத் தலைமை வகித்து நடத்திய இவருக்கு (examination fever) பரீட்சைக்குரிய பயம் வந்துவிட்டது. அதனால் மாணவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுவது சகஜம்.

இந்தப் பயத்திலிருந்து விடுதலை பெற தைரியம், நம்பிக்கை, சாந்தி ஆகியவை முதன்மையான மலர்கள். ஒளி, செயலில் பயமின்மை, வெற்றி, செயல்திறன், நிஷ்டை ஆகிய மலர்களும் பெரிதும் பயன்படும்.

பரீட்சை என்றால் உடலே நடுங்கும் கெட்டிக்கார மாணவர்களும் உண்டு. குறிப்பாக அவர்களுக்கும், பொதுவாக மற்ற மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் முறை ஒன்றுண்டு. வகுப்பில் பாடம் நடந்தால் ஒழுங்கான மாணவர்கள் தினமும் வீட்டில் வந்ததும் அதைப் படிப்பது வழக்கம். படிப்பது புரிந்துவிட்டால் மனம் திருப்திப்படும். அத்துடனில்லாமல் படித்த பாடத்தை மனப்பாடம் செய்யாமல் அப் பாடத்தில் வரக்கூடிய கேள்விக்குப் பதிலை ஒரு முறை எழுத முயன்றால், புரிந்தால் மட்டும் எழுத முடியாது என்பது விளங்கும். எனவே பரீட்சை சமயத்தில் மாணவர்கள் பதிலை மனப்பாடம் செய்வார்கள். பயத்தை அழிக்க படித்த பாடத்தை மீண்டும் எழுதினால், தெளிவாக எழுதும் வகையில் புரிந்து கொண்டால், பாடம் மனதில் பதியும். தினமும் அன்றாடப் பாடங்களை அதுபோல் எழுதிப் பழக்கம் செய்து கொண்டால், பரீட்சைக்குப் போகுமுன் பயம் மறைந்துவிட்டதைக் காணலாம். மனப்பாடம் செய்தாலோ, அல்லது படித்துவிட்டுப் போனாலோ, பதில் நினைவு வருமா என்ற சந்தேகம் உள்ளூர இருப்பதால் பயம் ஏற்படுகிறது. எழுதிப் பார்த்தவுடன், பாடம் மனதில் பதிவதுடன் எழுதிய கை உடலின் பகுதியான கை பாடத்தை நினைவு வைத்திருப்பதால், உடலிலிருந்து பயம் விலகி விடுகிறது. இனி, பரீட்சை

என்றால் பயமில்லை என்ற நிலை ஏற்படும். அத்துடன் உடலில் உள்ள மனம் (subconscious) விழிப்படைய உதவும் மலர் ஒன்றுண்டு. அம் மலரை அன்னைக்குச் சமர்ப்பித்து அதில் ஒன்றைத் தன்னுடன் பரீட்சைக்கு எடுத்துச் சென்றால் பயம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விடும்.

பயம் மாறி தைரியம் வரவேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தால் தைரியத்தைக் கொடுக்க எருக்கம் பூவும், மாற்றத்தை ஏற்படுத்த மரமல்லிகையும் பயன்படும். அருளில் நம்பிக்கை உள்ளவர்க்கு அருள் எனும் பருத்தி ரோஜா, அருளால் பயத்தை அழித்து விடும்.

கணவன் - மனைவி பூசல்:

நல்நோக்கம், சுமுகம், சண்டையின்மை, பூசலை அழிக்கும். மேலும் கட்டுப்பாடு, அற்புதம், விட்டுக் கொடுக்கும் குணம் ஆகிய மலர்கள் பூசலை அறவே அழிக்க உதவும்.

ஒருவர் மற்றவரைத் தம் ஆதிக்கத்திற்குள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முயலும்பொழுது எழும் பூசல்களே நிரந்தரமாக நிற்பவை. கணவனுக்கு இக் குணம் இருப்பதாகத் தெரிந்து அதை மாற்ற அவன் மனம் இடம் கொடுத்தால், மலர்களின் உதவி தேவைப்படாமல், பிரார்த்தனையும் இல்லாமல் அன்னை அந்த வீட்டில் சுமுகத்தை ஏற்படுத்தி விடுவார். மாறிய மனம் மணம் வீசும் மலர். மனைவிக்கு இதுபோன்ற நோக்கம் இருப்பது தனக்கே தெரிய வந்து, மனத்தளவில்

வெட்கம் ஏற்பட்டுத் திருந்த விரும்பினால் வீட்டில் சுமுகம் ஏற்படுவதோடல்லாமல், சந்தோஷம் நிறையும். அடக்கம் என்ற மலர் இந்த சந்தோஷத்தை அபரிமிதமாக்கிக் கொடுக்கும்.

இது தவிர, தன் அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்திப் பேசும் பழக்கம் இருந்தால் அது பூசலை விளைவிக்கும். அது சந்தோஷத்தைக் கலைக்குமே தவிர புகம்பத்தைக் கிளப்பாது. பழக்கத்தை விட்டுவிட முன்வந்தால் நிலைமை மாறும். பகுத்தறிவு என்ற மலர் இங்கு பயன்படும்.

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் பூசல் ஏற்படும் முக்கியமான இடங்களில் ஒன்று, ஒருவருடைய குடும்பத்தைப் பற்றி மற்றவர் தெரிவிக்கும் அபிப்பிராயம். இது முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியது. இதற்காக இம் முயற்சியை எடுப்பவர்களுக்கு மென்மை என்ற மலர் பயன்படும். இதைத் தவிர்க்க முயலும் பொழுது பேச்சின் தரம் உயர்வாக இல்லாவிட்டால், தவிர்க்க முயல்வதை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க நேரும். இதற்கு மேலும் ஒரு சிறப்பான வழியுண்டு. முற்றிலும் எதிர்மறையான ஒரு கருத்தை உடன்பாடாகப் பேசும் பழக்கம் ஆங்கிலத்தில் உண்டு. பிறர் மனம் புண்படவே கூடாது என்ற பண்பில் வளர்ந்த மொழி ஆங்கிலம். இடித்துரைக்கும் பழக்கம் நிறைந்த இடத்தில் நம் அன்றாடப் பேச்சு உருவாகியிருப்பதால் ஒருவர் பேசுவது மற்றவரின் தலையில் அடிப்பதுபோல் இருப்பது நம் நாட்டுப் பழக்கம். உதாரணமாக “நீ சொல்வது முட்டாள்தனம்” என்று நாம் பேசுமிடத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் “பல அபிப்பிராயங்களில் இது ஒன்று”

என்பார்கள். அப்படிச் சொல்லும் பொழுது வேகம் குறைந்துவிடும். மனம் புண்பட வழியிருக்காது. அதைவிடச் சிறந்த முறை அவர்கள் சொல்வதில் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள ஏதும் கருத்திருந்தால் அதை மட்டும் பாராட்டிப் பேசுவது நல்ல பண்பாகும். கணவனும் மனைவியும் மற்றவர் இனிக்கப் பேசவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டால் பூசல்கள் மறைந்து போகும். (No Quarrels) சண்டையின்மை என்ற மலர் நாம் செய்யத் தவறுவதைத் சரிசெய்து நேராக்கித் தந்துவிடும்.

வக்கிரமான புத்தியுள்ளவர்:

இவர்களால் ஏற்படும் தொந்தரவு அழிய முக்கியமான மலர்களாக உண்மை (Sincerity) நல்நோக்கம், அன்பு, மேலும் ஒளி, இனிமை, திருவருமாற்றம் ஆகியவை பயன்படும்.

ஒரு நேரம் வக்கிரபுத்தியிருந்தாலும் மற்ற நேரங்களில் அவர்கள் தம் குணத்தை விட்டுவிட முயலுவதுண்டு. அவர்களே இம் மலர்களை அர்ப்பணித்து, தம் வக்கிரமான குணம் அழிய வேண்டும், நல்ல குணங்கள் உற்பத்தியாக வேண்டும் என்று செய்யும் பிரார்த்தனை மனத்தின் உண்மையை வெளிப்படுத்துவதால் அன்னை விரைந்து செயல்படுவார்கள்.

கோபத்தில் குழந்தையை அடித்துவிட்டு, பிறகு வருத்தப்படுவதுண்டு. அவசரத்தில் பிறர் மனம் புண்படும்படிப் பேசிவிட்டு, பின்னர் என்ன செய்வது என்று தவிப்பவருண்டு.

மற்றவரை மட்டமாக நினைப்பது, சந்தேகப்படுவது, பிறர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பது, எவரும் தம் ஆதாயத்திற்காக மட்டுமே பிரியப்படுவார்கள் என நினைப்பது, மற்றவர் கோபத்தைக் குத்திக் கிளறுவது, அவர்களுடைய குறையைச் சுட்டிக்காட்டுவது, அவர் பின்னால் கேலியாகப் பேசுவது, மற்றவரெல்லாரும் அறிவில்லாதவரென நினைப்பது, முக்கியமானவரிடம் விஷயத்தை மறைப்பது, பிறர் செய்வனவற்றிற்கெல்லாம் பின்னணியாக ஒரு மறைபொருள் இருப்பதாக நினைப்பது, பேசுவது, அவர்களையே கேட்பது, அவர் என்று பேசவேண்டிய இடத்தில் அவன் என்று பேசுவது, உலகமே தம்மை ஏமாற்ற முனைகிறது என்று கற்பனை செய்வது, எதையும் பணத்தால் நிர்ணயிப்பது, மரியாதைக் குறைவாகப் பேச மற்றவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது போன்ற பழக்கங்கள் உள்ளவர்கள் குடும்பத்தில் இருந்துவிட்டால், ஆபீசில் உடன் வேலை செய்பவராகவோ, மேலதிகாரியாகவோ அமைந்து விட்டால் நம் வாழ்வு இருளடைந்து விடும். மனம் தொடர்ந்து புண்படும்.

அவர்களுக்குரிய குணத்திற்கு எதிரான தன்மையுடைய மலர்கள் அவர்கள் போக்கை மாற்றிக் கொடுக்க உதவும். நம்மிடமுள்ள எந்தக் குணம் நம்மை அவருக்குப் பலியாக்குகிறது என்று கண்டு அந்தக் குணத்தையும் அதற்குரிய மலர் மூலம் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மேற்சொன்ன குணங்களையும், அவற்றால் நாம் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் வகையில் உதவும் மலருக்கு அன்னையிட்ட பெயரையும் கீழே தருகிறேன்.

குணம்	மலரின் பெயர்
பிறரை மட்டமாக நினைப்பது	பெருந்தன்மை
சந்தேகம்	நம்பிக்கை
பிறர் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பது	விட்டுக் கொடுக்கும் குணம்
ஆதாய மனப்பான்மை	பெருந்தன்மை
கோபத்தைக் கிளறுவது	இனிமை
பின்னால் கேலியாகப் பேசுவது	உண்மை (Sincerity)
மற்றவர்கட்கு அறிவில்லை என நினைப்பது	விவேகம்
விஷயத்தை மறைப்பது	வெளிப்படையாகப் பேசுதல்
பிறர் செயலில்	நேர்மையாகச் செயல்படுதல்
பின்னணியைக் காண்பது	கீழ்ப்படிதல்
மரியாதையில்லாமல் பேசுவது	மேன்மக்களுடைய
எதையும் பணத்தால் நிர்ணயிப்பது	பெருந்தன்மை
பிறருக்கு மரியாதைக் குறைவாகப் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தல்	தன்னலமற்ற தன்மை

அன்பில்லாதவர்:

அன்பைச் செலுத்தவோ, பெற்றுக்கொள்ளவோ முடியாதவர் பெற்றோராகவோ, உடன் பிறந்த வராகவோ, கணவனாகவோ, மனைவியாகவோ

அமைந்து விட்டதால் வாழ்க்கை நரகமாகிவிட்டாலும், வெறிச்சென்று ஜீவனற்று ‘களையிழந்து’ பொட்டல் காடாகவோ பாலைவனமாகவோ, மாறிவிடும்.

இவர்களால் நம் வாழ்வு சீரழியாமலிருக்க உதவும் மலர்கள் பிரியம், பாசம், புன்னகை ஆகும். மேலும் தீவிரம், ஆறுதல், அர்ப்பணம் ஆகியவையும் உதவும். அவர்களே மாறப் பிரியப்பட்டால் இம் மலர்களுடன் மாற்றம் என்ற மலரையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

உணர்ச்சி பொங்கும் சுபாவமுள்ள தாயாருக்குப் பாராமுகமான மகள் பிறந்துவிட்டால், தாயாருக்கு வேதனையால் தலை வெடித்துவிடும் போலிருக்கும். தாயார் மடியில் படுத்துக் கொள்ள பிள்ளைகள் 15 வயது வரை பிரியப்படுவர். அவர்களுடைய தாயாருக்குக் குழந்தை உள்பட எவரும் தம்மைத் தொடுவது பிடிக்காவிட்டால் குழந்தை மனம் சுருங்கிவிடும். ஆரோவில் நகரத்தில் 21 வயது அமெரிக்கப் பெண்ணுக்கு உடல்நலம் குன்றிய பொழுது மற்றொரு பெண்மணி தம் மடியில் அவரைப் போட்டுக் கொண்டு மருந்து கொடுக்க முன் வந்தார். அவர் மடியில் படுத்தவுடன் அப் பெண்ணுக்கு எல்லாம் சரியாகி விட்டது. மருந்து கூடத் தேவையில்லை. “இதுபோல் என் தாய் மடியில் படுக்க நான் இதுநாள் வரை ஏங்கினேன். ஒரு நாள்கூட என் தாய் அனுமதித்ததில்லை” என்று கதறி அழுதார்.

மரம் போன்ற கணவனுக்கு நெகிழ்ந்த நெஞ்ச முள்ள மனைவி வாய்த்தால், எதிரே மனைவியைக்

கண்டால் அவனுக்கு எரிச்சல் வரும். ஏன் சும்மா வந்து தொந்தரவு செய்கிறாய் என்பான்.

கெஜட் பதவி அதிகாரி ஒருவர். திறமையும், நேர்மையும் மிக்கவர். அவரால் எவருக்கும் தொந்தரவு வாராது. பிறர் கேட்காமலேயே மற்றவர்களுக்குத் தம்மால் செய்யக்கூடிய உதவியைத் தாமே முன்வந்து கேட்டுச் செய்யும் பழக்கமுள்ளவர். செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் சிறந்த பெயர் எடுத்தவர். ஆனால் அவர் சிரித்து எவரும் பார்த்ததில்லை. இவரால் சிரிக்கவே முடியாதோ என்று மற்றவர்கள் வியந்ததுண்டு. பண்பு நிறைந்த உள்ளத்திலிருந்து புன்னகை புறப்படாத நிலை. இவருடைய மனைவி, மக்களுடைய நிலை என்ன? புன்னகை என்று ஒரு மலருக்கு அன்னை பெயரிட்டுள்ளார். அம்மலர் இவரையும் சிரிக்க வைக்கும் திறனுடையது.

இளமையில் கொடுமை, வறுமைக்கு ஆளானவர்களுக்குப் பொதுவாகப் பாசமிருக்காது, வளர்த்தவர்கள் பாசமாக இருந்தாலும், இறக்கும் தருவாயிலும் அவர்கள் அழைப்பை ஏற்றுக் கொஞ்ச நாழிகை அவர்களைப் போய்ப் பார்க்கத் தயங்கி, அவர்கள் மனம் புண்படச் செய்தவருண்டு. பாசம் என்ற மலர் இவ்வுள்ளங்களிலும் பாசத்தை உற்பத்தி செய்யும்.

உடல்நலம் குன்றி நெடுநேரம் படுக்கையில் இருப்பவருக்கு அருகில் ஒருவர் இருந்தால் தேவலை என்றிருக்கும். ஒருவர் மாறி ஒருவர் தவறாது அருகில் இருந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர் வாழ்க்கைப்பட்ட இடத்தில் அருகில் எவரும் வாராவிட்டால் அவருக்கு நோயைவிட, மனம்தான் புழுங்கித் துடிக்கும்.

அர்ப்பணம், ஆறுதல் என்ற மலர்கள் அவர் குறையைப் போக்கும்.

இவை பொதுவான பரிகாரங்கள், ஏன் ஒருவர் பாசமற்றிருக்கிறார் என அறிந்து அதை மலர்களால் மாற்றினால் நிரந்தரமாக நல்வாழ்வு அமையும். கொடுமைப்பட்டவருக்கு நம்பிக்கை போய் விட்டிருக்கும். அவருக்கு நம்பிக்கை என்ற மலர் அடிப்படையை மாற்றிக் கொடுக்கும். அதனால் ஏற்பட்ட வறண்ட சூழ்நிலைகள் மாறி சுமுகமான நிலை அமையப் பெறும்.

பொறுப்பற்றவர்:

குடும்பத் தலைவர் பொறுப்பற்றவராகிவிட்டால், அக் குடும்பம் நாசமாகி விடும். பிள்ளை சிறு வயதிலேயே பொறுப்பில்லாமலிருந்தால், பெற்றோருக்கு மனம் கிலேசமடையும். கணவன் பொறுப்பாக இருந்து மனைவி பொறுப்பில்லாமலிருந்தால், குழந்தைகளின் எதிர்காலம் இருள் அடையும்.

கட்டுப்பாடு, மனமாற்றம், கவனம் இவர்களுக்குரிய மலர்கள். உண்மை, நெறியாகச் செயல்படுதல், அற்புதம், சத்தியவாக்கு ஆகியவையும் பயன் தரும். பல குடும்பங்களில் இது போன்ற நிலை ஏற்படுவதுண்டு. அவரே முன்வந்து தம்மை மாற்றிக்கொள்ள முயலவில்லை என்றால், மேற் சொன்ன மலர்களை அன்னைக்குச் சூட்டி அவருடைய பொறுப்பின்மையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தால் பலன் தெரியும். தகப்பனார் பொறுப்பில்லாததால் மகளுக்குத் திருமணம் தடைப்படுகிறது, மகன் கட்டுப்பட மாட்டேன்

என்கிறான், வேலை செய்யும் ஆட்களால் விரயம் ஏற்படுகிறது, உறவினர்களின் எதிரில் மரியாதை இல்லாமலிருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு காரியத்திலும் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ, எந்த வகையில் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ, அதற்குரிய மலர்களைத் தெரிந்து பயன்படுத்தினால் பலன் தெரியும். வீட்டில் ஒருவர் பொறுப்பில்லாமலிருந்தால், மற்றவர்கள் அதைத் தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தாங்கள் பாதிக்கப்படும் இடத்தை மட்டும் சுட்டிக் காட்டுவார்கள். தகப்பனார் அடிக்கடி வேலையை விட்டு மாறுகிறார். அதனால் குடும்பம் பாதிக்கப்படுகிறது என்றால், அதே காரணத்தால் அவர் வீட்டில் அதிகம் தங்குவதில்லை என்பதால் காலேஜ் படிக்கும் பையன் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஊர் சுற்றுகிறான். தகப்பனாருக்குப் பொறுப்பில்லை எனும்பொழுது பையனிடம் நாம் எதை எதிர்பார்க்கலாம் என்பதற்கு மாறாக, பையன் பொறுப்பாகப் படிக்க ஆரம்பித்து தகப்பனாரால் ஏற்பட்ட குறையை நிவர்த்தி செய்ய முற்பட்டால், அவனுடைய பிரார்த்தனை அன்னைக்கு உடன் கேட்கும். மலர்கள் அபரிமிதமான பலன் தரும்.

மகன் இந்த வயதிலேயே பொறுப்பில்லாமலிருப்பதால் அவன் எதிர்காலத்தைக் கட்டிக் காக்க முற்படும் பெற்றோர் உண்டு. இரு அண்ணன், தம்பிகள். 120 ஏக்கர் நிலம். அண்ணன் இறந்துவிட்டார். அவருக்கு ஒரே பையன்; ஊதாரி, தம்பிக்கு ஒரே பெண். தம்பி அண்ணன் மகனைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டார். அவன்

வயதுக்கு வந்தவுடன் அவனை அழைத்து “உன் பங்குக்கு 60 ஏக்கரைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுகிறேன்” என்றார். பெருந்தன்மையான குடும்பம் என்பதால் பையன் பிரிவினை தேவையில்லை என்றான். “என் பெண்ணுக்குரிய 60 ஏக்கரை அவளுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவளுக்கு 30 ஏக்கரும், உனக்கு 90 ஏக்கரும் கொடுக்கப் பிரியப்படுகிறேன். ஆனால் உன் ஆயுசுக்கும் உனக்குச் சொத்தை விற்க உரிமை கிடையாது என்று எழுதி உன் பிள்ளைகள் மட்டும் உரிமையை அனுபவிக்க நீ சம்மதிக்க வேண்டும்” என்று ஏற்பாடு செய்தார். பெருந்தன்மையால் 40 வருஷங்களாக அந்தச் சொத்து இன்றும் கூட அழியாமலிருக்கிறது.

இதுபோன்ற பெற்றோர்கள் அநேகர். பிள்ளையின் பொறுப்பற்ற தன்மையை ஈடுகட்ட மற்றவர் ஒருவர் நல்லெண்ணத்தால் செய்யும் முயற்சிக்கு மலர்கள் தரும் பலன் அபரிமிதம்.

கணவனால் கைவிடப்பட்ட மனைவி:

பாசம், ஆசீர்வாதம், பக்கபலமான துணை ஆகிய மலர்கள் கணவனை மனைவியுடன் சேர்க்கும். நம்பிக்கை, சத்தியவாக்கு, அற்புதம், நட்பு, பிரார்த்தனை, ஆறுதல் ஆகியவை மேலும் பலன்தரும்.

மலர்கள் தத்தமது பங்குகளுக்குரியவற்றைத் தவறாது செய்யும். இப்பிரசன்னையில் வேறு பல அம்சங்களும் உள்ளன. மனைவியால் கைவிடப்பட்ட கணவன்மார்களும் உண்டு. ஆனால் குறைவு. இருவருக்கும் பிரசனை ஒன்றுதான்.

கணவன் கைவிட்ட காரணம் மனைவியின் குறைகளாக இருக்கும். கணவனுடைய குறையாக இருக்கும். அல்லது வேறு பிரச்சனைகளாகவும் இருக்கும். குறை தன் மீதிருந்தாலும், கணவன் மீதிருந்தாலும் அவற்றிற்குரிய குறிப்பிட்ட மலர்கள் பிரச்சனையை எளிதில் உடனடியாகத் தீர்க்கும்.

பொறுப்பில்லாத கணவன் ஊர் சுற்றுவதை மனைவி கண்டித்தாலும், கணவனுடைய வாழ்விலுள்ள குறைகளை மனைவி கண்டு கொண்டதாலும், தாயார் பேச்சுக்கு இணங்கி கணவன் கொடுமைப்படுத்துவதாலும், திருமணம் ஆனபிறகு அதிக நகையை மனைவி கொண்டு வர வேண்டுமென்பதாலும், சொன்னபடி நகைகளைப் போடவில்லை என்பதாலும், வறட்டுப் பிடிவாதத்தாலும் இவைபோன்ற பல காரணங்களுக்காக கணவன் மனைவியைத் தள்ளி வைப்பதுண்டு.

மனைவி வாயாடி என்பதாலும், கணவன் வீட்டாரைக் குறைத்துப் பேசி அவமானப்படுத்துகிறான் என்பதாலும், எப்படியும் கணவனை அவன் வீட்டிலிருந்து பிரிக்க வேண்டும் என்று முயலுவதாலும், அடம் பிடித்துக் காரியத்தைச் சாதிக்கலாம் எனத் தாயார் சொல்லிக் கொடுத்ததை நம்புவதாலும், தனக்குள்ள குறைகளை மறைக்க வேறு பிரச்சனைகளைக் கிளப்புவதாலும், எப்படியாவது தன் கட்சி ஜெயிக்க வேண்டும் என்று படாதபாடுபடுவதாலும் கணவனும் மனைவியும் பிரிந்ததுண்டு.

இருவரில் ஒருவர் தம் தவற்றை உணர்ந்து திருந்துவதே சிறப்பு. மனம் மாறிப் பின், நிலைமை

மாறாமலிருந்தால், மலர்கள் அதைப் பூர்த்தி செய்யும்.

கணவனை விட்டுப் பிரிந்தது ஒருவகையில் சௌகரியமாகப் போய்விட்டது என்ற எண்ணமுடைய பெண்ணும் இருப்பதுண்டு. அந்த எண்ணத்தை அடிமனத்தில் வைத்துக் கொண்டு. வெளியில் அவருடன் சேர முயற்சி செய்யும் பெண் தன் உள்மனத்தை மாற்றிக் கொண்டால் பிரார்த்தனை பலிக்கும். மலர்களால் அற்புதம் நிகழ்வதைக் காணலாம்.

அடக்கம், கீழ்ப்படிதல், தன்னலமற்ற தன்மை, ஆசையை விட்டொழித்தல், விட்டுக் கொடுக்கும் குணம், ஆன்மிகப் பேச்சு, சுமுகம், பெருந்தன்மை, வெளிப் படையாகப் பேசுதல் ஆகிய மலர்கள் இச்சூழ்நிலையி லுள்ளவர்க்குப் பயன்படும்.

வேலையில்லாதவர்:

நம்பிக்கை, தொழில், அதிர்ஷ்டம் என்பவை பலன் கொடுக்கும். உற்சாகம், நிரந்தரம், முறைப்படுத்திய செயல், பூர்த்தி, எதிர்காலம், வீரச் செயல், விடுதலை, சத்தியவாக்கு, செயல்திறன் ஆகிய மலர்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

வேலை இல்லாத ஆண்கள், பெண்கள் அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்வதால் உடன் வேலை கிடைப்பது பெரும்பாலோர் அனுபவம். வேலை கிடைக்காததற்குச் சில காரணங்கள் இருப்பதுண்டு. சோம்பேறிக்கு வேலை செய்யப் பிடிக்காது. வேலைக்கு முயல்வான். கிடைத்தால் வேலை செய்ய வேண்டுமே எனப் பயமிருக்கும்.

எளிமையான வேலையும், பெரிய சம்பளமும் வேண்டும் என்று வேலைக்குப் போவதற்கு முன்பே மனம் நாடும். அவர்களுக்கு 8, 10 வருஷங்களாக வேலை கிடைக்காது. மனம் மாறும்வரை நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. வேலைக்குப் போக விருப்பமாகப் பாடுபடுவான். ஆனால் 24 வயதிலும் தம் பொருள்களை ஒழுங்காகவோ, பத்திரமாகவோ வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாது. எந்தத் திறமையுமில்லை என்ற நிலையில் பலர் இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தம் உண்மை நிலையை அறிந்து, ஏற்றுக் கொண்டால், பிரார்த்தனையால் உடனே பலன் அடைவார்கள். மனம் மாறிய பின், மலர்கள் அதிகப் பலன் தருவதைக் காணலாம். மனம் மாறவும் மலர்கள் பயன்படும்.

பக்திக்கும், நம்பிக்கைக்கும் பலன் ஏராளம். குறிப்பான மனநிலை தடையாக இருந்தால், அதை மாற்றிக் கொண்டால் பலன் உடனடியாகக் கிடைக்கும். மலர்கள் பலன் தருவதுடன், நம் மனநிலையை, சூழ்நிலையை மாற்றவும் பயன்படும்.

பட்டியலில் கிடைத்தவரை தமிழ்ப் பெயர்களையும், தேவைப்பட்ட இடத்தில் மட்டும் தாவரவியல் பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். தியான மையம் உள்ள ஊர்களில் அங்குள்ளவர்களிடம் Flowers and their Messages என்ற புத்தகம் சில சமயங்களில் இருக்கும். அவர்களிடம் சில பெயர்களைக் கேட்டறியலாம். தரிசனச் சமயங்களில் சமாதி அருகேயுள்ள சாதகர்கள் சில பெயர்களைச் சொல்ல முடியும். Botany படித்த மாணவர்களிடமிருந்தும் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

மலர்களைத் தேட ஆரம்பித்தால் நம்மை நாடி வருவது தெரியும். எல்லா மலர்களுக்கும் சீசன் உண்டு. சில சமயங்களில் சீசனிலே மலர் கிடைக்காது. சில சமயங்களில் சீசன் இல்லாவிட்டாலும் கிடைக்கும். தேடும் மனப்பான்மையைப் பொருத்தது. தீவிரமாகத் தன் பிரச்சனைக்குரிய மலர்களைத் தேடுபவனுக்கு மலர்கள் கிடைத்துவிடும். தேடும் தீவிரத்தாலேயே பிரச்சனை, மலர் கிடைக்குமுன் தீர்வதுண்டு.

நம்பிக்கை வீண் போவதில்லை என்ற வாக்கை அதிக அளவில் நிதர்சனப்படுத்துபவை மலர்கள்.

1. Flower and their Messages என்ற புத்தகம் SABDA, Sri Aurobindo Ashram என்ற இடத்தில் கிடைக்கும்.
2. 'புஷ்பாஞ்சலி' என்ற மற்றொரு புத்தகம் மதர் சர்வீஸ் சொஸைட்டியிலும், சென்னை தியான மையத்திலும் கிடைக்கும்.

Sl. No.	Mother's Name In Tamil	Mother's Name In English	English Name	Botanical Name	Tamil Name
1	2	3	4	5	6
1.	செல்வ வளம்	Prosperity	Cannon-ball Tree		நாகலிங்கமலர்
2.	இறை அருள்	Grace	Changeable Rose,		பருத்தி ரோஜா
3.	வெற்றி	Victory	---	Allamanda	குவளைப்பூ
4.	பாதுகாப்பு	Protection	Bougainvillea	Cathartica	காகிதப்பூ
5.	சந்தோஷம்	Joy	---	Crinum	---
6.	தெய்வீக உதவி	Divine help	---	Malvaviscus	சிறிய
7.	திருநுமாற்றம்	Transformation	Indian Cork Tree	drummondii	செம்பருத்தி
8.	முன்னேற்றம்	Progress	Catharanthus roseus		மர மல்லிகை
9.	பிரார்த்தனை	Prayer	Zephyranthes	Fairy Lily	நித்யகல்யாணி
10.	கட்டுப்பாடு	Discipline	Basil		திருநீற்றுப் பச்சை

11. மனத்தின் விழிப்பு	Awakening of the Physical Mind	---	Turnera ulmifolia elegans	---
12. மனமாற்றம்	Repentance	Finger-grass		---
13. ஒளி	Light	Queen of the Day, Day Jessamine		பகல் ராணி
14. ஒரு பொழுதும் பொய் சொல்லாதே	Never tell a lie	---	Pereskia	---
15. முன்யோசனை	Foresight	---	Sanchezia speciosa	---
16. விடுதலை	Liberation		Pachira rosea	---
17. நிதானம்	Balance	---	Begonia	---
18. அற்புதம்	Miracle	Ironwood		காயாம்பூ
19. நாணயம்	Honesty			---
20. அடக்கம்	Humility	Dropseed		---
21. முறையான செயல்	Organisation	---	Combretum gloriosum	---
22. செல்வம்	Wealth	Water Lily		அல்லி

23. எளிமை	Simplicity	Dahlberg, Daisy	---
24. வேலை	Work	---	Acacia auriculiformis
25. (நெறியான) நம்பிக்கை	Trust	---	Asystasia
26. கவனம்	Attention	Spider Plant	---
27. ஆசையை அழித்தல்	Renunciation	---	Angelonia
28. இலட்சியம்	Idealism	Cornflower, Bachelor's button	---
29. பொறுமை	Patience	Spanish Cherry	மகிழம்பூ
30. ஆனந்தம்	Ananda	---	Hibiscus
31. பிராணனுடைய வீழிப்பு	Vital opening	---	Barleria
32. சக்தி	Life energy	Florists's Chrysanthemum	சாமந்தி
33. பேரானந்தம்	Felicity	Wine Grape, Cultivated grape	---

34. சாந்தம்	Peace	---	Guettarda speciosa	விருட்சிப் பூ
35. மனத்திறன்	Will	---	Clerodendrum minahassae	---
36. தைரியம்	Courage	Mudar	எருக்கம்பூ	---
37. செயலில் பயமின்மை	Fearless action	Love-lies-bleeding, Tassel Flower		---
38. செயல்திறன்	Skill Works	---	Phlox	---
39. நிஷ்டை	Concentration	Crown of thorns,		---
40. நல்தேநாக்கம்	Goodwill	Sweet alyssum		---
41. சுழுகம்	Harmony	Coral vine		கொடி ஓராஸ்
42. சண்டை - யின்மை	No Quarrels	Glory lily, Climbing lily, Flame lily		செங்காந்தள்

43. விட்டுக் கொடுக்கும் குணம்	Plasticity	Marigold	துலுக்க சாமந்தி சிவந்த ரோஜா
44. அன்பு	Love	Rosa, Red Roses	---
45. உண்மை	Sincerity	---	Melampodium
46. இனிமை	Sweetness	Balsam-pear, Bitter gourd	பாகல் பூ
47. பெருந்தன்மை	Nobility		---
48. விவேகம்	Wisdom	Rain Tree	Dahlia
49. வெளிப்படையாகப் பேசுதல்	Frankness	Transvaal daisy	தூங்குமுஞ்சி மரப் பூ
50. கீழ்ப்படிதல்	Obedience	Chinese Pink, Rainbow Pink	
51. மேன் மக்களுடைய பெருந்தன்மை	Aristocracy	Dahlia	

52.	தன்னலமற்ற தன்மை	Unselfishness	Easter lily Herald's trumpet	---	---
53.	பிரியம்	Affection	Rosa	---	---
54.	பாசம்	Attachment	---	Eranthem- um hypocrateriforme	---
55.	தீவிரம்	Intensity	---	Orthosiphon	---
56.	புன்னகை	Smile	---	Michelia champaca 'alba'	---
57.	அர்ப்பணம்	Self-giving	Moonflower	---	---
58.	ஆறுதல்	Solace	Marvel of Peru, Four o'clock	---	---
59.	சத்தியவாக்ஞ	Promise	Flowering maple	---	---
60.	மாற்றம்	Conversion	Amaryllis	---	---
61.	நெறியாகச் செயல்படுதல்	Steadfastness	Guava	---	---

62. தொழில்	Enterprise	White Silk - cotton tree	---	---
63. அதிர்ஷ்டம்	Fortune	Cactus night flower, Hedge cactus	---	---
64. பூர்த்தி	Accomplishment	---	Mimusops elengi	---
65. எதிர்காலம்	Future	Pussy - willow	---	---
66. வீரச்செயல்	Heroic action	---	Ipomeoea horsfalliae	---
67. நிரந்தரம்	Stability	---	Bauhinia purpurea	---
68. மென்மை	Delicacy	Coriander	---	கொத்தமல்லி
69. உளமானம்	Subscent	Tube flower, Turk's turban	---	---
70. கண்ட்ரோல்	Control	---	Billbergia	---
71. எதிரிகளை வெல்வது	Conquest over the enemies	---	Verbena	---

72. தெளிவு	Clarity	---	Gazania	---
73. பகுத்தறிவு	Common sense	Sweet-scented Tobacco	---	புகையிலைப் பூ
74. ஆசீர்வாதம்	Blessings	Sweet scabious	---	---
75. நட்பு	Friendship	Indian shot	---	---
76. ஆன்மிகப் பேச்சு	Spiritual speech	Sprenger asparagus	---	---
77. உற்சாகம்	Enthusiasm	---	Petunia	பெட்டுனியா
78. பக்கபலமான துணை	Support	---	Solanum Seaforthianum	---
79. நேர்மையாகச் செயல்படுதல்	Steadfastness (solid)	Red silk-cotton tree	---	---
80. நம்பிக்கை	Hope	---	Jacquemontia pentantha	---

V. சிறுதொழில்

1. சிறுதொழிலில் செய்த பெரிய பிரார்த்தனை

1960ஆம் ஆண்டு தொடங்கி சுமார் 10 வருடங்கள் உலகெங்கும் ஹிப்பி என்ற சொல் பிரபலமாயிற்று. கல்லூரி மாணவர்கள் பட்டத்தை உதறி எறிந்து உலகை உய்விக்க இளம் மாணவர்கள் சமூகத்தின் எதிர்காலத்தைத் தங்கள் உள்ளங்களில் தாங்கி, புரட்சி கரமாகச் செயல்பட்டனர். சமூகம் அழுகிவிட்டது. அதன் சட்டங்கள் மக்கள் வாழ்வைச் சிதைக்கின்றன, பெருந்தொழில் முதலைகள் மக்களைச் சுரண்டுகின்றனர். அரசியல் தலைவர்கள் அவர்களுக்கு ஆதரவு. அரசியல் அமைப்பே இதை வலியுறுத்துகிறது. சமூகத்தின் எல்லா அமைப்புகளும் இந்தப் பழைய போக்குக்கு உறுதுணைகளாகியிருக்கின்றன. அத்துணையையும் எதிர்க்க வேண்டும், அனைத்தையும் உடைக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறி காட்டில் குடி புகுந்தனர். சமூகம் வகுத்த உடையை உதறித் தள்ளினர். அழகாகத் தலை வாரினாலும் சமூகத்திற்குப் பணிவதாகும் என்பதால் முடியும், தாடியும் வளர்த்தனர். திருமணம் என்பது சமூக அமைப்பு என்பதால் அதை எதிர்க்க விவாகரத்தைப் பிரபலப்படுத்தினர். வியட்நாம் போரை எதிர்த்தனர். வியாபாரத்தின் மூலம் பணம் சம்பாதிப்பது தவறு என்று வியாபாரம் செய்ய மறுத்தனர்.

அவர்களுக்கெல்லாம் இன்று 40 முதல் 45 வரை வயதாகிறது. இலட்சியம் பெரியது, அதைக் கடைப்பிடிக்கும் வழிமுறைகள் சிறியன. சிறிய மனத்துடன், சின்ன வழிகளால் பெரிய இலட்சியத்தைப் பின்பற்றினால், இலட்சியம் நிறைவேறாது. நமக்கு அஸ்திவாரமான வாழ்வும் சீர்குலையும். அப்படி வெளிவந்த இலட்சக்கணக்கானவர்கள், மீண்டும் படிப்பைப் பூர்த்தி செய்து, தொழிலை மேற்கொண்டனர். தீவிரவாதிகள் படிப்பை முடிக்கவில்லை. புத்த மதம், சூபி, இந்துமதம், T.M., மகரிஷி, கிருஷ்ணார்ப்பணம் என்பவற்றை நாடினர். வருமானத்திற்காக metaphysical books, handicrafts, கீழ்நாட்டு மதங்களைப் பற்றிய புத்தகங்கள், ஊதுவர்த்தி, கையால் செய்த பொருள்கள் ஆகியவற்றை விற்கும் கடைகளை ஆரம்பித்தனர். அப்படிப்பட்டவர்கள் பல ஆயிரம் பேர் அன்னையிடம் வந்தனர். ஆரோவில் நகரத்தில் சேர்ந்தனர். நம்முடைய சொஸைட்டிக்கும் ஏராளமான பேர் வந்தனர். மூவர் நம்முடன் தங்கி விட்டார்கள். இவர்கள் மாணேஜ்மெண்ட் பற்றிப் புத்தகங்கள் எழுதினர். தங்கள் நாட்டில் மேற்சொன்னதுபோல் சிறு வியாபாரம் ஆரம்பித்தனர். இதுபோன்ற நிறுவனத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயம் பிரார்த்தனை செய்த நிகழ்ச்சியை எழுதவே இக்கட்டுரையில் முற்படுகிறேன்.

இந்தக் கம்பெனி 1975இல் சிறு முதலுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பெருமுதல் பெற்று, பெரு நஷ்டமடைந்து, சிறு அளவில் ஆரம்பித்த மூவருடைய செலவைச் சமாளிக்கும் வகை, சில வருஷங்களில் சிறு

இலாபமும், மற்ற வருஷங்களில் சிறு நஷ்டமும் வரும் வகையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. இருவர் திருமணமாகாதவர், ஒருவர் திருமணம் செய்து கொண்டும் சாதனையை மேற்கொண்டதால் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர். அமெரிக்காவில் இன்று 1 மில்லியன் டாலர் செலாவணிக் கம்பெனிகளுக்கு இலாபம் என்று கையில் நிற்காது. இலாபத்தைப் பார்க்க 3 அல்லது 4 மில்லியன் டாலர் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். இவர் இந்த 15 ஆண்டுகளில் அரை மில்லியனை எட்டவில்லை. Soapstone மாக்கல்லால் செய்த பொருள்கள், ஊதுவர்த்தி, Tapestry சுவரில் மாட்டும் கம்பளம் இவர்கள் விற்கும் பொருள்கள், இவர்களுக்கு வரும் 'ஆர்டர்' 40 டாலர், 100 டாலர், என்றிருக்கும். 1000 டாலர் ஆர்டர் பெரிய ஆர்டராகும். இதை நடத்த இரண்டு சேல்ஸ்மென், ஆபீஸ் மானேஜர், முதலாளி. ஆபீஸ் மானேஜர் சம்பளம் வருஷத்திற்கு 20,000 டாலர். மூன்று மாத வியாபாரம் அதை மட்டுமே சம்பாதிக்கும். இவர்களுடைய சேல்ஸ்மென் ஒரு மாதத்தில் 10,000 மைல்கள் காரில் செல்வார். கொஞ்சம் ஊதுவர்த்தியும், கொஞ்சம் மாக்கல்லும் விற்கும், Tapestry ஒன்று விற்பார். வருஷத்தில் மொத்தமாக 1000 கம்பளங்கள் விற்க முடிவதில்லை. இப்படியே இருக்கும் பொழுது, Meta-physical book stores இந்திய ஆன்மிகப் புத்தகங்களை விற்கும் முதலாளிகள் சங்கம், ஒரு மகாநாடு நடத்த முயன்றது. இந்தச் சிறு கம்பெனி முதலாளியை அங்கு பேச அழைத்தனர். இவர் மானேஜ்மெண்ட் புத்தகம் எழுதியவர். ஆனால் 15 வருஷங்களுக்கு முன்

அன்னையைத் தீவிரமாக ஏற்றுக் கொண்டவர், ஓரிரு வருஷங்களில் அதைப் பின்பற்ற மறுத்தார். மானேஜ்மெண்ட் புத்தகத்தை அன்னை தத்துவப்படி எழுதினார். அதனால் தம் (clients) வாடிக்கைக் காரர்கள் பயன் அடைவதைப் பார்த்து முழுவதும் நம்ப மறுத்தார். இந்த மகாநாடு அமெரிக்காவில் 5 இடங்களில் நடந்தது. 10 முதல் 50 பேர் வந்திருந்தனர். இவர்களெல்லாரும் ஹிப்பியாக ஆரம்பித்து இப்பொழுது வியாபாரம் செய்பவர்கள். சாதகர், அன்னையைப் பற்றியும், மானேஜ்மெண்ட் பற்றியும் நீண்ட பல சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியபின் மறுநாளிலிருந்து தொடர்ந்து செய்திகள் வர ஆரம்பித்தன.

“என் வியாபாரம் இந்த மாதம் இரண்டரை மடங்காயிற்று. இதுவரை இல்லாத தெளிவு எனக்கு ஏற்பட்டது. அத்துடன் அதிக வருமானம் வருகிறது”.

“மகாநாடு முடிந்த அடுத்த நாள் வியாபாரம் 80% உயர்ந்தது”.

“என் வாழ்நாளில் அறியாதவற்றை உங்களிடமிருந்து அறிந்தேன்”.

“வருகின்ற ஆர்டர்களைப் பூர்த்தி செய்யவே முடியவில்லை”.

“என் கணவன் வாழ்வில் உங்கள் சொற்பொழிவு அடிப்படையான மாறுதலை ஏற்படுத்தியது”.

10 நாள்களில் செய்த 30 சொற்பொழிவின் விளைவாகச் சுமார் நூறு பேர் வாழ்க்கையில் தாம் எழுதிய புத்தகமும், அன்னைக்குச் செய்த பிரார்த்தனையும், பெரு மாறுதலை ஏற்படுத்தியபின், இனியும்

பிரார்த்திக்க மாட்டேன் என்ற பிடிவாதத்தை வைத்திருக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்து பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்தார்.

டேப்பிஸ்ட்ரிக்கு ஓர் எக்ஸ்பிஷன் வந்தது. இதுவரை எக்ஸ்பிஷனில் நம் செலவு திரும்பி வருவதில்லை. ஐந்து நாள்களில் ஆயிரம் டாலர் விற்றதில்லை. பிரார்த்தனையுடன் இதை ஆரம்பித்தார். எக்ஸ்பிஷனுக்குப் போய் வந்தால், அதைத் தொடர்ந்து ஆர்டர் வருவதில்லை. நாமே கடைகளுக்குப் போய் ஆர்டர் வாங்க வேண்டும். இந்த எக்ஸ்பிஷனில் 6500 டாலருக்கு விற்றது. தொடர்ந்து பலரும் போனில் கூப்பிடுகிறார்கள். ஒருவர் 100 டேப்பிஸ்ட்ரி வேண்டுமென்றார். அடுத்தவர் 550 சப்ளை செய்ய முடியுமா எனக் கேட்டார். எல்லாமாக 1050 டேப்பிஸ்ட்ரிக்கு வழி புறப்பட்டது. உடனே இவர் இந்தியாவுக்கு வந்தார். சப்ளையைத் தயார் செய்வதே இனி வேலை. சோப்ஸ்டோன் (soapstone) ஆர்டர்கள் 100 டாலருக்குக் குறைவாகவே வரும். 1000 டாலர் என்பது வருஷத்தில் ஒருமுறை கிடைக்கும். இப்பொழுது 20,000 டாலருக்கு ஆர்டர் கிடைத்தது. சப்ளைக்காக இவர் இந்தியாவுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தபின், ஆர்டரை ரத்து செய்து விட்டார்கள். இந்த நிலையில் பிரார்த்தனையை மட்டுமே நம்புவது என்று முடிவு செய்தார். ஆர்டர் அசையவில்லை. ஏழு நாள்கள் கழித்து மீண்டும் ஆர்டர் 10,000 டாலர் அளவில் உயர்வு பெற்றது. முப்பது நாள்களுக்குப் பின் முழு ஆர்டரும் திரும்பக் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. எதுவும்

எழுத்தில் இல்லை. பிரார்த்தனையைத் தொடர்ந்தார். ஆர்டர் 10,000 டாலர் அளவில் பூர்த்தியாயிற்று. மீதிக்கு எழுத்தில் ஆர்டர் கிடைத்தது. இந்த இருபது ஆயிரம் டாலர் ஆர்டர் மீண்டும், மீண்டும் வரலாம் என்ற சூசகம் ஏற்பட்டது. இதற்குள் இவர் இந்தியாவிலிருந்து திரும்பி வந்தார். கனடாவிலிருந்து இவர் நண்பர் ஒருவர் 1200 கோடி லிட்டர் சென்ட் செய்யும் ஸ்பிரிட் இந்தியாவிலிருந்து வாங்கித் தர முடியுமா எனக் கேட்டார். வாங்கித் தருபவருக்கு லிட்டருக்கு 1 சென்ட் (அமெரிக்க பைசா) கமிஷன் வந்தாலும், 125,000 டாலர் வரும். பிரார்த்தனையின் பலனைக் கண்டு பிரமித்து நிற்கும் பொழுது கண்ணாடி ஒட்டிய கல்லுக்கு அதே போன்ற செய்தி ஒன்று வந்தது. இதுநாள்வரை தாம் பிரார்த்தனையைப் புறக்கணித்ததன் தவற்றையும், இன்று அதன் பலனையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

VI. புண்ணிய பூமி

1. புண்ணிய பூமி

பெரிய கோயில்கள் உள்ள இடங்கள், மகான்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடங்களை நாம் போய்த் தரிசனம் செய்தால் அது புண்ணியம் என்பது நம் நாட்டுப் பழக்கம். முகம்மதியர்கள் மெக்காவை நோக்கி மண்டியிட்டுத் தொழுவார்கள். அந்த இடங்களை நாம் புண்ணிய பூமி என அழைக்கின்றோம். அதனால் ஏராளமான பக்தர்கள் காசிக்குப் போய் கங்கா ஸ்நானம் செய்கிறார்கள். 108 கும்பாபிஷேகங்கள் பார்த்தால் நல்லது என்பது கருத்து.

ஓரிசாவிலிருந்து ஓர் இளைஞர் ஆசிரமம் வந்தார். மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்தார். பெரிய பட்டம் பெற்று ஒரு கம்பெனியில் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருப்பவர் இவர். ஓரிசா மாநிலத்திலிருந்து ஏராளமான பேர் ஆசிரமம் வருகிறார்கள். இருபது ஆண்டுகட்கு முன் ஓரிசாவில் 1000 அன்னை மையங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அன்னையையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் ஓரிசா நன்கு அறியும். ஓரிசா சர்க்கார் முழுவதும் ஒரு சமயம் அன்னை பக்தர்களாக இருந்தவர்கள். ஓரிசா முன்னேறத் தயாராக உள்ளது என்று அன்னை அப்பொழுது சொன்னார்.

வந்த இளைஞர் மனநிறைவு பெற்றார். அதுவே அவருக்கு முதல் முறை ஆசிரமத் தரிசனம். தாம் பெற்றதை மனநிறைவு என்று சொன்னால் தாம்

அனுபவித்தது முழுவதையும் சொன்னதாகாது என்றும் நினைத்தார். வீடு திரும்பியபின் தாம் அனுபவித்த உயர்ந்த உணர்வுகளை அனைவருக்கும் சொல்ல ஆர்வமாக வீடு திரும்பினார். வீட்டில் நுழைந்து பெட்டியை வைத்தவர் முகம் அலம்பி விட்டு, தம் அனுபவத்தை வீட்டினருக்குச் சொன்ன பிறகே குளிக்கப் போவதாக முடிவு செய்தார். முகத்தில் தண்ணீரைத் தெளித்தபொழுது, வீட்டில் ஒரே ஆரவாரம். “என்ன நடந்தது?” “முகத்தைப் பார்த்தாயா?” “ஆளே முழுவதும் மாறிவிட்டார் போலிருக்கிறதே”, “இது நம்ம அப்பா மாதிரியில்லையே”, “ஏதோ நடந்திருக்கிறது, என்னவென்று தெரியவில்லை”, “இப்படியும் நடக்குமா?” என்றெல்லாம் கூக்குரல் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது, தம் கையைப் பிடித்து அண்ணன் இழுப்பதைக் கண்டு “முகத்தை அலம்பி விட்டு வருகிறேன்” என்றார். அவரை முகம் அலம்ப விடவில்லை. இழுத்துப்போய் உட்கார வைத்து, அனைவரும் சூழ்ந்து கொண்டு, அடுக்கடுக்காக ஆயிரம் கேள்விகளை ஆச்சரியமாகக் கேட்டு, கேட்டதையே மீண்டும் மீண்டும் கேட்டு, அவர் முகத்தை, தங்கள் பார்வையால் சூழ்ந்து, ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்தி னார்கள். 5 மணி நேரமாயிற்று அவர் விடுபட்டு முகம் அலம்ப. தம்மை ஆசிரமம் அழைத்துப் போன சென்னை நண்பருக்குத் தம் அனுபவத்தை விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார் அவர்.

பெருஞ் செல்வரின் பெண்கள் இருவர். பெற்றோர் செல்வத்தை அளித்த பின் அவர்களை, சகோதரர்கள்

ஆதரவில் விட்டுவிட்டு இறைவனடி எய்தினர். சகோதரர்களுடைய பாசம் அவர்களின் மனைவிகட்கு அடக்கமாக இருந்தது. மனத்தில் தங்கைகள் மீதுள்ள பாசத்தைப் பொறுப்பாக வெளியிடும் அளவுக்கு அவர்கள் திருமணம் சுதந்திரம் தரவில்லை. பெரிய பெண்ணின் வாழ்வு துக்கமே உருவாயிற்று, சிறிய பெண் ஹைகோர்ட் வக்கீல். வாழ்க்கையில் எதற்கும் குறைவில்லை என்ற சூழ்நிலை மாறி ஏதுமே இல்லை, நாங்கள் ஆதரவற்றவர்கள் என்ற மனநிலை உருவாகிப் பெண்களுக்கே உரிய பயம் அதிகமாகி, விரக்தி ஏற்பட்டு, எதை நினைத்தாலும் மனம் பேதலிக்கும் நிலை வந்துவிட்டது. அழுகை சொந்தமாகிவிட்டது. தற்செயலாய் அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார்கள். சமாதி தரிசனம் செய்தார்கள். பலமுறை அன்னையை நாடி வந்தார்கள். ஓரளவு அன்னையைப் பற்றிப் படித்தும் கேட்டும் தெரிந்து கொண்டார்கள். வாழ்வு நிலை எதுவும் மாறவில்லை. ஆனால் மனம் மாறிவிட்டது. பயம் மறைந்துவிட்டது. தைரியம் வந்தது. சிரிக்க முடிகிறது. முகம் தெளிவாகிவிட்டது. பிரகாசமாகவும் உள்ளது. இனி வாழ்வில் நமக்கு அன்னையிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை பிறந்து விட்டது. இந்நிலையில் காணும் உறவினர்கள் எல்லாம், “என்னவோ உங்கள் வாழ்வில் நடந்திருக்கிறது. சொல்லமாட்டேன் என்கிறீர்கள். ஏதோ பெரிய காரியம் நடந்துவிட்டது. மறைக்கின்றீர்கள். மாற்றம் என்றால், முழுவதும் இருவரும் மாறிவிட்டீர்கள். என்ன நடந்தது!” என்று கேட்கிறார்கள். நடந்தது உண்மைதான். ஆனால்

அவர்கள் நினைப்பதைப் போலில்லை. மனத்துள் அன்னை வந்து மனநிலையை மாற்றி விட்டார்கள். மனம் ஒளியால் நிரம்பியதை மற்றவர்கள் முகத்தில் பிரகாசமாகப் பார்க்கிறார்கள்.

பாங்க் ஆபீசர் மனைவி தம் பையன் பட்டப் படிப்பை முடித்து எதிலும் பிடித்தமில்லாமல், கோணலாகப் பேசுவதைக் கண்டு மனம் பதறி, எதிர்காலம் என்ன ஆகுமோ என்ற நிலையில் மகனை நல்லதனமாகச் சமாதி தரிசனம் செய்ய வைத்தார். நல்லது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அதைச் செய்து முடித்தார். அடுத்த நாள், என்ன இது, என் பையனா, நேற்றைய பேச்சைக் காணோம், என்ன நடந்தது, ஆளே முழுவதும் மாறிவிட்டானே, இப்படி நடப்பதும் சாத்தியமா என ஆச்சரியப்பட்டு, தம் ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்தி அன்னையைப் பற்றி எழுத ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

புண்ணியபூமி புதுவை, சமாதி தரிசனம் பாபவிமோசனம் என்பதை அநேக அன்பர்கள் சொந்த அனுபவத்தில் கண்டு கொண்டதை நம்ப முடியாமலிருப்பதும் உண்டு.

2. ஆரோவில் நகரம்

வாழ்வின் தேவைகளுக்காக மனிதன் நாள் முழுவதும் உழைக்காமல், அத்தேவைகள் அவனுக்கு வழங்கப்படுமானால், மனிதனால் இறைவனை முழுமையாக நாடமுடியும். அதுபோன்ற இடம் ஒன்றை உலகில் நிறுவவேண்டும் என்ற கனவு அன்னைக்கு இளம் வயதிலிருந்தே உண்டு. ஆரோவில் நகரம் அக்கனவைப் பூர்த்தி செய்தது. உலகப் போர் முடிந்தவுடன், அடுத்த போர் எப்பொழுது கிளம்பும் என்ற கேள்வி சுமார் 25 வருஷங்களாக உலகில் வலுவாக உலவியபொழுது, ஆன்மிக முறையில் அப்போர் மூளாது தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அன்னைக்கு இருந்தது.

இறைவனை நாடும் நகரம் ஒன்று அமைக்கப் பட்டால், அந்நகரில் உள்ள மக்கள் இறை ஆர்வத்தின் சின்னமானால், அந்தச் சின்னத்தால் உலகப் போரைத் தடுக்க முடியும் என்பது ஆன்மிகத் தத்துவம். மனித மனத்தின் பிணக்குகளின் மோதல் உலகப்போரின் அடிப்படை என்பதால், அப்பிணக்கொழிந்த மனிதர் குழாம் அமைதியின் சோலையாக ஆன்மிக ரீதியில் அமைவதால், துட்கும உலகில் அமைதி நிலைத்துவிடும். நிலைபெற்ற அமைதி ஸ்தூல உலகில் போர் மூண்டு வருவதைத் தடுக்கவல்லது.

எல்லா நாட்டு மண்ணையும் கொணர்ந்து நகரத்திற்கு அஸ்திவாரமாக இட்டனர். நகரத்தின் ஜீவனாக மாத்ருமந்திரர் - அன்னையின் கோயில் -

எழுப்பப்பட்டது. கோளவடிவில் தன்னுள்ளே ஒரு தியானக் கூடத்தைப் பெற்றது மாத்ருமந்திர். ஒரு பனிங்குக் கோளத்தின் மூலம் பகல் முழுவதும் சூரியஒளி தானே தியானக் கூடத்தில் நுழையும் ஏற்பாடு அதில் முக்கிய இடம் பெறும்.

50,000 பேர் வாழத் திட்டமிட்ட இந்நகரில் 1968 இல் அது நிர்மாணிக்கப்பட்டதிலிருந்து இன்றுவரை சுமார் 500 பேர் வந்து தங்கியுள்ளார்கள். அன்னை அந்நகரத்தைப் பற்றிச் சொல்லிய பல விஷயங்களைச் சேகரம் செய்து கொடுக்கின்றேன்.

ஆரோவில் என்ற சொல்லில் வில் என்பது பிரெஞ்சுச் சொல், ஊர் என்ற பொருள் பெறும். ஸ்ரீ அரவிந்தர் (Sri Aurobindo) என்றதிலிருந்து Auro என்பது எடுக்கப்பட்டது. ஆரோவில் என்றால் ஸ்ரீ அரவிந்த நகரம் என்றாகும்.

“ஆரோவில்லின் பக்திக்குச் சின்னமாக மாத்ருமந்திர் அமையும்” என்றார் அன்னை.

ஆரோவில் தரிசனம்

1. ஆரோவில் மனித குலத்தினுடையது. எவருக்கும் சொந்தமானதன்று.
2. அழியா இளமையும், தணியாத ஞான ஆர்வமும், இடையறாத முன்னேற்றமும் ஆரோவில்லுக்குண்டு. தன்னை வென்று, ஆன்மிக முன்னேற்றத்தை மட்டும் நாட ஓர் இடம் இவ்வளவு நாள் கழித்து ஏற்பட்டது.

போட்டியின்றி வாழ ஓர் இடம் கிடைத்தது.
எந்த ஒரு கருத்தையும் மற்றவர் மீது திணிக்க முடியாத ஓர் இடம் முடிவாக நிறுவப்பட்டது.
முன்னோடியாக ஆசிரமம் என்றும் போல் திகழும். ஆரோவில் நகரத்தில் அனைவரும் கூடிச் சாதிக்க முயல்வார்கள்.
ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் இடம் ஆரோவில் இல்லை. ஆன்மிகம் முன்னேறும் கோயில் ஆரோவில்.
மனிதகுலத்தை ஒன்றுபடுத்தும் எந்த முயற்சியையும் ஆரோவில் ஏற்கும்.
கட்டுப்பாடின்றி எதையும் சாதிக்க முடியாது.
தனி மனிதனுக்குக் கட்டுப்பாடு தேவை.
ஸ்தாபனத்திற்குக் கட்டுப்பாடு தேவை.
இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் தவமுயற்சி கட்டுப்பாடாகும்.
புமாதேவிக்கு இன்றியமையாத நகரம் ஆரோவில்.

உண்மையான ஆரோவில்லியனாக இருப்பதெப்படி?

1. முதற்காரியமாக உள்ளுறை இறைவனைக் காண வேண்டும்.
2. சமூகத்திலிருந்து, மற்ற கட்டுப்பாடுகளினின்றும் விலகி சுதந்திரம் பெற ஒருவர் ஆரோவிலுக்கு வருகிறார். புதிய ஆசைகளுக்கு அதனால் அடிமைப்படுவது சரியாகாது.

3. சொந்த சொத்து என்ற உணர்வை ஆரோவில்லி யன் இழத்தல் அவசியம்.
4. உள்ளுறை இறைவனைக் காண உடலுழைப்பு அவசியம்.
5. புதிய மனிதன் பிறக்க வேண்டி பூமி தன்னைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும்.
6. புதிய மனிதனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அறிய வேண்டும். அதுவரை ஆத்ம சமர்ப்பணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஆரோவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பொழுது அங்கு இதுவரை குடியிருந்தவர்களைப் பற்றி அன்னையைக் கேட்டபொழுது அவர்களே ஆரோவில்லின் முதற் பிரஜைகள் என்றார்.

ஆரோவில் நிர்மாணத்தைப் பரம்பொருள் தொடங்கினார். அதற்குரிய பணத்தைப் பரம்பொருள் தருவார். பரம்பொருளின் சிறப்பைப் பெற முயல்வதே அங்கு வாழும் நோக்கம். இங்கு வாழ்வே யோகமாக அமையும். ஆரோவில்லுக்கும் ஆசிரமத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தைப் பரம்பொருள் நிர்ணயிப்பார். இனியும் குடும்பம் தேவைப்பட்டவர்கள் குடும்பமாக வாழலாம். மதக்கோட்பாட்டைத் தாண்டி வாராதவர் மதத்தைப் பின்பற்றுவர். நாத்திகத்தைக் கடக்காதவர் அதைப் பின்பற்றுவர். எதுவும் ஆரோவில்லில் வற்புறுத்தப் படாது. பணம் நகரத்தினுள் செலாவணியாகாது, வெளித்தொடர்புக்கே பணம் தேவை. இங்குள்ள கட்டடங்களையும், நிலங்களையும் பரம்பொருளே

஁ரிமையுடன் அனுபவிப்பார். எல்லாப் பாஷைகளையும்
பேசலாம் என்று கூறிய அன்னை போக்குவரத்து
எப்படி அமையும் என்றதற்கு, தமக்குத் தெரியாது
என்றார்.

3. ஏரிக்கரை

மகாராட்டிர மாநிலத்தில் ஒரு சமயம் வானம் பார்த்த பூமி, அதற்கேயுரிய வறுமை. வறுமையின் மற்ற சின்னங்களான திருடு, படிப்பின்மை, சாராயம் காய்ச்சுதல் ஆகியவை மலிந்திருந்தன. ஆரம்பப்பள்ளி மட்டும் இருந்தது.

இராணுவத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றுத் தம் சொந்தக் கிராமத்திற்குத் திரும்பியவர், தம் கிராமத்தின் நிலையைக் கண்டு, மனம் நொந்து, தாம் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று கருதி, யோசனை செய்த பொழுது, யார் மூலமாகவோ அவருக்கு ஒரு கருத்து கிடைத்தது. அதை அவர் நம்பினார். கிராமம் வறட்சியால் இப்படியிருக்கிறது. நீர்வளத்திற்கு வழி ஏற்பட்டுவிட்டால் வறட்சி போய் விடும். ஆறு, ஏரி, நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத ஊருக்கு எப்படி நீர்வளம் கிடைக்கும்? பம்ப் செட் போட்டு நீர் பாய்ச்சலாம். நீர்மட்டம் வெகு ஆழத்திலிருப்பதால் பம்ப் தண்ணீரை எடுக்காது. அவருக்குக் கிடைத்த யோசனை மிக உயர்ந்தது. ஓர் உபாயத்தால் நீர்மட்டத்தை உயர்த்தலாம். அந்த உபாயம் அவருக்குக் கிடைத்தது. ஊரில் நீரோட்டம் ஓடும் பிரிவின் நடுவில் ஒரு கரையைக் கட்டினால் மழைநீர் வழிந்து ஓடுவதைக் கரை தடுக்கும். இது ஏரிக்கரை போலிருக்கும். மழை அதிகமாக இல்லாததால் கரையால் தடுக்கப்பட்ட நீர் பூமியில் ஊறி மறைந்து போகும். பூமிக்கு மேல் ஏரியாகத் தங்கி

நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவாது, உதவாது என்றாலும், கடலை நோக்கி ஓடுகின்ற நீர், கரையால் தடுக்கப்பட்டு பூமியில் ஊறுவதால், நீர்மட்டம் உயரும் என்பது தத்துவம். சுமார் 50 அல்லது 100 ஆண்டுகளாக இன்ஜினீயரிங் கல்லூரிகளில் போதிக்கப்படும் பாடம் இது. ஆசிரியர், மாணவர்கள் இதை நம்புவதில்லை. இதெல்லாம் நடக்காது. வீண் முயற்சி என்று பாடத் தோடு சொல்வார்கள். இதெல்லாம் பாடத்திற்குச் சரி, நடைமுறைக்கு ஒத்து வாராது என்பார்கள். எல்லா இன்ஜினீயர்களுக்கும் தெரிந்த உபாயம் இது.

ஆசிரமத்தில் இதுபோன்ற வறண்ட எஸ்டேட் ஒன்றில் கரை கட்டலாம் எனக் கருதி அன்னையைக் கேட்ட பொழுது, அன்னை சம்மதம் தெரிவித்தார். ஏராளமான செலவில் கரை கட்டினார்கள். கரையால் தண்ணீர் தேங்கவில்லை. கரைக்குக் கீழே ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று பரம்பரையாக விட்டுவிட்ட நிலத்தில் 300 ஏக்கர் தென்னை எழுப்பினார்கள். செழிப்பாக வருகிறது.

இராணுவ வீரர் இந்த உபாயத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். அவரிடம் பணமில்லை. கிராமத்து மக்களைத் திரட்டினார். சேவை செய்யும்படிச் சொன்னார். இணைந்து ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கரை எழுந்தது. அடுத்த மழைக் காலத்தில் தண்ணீர் ஊரைத்தாண்டி ஓடவில்லை. கரை தடுத்தது. ஊரிலுள்ள கிணறுகளில் நீர் மட்டம் உயர்ந்தது. பம்ப் போடும் அளவுக்கு உயர்ந்தது. ஓரிருவர் பம்ப் போட்டார்கள். ஓரிரு வருடங்களில் ஏராளமான பம்ப்

செட் வந்தன. இறைவைப் பயிர் ஊரை வளமாக்கியது. ஒரு வேளை சாப்பாடு மூன்று வேளை சாப்பாடாயிற்று. ஆரம்பப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளியாயிற்று. திருடு நின்றது. சாராயம் காய்ச்சுவதில்லை. வளமைக்குரிய மற்ற எல்லாச் சின்னங்களும் ஏற்பட்டன. கிராமம் செழித்து விட்டது. இதிலிருந்து நாமறிவது என்ன?

1. சேவா உணர்ச்சி இருந்தால், ஒருவர் முயன்றாலும், ஊர் ஒத்துழைக்கும்.
2. அடிப்படைக் கருத்து சரியானதாக இருந்தால், எளிய முயற்சிக்கும் பெரும் பலனுண்டு.
3. அறிஞர்கள் விலக்கும் கருத்திலும் அறிவும், பயனும் இருப்பதுண்டு.
4. சோதனை செய்யாமல், படித்தவர்களும், ஒரு நல்ல கருத்தை மறுப்பார்கள்.
5. வறுமையின் கடுமைக்கும், வளத்தின் சிறப்புக்கும் உள்ள இடைவெளி சிறியதே.
6. மனிதன் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்து விட்டால், தெய்வம் உதவும்.
7. வழியேயில்லை எனப் பலரும் நினைத்தாலும், பலநாள் அப்படியிருந்தாலும், முயற்சிக்கும், சிந்தனைக்கும் வழி ஏற்படுவதுண்டு.

ஓர் எளிய இராணுவ வீரர் செய்த முயற்சியின் பலன் பெரிது, மனிதன் தன் வழக்கமான வாழ்க்கைப் பரீட்சையை விட்டு, தெளிந்து சிறப்படையும் வழிகள் பல. அவற்றுள் சிலவற்றைக் குறிக்கின்றேன்.

தன்னிடம் உள்ள முக்கிய குறை ஒன்றைக் கண்டு அதை விலக்குவது.

தனக்குத் தற்சமயம் இல்லாத ஒரு நிறைவைப் பெறுதல்.

தன் வாழ்வில் தொடர்பின்றித் தனித்தனியே இயங்கும் இரு அம்சங்களை ஒன்று சேர்த்தால் புது வாழ்வு மலரும்.

இரு அம்சங்கள் சேர்ந்ததால் ஏற்படும் தொந்தரவை, அவற்றைப் பிரித்து விலக்குவது. புது வாய்ப்பு வாழ்வில் உற்பத்தியாவது.

தவறான பண்பொன்றை நல்ல பண்பாக மாற்றுதல். இதுவரை எவர் கண்ணிலும் படாத ஒரு பெரிய நல்ல காரியத்தைக் கண்டு பயனடைதல்.

நம் திறமைகளைச் சேர்த்து, திரட்டி அதிகப் பலன் தருமாறு செய்வது.

பலன் தரும் திறன் எது என்று நம் திறனை ஆராய்ந்து தெளிதல்.

நமக்கு ஏற்கெனவேயுள்ள சிறப்பான திறனை வலுப்படுத்துதல்.

அன்னையை வழிபட ஆரம்பித்தபின் மேற்சொன்ன மாறுதல்கள் தாமே தம் வாழ்வில் ஏற்படுவதை அன்பர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். “இப்பொழுதெல்லாம், முன்போல் நீங்கள் மறுத்துப் பேசுவதில்லை” என நண்பர்கள் ஓர் அன்பரிடம் சொல்லிய பொழுதுதான், தம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாறுதலை அவர் அறிவார். மறுத்துப் பேசுவதை ஒருவர் நிறுத்தினால் அவர் வாழ்வு

வளம் பெறும். தாம் சிறந்த உழைப்பாளி என்பதை அறியாமல், தம் தகுதிக்கு மூன்று நிலை குறைந்த வாய்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டவருக்கு, அவர் உழைப்பின் திறனை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குரிய உயர்ந்த நிலையை நாட வேண்டும் என்று சொன்னதால், அதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டதால், அவர் வாழ்வில் பெரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்தியாவில் வேலையில்லாதவர் எண்ணிக்கை அதிகமாவதைத் தடுக்க வழியில்லை என்று நினைத்தபொழுது, இதுவரை எவரும் கருதாத தென்னை நட்டும் விவசாயத்தில் 10 கோடி வேலையை உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதை ஒருவர் கண்டுபிடித்தார். அதன் பலன் நினைப்பும், நிலையும் மாறுவதாக இருக்கிறது. இரகசியம் வலிமை என்று கருதியவரை அது பலவீனம் என்று கருதச் சொன்னவுடன், அந்த மாற்றத்தால் அவர் தொழில் பெருகியது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. முடித்து அண்ணனைப் போல் தம்பியும் குமாஸ்தாவாகப் போக முயன்ற நேரம், தற்செயலாய் மற்றொருவர் பாலிடெக்னிக்கைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியதால், இன்று அவர் என்ஜினியராகி விட்டார். மனிதன் பொதுவாக முயற்சியுடையவனல்லன். சிலர் முயற்சியிருந்தால் முன்னுக்கு வருகிறார்கள். அதன் முறைகளில் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டேன்.

அன்னையை மனத்தில் ஏற்றுக்கொண்டு, முயற்சியைத் தொடர்ந்தால் அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் பெரும்பலன் கிடைக்கும். முயற்சியுடையவர், முயற்சியை முழு முயற்சியாக்கி முழுப் பலன் பெறுபவரும் ஓரிருவர் உண்டு.

முயற்சிக்கு அடுத்த கட்டம் நம்பிக்கை. முழு முயற்சியின் பலனை, நம்பிக்கையால் பொறுமையாகவும், சாந்தமாகவும் பெறலாம். 10 வருஷமாக சர்க்கார் ஆபீஸுக்கும், மார்க்கெட்டுக்கும், பாக்டரிக்கும் அலைந்து ஒருவர் பெற்ற செல்வத்தை (அரிபொருளாக) மற்றவர் பொறுமையாக இருந்த இடத்திலிருந்தே பெறுவதையும் நாம் ஏதோ ஒரு சமயம் பார்த்திருக்கிறோம். பொறுமையாக இருந்த இடத்திலேயே இருந்து சாதிக்க உழைப்பின் சாரத்தை ஒருவர் பெற்றிருக்க வேண்டும். இது மிக அரிது, என்றாலும் நம் அனுபவத்தில் உண்டு. இராஜேந்திர பிரசாத் உழைப்பாலும், தியாகத்தாலும், இறைச் செல்வத்தாலும், அரசியல் சேவையாலும் பெற்ற பதவியை, இராதாகிருஷ்ணன் மேற்சொன்ன எதுவுமின்றிப் பெற்றார் எனில் அவர் பெற்ற ஞானம் பெரிது.

அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வது ஞானம். ஏற்றுக் கொண்டால் அந்த ஞானத்திற்குரிய பலன் உண்டு. நம்பிக்கையோடும், முயற்சியோடும், பொறுமையோடும் ஏற்றுக் கொண்டால், ஆன்மிகத்திலும், வாழ்விலும் பெறும் பலன்கள் பெரியவை.

முயற்சியின் ஆயிரம் உருவங்களில் ஒன்றின் பலனை விளக்கும் ஏரிக்கரையைச் சொல்லி இக்கட்டுரையை ஆரம்பித்தேன். முயற்சியின் முடிவு நம்பிக்கை. நம்பிக்கையின் உயர்வு பக்தி. பக்தியுள்ள நம்பிக்கை சமர்ப்பணத்தில் முடியும்.

நம் ஜீவனை அன்னைக்கு, சமர்ப்பணம் செய்யும் நோக்கம் உயர்ந்தது.

உயர்ந்த அந்த நோக்கம் உடையவருக்குப்
பிரார்த்தனை தேவையில்லை.

நமக்குத் தேவையான எதிர்காலத்தை அன்னை
தெரிந்தெடுத்து, தாமே நமக்கு வழங்கும் நிலையை அது
நம்முள் ஏற்படுத்தும்.

4. தவப்பயன்

சித்தியடைந்த புருஷர்களைப் போய் தரிசனம் செய்வது புண்ணியம் என்பது மரபு. பெரிய ஸ்தலங்களை நாடி தெய்வ தரிசனம் செய்வதை யாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை என்கிறோம்.

அவதாரப் புருஷர்கள் நம்மை நாடி வருவதை விளக்க ஒரு சொல் இல்லை. ஏனெனில் அது இதுவரை வழக்கில் இல்லை. வழக்கிலில்லாத கருத்திற்குச் சொல் ஏற்படாது.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏன் புதுவை வந்து தங்கினார் என்பதற்கு அவர் கொடுத்த பதில் சுருக்கமானது. “உள்ளிருந்து குரல் எழுந்து புதுவைக்குப் போ என்றது, வந்தேன்” என்றார். பகவான் இங்கிருப்பதால் அன்னை அவரை நாடி வந்தார். இரு அவதாரங்கள் ஒன்றாக இதுவரை புவியில் தோன்றியதில்லை. இவர்கள் ஒன்றாகத் தோன்றினார்கள். இணைந்து செயல்பட்டார்கள். இது ஆன்மிகச் சரித்திரத்திற்குப் புதிய மரபை ஏற்படுத்துகிறது.

தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனாக அவதார புருஷர்கள் அதை நாடி வந்தார்கள் என்ற கருத்தை நான் பல நாள்களாகச் சிந்தித்து, என் முடிவை ஒரு கருத்தாக இங்கு எழுதுகிறேன்.

‘உலகத்திற்கு இந்தியா தலைமை வகிக்க வேண்டும். அத்தலைமையை ஏற்க 300, 400 பிரிவாக இருந்த நாடு ஒன்றுபட வேண்டும், இந்தியா உலகத்தின் குருவாகும்

தகுதியுள்ளது' என்றெல்லாம் பகவான் எழுதினார். பல நூறு பிரிவுகளாக இருந்த நாட்டை அந்நிய ஆட்சி ஒன்றாக உருவாக்கியது. சுதந்திரம் வரும் நேரத்தில் அது இரு துண்டுகளாகியது. இன்று மூன்று துண்டுகளாக இருக்கிறது.

“உலகத்தில் ஆன்மிகம் அதிக அளவு வளர்ந்த நாடு இந்தியா. இன்றும் முக்கால் பங்கு மக்கள் அந்த ஆன்மிகப் பரம்பரையை அழியாமல் காத்து வருகிறார்கள்” என்றவர், ஏன் தமிழ் நாட்டைத் தேடி வந்தார்? பாரதியார் ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஆப்பிரிக்காவுக்குப் போகலாம் அங்கேயே தங்கலாம் என ஆர்வமாக அழைத்தபொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தர், “பாரதி! யார் வேண்டுமானாலும் எங்கே வேண்டுமானாலும் போங்கள். நான் புதுவையை விட்டு அசையப் போவதில்லை” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்.

கடலால் சூழப்பட்டதாலும், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு அடிக்கடி ஏற்படும் வட மேற்குப் பகுதியிலிருந்து தொலை தூரம் தள்ளியிருப்பதாலும், தமிழ் நாட்டு வாழ்வு வட இந்திய மக்கள் வாழ்வை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, அதிக அமைதி தவழும் வாழ்வாகக் காணப்படுகிறது.

அமைதியான சூழலில் அறிவு, இலக்கியம், தத்துவம், மதக் கோட்பாடுகள் ஏற்பட வசதியுண்டு. தென்னிந்தியப் பகுதிகளான ஆந்திரம், மலையாளம், கன்னடம், தமிழ்நாடு ஆகிய இடங்களில் இலக்கியம் பெருவாரியாக ஏற்பட்டது நாம் அறிந்ததே. அத்துடன் தத்துவ விசாரம்

இப் பகுதிகளில் ஏராளமாக உற்பத்தியாயிற்று. அத்துவைதம், துவைதம், விசிஷ்டாத்துவைதம் ஆகிய கோட்பாடுகள் இன்று இந்தியாவின் தலையாய மதக் கோட்பாடுகளாக விளங்குகின்றன. இதன் கர்த்தாக்களான சங்கரர், மத்துவர், இராமானுஜர் மலையாளத்திலும், கன்னடத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும் பிறந்தவர்கள்.

வங்காளம், மகாராஷ்டிரம், தமிழ்நாடு ஆகிய வற்றைப் பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் பேசும்பொழுது, “வங்காளி உணர்ச்சி வசப்பட்டவன், நாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கக்கூடியவன், உலகத்திற்கே தலைமை வகிக்கக் கூடியவன். மராட்டியனும், தமிழனும் நிதானமாக உட்கார்ந்து தத்துவ விசாரம் செய்பவர்கள்” என்று கூறுகிறார்.

பகவானுடைய யோகத்தில் அடிப்படையானது சைத்திய புருஷன், அவனுடைய பக்தி. ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் சைத்திய புருஷனால் ஆளப்பட்ட பக்தர்கள் எனப் பகவான் சொல்கிறார். அவர்களும், அவர்களுக்குப் பின் வந்த பட்டினத்தார், தாயுமானவர், இராமலிங்க சுவாமி, ரமண மகரிஷி போன்றவர்களும் சுமார் 100 பேர் சித்திபெற்ற புருஷர்களாக, தமிழ் நாட்டை அலங்கரிக்கின்றனர். இவர்களுடைய யோகத்திற்கு முக்கியமாக இருந்தது இவர்களுடைய சைத்திய புருஷன் என்கிறார்.

அமைதியுள்ள இடத்தில் அறிவு வளர வசதியுண்டு. அறிவு உள்ள இடத்தில் குதர்க்கம் ஏற்படுகிறது. தர்க்கம் அறிவின் சிகரம். அதன் விகல்பம் குதர்க்கம். இந்தியா

வின் பல பகுதிகளிலும் பிரயாணம் செய்தவர்கள், சென்னையை விட்டு வடக்கே போனபின் குதர்க்கமான சொல் காதில் விழுவது குறைவு என்று அறிவார்கள். நக்கீரர் நெற்றிக் கண்ணை ஏற்க மறுத்தது குதர்க்கத்தின் உச்சக்கட்டம். குதர்க்கம் காணப்படுவது, அறிவு அதிகமாக இருப்பதற்கு ஓர் அறிகுறி. உயர்ந்த அறிவும், சிறந்த பக்தியும் சேர்ந்து உற்பத்தியாவது சைத்திய புருஷன்.

சைத்திய புருஷன் வளர்ந்த மண் என்பதால் பூரண யோகத்தை ஏற்கும் வாய்ப்புடையது என்று சொல்லலாம். அதனால் பகவான் தமிழ் நாட்டை நாடிவந்தார் எனவும் நினைக்கலாம். சமீபகாலம்வரை பகவானை இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகள் அறியும் அளவு தமிழ்நாடு அறியவில்லை. இப்பொழுது அறிய முற்பட்டுள்ளது.

ஆன்மிகத்திற்குரிய குணம் அடக்கம், பூரண யோகத்தை ஏற்றுப் பயனடைய அடக்கம் இன்றியமையாதது. அடக்கத்தின் எதிரி குதர்க்கம். எதிரான குணமுள்ளவர் மாற ஆரம்பித்தால், அதிக அடக்கமுள்ளவராகக் காணப்படுவார். தமிழ்நாடு தன் தவப்பயனாக பகவானைப் பெற்றது. தனக்கே உரிய பாணியை மாற்றி அடக்கத்தை உச்சகட்டத்தில் பெற்றால், பகவானின் அருளை முழுவதும் பெறும் வாய்ப்புள்ளது. இது தமிழ்நாட்டிற்கு எதிர்காலத்தில் கிடைக்கக் கூடிய அரிய வாய்ப்பு என்பது என் அபிப்பிராயம்.

5. உலகச் சமாதானம்

ஒரு காரியம் வெற்றிகரமாக முடிய வேண்டி அதன் ஆரம்பத்தில் அடையாளமாக நாம் ஒன்றைச் செய்வதுண்டு. வீடு கட்டுமுன் அஸ்திவாரக் கல் நட ஒரு சிறு விழாவை நடத்துகிறோம். குலதெய்வத்திற்குப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம். ஒரு காணிக்கை செலுத்துகிறோம். திருமணத்தில் மாங்கல்யத்திற்கு அதுபோன்ற முக்கியத்துவம் உண்டு. இதுபோன்ற சின்னங்கள் பிற்காலத்தில் ஒரு சிரமம் ஏற்படும்பொழுது அதைத் தடுக்கும் விதத்தை வாழ்க்கை அனுபவமாக நாம் காண்பதுண்டு.

நல்லதைப் பூர்த்தி செய்பவை சில சின்னங்கள். கெட்டதைத் தடுப்பவை மற்ற சின்னங்கள். மூன்றாம் உலகப் போர் மூள்வதை நிறுத்த அன்னை தாம் செய்த தொடர்ந்த முயற்சியின் சின்னமாக ஆரோவில் நகரத்தை நிர்மாணித்தார். ஆரோவில் உள்ளவரை உலகப்போர் வாராது என்றார் அன்னை.

மனித மனத்திலுள்ள பிணக்குகளின் புறவடிவமே உலகப் போர் என்பது. உலகச் சமாதானத்தை நாடும் மனிதர்கள் ஓரிடத்தில் கூடித் தங்கள் மனத்திலெழும் பிணக்குகளை அழிக்க முயன்றால், உலகத்தில் போர் மூள முடியாது என்று கருதி ஆரோவில் நகரத்தை அன்னை ஏற்படுத்தினார்.

நம் வாழ்வில் நாம் அறியாமல் பல நல்லவற்றைச் செய்கிறோம். பல நாள்களுக்குப் பின் நமக்கு ஒரு பெரிய

நல்ல காரியம் நடந்தால், 'இது நமக்கு நடப்பதற்கு வழியேயில்லை. எப்படி நடந்தது?' என்று யோசனை செய்தால், அதற்குப் பலவிதமான விடைகள் கிடைப்பதுண்டு. அவற்றுள் நாம் ஏற்கனவே செய்த நல்ல காரியம் இதற்குக் காரணம் என்று புரிவது ஒருவகை. திரௌபதிக்குத் துரியோதனன் சபையில் கஷ்டம் வந்தபொழுது அதிலிருந்து அவளை மீட்கப் பரமாத்மாவுக்கு இதுபோன்ற ஒரு காரியம் தேவைப்பட்ட பொழுது, ஒரு சன்யாசியின் மானத்தைக் காக்கத் தான் உதவியதைக் கூறி திரௌபதி வரம் பெற்றாள்.

தற்செயலாக நடந்தவை பின்னால் உதவுகின்றன. இதையே ஒரு முறையாகப் பின்பற்றி, பின்னால் உதவக்கூடியவற்றை இன்று நாம் விரும்பிச் செய்தால், அச்செயல்கள் "ஆரோவில்" என நம் எதிர்காலத்தைக் காக்கக் கூடியவை. அன்னைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனைகள் பலிக்க எந்த நிபந்தனையும் தேவையில்லை. என்றாலும் இதுபோன்ற முறையில் செயல்பட்டால், பிரார்த்தனைக்கே அவசியமில்லாமல் போகும். எந்த வியாதிக்கும் இன்று மருந்துள்ளது என்றாலும், நல்ல ஆரோக்கியத்திற்குரிய அடிப்படைப் பழக்கங்கள் எந்த வியாதியும் வாராமல் தடுக்கக் கூடியவை.

ஒரு ஸ்தாபனத்தின் எல்லையில் பாதுகாப்பு மலர்கள் வளர்ந்தால், அவை இதுபோல் பாதுகாப்பளிக்கும்; வருமுன் தடை செய்யும் திறனுடையவை. மகனை எம்.ஏ., படிக்க வேண்டும் என்று தகப்பனார், அவன் பி.ஏ., முடித்து 5 ஆண்டுகட்குப்பின் வற்புறுத்தினார். படிப்பே கசப்பானது மகனுக்கு. அதுவும் தகப்பனார் சொல்லும்

படிப்பை முடிக்கவே முடியாது என்ற ஆழ்ந்த பயம். மூன்று மணிநேரம் அவர் பரீட்சையில் தவிர வேறு சமயத்தில் எழுதியதே இல்லை. வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டு சேர்ந்தார். சக மாணவர்களுக்குத் தான் படித்ததைச் சொல்லும் பழக்கம் உண்டு என்பதால், அனைவரும் இவரை அடிக்கடி சந்தித்தனர். பாடத்தைப் பலமுறை நண்பர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதால் பாடம் முழுவதும் இவருக்கு மனப்பாடமாயிற்று. பேராசிரியர்களிடம் மாணவர்கள் சென்றால், இவரிடம் மாணவர்களை அனுப்பும் பழக்கமும் ஏற்பட்டது. இருப்பினும் முடிவான பரீட்சையில் பயம் இவரைப் பற்றிக் கொண்டது. எழுதக் கை வரவில்லை. இரண்டு மணி நேரத்தில் ஒரு பக்கமும் எழுத முடியவில்லை. சுமார் 40 முதல் 60 பக்கங்கள் எழுத வேண்டிய பரீட்சைகள் எட்டு. பலவந்தமாக கடைசி 1 மணி நேரத்தில் எல்லாக் கேள்விகளுக்குமான பதிலைச் சுருக்கமாக 10 வரிகளில் எழுதி, இரண்டு பக்கங்களை நிரப்பினார்.

பின்னர் பரீட்சை முடிந்தவுடன் அடுத்த பரீட்சைக்குப் படிக்க ஆரம்பித்தார். பயமின்றி எழுத என்ன செய்யலாம் என அனைவரையும் கேட்டார். பொதுவாக இந்தப் பரீட்சைகளில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் எழுத அரைமணி நேரமும், அதைப் படித்துப் பார்க்க 5 நிமிஷமும் இருக்கும். வீட்டில் உட்கார்ந்து ஒரு கேள்விக்குப் பதில் எழுதிப் பார்த்தால் 3 மணி நேரமாகிறது என்று கண்டார். பயிற்சியால் அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றனர். பயம், வருத்தம், விரக்தி,

தன்மீது படிப்பைத் திணித்த தகப்பனார் மீது கோபம் ஆகியவற்றால் இவர் குழம்பியுள்ள நேரத்தில் ரிஸல்ட் வந்து இவர் பாஸாகிவிட்டார். இவருக்கு விளங்கவே யில்லை. தம் பேராசிரியரிடம் சென்று சான்றிதழ் வாங்கப் போனார். “இந்த மாணவர் மிகச் சிறந்த அறிவாளி. பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவதாகத் தேற வேண்டியவர். முதல் வகுப்பில் தேறுவார் என அனைவரும் எதிர் பார்த்தோம். ஏனோ தெரியவில்லை இவர் இரண்டாம் வகுப்பில் பாஸ் செய்துள்ளார்” எனப் பேராசிரியர் சான்றிதழ் வழங்கினார். அத்துடன் “இப்பல்கலைக்கழகத்தில் இதுவரை இத்துறையில் வந்த சிறப்பான நால்வரில் நீ ஒருவன். நீ எல்லா மாணவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்ததை நான் அறிவேன். பரீட்சையில் எழுதாவிட்டால், எப்படி முதல் மார்க் கொடுப்பது? உன்னைப் பெயிலாக்க மனமில்லாமல், பாஸ் கொடுத்து விட்டோம்” என்றும் அவரிடம் பேராசிரியர் சொன்னார். எதையும் நினைக்காமல் செய்த நல்ல பெரிய காரியம், இதுவரை அங்கு நிகழாத வகையில் ஆச்சரியமாக இவருக்கு ஒரு நல்ல பலனைக் கொடுத்துவிட்டது.

ஒரு சிறு தொழிலில் பெரும்பலன் அடையும் ஒருவர் பல ஆண்டுகள் கழித்துத் தம் தொழிலின் சரித்திரத்தை நினைத்துப் பார்த்தார். சரக்கு, மார்க்கட், நிர்வாகம், மேனேஜர், நண்பர்கள், நடந்தவை, சிரமங்கள், சௌகரியங்கள் அனைத்தையும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்த பொழுது, கடந்தவற்றை நினைக்கப் பயமாக இருந்தது. நிர்வாகத்திலிருந்தவர்கள் செய்தவற்றை

யெல்லாம் விவரிக்க அட்டுழியம் என்ற சொல் போதாது. எப்படித் தொழில் இன்றும் உயிரோடு இருக்கிறது? இவ்வளவு பெரிய இலாபம் இந்தச் சிறுதொழிலில் எப்படி வருகிறது என்பதை நினைத்த பொழுது, இவருடைய பொருள்களை அன்னை பயன்படுத்தியது, ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் பயன்படுத்தியது, சமாதியில் தொடர்ந்த சேவையை மற்றொரு பொருள் செய்தது நினைவுக்கு வந்தது. பக்தி மேலீட்டால் அன்னைக்கு ஒருமுறை செய்த சிறு சேவையும், அதே போன்ற மற்ற சேவைகளை அவர்களைச் சார்ந்த இடங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆர்வத்துடன் அன்று செயல்பட்டதும் நினைவுக்கு வந்தன. இவரைப் பொருத்தவரை அச்செயல்கள் “ஆரோவில்” என மாறி இவருக்கு வந்த பல ஆபத்துகளைத் தடுத்து, மேலும் பலனைக் கொடுப்பதை இன்று இவரால் உணர முடிந்தது.

ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம். அதில் தலையாய முக்கியஸ்தர்கள் 25 பேர். அவற்றுள் இருவரிடம் ஒரே சமயத்தில் வேலை செய்யும் சந்தர்ப்பம் வெளியூரிலிருந்த ஒருவருக்கு அமைந்தது. ஸ்தாபனம் பெரியதானதாலும், இவர் வெளியூரிலிருப்பதாலும் உள் விவகாரங்கள் இவர்வரை எட்டுவதில்லை. இவருக்கு மேலேயுள்ள இருவரில் ஒருவர் நிர்வாகத்திற்கு நிதி திரட்டும் பொறுப்புள்ளவர். இவர் முக்கிய மூவரில் ஒருவர். நிதி விஷயத்திற்கு முதன்மையானவர். அடுத்தவர் சுமார் 15 ஆம் நிலையிலுள்ள முக்கியஸ்தர். வெளி விவகாரங்களைக் கவனிப்பவர். அங்கு இரண்டாம் நிலையிலிருந்து,

முதல் ஸ்தானத்தின் பொறுப்பை நிறைவேற்றுபவர். இவர்கள் பரம எதிரிகள் என்பது வெளியூர்க்காரருக்குத் தெரியாது. தாம் இருவரிடமும் வேலை செய்வதால், இருவரையும் சேர்ந்து செயல்படும் சந்தர்ப்பங்களை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வார்கள். வெளியூர்க்காரர் பிரபலமானவர் என்பதாலும், மேலேயுள்ளவர்கள் பொறுப்பில் அமைந்தவர்கள் என்பதாலும், மேலேயுள்ளவர்கள் தங்கள் வெறுப்பை வெளியிடவில்லை. செய்த வேலைகள் சேவையாக மாறி ஸ்தாபனம் முழுவதும் பாராட்டும் நிலை வெளியூர்க்காரருக்கு அடிக்கடி வர ஆரம்பித்தது. மேலேயுள்ளவர்களின் மனநிலையை அறியாததால் அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரைப் பாராட்டும் காரியங்களைச் செய்ய வெளியூர்க்காரர் ஏற்பாடு செய்தார். ஒருவர் மற்றவரைப் பற்றிப் பாராட்டி எழுதி போட்டோவை வெளியிடும் செயல் ஒன்று. மற்றவர், இவர் செய்யும் வேலைக்குப் பெரும் நன்கொடை கொடுப்பது மற்றொன்று. வெளியூர்க்காரரின் அறியாமை முக்கியஸ்தர்களைத் திகைக்க வைத்தது. நிலைமை உயர்ந்திருப்பதால் அதை மீறமுடியாமல், எதிரிக்கு வாகைமாலை தூதும் வகையான செயலை இருவரும் வெறுப்பைக் காட்டாமல், அந்தஸ்திற்கேற்ற பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்துதலும் வகையில் ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்களிடையே வெளிப்படையான சுமுகம் ஏற்பட்டது.

ஒரு முக்கியஸ்தருடைய வாழ்வைச் சிறக்கச் செய்யும் செயல்கள் தொடர்ந்து நடந்தன. அதில் வெளியூர்க்காரர் பங்கு பெரியது. முக்கியஸ்தர் ஸ்தாபனத்தைத் தனக்குப் பயன்படுத்துவதாக பேர் எதிர்ப்பு திரைமறைவில் பெரிய

அளவில் உருவாயிற்று. நிலைமை இன்னும் ஒரு கட்டம் தாண்டினால் ஸ்தாபனத்தின் பெயர் கெட்டுப் போகும். உடைந்தாலும் உடையும் என்ற நிலை. ஸ்தாபனத்திலுள்ளவர் அனைவரும், நிதி திரட்டுபவர் முக்கியஸ்தரின் முதல் எதிரி என அறிவார்கள். ஆனால் அவர்கள் உறவில் விரிசல் ஏற்பட்டு இன்னும் வெளியில் வாராத செய்திகளை அறியார்கள். பெரிய கூட்டம் சேர்ந்துவிட்டது. முக்கியஸ்தரை அழிப்பது என்று முடிவு செய்துவிட்டது. அவர் பிரபலமாவதற்குக் காரணமான வெளியூர்க்காரரை அழிப்பதென முடிவு செய்து விட்டார்கள். முக்கியஸ்தருக்கு முக்கியமான விழா ஏற்பாடாகியிருந்தது. நாள் குறித்தாயிற்று. இதுவரை ஸ்தாபனம் கண்டறியாதது அது. எதிர்ப்பை அனைவரும் மறைமுகமாக ஆதரிக்கின்றனர் என்று தெரிந்ததும், முக்கியஸ்தர் விழாவை ரத்து செய்ய முடிவு செய்துவிட்டார். இன்னும் 4 நாள்களில் நடக்க இருக்கும் விழா அது. வெளியூர்க்காரருக்கு நடப்பது எதுவும் தெரியாது. விழாவை ஏன் ரத்து செய்கிறார் என்று தெரியவில்லை. ரத்து செய்த மறுநாள் வெளியூர்க்காரரை அழைத்து விழாவை நடத்தலாம் என்றார். விழா சிறப்பாக நடந்தது. எல்லாம் முடிந்த 10 மாதம் கழித்து, “நீங்கள் நிதி திரட்டுபவர் விஷயமாகச் செய்தவையெல்லாம் நான் ஏற்றுக் கொண்டேனே தவிர, அவை எனக்குச் சம்மதமில்லை. அதன் முக்கியத்துவம் நம் விழாவுக்கு 4 நாளுக்கு முன்தான் எனக்குத் தெரிய வந்தது. It is a stroke of genius. மிகவும் விவேகமான செயல். எதிர்ப்பு ஏற்பட்டு நான் அந்த விழாவை ரத்து

செய்தேன். என் எதிரிகளால் தங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. உங்கள் உயிருக்கே ஆபத்து வந்தது. நிதி திரட்டுபவரிடம் சென்று அவருடைய ஆதரவை என் எதிரிகள் கேட்டார்கள். அவர் அதை ஆதரிக்க மறுத்தார். அதனால் நான் விழாவை நடத்தச் சம்மதித்தேன். அன்று செய்த நல்ல காரியம் விழாவின்போது பிரம்மாண்டமாக நம்மைக் காப்பாற்றியது” என்று முக்கியஸ்தர் வெளியூர்க்காரரிடம் கூறினார்.

பொதுவாகக் காணிக்கை இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யும். எதிராளியின் விருப்பத்தை அவரே நினைக்க முடியாத அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்யும் காரியங்கள் இதுபோன்று ‘ஆரோவில்’ என அமையும். நமக்குத் தேவையான ‘ஆரோவில்’ போன்ற செயல்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்துச் செய்வது நல்ல பலனைத் தரும். எதிர்கால வெற்றிக்குரிய அஸ்திவாரமாக அமையும்.

பையன் அடிக்கடி வெளியூர் போகிறான். கெட்ட பழக்கம் எதுவும் வரக்கூடாது என்று நாம் கவலைப் படுவோம். அவன் பொருள்கள் இருக்கும் அலமாரி, அறையை அதிக அளவு சுத்தமாக வைத்துக் கொண்டால், பளிச்சென்றிருக்கும்படி வெள்ளையடித்து வைத்தால், இருண்ட இடமாக இருந்தால் ஒரு விளக்கை எப்பொழுதும் எரியவிட்டால், அங்குள்ள சுத்தம், ஒளி அவன் போகுமிடமெல்லாம் அவனைச் சூட்சுமமாகச் சூழ்ந்து தவறு செய்யும் வாய்ப்பிலிருந்து தடுக்கும். “எனக்குத் தவறு செய்யும் சந்தர்ப்பம் பல வந்தும், தெய்வம் என்னைக் காப்பாற்றிவிட்டது” என்று

சொல்வதை நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். அவர்கள் வாழ்வில் மேற்சொன்னது போன்ற அம்சம் ஏதாவது ஒன்றிருக்கும்.

பையன் ஊருக்குப் போய் நல்லபடியாகத் திரும்பி வரவேண்டும் என்றபொழுது அவனது படத்தை அன்னை படத்தின் முன் வைத்தால் அதே பலனுண்டு.

“படிப்பை முடித்துவிட்டு நான் அமெரிக்கா போக இருக்கின்றேன். நான் போவது நிச்சயம். ஆனால் எனக்கு எதையும் மறந்துவிடும் குணம் உண்டு. அமெரிக்கா போகும் பொழுது பாஸ்போர்ட், பர்ஸ் ஆகியவற்றைக் கடைசிவரை நினைவோடு எடுத்துப் போய்ச் சேர்வது நிலையில்லை” என்றவருக்கு ஓர் உபாயம் சொல்லலாம். மற்றவர்கள் மறந்துவிட்ட பொருள்களை அவர்களுக்கு இவர் நினைவுபடுத்தும் பழக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், இதன் பலனாக அவர் பாஸ்போர்ட்டை மறக்காமல் எடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்வார்.

நிலத்திலிருந்து வரும் தான்யத்தை நாம் லக்ஷ்மி எனக் கருதுகிறோம். சிலர் அலட்சியமாக நினைப்பார்கள். லக்ஷ்மி எனக் கருதுவதால் நிலம் அதிகமாக விளையும், நிலத்தில் பிரச்னை வாராது. தான்யத்திற்கு நாம் செலுத்தும் கவனத்தை நிலம் பெற்றுக்கொண்டு பதிலாக நம்மிடம் அன்பாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

ஊரில் குடிப்பழக்கம் பரவுகிறது. எங்கள் உறவில் பலர் குடிக்கின்றார்கள். என் பையன் சிறுவன். இவன் எதிர்காலம் எப்படியோ என்ற எண்ணம் சிலருக்குண்டு. தாம் விரும்பிச் சாப்பிடும் காப்பி அல்லது சுவைத்து

ரசிக்கும் வெற்றிலை பாக்கைத் தியாகம் செய்தால், எதிர்காலத்தில் பையனைக் கெட்ட பழக்கத்திலிருந்து அது காப்பாற்றும்.

“வெளியில் போய் திரும்பும்வரை விபத்து நேருமோ என்ற கவலை ஏற்படுகிறது” என்றவர், தம் வாகனத்திற்கு அதிக கவனம் செலுத்திச் சுத்தம் செய்து எண்ணெய் போட்டு பெயிண்ட் அடித்து வைத்திருந்தால் அவர் வாகனத்திற்கு அளிக்கும் கவனம், வாகனத்தை விபத்திலிருந்து காப்பாற்றும். வாகனத்திற்கு விபத்திலிருந்து விலகும் திறன் ஏற்படும்.

கணக்கு எழுதுவதால் பணத்தட்டுப்பாடு வாராது என்பது அன்னை கொள்கை. வீடு அதிகச் சுத்தமாக இருந்தால் சண்டை சச்சரவுகள் விலகும் என்பது அன்னை அடிக்கடி சொல்வது, பக்தர்களுடைய அனுபவம். உன் துணிமணிகளை உதாசீனம் செய்யாமலிருந்தால், துணிப்பஞ்சம் வாராது. தொழிலாளிகளுக்குக் கடன் வசதிகளைச் செய்ய முன்வரும் கம்பெனிக்குப் பணத்தட்டுப்பாடிருக்காது. வாடகை, எலக்டிரிக் பில் குறித்த நேரத்தில் செலுத்துபவருக்குச் சம்பளம், மற்ற பணங்கள் தடையின்றி வரும்.

உண்மையானவரை சந்தர்ப்பத்தால் பலரும் சந்தேகிக்கும்பொழுது அவர் உண்மையை நம் மனம் ஏற்றுக் கொண்டால், எதிர்காலத்தில் நம் உண்மையை உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும். பொதுவாக நம் சூழ்நிலையில் நல்லது விரும்பிச் செய்துவிட்டால், நமக்கு நல்லது தானே நடக்க முடியும்.

VII. யோக வாழ்க்கை

1. மனம் மாற வேண்டும்

அன்னைக்கு வேண்டிக் கொண்டால் பலிக்க வில்லை என்பதில்லை. பெரும்பாலான பிரார்த்தனைகள் உடனேயும், மற்றவை காலம் தாழ்ந்தும் நிச்சயமாகப் பலிப்பதுண்டு. மனத்தின் நிலையும், பிரார்த்தனையும் தொடர்புள்ளவை. சில சமயங்களில் மனம் அலை பாய்வதுண்டு. அளவு கடந்தும் அலை பாய்வதுண்டு. அந்தச் சமயங்களில் எந்தக் காரியமும் கூடி வாராது. ஒரு சில சமயங்களில் மனம் சலனமற்றிருக்கும். அப்பொழுது செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தும் கூடிவரும். பழைய பாக்கியான காரியங்களும் எதிர்பாராமல் பூர்த்தியாகும். இதனால் மனத்திற்கும், செயலுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காண்கிறோம்.

அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுது காரியம் பூர்த்தியாவது அன்னையை மட்டும் பொருத்தது என்ற சமயங்களுண்டு. மற்ற சந்தர்ப்பங்களையும் பொருத்தது என்ற நிலையும் உண்டு. மனத்தைப் பொருத்தது என்பதும் உண்டு. இவற்றுள் மனநிலையைப் பற்றிய கட்டுரை இது.

பிராமிசரி நோட் மீது பணம் கொடுத்தால் அதை வாங்கிக் கொடுக்க கோர்ட்டிற்கு உரிமையுண்டு என்பது உண்மையானாலும், எழுதிய 3 வருஷங்களுக்குள் கோர்ட்டிற்குப் போக வேண்டும். சட்டம் சாதகமாக இருந்தாலும், அதற்குரிய (rule) முறையையும் பொருத்தது

பலன் என்று தெரிகிறது. இதுவரை திராதது, உலகில் இதற்கெல்லாம் தீர்வு இல்லை என்ற பிரச்னைகளுக்கு அன்னை தீர்வு அளிக்கின்றார். என்றாலும், அதைப் பெற மற்ற சந்தர்ப்பங்களும், நம் மனநிலையும், சிறு சிறு காரியங்களில் நம் மனப் போக்கும் பலனைப் பெற ஒத்துழைக்க வேண்டும். இதுவே முழு உண்மை என்றாலும், பக்தர்களுக்கு மாறான அனுபவமும் உண்டு. எனக்கு இனி வழியேயில்லை என முடிவு செய்து என் பிரச்னையை மறந்து 5 வருஷங்களான பிறகு அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, ஆசிரமம் சென்று திரும்பும்போது, புதிய நிலை உருவாகி, என் திராத பிரச்னை தானே தீர்ந்ததை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. நானே எதுவும் செய்யவில்லையே என்பவரும் உண்டு. இனி வழியேயில்லை என்று நாம் கைவிட்ட விஷயங்களை நாம் மறந்தது போல், உலகமும் மறந்திருக்கும். அன்னையை அழைத்தவுடன், அவர் மின்னல் போல் செயல்படும்பொழுது நம் மனம் குறுக்கே நிற்காது, எந்தச் சந்தர்ப்பமும் நம்மை நினைக்காததால் அன்னைக்குத் தடையாக இருக்காது. அதனால் விஷயம் கூடிவரும். நாம் நாடிச் செல்லும் விஷயங்களை மனம் இதுபோல் மறந்திருக்காது. மற்ற சந்தர்ப்பங்கள் தடை ஏற்படுத்த முனைந்திருக்கும். அதனால்தான் அன்னையின் சக்திக்குத் தடை ஏற்படுகிறது. மனத்தால் ஏற்படும் தடையைப் பற்றிய கட்டுரை இது. மனம் நெகிழ்ந்த நிலையில் பக்தர்கள் இருப்பதுண்டு. அப்படியிருப்பதை ஒருவர் வர்ணித்திருப்பதைக் கீழே எழுதுகிறேன்.

“மனம் மகிழ்வோடு இருக்கிறது. அவ்வப்போது அன்னை மணம் கமழ்கிறது. மலர் பலவகைகளும் நிறையக் கிடைக்கின்றன. எதிரே வருபவர்கள் இனிமையாகவும், நல்ல வார்த்தைகளையும் கூறுகின்றனர். அதிகாரிகளும் மேல் நிலையில் உள்ளவர்களும் அன்பைச் சொரிகின்றனர். முன் எப்பொழுதும் காணா அமைதி பரிமளிக்கின்றது. அன்னையை அழைத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றேன். தியானத்தைவிட, அழைப்பு இனிமையாகவும், இயல்பாகவும் உள்ளது. அன்னை அவர்கள் priority basisஇல் என் குறைகளைத் தீர்த்து வருகிறார்”.

நம் பிரார்த்தனை பூர்த்தியாக நம் மனத்தின் அபிப்பிராயங்கள் தடைகளாக இருப்பதுண்டு. கணவனை அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று கேட்கும் பழக்கமில்லாத மனைவி. அவராகக் கொண்டுவரும் நகை, புடைவகளை மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளும் பழக்கம் உடையவர். ஆசையில்லை என்பதில்லை. ஆனால் கேட்டுப் பெறும் குணம் இல்லாதவர். வீட்டில் வசதி சற்று அதிகமாகும் நிலை. கைவளையல் உடைந்து போனதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும். பழைய புடைவகள் எடுத்து நாளானதால், புதுத்துணி எடுக்க வேண்டும். பெண்ணின் தாயார், மற்ற உறவினர்கள் வரும்பொழுது அவர் உள்ள நிலையைக் கண்டு, “ஏன் இப்படியிருக்கவேண்டும்? உனக்கு வேண்டியதைக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்வதில் என்ன தவறு?” என்று சொல்லும்பொழுது அவர்கள் சொல்வது சரி என அவருக்குப்பட்டது. ஆனால் நீண்ட நாளை நல்ல

குணத்தை விட மனமில்லை. தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆசையும் அடங்கவில்லை. மனம் போராடியது. கேட்டால், கணவர் உடனே வாங்கிக் கொடுத்து விடுவார். பிரச்சனையேயில்லை. கேட்பது தவறில்லை. அன்னை சட்டப்படி தேவையைக் கேட்பது சரி. நானும் கேட்கவில்லை. கணவர் மனத்தில் இத் தேவைகள் படவில்லை. மனத்தோடு போராடியவருக்கு ஒரு கேள்வி எழுந்தது. பிரச்சனை என்ன? புடைவையா, வளையலா? அல்லது கேட்கலாமா, கூடாதா என்பதா? இதற்கு அன்னை முறை என்ன? இந்த நிலையில் கேட்பது சரி என்பது அன்னை முறையானாலும், அதைவிட உயர்ந்த ஒரு முறையையும் அன்னை சொல்லியிருக்கிறார் அன்றோ? நான் கேட்காமலிருந்தாலும், மனம் ஆசைப்படுகிறதன்றோ? ஏன் அந்த ஆசையை அழிக்க முற்படக்கூடாது என்று அவருக்குத் தோன்றியது. அதை மேற்கொண்டார். அந்தப் போராட்டம் மனத்தில் பல ஆயிரம் தவிப்புகளை ஒன்றரை நாளாக ஏற்படுத்தியதை உணர்ந்தவரே எழுதினால் அது உலகப் பேரிலக்கியத்தில் இடம்பெறும். முடிவாக ஆசை அடங்கியது. அன்று மாலை கணவர் மூன்று புடவைகளை எடுத்து வந்தார். உன் வளையல்களைக் கொடு மாற்றிக் கொண்டு வருகிறேன் என்றார். மனம் அடங்கியவுடன் பிரச்சனை தீர்ந்தது அவருக்குப் புதியதில்லை என்றாலும், வியப்பைக் கொடுத்தது.

புதுவீடு குடிபோனபொழுது வீட்டுக்காரர் ஓர் அலமாரி செய்து தருவதாகச் சொன்னார். அது வரும்வரை எல்லாப் பொருள்களையும் தரையில்

வைத்திருந்தார் பக்தர். 5 மாத வாடகையை அட்வான்ஸாகப் பெற்றுக் கொண்டவர் மாதங்கள் கடந்தும் அலமாரி செய்து தரவில்லை. அடுத்தவர் ஒருவரிடம், தாம் அலமாரி செய்யப் போவதில்லை என்று அறிவித்ததைக் கேட்டுக் குடியிருக்கும் பக்தருக்கு எரிச்சல் வந்தது. சரி, அலமாரி வந்தால்தான், இந்த மாத வாடகை கொடுப்பது என்று முடிவு செய்தார். தொடர்ந்து செய்திகள் வந்தபடி இருந்தன. கொஞ்சம் சாமான்கள்தாமே, தரையில் இருந்தால் என்ன என்று ஒரு செய்தி. இந்த மாதம் வேறு செலவு இருக்கிறது என்று மற்றொரு செய்தி. அலமாரி கொடுப்பது எங்கள் இஷ்டம். நிர்ப்பந்தமில்லை என்று மற்றொரு செய்தி. பக்தர், சரி செய்திகள் வரட்டும், வாடகை கொடுத்தால்தானே, என்ன செய்வார் பார்க்கலாம் என்று தீவிரமாக முடிவு செய்தார். அதன்பின் யோசனை பிறந்தது. வாடகையை நிறுத்திக் காரியத்தைச் சாதித்தால், எனக்குப் பிடிப்பில் நம்பிக்கையிருக்கிறது. அன்னைமீது நம்பிக்கையில்லை என்றாகிறது அன்றோ? என்ற நினைவு வந்தது. தேதி வந்தவுடன் வாடகையைக் கொடுக்க முடிவு செய்தார். நம்பிக்கையை அன்னைமீது வைத்தார். வாடகையைக் கொடுத்தார். அடுத்த நாள் அலமாரி வந்திறங்கியபோது அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியம் பெரியது.

பாத்ருமில் தண்ணீர் தேங்கியுள்ளது என்று வீட்டுக்காரரிடம் சொன்னால் 'சில நாள் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் அதுவரை எதிர் வீட்டில் போய் குளித்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு ரிப்பேர் செய்கிறேன்'

என்ற பதில் முனிவருக்கும் கோபத்தை ஏற்படுத்தும். வந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு, கோபம் வரக் கூடாது என்று பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு ஆபீஸுக்குப் போய் திரும்பி வந்தால் ஆள்கள் பாத்திரம் வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

அன்னைக்குள்ள முறைகளைத் தவறாமல் பின் பற்றினால் பிரார்த்தனை பலிப்பதில் தாமதமிருக்காது. அன்னையின் சக்தி பலிப்பதற்கு நம் மனமும் அவர்கள் முறையை ஏற்றுக்கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

2. இரஸவாதம்

செம்பைப் பொன்னாக்குவதை இரஸவாதம் என்பார்கள். அதற்குரிய தத்துவத்தைப் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வேறோர் இடத்தில், வேறு ஓர் உதாரணம் மூலம் குறிப்பிடுகிறார். அதைச் செய்யும் முறையையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இரஸவாதம் யோக சித்தியாகும். என்னுடைய கட்டுரைகள் வாழ்க்கை அம்சங்களைப் பற்றி மட்டும் இருப்பதால், வாழ்க்கையில் இந்தத் தத்துவம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை விளக்குகிறேன்.

ஒரு பொருளுக்குத் தனித் தன்மை, பொதுத் தன்மை, சாரம் (individuality, commonalty, essentiality) என்ற மூன்று குணங்களுண்டு. தனித்தன்மை தெரிந்தால் பயன்படுத்தலாம், சாரம் தெரிந்தால் ஒன்றை மற்றதாக மாற்றலாம் என்பது தத்துவம். முத்து, வைரம் என்பவை நாம் பயன்படுத்துவன. நாகரிகம் வருமுன் மனிதன் கண்ணில் இவை பட்டால், அவை என்ன என்று தெரியாததால், அவன் அவற்றைப் பயன்படுத்தவில்லை. இன்னும் விலங்குகளுக்கு அவற்றின் தன்மை தெரியாததால், விலங்குகள் அவற்றை நாடுவதில்லை. காகிதப் பூவை நாம் ஒரு பூ எனக் கருதுவதில்லை. அதன் தனித் தன்மையை அன்னை விளக்கியபொழுது, பக்தர்களிடையே காகிதப் பூவுக்கு மகத்துவம் வந்து விட்டது. அதன் மகத்துவம் – தனித்தன்மை – தெரியாதவர்கள் இன்னும் அதைப் பயன்படுத்துவதில்லை.

முத்தும், வைரமும் அடிப்படையில் ஒன்றே என்பது விஞ்ஞானம். விஞ்ஞானம் அவை எப்படிச் செய்யப் பட்டன (process) என அறிந்து கொண்டது. அதனால் இன்று செயற்கையாக முத்தையும் விஞ்ஞானத்தால் செய்ய முடிகிறது. வைரத்தையும் அதுபோல் செய்ய முடிகிறது.

இவை இரண்டிற்கும் (essence) சாரமாக அமைவது பிரம்மம் என்ற ஞானமிருந்தால் அது யோக ஞானம். அந்த ஞானமுடையவர்கள் முத்தை வைரமாக மாற்றலாம், வைரத்தை முத்தாக மாற்றலாம். அது இரஸவாதம், யோக சித்தி பெற்றவர்கள் செய்யக் கூடியது.

எல்லா யோக சித்தியையும் வேறு முறையிலும் பெறலாம். ஓர் அட்மிஷன் பெற மார்க் மூலமாகவும் பெறலாம். தவறாகவும் பெறலாம். பலனை மட்டும் கருதுபவர்களுக்கு இரண்டும் சம்மதம். ஆரம்பத்திலேயே பணம் கொடுத்துச் சேர்ந்தால், பிறகு உத்தியோகத்திற்கு வந்தபின் தவறாகச் சம்பாதிப்பது சரி என மனம் நினைக்கும். முறைக்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்கும். சென்னை மவுண்ட் ரோடில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு மந்திரவாதி கண்களை scotch tape டேப் போட்டு ஓட்டியபின் கார் ஓட்டினார். யோகிக்குரிய சூட்சுமப் பார்வையை அவர் தன் மந்திர சக்தியால் பெற்றார். ஆனால் அவர் மந்திரவாதி. யோகம் பயில அவரைக் குருவாக யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள். அதேபோல் யோக சித்திக்குரியவற்றைச் சித்து என்ற அளவில் பலர் பெற்றிருக்கிறார்கள். சித்து விளையாடுபவரையும்,

யோகியையும் பிரித்துப் பார்க்கும் பாகுபாடு நமக்குத் தேவை.

வாழ்வில் வறுமை, செல்வம் என்பவை உண்டு. செல்வம் அனைவராலும் விரும்பப்படுவது. வறுமை வெறுக்கப்படுவது. இவை எப்படி நம் வாழ்வில் உற்பத்தியாகின்றன (process) என்பது தெரிந்தால் வறுமையைச் செல்வமாக மாற்ற முடியும் என்ற “இரஸவாதமே” நமக்குத் தேவையானது.

இந்தத் தத்துவஞானம், வறுமையைச் செல்வமாக மாற்றப் பயன்படும். அது முடிந்தால் நமக்குத் தேவையில்லாத எதையும் தேவையுள்ளதாக மாற்ற முடியும். சோகத்தைச் சந்தோஷமாகவும், இடையூற்றை வாய்ப்பாகவும், சண்டையைச் சமாதானமாகவும், நஷ்டத்தை இலாபமாகவும், சந்தேகத்தை நம்பிக்கையாகவும், தொந்தரவை உதவியாகவும், திருட்டைக் காவலாகவும், குறையை நிறையாகவும் மாற்ற உதவும் தத்துவம் இது.

விஞ்ஞான அறிவுப்படி, முத்தும், வைரமும் செய்யப்பட்ட அடிப்படை முறை ஒன்றே. அடிப்படையான முறை தெரிந்தால், அவற்றை நம்மால் செய்ய முடியும். இன்று உலகில் ஏற்பட்டுள்ள விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தும், அதன் முறை தெரிவதால் நாம் கண்டுபிடித்ததாகும். பறவை பறக்கும் முறை என்ன என்று தெரிந்ததால், விமானத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. ஓடும் ஆற்றில் தண்ணீர் குடிக்கும் மாட்டுக்கு ஏன் நீர் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு ஓடுகிறது என்று தெரியாது. மேட்டிலிருந்து

பள்ளத்திற்கு நீர் ஓடுகிறது என்ற முறையை மனிதன் கண்டுகொண்டான். அதனால் வாய்க்கால் என்பதை அவனால் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது.

அறிவு எப்படி மனத்தில் சேருகிறது என்ற முறையை மனிதன் கண்டுபிடித்ததால் அறிவு வளர்க்கும் கல்வித்திட்டத்தை அவனால் ஏற்படுத்த முடிந்தது. மனிதன் தானே நூறு ஆண்டில் கற்கக் கூடியதைக் கல்வி 10 ஆண்டில் போதிக்கிறது. மனத்தில் அறிவு சேரும்முறையை அதிகமாகக் கிளென் டோமான் கண்டுகொண்டதால், 15 வயதில் கற்பதை 5 வயதில் போதிக்கிறார். முறை தெரிந்தால் பலன் பெற முடியும் என்பது தத்துவம். கடைசியாக இருபொருள்களுடைய அடிப்படையான சாரம் தெரிந்தால் ஒன்றை மற்றதாக மாற்ற முடியும் என்றும் யோகிகள் கண்டார்கள்.

சோகம், சந்தோஷம் ஆகியவை எதிரான உணர்வுகள். சோகம் ஏற்படுவது தீவிரமான குறையால். தீவிரமான நிறைவால் சந்தோஷம் ஏற்படுகிறது. சோகத்திற்கும், சந்தோஷத்திற்கும் அடிப்படையான பொதுவான சாரம் “தீவிரம்”. ஒன்று தீவிரமான குறை, அடுத்தது தீவிரமான நிறைவு. இதைக் கண்டுகொண்டவரால் சோகத்தைச் சந்தோஷமாக மாற்ற முடியும். ஒரு குழந்தை சுமார் பத்து வருஷமாகச் சோர்ந்து விழுந்து, சோகத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருந்ததால், அதை அவ்வீட்டார் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று அதன் போக்குக்கு விட்டுவிட்டார்கள் என்றால், மேற்சொன்ன ஞானம் சோகத்திற்கும், சந்தோஷத்திற்கும் பொதுவான

சாரம். “தீவிரம்” உள்ளவர் அந்தக் குழந்தையுடன் உட்கார்ந்து கொண்டு மெதுவாகப் பேச்சுக் கொடுத்தால், “ஏன் இப்படி இருக்கிறாய்?” என்றால் குழந்தை மேலும் அழும். அதன் மனத்திலுள்ள ஓர் எண்ணத்தைக் கண்டு சொன்னால், “அம்மாவுக்கு உன்னைப் பிடிக்கவில்லையா?” என்றால், குழந்தை காது கொடுத்துக் கேட்கும், ஆமாம் என்று தலையாட்டும். அதன் வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொண்டு, அதன் மனத்திலுள்ளவற்றை நாம் சொல்ல ஆரம்பித்தால், அதன் மனத்திலுள்ள குறைகளை ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தால், குழந்தை தலை நிமிர்ந்து உட்காரும், பேச ஆரம்பிக்கும், நாம் குறுக்கிடாமல் கேட்டுக் கொண்டால் வீட்டிலுள்ள அத்தனை பேர் மீதும் ஒரு குறையை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லும். சொல்வதில் தீவிரம் ஏற்படுவது தெரியும். தீவிரம் அதிகமானால், வேகம் அதிகரிக்கும், சோகம் குறையும். சொல்லியதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும். இதற்குள் குழந்தை சுறுசுறுப்பாவது தெரியும். வேகம் கோபமாக மாறும். திடீரெனத் துள்ளி எழுந்து விளையாட ஓடும். 10 வருஷச் சோகம் ஒரு மணி நேரத்தில் கரையும். இது நிரந்தரமாக மறைய இந்த முறையைப் பலமுறை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். அதனால் சோகம் மறைந்து கொஞ்ச நாளில் மற்ற குழந்தைகளைப் போலாகிவிடும். சோகத்தை, சந்தோஷமாக மாற்ற, குறை சொன்ன தீவிரத்தை, நிறைவு காணும் தீவிரமாக மாற்ற வேண்டும்.

அதற்குரிய முறையும் இதுவே என்றாலும், அது அடுத்த பகுதியாகும். அதையும் செய்வது நல்லது.

முதலில் சொன்ன இந்த இரண்டையும் ஒன்றை மற்றதாக இம்முறைப்படி மாற்றலாம். வறுமையைச் செல்வமாக மாற்றுதல் அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடியது. இவை இரண்டிற்கும் பொதுவான சாரம் அனுபவிப்பதாகும். செல்வமுள்ளவன், செல்வத்தைப் பலவகைகளிலும் அனுபவிப்பான். வசதியாகவும், பிரயாணமாகவும், பொருளாகவும், வெற்றியாகவும், பெருமையாகவும் செல்வத்தை அனுபவிப்பதில் குறியாக இருப்பான். அவற்றைப் பெறுவது மட்டுமே அவன் குறிக்கோளாக இருக்கும். அதில் முழுத் தீவிரமாயிருக்கும். பொருள்களை வாங்க, பிரயாணத்தை ஏற்பாடு செய்ய, பதவியைப் பெற, செல்வாக்கைப் பெறத் தன்னாலான அனைத்தையும் செய்வான், செய்த படியிருப்பான். வறுமை நிறைந்தவர், எதுவும் செய்யக் கூடாது, சோம்பேறித்தனத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதில் தீவிரமாக இருப்பார்கள். எந்த வேலையையும் யார் மூலமாவது செய்து கொள்வதில் தீவிரமாக இருப்பார்கள், கடன் எப்படி வாங்கலாம் என்பதில் தம் முழுத் திறமையையும் காண்பிப்பார்கள். தனக்குச் சிரமமில்லாமல் வருமானம் வருவதெப்படி என்பதில் அறிவு அதிதீவிரமாக வேலை செய்யும். ஒரு செல்வரையும், ஒரு வறுமையில் வாடுபவரையும் கூர்ந்து கவனித்தால், “தீவிரம்” இருவருக்கும் பொது. எதில் தீவிரம் என்பதுதான் வேறு என்று தெரியவரும். தீவிரம் இருப்பதால், திசையை மாற்றிக் கொண்டால்,

ஏழை செல்வனாகி விடுவான். அவன் மனம் மாறியபின், வாழ்வு அவனுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை உற்பத்தி செய்யும்.

ஆறுமுறை திவாலான மாப்பிள்ளையை, மாமனார் வீட்டை விட்டு வெளியேறச் சொன்னார். வெளியே வந்தவருக்கு இந்த முறையைச் சொல்லிக் கொடுக்க ஒருவர் முன் வந்தார். அவரும் இசைந்து மனத்தை மாற்றிக் கொண்டார். மூன்றாம் மாதம் மாப்பிள்ளை வீட்டில் ஃபோன் வந்துவிட்டது, அவருக்கு நல்ல வருமானமுள்ள தொழில் ஏற்பட்டுவிட்டது. எப்பொழுது பார்த்தாலும், எங்காவது யாருடனாவது காரில் போகிறார். மாமனார், “நம் வீட்டிலிருக்கும் பொழுது இப்படி வேலை செய்திருந்தால், நான் அனுப்பியிருக்க மாட்டேன்” என்றார். அவர் வீட்டிலிருக்கும் பொழுதும் இதே போல்தான் வேலை செய்தார். ஆனால் திசை வேறு.

இம்முறையால் பயன் பெற்றவர் பலர். ஒருவரைக் கண்டு பேசப்பயப்படுபவர், மேடை ஏறிப் பேசினார். 1000 பேரை வைத்து வேலை வாங்கினார். அரசியல் தலைவருக்குச் சந்தேகம் வந்து ஒருவர் மீது அரெஸ்ட் வாரண்ட் போட்டார். சந்தேகத்தை நம்பிக்கையாக மாற்ற முயன்று வெற்றி பெற்றதால் வாரண்ட் ரத்தாயிற்று. தலைவருக்கு அந்தரங்க நண்பரானார். சந்தேகம், நம்பிக்கை இரண்டும் ஒன்று போன்றவை. நம்மீது மட்டுமுள்ள நம்பிக்கை, பிறர் மீது சந்தேகமாகும். நம்பக் கூடியதை நம்புவது நம்பிக்கையாகும். அடிப்படை உறுதியானது நம்பிக்கையே. நம்பிக்கையின் இடம் மாறுகிறது.

கம்பெனியைப் புறக்கணித்து, வீடு, சந்தோஷத்தை அனுபவிக்க முடிவு செய்தவருக்கு நஷ்டம் வருகிறது.

கம்பெனி, வேலை, கடமையை அனுபவிக்க முடிவு செய்தவருக்கு இலாபம் வருகிறது. இருவருடைய போக்கும் ஒன்றே. திசை வேறு. மாற்றிக் கொண்டால், நஷ்டம் இலாபமாகும்.

தாழ்ந்த அம்சங்களை, உயர்ந்த அம்சங்களாக மாற்றும் சக்தியுடையவர் அன்னை. அன்னையை வணங்குவதால், நம் வாழ்வு முறைப்படுத்தப்பட்ட (organised) இடங்களில் தானே இந்த மாற்றம் ஏற்படும். மேலும் அன்னை சக்தியால் பெரும்பலன் பெற வேண்டுமானால் நாம் நம் வாழ்க்கை முறைகளை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும், (must organise our life better).

- ♦ தொட்டனவெல்லாம் தோல்வியான எனக்கு அன்னையை வணங்க ஆரம்பித்தபின், தொட்டன வெல்லாம் துலங்க ஆரம்பித்துவிட்டன.
- ♦ எதற்கும் லாயக்கில்லை என்று என்னை வீட்டில் அனைவரும் ஒதுக்கியபின் அன்னையை வணங்கியதால், எல்லாரும் என் உதவியை நாடுகின்றனர்.
- ♦ பயந்து பயந்து செத்த நான் அடுத்த வீட்டிற்குக் கூடப் போக முடியாமலாகிவிட்டபின் அன்னை என்னை நியூயார்க்வரை போகும்படி மாற்றினார்.
- ♦ கஷ்டத்திற்கும், அவமானத்திற்கும், ஏளனத்திற்கும் ஆளான நான் இங்கு வந்தபின் அவையெல்லாம்

மறைந்துபோய் எப்பொழுதும் சந்தோஷத்திற்கு
ஆளாகி ஆனந்தம் நிரந்தரமாகிவிட்டது,

என்பவை அன்பர்கள் வாழ்வில் ஏராளமாக
நிகழ்பவை. நான் முதலில் கூறிய பகவானுடைய
தத்துவத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால், முறை
தெரியும். எதையும் உற்பத்தி செய்யலாம், சாரம் தெரியும்
எதையும் ஒன்றை அடுத்ததாக மாற்றலாம். அவற்றுள்
நமக்கு முக்கியமானவை இரண்டு தலைப்புகள்.

1. வெற்றி, அதிர்ஷ்டம், இலாபம், செல்வம்,
சந்தோஷம் ஆகியவற்றின் process முறையை
அறிந்து கொண்டால் அவற்றை நம் வாழ்வில்
உற்பத்தி செய்ய முடியும்.
2. தோல்வி, தரித்திரம், நஷ்டம், வறுமை, சோகம்
போன்றவற்றின் சாரம் தெரிந்து கொண்டால்
அவற்றை வெற்றி, அதிர்ஷ்டம், செல்வம்,
இலாபம், சந்தோஷம் ஆகியவையாக மாற்றலாம்.
இந்த ஞானம் வாழ்க்கைக்குரிய இரஸவாதமாகும்.

3. தவிர்க்க முடியாதது

தவிர்க்க முடியாதது என்று ஒன்று அன்பர்களுக்கு இல்லை. வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாதவை ஏராளம் உண்டு. ஒருவருக்குத் தவிர்க்க முடியும் என்பது மற்றொருவருக்குத் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும். ஒரு காலத்தில் முடியாதது, மற்றொரு காலத்தில் முடியும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் முடியாதது, மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் முடியும். மூக்குக் கண்ணாடி வருமுன் பார்வை குறைந்தால் அதற்கு வழியில்லை. இன்று குறைந்த பார்வையைக் கண்ணாடி மூலம் சரிசெய்பவர்கள் ஏராளம். சமூக மனப்பான்மை மாறினால், முடியாதது என்பது மாறி, முடியும் என்றாகும். விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும், சமூக மாறுதலாலும், அறிவு வளர்வதாலும், மனப்பாங்கை மாற்றிக் கொள்வதாலும் இடம் மாறுவதாலும் அனுபவித்தே தீர வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் மாறி விடுவதுண்டு. இவற்றையெல்லாம் கடந்து, தவிர்க்க முடியாதவை எவருக்கும் உண்டு.

தலைவிதி, கர்மம் என்பவை அவை போன்றவை எவரும் தப்ப முடியாதவை. ஸ்ரீ அரவிந்த அவதாரம், கர்மம் அழியக் கூடியது என்று அறிவிக்கின்றது. மனிதனுடைய ஆத்மா வெளிவந்து அவன் தலைவிதியை உற்று நோக்கினால், அதன் முன் விதி தலைகுனிந்து திரும்பிப் போகும் என்கிறார். 75 ஆம் வயதில் ஆசிரம மாணேஜர் திடீரென வயிற்றுப் போக்கால் 3 நாள் உடல்நலம் குன்றியிருந்து காலமானார். அவர்

நண்பர்கள் அன்னையை அணுகி, “நல்ல ஆரோக்கியத் துடன் இருந்தவர்தாமே? எப்படிக் காலமானார்?” என்று கேட்டார்கள். “அவருக்கு 50 இல் வயது முடிந்துவிட்டது. மேலும் 25 ஆண்டு அவர் ஆயுளை நான் நீட்டினேன்” என்றார் அன்னை.

ஜாதகப்படி திவாலாகி, குடும்பம் சிதறியிருக்க வேண்டியவர் அந்நிலையைத் தவிர்த்து, அன்னை அருளால் ஓர் அதிர்ஷ்டத்தையும் பெற்ற நிகழ்ச்சியுண்டு.

மரணத்தை அழிக்க முற்படுவது பூரணயோகம். யோகம் பலித்தவர்க்கு மரணம் தவிர்க்க முடியாததில்லை. யோகத்தை மேற்கொள்ளாத பக்தனுக்கு மரணம் தவிர மற்றவை தவிர்க்க முடியாதவையில்லை. அன்னையை எந்த அளவில் ஏற்றுக் கொள்கிறானோ, அந்த அளவில் உள்ள தவிர்க்க முடியாதவை அவனுக்கு தவிர்க்க முடியும் என்கிறார்.

படிப்பும், பட்டமும், உயர்ந்த உத்தியோகத்தைப் பெற்றுத்தரும் என்பது பொது உண்மை. எந்த உத்தியோகத்தை நாம் நாடுகிறோமோ, அதற்குரிய பட்டத்தைப் பெற்றால் அந்த உத்தியோகத்தைப் பெறும் தகுதி கிடைக்கிறது. இந்தத் தகுதியில்லாவிட்டால் அந்த உத்தியோகமில்லை. தகுதி இருப்பதால் உத்தியோகம் தானே கிடைக்கும் என்பதில்லை. படிப்பு, தகுதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, புதிய வழியை உற்பத்தி செய்கிறது.

மனிதன் தன்னால் முடியாது என்று ஆதிநாள் முதல் கைவிட்ட அனைத்தும், முடியும் என்ற நிலையைப் பக்தனுக்கு ஏற்படுத்தும் புதிய சந்தர்ப்பத்தை அன்னை

உலகில் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். முடியாத காரியங்கள் பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளன. அதன் சிகரம் தலைவிதி, கர்மம். அதேபோல் அன்னையின் சக்தியும் பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு நிலைக்கும் உரிய முறைகள் உண்டு, நிபந்தனைகள் உண்டு. அவற்றை ஏற்றுக் கொள்பவர்க்கு அந்த நிலையில் பலன் ஏற்படும். எந்த நேரத்திலும் முறைகளை ஒருவர் மறக்கலாம். மறந்த நிலையில், சக்தி குறையும். கிடைத்த பலன் நிற்காது. பெரிய சொத்தைப் பெற்றவர் பெருமுயற்சியால் பெற்றார். எந்த நிலையிலும் அவர் கவனம் குறையலாம். அலட்சியம் ஏற்படலாம். அது ஏற்பட்டால் சொத்து அவரை விட்டுப் போகும். அது தவிர்க்க முடியாததன்று. மனிதன் தானே வரவழைத்துக் கொள்வது.

ஆசிரமப் பள்ளியிலிருந்து மாணவர்கள் செஞ்சிக்குச் சென்றார்கள். சுனையில் இறங்கிக் குளித்தார்கள். புறப்படும் முன்பே அன்னை அந்தச் சுனை நீரைப் பற்றி எச்சரிக்கை செய்திருந்தார்கள். ஒரு மாணவன் மூழ்கிவிட்டான். அன்னையின் அருள் என்னவாயிற்று என்று மற்றவர்கள் கேட்டார்கள்? அருளின் பாதுகாப்பைத் தாண்டிச் செல்பவர்களை அருள் எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும் என்று அன்னை கூறினார்கள்.

வாழ்வு செல்வத்தாலும், பதவியாலும், சந்தோஷத்தாலும், நிறைவாலும், அறிவாலும் பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு நிலைக்கும் உரியவையுண்டு. ஒரு நிலையில் முடியாதது, அடுத்த நிலையில் முடியும்.

அந்தந்த நிலைக்கும் முடியாதவை என்பவையுண்டு. அன்னையை அந்த நிலையில் ஏற்றுக் கொண்டால், அந்நிலையில் முடியாதவை, முடியும் என்று மாறுகிறது. மாறியபின் ஏற்றுக் கொண்ட புதிய மனநிலைகளை மாற்றி அதற்கு முந்தைய மனநிலையை மீண்டும் நாடினால், முடியும் என்பவை மாறி முடியாதவையாகி விடுகின்றன. அன்னை கைவிட்டுவிட்டார் என்று பொருளில்லை. பக்தன் அன்னையை மறந்துவிட்டான் என்றே பொருள். அந்தக் காரியத்தைப் பொருத்த அளவிலாவது மறந்துவிட்டான் என்றாகும்.

பக்தியினால் அன்னையை ஏற்றுக் கொள்வது போல் நம்பிக்கையாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதேபோல் உயர்ந்த குணங்களை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அன்னை நம்மை அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

நமக்குள்ள ஓர் உயர்ந்த குணத்தால் நம்மிடம் அன்னை அதிகமாகச் செயல்பட்டு வாழ்வு முன்னேறி, தவிர்க்க முடியாதவை விலகியுள்ள நிலையில், அந்த உயர்ந்த குணத்தைப் புறக்கணித்தால், அதனால் இதுவரை கிடைத்த பாதுகாப்பு இனி இல்லை என்றாகிறது. 55 வயதுவரை நாணயத்திற்கே எடுத்துக் காட்டாக இருந்த ஆபீசர், அதன் பின் நாணயத்தைக் கைவிடுவதுண்டு. எந்த நிலையிலும், எவரும் தம் விசுவாசத்தை மாற்றிக்கொள்வதுண்டு. செல்வம் அதிகமாகும் பொழுது அடக்கம் குறைவது இயல்பு. அவர் என்று பேசுபவர்களை அவன் என்று பேசும் மனநிலை ஏற்படுவதுண்டு. 10 வருடங்களாக நட்புக்கு எடுத்துக்

காட்டாக இருந்த இரு கூட்டாளிகளில் ஒருவருக்கு, மற்றவரை விலக்கிவிட்டால் நல்லது என்று தோன்றுவதுண்டு. உன்னுடைய விசுவாசத்தால் அன்னை உன் வாழ்வில் அதிகமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது விசுவாசத்தை நீ கைவிட்டால் அன்னையின் பாதுகாப்பு குறையும். நேற்றுவரை விலகியிருந்த ஆபத்துகள் இன்று விலக்க முடியாதவையாகிவிடும்.

பொதுவாக மனிதன் எளிமையானவன். அதிகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளாதவன். உயர்ந்த குணங்களால் நிரம்பப் பெறாதவன். திறமைகளின் உறைவிடமாக மனிதன் இருப்பதில்லை. ஆனால் எவரிடமும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கும். ஓர் உயர்ந்த குணம் காணப்படும். ஒரு திறமையிருக்கும். அன்னையிடம் வந்தபின் அன்னை அவற்றின் மூலம் அதிகமாகச் செயல்பட்டு அவனுடைய நிலைக்கு எதிர்பார்க்க முடியாதவற்றைக் கொடுப்பதுண்டு. அவனுடைய நிலைக்குரிய குறைகளையும், கஷ்டங்களையும், ஆபத்தையும் விலக்குவதுண்டு. மனிதன் தன் நிலையை அறிந்து, அருளின் செயலறிந்து, மேலும் அதிக நல்ல குணங்களையும், திறமைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு வேண்டாதவற்றை முனைந்து விலக்க வேண்டும். ஆனால் மனிதன் அதுபோல் செயல்படுவதில்லை. மாறாகச் செயல்படுவதும் உண்டு.

அன்னை அன்பர் வீட்டுப் பெண்ணை ஒருவர் மணந்தார். திருமணத்திற்குப் பின் சமாதி தரிசனம் செய்ய வர அவர் மறுத்தார். பெண்ணின் திருமணத்திற்கு அன்னை தன் 50 படங்கள் நிரம்பிய

புத்தகத்தை நீண்ட ஆசிச் செய்தியுடன் கொடுத்தார். கணவன் அன்னையைப் பார்க்க மறுத்துவிட்டார். ஸ்ரீ அரவிந்த சமாதிக்கு வர ஒத்துக்கொண்டவர் ஆசிரம வாயிலில் மனதை மாற்றிக்கொண்டு திரும்பப் போய்விட்டார். தம் மாநிலத்திற்குச் சென்றார். மாமனார் வாங்கிக் கொடுத்த புதிய காரை கிருஷ்ணா நதிக்கரையில் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தபோது கார் ஆற்றில் விழுந்துவிட்டது. எப்படியோ அதிலிருந்து வெளிவந்து நீந்தித் தப்பித்துக் கொண்டார். இதுவரை ஜாதகம் பார்க்காதவர் அப்பொழுது பார்த்தார். அது தப்பக்கூடிய கண்டமில்லை என்று தெரிந்தது. தற்செயலாக அவர் வாழ்வு அன்னையை நோக்கி வந்தது. ஆனால் அவர் மனமும் செயலும் தடையாக இருந்தன. தடையை மீறி அருள் காப்பாற்றுவதுண்டு.

மீண்டும் மீண்டும் தடையான மனநிலையையும் செயலையும் வற்புறுத்தினால் அருள் செயலற்றுப்போகும்.

பர்மாவில் பிரதம மந்திரி பௌத்த மதப் பற்றுள்ளவர். தாம் பெற்ற பெரிய பதவியைவிட மௌனம் உயர்ந்தது என்று கருதி இராணுவத் தலைவனிடம் பதவியை ஒப்படைத்துவிட்டு ஓராண்டு மௌனத்தையும், நிஷ்டையையும் ஏற்றுக் கொண்டார். ஓராண்டுக்குப்பின் திரும்பி வந்து பதவி ஏற்றார். ஓராண்டு பதவியை அனுபவித்த இராணுவ அதிகாரி, சில மாதங்களில் மனம் மாறிப் பிரதமரைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டுத் தாம் பதவிக்கு வந்தார். தாம் பெற்ற பெரும்பதவியைத் தம் எதிரியை அழைத்து ஒப்படைத்ததைப் போல் ஆயிற்று அவர் வாழ்க்கை.

கூட்டாளியை அழிக்கும் விருப்பமுள்ளவருண்டு. சகோதரனை அழித்துவிட்டு அவன் சொத்தைப் பறிக்கும் மனப்பான்மையுள்ளவருண்டு. தம்பிக்குள்ள கெட்ட எண்ணம் அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும். அண்ணனுக்கு மட்டும் தெரியாமலிருக்கும். அண்ணன் அன்னை பக்தனாக இருந்து பெரிய நிலைகளை அடைவான். தம்பி அவனுக்கு ஜன்ம எதிரி. ஆனால் அண்ணனுக்குத் தம்பிமேல் உயிர். இது போன்ற நிலையில் அண்ணன் விரும்பி தம்பிக்குச் செய்யும் நல்லது அவனுக்கு ஆபத்தாக முடியும். அன்னையின் அருள் சில சமயங்களில் காப்பாற்றும். சில சமயங்களில் காப்பாற்ற முடியாமல் போய்விடும். திடீரென ஓர் எண்ணம் ஏற்பட்டு அண்ணனுக்கு ஒரு சேவை சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதை அவன் செய்வான். அதன் மூலம் அருள் அவனைக் காக்கும். ஆபத்து துழ்ந்துள்ள நிலையில் அவன் செயல் அவனுக்குக் கவசமாக அமையும். சில சமயங்களில் அன்னை தரிசனம் அடுத்து வருவதால், அவன் காப்பாற்றப்படுவான். சில சமயங்களில் அதுபோன்ற அரிய வாய்ப்புகளை வலிய விலக்குவான். ஆபத்து தலைமீதிருக்கும் பொழுது, அதுவும் அவன் செயலால் ஆபத்து உருவாகியுள்ள பொழுது, நண்பர் ஆசிரமம் போகலாம் என அழைப்பார். “நான் வரவில்லை. சினிமாவுக்குப் போகிறேன்” என்று விலகுவான். அப்படி வலிய விலகிப் போகிறவருக்கு அருள் பாதுகாப்பு அளிப்பது நிலையில்லை.

அருள் விலகுவதில்லை. மனிதன் அருளை விட்டு விலகுவதுண்டு. அவனது முந்தைய செயல்களைப்

பொருத்து, அவன் விலகும்பொழுதும், சில நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகி அதன் மூலம் அவன் காப்பாற்றப்படுவதுண்டு. அவனது மற்ற நல்ல குணங்களாலும் அதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்கள் வருவதுண்டு. தானே முனைந்து அதுபோல் தொடர்ந்து வரும் சந்தர்ப்பங்களிலிருந்தும் மனிதன் விலகுவதுண்டு, அதற்கு வழியில்லை. சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து விலகுவதுபோல், நல்ல பழக்கங்களிலிருந்தும் விலகுவதுண்டு. விலகியவரை அன்னை விலக்குவதில்லை. மீண்டும் திரும்ப வரும்வரைக் காத்திருப்பார்.

உலகத்தில் சிறுமையுண்டு, சிரமம் உண்டு. நடக்காது என்பதுண்டு, துன்பம், மரணம், மூப்பு ஆகியவை மலிந்துள்ளன. அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டபின் உலக வாழ்விலிருந்து மனித வாழ்வு மாற ஆரம்பிக்கும். சிறுமை மாறிப் பெருமையாகும்; சிரமம் வசதியாக மாறும்; நடக்காது என்பது நடக்க ஆரம்பிக்கும்; துன்பம் துடைக்கப்படும்; மூப்பு தள்ளிப்போகும்; யோகம் பலித்தால் மரணத்தை வெல்லும் திறனும் ஏற்படும். யோகம் சாதகனுக்கு. பக்தன் எளியவன். எளியவனுக்கும் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் அவன் அளவில் உண்டு. பக்தியுள்ளவனுக்குப் பக்குவம் ஏற்பட்டால், அவன் பவித்திரத்தை மேற்கொண்டால் வாழ்வு மாறும். வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரங்கள் மாறி வருவது தெரியும். இது நாம் அறிந்த வாழ்வுபோல் இல்லை என்பது விளங்கும். பக்தியையும், பக்குவத்தையும், பவித்திரத்தையும் பக்தன் தன் நிலைக்கேற்ப, தன் அளவிலேயே ஏற்றுக்

கொள்கிறான். அவற்றின் பூரண புனிதத்தின் சிகரத்தைத்
தொடும் அளவில் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

அவன் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட அளவில்,
பக்தியையும், பக்குவத்தையும், பவித்திரத்தையும் ஏற்றுக்
கொண்ட அளவில், வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரங்கள்
தெய்விக அஸ்திவாரமாக மாறும். நடக்காதது நடக்கும்.
தவிர்க்க முடியாதது என்பதில்லை என்று காண்பான்.
அவை உயர்ந்த பெருமாறுதல்களானாலும், அதிசயிக்கக்
கூடியவையானாலும், அவனுடைய அளவிலேயே அவை
அமைந்திருக்கும்.

அவற்றுக்கேயுரிய பெருஞ்சிறப்பின் அளவிலி
ருக்காது. அதை அவன் பேணி வளர்க்க வேண்டும்.
தானே அவற்றிலிருந்து விலகக் கூடாது.

அன்னையை நினைவாலும், நெகிழ்ந்த
உணர்வாலும், உயர்ந்த பண்பாலும், ஆத்மச்
சமர்ப்பணத்தாலும் ஏற்றுக்கொண்ட அளவில் தவிர்க்க
முடியாதது என்பது அன்பருக்கில்லை.

4. நான்

மனித சுபாவத்தைப் பற்றியும், வாழ்வின் இரகசியங்களைப் பற்றியும் மனிதன் அறியாததில்லை என்ற கருத்தை, “எவ்வளவு உயர்ந்த கருத்தை ஒருவர் இன்று ஞானோதயத்தால் கண்டுபிடித்தாலும், பழைய ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால், எங்காவது அதை யாராவது, எப்பொழுதாவது சொல்லியிருப்பார்கள்” என்று மேதைகள் சொல்வது வழக்கம். அது உண்மை. மகாவிஷ்ணு மீது கொண்டுள்ள பக்தியில் தன்னை மிஞ்சியவரிலர் என்று நாரதர் நினைத்ததையறிந்து, பூவுலகில் ஏர் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு குடியானவனைக் காட்டி, அவனே தனக்குச் சிறந்த பக்தன் என்று நாரதரிடம் சொல்லி, அதையும் ஒரு சோதனை மூலம் நிரூபித்தார் என்று ஒரு கதையுண்டு. பக்தியுயர்ந்தது என்பதைப் பயன்படுத்தி, நான் சிறந்த பக்தன் என்று தன்னையும், தன்னில் நிறைந்துள்ள அகங்காரம் என்பதையும் உயர்த்துவது மனித குணம். இது மனிதனில் ஊறிப் போனது. மாற்ற முடியாது. மனிதன் வேறு, அவன் அகந்தை வேறில்லை. அகந்தையுடன் அவன் ஒன்றிவிட்டான் என்பது தொன்று தொட்டு நாமறிந்தது.

யோகம், தவம், பக்தி, பூஜை, சிஷ்ய பாவம், ஞானம், சேவை ஆகியவற்றை நாடினால், “நான் அழிய வேண்டும்”, அது அழியும் அளவுக்கே நமக்குப் பலனுண்டு என்பது அஸ்திவாரமான தத்துவம். இவற்றை

மேற்கொண்டவரும் நான் சிறந்த யோகி, என் தவம் பெரியது, என் பக்தி சிறந்தது. பூஜையில் வல்லவன் நான், எனக்கு மிஞ்சிய சிறப்பான சிஷ்யரிலர், ஞானமே பக்தியைவிட உயர்ந்தது. அதனால் நான் அதை மேற்கொண்டேன். எனவே நான் சிறந்தவன், என்னைப் போல் சேவை செய்ய யாரிருக்கிறார்கள் என்ற உயர்ந்த தத்துவங்களைப் பாராட்டுவதன் மூலம், 'நான்' முந்திக் கொண்டு வரும். 'நான்' வந்தால், அது எந்த உருவத்தில் வந்தாலும், அங்கு இறைவனுக்குரிய சிறப்பு எதுவுமிருக்காது.

'நான்' வரும் ரூபங்களை அறிய ஆன்மாவில் உண்மையிருக்க வேண்டும். உண்மையிருந்தால் 'நான்' மேலே வருகிறதா எனத் தெரியும் என்கிறார் அன்னை. பூரண யோகத்தின் முதல் நிபந்தனை 'நான்' அழிவது.

அன்னையை வழிபட, வழிபடுவதால் பலன் பெற முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது அடக்கம். 'நான்' என்பது பின்னணிக்குப் போய், அழிந்து, மறைய வேண்டும். அதன் மற்ற ரூபங்களும் அழிய வேண்டும்.

அன்னையை வழிபட ஆரம்பித்தபின் காரியங்கள் தடையின்றி நடக்கும். ஏற்கனவே தடையாக இருந்தவை இப்பொழுது தானே நடக்கும். அப்படியும் குறையாகியுள்ள காரியங்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்தால், முதற் பிரார்த்தனையிலேயே அது பூர்த்தியாகும், தொடர்ந்த பிரார்த்தனையால் பூர்த்தியாகாதவை இல்லை என்பது அனுபவத்தில் கண்டவுடன், 'நான்' வீரியம் கொண்டு, எழுந்து, தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு,

ஆர்ப்பாட்டமாக மனதில் பறைசாற்றுவது என்ன வென்றால், என் பிரார்த்தனை தவறாது என்பதாகும். அடுத்த நிமிஷம் நிலைமை தலைகீழே மாறும். பிரார்த்தனை பலிக்கும். முக்கியமான பிரார்த்தனை கிணற்றில் கல் போட்டாற் போலிருக்கும்.

பிரார்த்தனையை ஓரளவுக்கு அதிகப்படுத்தினால், உள்ள சிக்கல் அதிகமாகும். இதுவரை எல்லாம் பலித்தது, இப்பொழுது இப்படி ஒரே அடம் செய்வது போல் காரியம் நகரவில்லையே, அன்னைமீது என் நம்பிக்கையே ஆட்டம் கண்டுவிடும் போலிருக்கிறதே என்று மீண்டும் தியானம், பிரார்த்தனை, சமர்ப்பணம் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டால், பிரச்னை அசையாது. மேலும் கடினமாகும். இதுபோல் நடந்தால் 'நான்' தீவிரமாக முன்னுக்கு வருகிறது எனப் பொருள்.

வெற்றியும், தோல்வியும் நமக்குரியது, மனித வாழ்வுக்குரியது. மனிதன் ஒரு காரியத்தை மேற்கொண்டால், நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவான் என்று சொல்லமுடியாது. அது அவன் கையில் இல்லை. அன்னைக்குத் தோல்வியில்லை. அன்னையை வாழ்வில் ஏற்றுக் கொண்டவருக்குத் தோல்வி என்பதே கிடையாது என்பது ஒருவர் தன் வாழ்வில் கண்டவுடன், அன்னைக்குத் தோல்வியில்லை என்பதை மாற்றி, என் பிரார்த்தனைக்குத் தோல்வியில்லை, எனவே எனக்குத் தோல்வியில்லை என்கிறார். இதனால் 'நான்' முன்வருகிறது. அதன்பின் தோல்வி ஆரம்பமாகும்.

நானெனும் அகந்தையும், மனிதனும் இரண்டறக் கலந்துவிட்டதால், எங்கு 'நான்' முனைப்போடு கிளம்பி

வருகிறது என்பதைக் காண்பது சிரமம். இதில் பல நிலைகள் உள்ளன. அவையாவன:

1. தன் அகந்தை, 'நான்' என்ற உருவில் நம் செயலில் வெளிவருவதை அறிய முடியாதவர்.
2. வாயால் பேசும்வரை தன்னையறியாமல் பேசி, காரியம் என வரும்பொழுது சுயநலம் வெளிப்பட்டு, வெளிப்படுவது தெரிந்து, அதையே விரும்பிப் பின்பற்றுவவர்.
3. 'நான்' என்பதே சரி, அதுவே நிலைபெற வேண்டும் என்று நம்புபவர்கள்.
4. இலட்சியமாகப் பல ஆண்டுகள் பேசி, பேச்சு செயல்பட வேண்டிய நேரம் வந்த பொழுது, தானும் மற்றவர்களைப் போல இருப்பதை முதன் முறையாகக் காண்பவர்கள்.
5. 'நான்' என்பதை வலியுறுத்திப் பலன் பெறுவதை, சாமர்த்தியம் என நினைப்பவர்கள். நினைத்ததை வெளியிட்டுப் பெருமைப்படுபவர்கள்.

நண்பர்கள் இருவர். இருவரும் சுயநலமானவர்கள். இரகசியமானவர்கள். ஒருவர் இரகசியம் 100% அடுத்தவர் இரகசியம் 60%. இருவரும் சேர்ந்து செய்யும் வேலையில் அடுத்தவருக்கு ஒரு வேலையைப் பற்றியும் சொல்லாத முதல்வர் அடுத்தவர் 5, 6 விஷயங்களைச் சொல்லி, 7ஆவது விஷயத்தை மறைத்த பொழுது, "என்ன மனிதன் இதைக்கூடச் சொல்லவில்லை?" என்றார். குழந்தைகளை வற்புறுத்தி உடம்புக்கு நல்லது என்று

சொல்லி ஐந்தாறு பேர்களைச் சாப்பிட வைத்த பொருளை, தான் சாப்பிட ஆரம்பித்தபொழுது, “இப்படியிருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது, எப்படி இதைச் சாப்பிட முடியும்?” என்று சொல்லிச் சாப்பிடாமலிருந்தார் ஒருவர். அகந்தையை அழிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஸ்தாபனத்தின் முக்கியஸ்தர், பிறர் சொல்வதைத் தாம் ஏற்க வேண்டிய ஸ்தாபன நிலைமை ஏற்பட்டவுடன், “என்னால் ஒருவர்க்குக் கீழ்ப்படிந்து செயல்படமுடியாது” என்றார். எச்சில் என்பது மூடநம்பிக்கை என்று பலநாள் பேசியவர், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மற்றொருவர் எச்சிலிட்ட டம்ளரில் குடிக்க நேரிட்டபொழுது, “அட சனியனே, இதை மனிதன் சாப்பிட முடியுமா?” என்றார். திருட்டுக் கூட்டத்தில் ஒருவர் பிறரை அணுகிக் காரியங்களை மேற்கொள்ளும் பொழுது தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, “எங்கள் கூட்டத்தில், என்னைத் தவிர அனைவரும் திருட்டுப் பசங்கள்” என்று கூறி நம்பிக்கை ஏற்படுத்த முயன்றார். மானேஜராக வேலைக்குச் சேர வந்தவர் முதலாளியைப் பார்த்து, “இந்த பாக்டரியை ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின் எனக்கே கொடுத்துவிடுங்கள்” என்று கேட்டார்.

நாட்டின் ஊழலைப் பற்றி நாலு பேர் பேச ஆரம்பித்தபொழுது, இனி தலைவராக வர லஞ்சம் வாங்காத ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா என ஒருவர் கேட்டார். பதிலுக்கு, “அப்படிப்பட்ட ஒருவரை நான் அறிவேன்” என்று அதில் ஒருவர் சொல்லிய பொழுது யாரை நாட்டில் அவர் குறிப்பிட விரும்புகிறார் என அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினர். அவர்

தம்மைப் பற்றி மிக அதிகமான நினைப்புடையவர் என அறிந்த மற்றொருவர், “உங்களைத்தானே அப்படிக்குறிப்பிடுகிறீர்கள்” எனக் கேட்டார். தன் உயர்வின் சிறப்பை அதிகமாக நினைப்பது மனித இயல்பு.

கூலிக்காரனுடைய மகன் படித்து, பட்டம் பெற்று, தொழில் நடத்தி, செல்வம் பெற்றபொழுது தம் தகப்பனாருக்கு அவருடைய முதலாளி செய்த உதவியை மிக ஆர்வமாக விவரித்தார்.

“என் தகப்பனாருடைய முதலாளிக்கு நிறைய நிலமுண்டு. ஒரு ரைஸ்மில் உண்டு. அவருக்கு நாலு பிள்ளைகள். பாகம் பிரித்தபொழுது எல்லாப் பிள்ளைகளும் ரைஸ் மில் யாருக்கு என்று நினைத்தனர். நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்த முதலாளி, என் தகப்பனாரிடம், “ரைஸ் மில்லை உனக்குக் கொடுக்க விருப்பப்படுகிறேன். இன்று முதல் நீயே அதற்கு முதலாளி. அதற்கு ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்து, அதிலிருந்து வரும் வருமானத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதை நாளடைவில் கொடுத்துவிடு” என்றார். அவருடைய பிள்ளைகள் ஆட்சேபித்த பொழுது, “அவனும் எனக்கு ஒரு பிள்ளை” என்று பதில் சொன்னார்.”

தம் தகப்பனாரின் சேவை, விசுவாசம், அவருடைய முதலாளியின் பெருந்தன்மை ஆகியவற்றை ஆர்வமாக விவரித்தவர், தம் தம்பிப் படிப்பில்லாமலிருப்பதையும், தம் அண்ணன் முன்னுக்கு வரச் சிரமப்படுவதையும், அவர்களுக்கு தாம் ஒரு சிறிதும் உதவ முன் வராததும் தவறாகப்படவில்லை. இது அவர் மனப்பான்மை.

என் தகப்பனாருக்கு அவர் முதலாளி உதவியது சரி.

நான் அண்ணன் தம்பிக்கு உதவாதது சரி என்பதாகும். எல்லாரும் எனக்கு உதவ வேண்டும், நான் யாருக்கும் உதவக் கூடாது என்ற தம் நிலையைக் கண்டு அவர் வெட்கப்படும் நிலையிலும் அவர் மனம் இல்லை.

“அடிக்கடி உன் பழைய கல்லூரி நண்பன் வீட்டுக்குப் போகிறாய். அவனுக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதுகிறாய், இது என்ன விஷயம்? ஒருவேளை அவன் உனக்கு உறவா?” என்று கேட்டவருக்கு, “அவன் எனக்குப் பண உதவி செய்கிறான். அதனால் போகிறேன். என்னை மடையன் என்று நினைத்தாயா? அந்த இலாபம் இல்லாவிட்டால் நான் ஏன் அங்கு போகிறேன்?” என்று பதில் சொன்னார். ஆதாயத்திற்காக நட்பைப் பாராட்டுவது அவருக்கு வெட்கமான காரியமாகத் தோன்றவில்லை. வேறு பல ரூபங்களில் இந்த ‘நான்’ ஒளிவு மறைவு இல்லாமல், இது வெட்கப்பட வேண்டியது என்பதையும் அறியாமல் கீழ்க்காண்பது போல் வரும்.

“நான் ஒரு புள்ளி போட்டேன். அது எப்படி நடக்காமல் போகும்?”

“என்னை யாரென்று நினைத்தாய், நானா கொக்கா?”

“உங்கள் வீட்டில் நான் சாப்பிட்டால், அது உனக்கு ஆசீர்வாதம்”.

“நான் வந்து போனால், உனக்கு நல்லது நடக்கின்றதா இல்லையா பாரு”.

“என்ன மனிதர்கள் இவர்கள்? நல்லெண்ணம் வேண்டாமா?”

இதுபோன்ற சுயநலம் மிகுந்த மனப்பான்மையை ‘நான்’ என்பதன் மூலமாக வெளியிடுவதை, சிறுவர்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல் கேலியாக, “கடவுளே! என்னை மட்டும் காப்பாற்று”. “புலிக்குப் பயந்தவர்கள் என்மீது படுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்ற வாசகங்களால் குறிக்கின்றார்கள்.

ஒரு வீட்டில் டிரைவர் மாதத்தில் 5 நாள் லீவு எடுத்துக் கொள்கிறான். வண்ணான் அடிக்கடி துணிகளைத் தொலைத்து விடுகிறான். போட்ட மின் விசிறி, மின் விளக்கை வீட்டிலுள்ளவர்களும், வருபவர்களும் நிறுத்துவதில்லை. இது போன்ற அநேக காரியங்கள் தொடர்ந்து நடப்பதை அந்த வீட்டில் ஏற்கனவே வேலை செய்தவன் பார்த்துவிட்டு, “இந்த வீட்டில் நடக்கும் அநியாயம்; எந்த வீட்டிலும் நடக்காது. அநியாயம், பெரிய அநியாயம்” என்று சொன்னான். இவன் வேலையிலிருந்தபொழுது, மாதத்தில் 10 நாள் லீவு எடுப்பது வழக்கம். பிறகு அதுவும் அதிகமாக, மாதத்தில் பத்து நாள் வேலைக்கு வந்த பொழுதும் சம்பளம் முழுமையாகக் கொடுத்தார்கள் என்பது இவனுக்கு மறந்து போகிறது. மனித இயல்பின் சட்டம். “நான் செய்யலாம். அது எப்படி மற்றவர்கள் செய்யலாம்?” என்பதே.

ரயில்வே ஸ்டேஷனில் நின்றபொழுது இறங்கிக் கீழே போய் டிபன் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்து திரும்பி வந்தபொழுது தாங்கள் உட்கார்ந்த இடத்தில் மற்றவர்

கனிநுப்பதைக் கண்டு, சண்டை போட்டு, எழுப்பி, திரும்பவும் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். எதிரிலிருந்தவர் இவர்களை யார் என விசாரித்தார். பூதான இயக்கத்தின் தொண்டர்கள் என்றார்கள். “ரயிலில் உட்கார்ந்த இடத்தை விட்டுக் கொடுக்க முடியாத நீங்கள் மற்றவரைத் தங்கள் நிலத்தைப் பிறருக்குத் தானம் செய்யச் சொல்கிறீர்களா?” எனக் கேட்டார்.

ஒருவன், தான் இலட்சியவாதி எனவும், பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதவன் எனவும், எவருக்கும் கடன்பட்டதில்லை எனவும் தினமும் பறைசாற்றி வந்தபொழுது, மனைவி அவனை உட்காரவைத்து, அவன் கடன்பட்டவர் பட்டியலை ஒவ்வொன்றாய் அவன் வாய் மூலம் சொல்லச் சொன்னாள். பதினைந்து பேருக்குத்தான் பாக்கி என்று சொல்லிய பிறகும், “இதெல்லாம் வேறே. கணக்கில் சேராது. என் இலட்சியம் இது. குறையாது” என்று வீராப்பாகப் பேசியதாக ஒரு கதை.

ஒரு திட்டம் நாட்டில் பிரபலமானால், அரசியல் வாதி அதைத் தன் திட்டம் என்பார். ஐ.ஏ.எஸ்., அதிகாரி தம் திட்டம் என்பார். அங்குள்ள வல்லுநர் “நான் போட்டது அது” என்பார், சுமார் பதினைந்து பேர் அதைத் தம் திட்டம் என்பார்கள். உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஒரு நல்ல விஷயத்தில் ஏதோ ஒரு பங்கிருந்தால் அதன் முழுப்பலனையும் ‘நான்’ தனக்கே நாடும்.

நண்பரின் சுயநலத்தை மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்ட சுயநலம், குறைவு, மாற்றமுடியாத சபாவம் இவற்றைப் பற்றிய அன்னை கதை ஒன்றை அனுப்பியிருந்தார்.

பெற்றவர் கதையை ரசித்தார். பார்த்தவரிடமெல்லாம் அந்தக் கதையைச் சொன்னார். பல வருஷங்களுக்குப் பின் அனுப்பியவருடன் தம்மைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, அந்தக் கதையைப் பிரஸ்தாபம் செய்தார்கள். “உங்கள் மனநிலை அந்தக் கதை முழுவதும் பிரதிபலிப்பதால், பயன்படும் என அனுப்பினேன்” என்றார். அடுத்தவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். தாம் அப்பொழுது பேசியதெல்லாம் தம் நிலையைத் தமக்குணர்த்தியதால் கதை பொருத்தமானது என்று தெளிந்தார். “எத்தனையோ பேரிடம் சொன்னேன். அதுவே என் நிலை என எனக்கு இன்றுவரை புரியவில்லை” என்றார்.

நம் வாழ்வு முழுவதும் ‘நான்’ என்பதால் நிறைந்தது. அதை உணருவதே கடினம். அது விலக்கப்பட வேண்டியது என்று உணருவது அதைவிடக் கடினம். விலக்குவது என்பது எளிதன்று.

தன்னை உணர்ந்து, தன் குறைகளையறிந்து, அவை விலக்கப்பட வேண்டியவை என விரும்பி, விலக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்வது தவ முயற்சி. அதை மேற்கொண்டு, அது பலித்தால் பலித்த அளவுக்கு நாம் அழைக்காமல் அன்னை நம்மை நாடி வருவார். ‘நான்’ விலகிய இடங்களில் பிரச்னை வாராது. பிரார்த்தனை தேவையில்லை.

‘நான்’ என் வாழ்வில் நிரம்பியுள்ளது என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதே உயர்ந்த அடக்க மனப்பான்மை. அது அன்னை போற்றும் மனப்பாங்கு.

5. பேரின்பம்

கலெக்டர் அதிகாரத்தைக் கண்டு வியந்து, தமக்கு அந்த அதிகாரம் வேண்டும் என ஆசைப்படுபவர், கலெக்டர் எழுந்து போனபின் அவர் ஆபீசில் நுழைந்து, அவருடைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்து தமக்கு அதிகாரம் வந்து விட்டதாக நினைத்தால், நமக்கு அது சிறுபிள்ளைத்தனமான செயலாகத் தெரிகிறது. ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவி, பேராசிரியர்களை நியமித்து, தரமான மாணவர்களைச் சேர்த்து, உலக அறிவைச் சுருக்கமாக 2 ஆண்டு பாடமாக மாற்றி, அதை மாணவர்களுக்குப் போதித்து மாணவர்களை மணியாக மாற்றியதற்கு அடையாளமாக பல்கலைக்கழகம் பட்டம் வழங்கினால், அறிவு பட்டத்திலிருக்கிறது என்று கருதி, தரமில்லாத மாணவன் முறையில்லாத வழியில் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து, பாடத்தை மனதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல், வாங்கிக் கொண்டு மணியாக மாறாமல், மண்ணாகவே இருக்கும் நிலையில் எப்படியாவது பட்டம் என்று பெற்றால் போதும் என்று நினைப்பது நமக்குச் சிறுபிள்ளைத்தனமாகத் தோன்ற வில்லை. இது சகஜமாகிவிட்டது.

இறைவன் ஆனந்தமயமானவன். உலகிலுள்ள ஜடப் பொருள்கள் இறைவனின் வடிவம். மனிதன் என்பவன் ஆத்மா. மனிதனுள் உள்ள ஆன்மா, ஜடப்பொருளை இறைவனின் திருவுருவமாகக் காணமுடிந்தால், அதனுள்ளிருந்து ஆனந்தம் பிறக்கும் என இறைவன்

முயலும் பொழுது, மனிதன் அப்பொருளை, பட்டத்தை நாடுவதைப் போல் நாடி, அங்கு ஆனந்தத்தைக் காணாது, அதற்கெதிரான துன்பத்தைக் காண்கிறான் என்கிறார் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர். கலெக்டர் நாற்காலிக்கு அதிகாரமில்லை. எப்படியாவது பெற்ற பட்டம் வேலை வாங்கித் தாராது, வந்தாலும் போய் விடும். ஜீவனில்லாமல் தொழுதால் விக்ரஹம் வெறும் கல்லாகி விடும். மனிதனுக்கு ஏற்படும் துன்பத்திற்கு இதுவே காரணம். உள்ளுறைச் சிறப்பை விலக்கி, வெளித்தோற்றத்தை நாடுவதால் நாம் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறோம். உண்மையான சிறப்பை நாடினால் மேல் உலகத்தில் பெறும் பேரின்பம், சிற்றின்பத்திற்கே உரிய பூவுலக வாழ்வில் கிடைக்கும் என்கிறார் பகவான்.

சித்த தத்துவத்தை எளிய பாஷையில் எப்படிச் சொல்வது? மனிதன் வசதியை நாடி, அதன் சின்னமான பணத்தைத் தேடுகிறான். அந்தஸ்தை நாடி, அந்தஸ்துள்ளவர்கள் வீடுகளில் உள்ள பொருள்களைத் தம் வீட்டில் வாங்கி வைக்கின்றனர். படிப்பின் பெருமையை அறிந்து, அதன் அடையாளமான பட்டத்தைப் பெற முயன்று பெறுகிறான். மௌனத்தை அடைந்த முனிவர் பேசுவதில்லை என்பதால், நாமும் பேசாமலிருந்தால் முனிவராகலாம் என நினைக்கின்றான். கூட்டுக் குடும்பமாக இருந்தால் அன்பு, பண்பு, தெம்பு, சிறப்பு வரும் என அறிந்து, அன்பில்லாத, பண்பில்லாத உறவினரைச் சேர்த்துப் பிடித்து, கூட்டமாக வைத்து, அதைக் குடும்பம் எனக் கருதி அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை அனுபவிக்கின்றான்.

ஜாதிக்கு உயர்வு ஒரு காலத்தில் இருந்ததால், உயர்வில்லாதவன் தான் பிறந்த உயர்ந்த ஜாதியை வலியப் பற்றிக் கொண்டு அதன் பெருமையை அவனே போற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். சாஸ்திரங்களைப் பயின்று ஞானம் அடைந்தவர்களைக் கண்டு, அதற்குரிய பக்குவமில்லாதவன் சாஸ்திரங்களை மனப்பாடம் செய்தால் ஞானம் வரும் என நினைக்கிறான். பக்தியுள்ளவன் தினமும் பூஜை செய்வதைக் கண்டு, தினமும் பூஜை செய்தால் பக்திவரும் என நினைத்து பூஜையை மேற்கொண்டு வருவது எரிச்சல், ஏமாற்றம் என்று காண்கிறான். அன்பை வெளிப்படுத்தும் வாயிலாகக் குழந்தைகட்கும், மற்றவர்கட்கும் பரிசு கொடுப்பதைக் கண்டு, பரிசே அன்பு என நினைத்து பரிசு கொடுப்பதை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டு முடிவில் அன்பை எதிர்பார்க்கும்பொழுது, கிடைப்பது அன்பில்லை என்று தெரிகிறது. பரிசு பெற்றவர்கள் மேலும் பரிசை எதிர்பார்க்கிறார்கள், கொடுக்கா விட்டால் கடிந்து கொள்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

மனிதன் தன் வாழ்வில் சந்தோஷத்தை எதிர்பார்க்கிறான். வாழ்வின் முடிவில் சந்தோஷத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது, இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறான். வசதியை அனைவரும் விரும்புகின்றனர். சிலருக்குக் கிடைக்கிறது. பலருக்கு முயற்சியோடு முடிவடைகிறது. பெரும்பாலோர்க்கு ஏமாற்றம் கிடைக்கிறது. நிம்மதியை வேண்டாதவர் இலர். கிடைப்பது அபூர்வம் என்ற ஞானம் கிட்டுகிறது. விஸ்வாசத்தைப் போற்றி விரும்பாதவர் இலர். ஒரு

சமயம் கிடைக்கிறது. ஒரு சிலரிடம் கிடைக்கிறது. சந்தோஷம், வசதி, அன்பு, பண்பு, நட்பு, விஸ்வாசம், நிம்மதி போன்றவை மனித வாழ்வைப் புனித வாழ்வாக்கும் அம்சங்கள்.

இளமையில் நம்மை மறந்திருக்கிறோம். வாலிப வளமை நிறைந்துள்ள பொழுது கவலை தெரிவதில்லை. சொந்த வீட்டிலிருக்கும்வரை விஸ்வாசம் உயர்ந்தது என்றும் தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. திருமணமானபின், வெளியூர் போனபின் மாற்றாருடன் பழகும் பொழுது விஸ்வாசத்தின் அருமை தெரிகிறது. இளமை, வாழ்நாள் முழுதும் நீடிக்குமா? தாய் வீடும், அதன் இனிமையும், மாமியார் வீட்டில் இருக்குமா? வாழ்வின் ஆரம்பகால நிறைவு, பிற்காலத்தில் இருக்குமா என்றால் முழு அனுபவம் உள்ளவர்கள் “அதெல்லாம் எதிர்பார்த்தால் முடியாது. இருப்பதைக் கொண்டு திருப்தியடைய வேண்டும். போகிற கதியில் பேரின்பம் நாட வேண்டும்” என்பார்கள். இதுவே வயது, அனுபவம், முதுமை நமக்களிக்கும் அறிவுரை.

வாழ்வு என்று நாம் அறிந்ததில் வளமைக்குப் பருவ முண்டு, வசதிக்கு அளவுண்டு, நிம்மதிக்கு நிபந்தனை உண்டு.

வரையறை இல்லாமல் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் இளமையின் வளமும், அளவில்லாத வசதியை அனைவரும் பெறும் நிலையும், நிபந்தனையற்ற நிறைவான நிம்மதியை எல்லாரும், எக்காலத்திலும் பெறலாம் என்றால், அது அன்னையின் கூற்று என்றாலும், மனம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகிறது.

தயக்கம் இயற்கை. இதுவரை எத்தனைப் பேருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது? அன்னையை வணங்குபவர்கள் அனைவருக்கும் கிடைத்திருக்கிறதா என்று நினைக்கிறோம்.

பட்டத்தின்மீது ஆர்வம் ஏற்பட்ட பின், பட்டத்தை நாடுகிறோம். வேலைக்காகப் பட்டத்தை நாடுகிறோம் என்று நினைத்தால், பட்டம் பெற்றவர்க்கெல்லாம் வேலை கிடைத்திருக்கிறதா என்ற கேள்வியை நாம் கேட்பதில்லை. ஏனெனில் பட்டமில்லாமல் வேலை கிடைக்காது என்று தெரியும். அத்துடன் நமக்குப் பட்டத்தின் உயர்வு தெரிந்து விட்டது என்பதால், பட்டத்தை நிச்சயமாக நாடுகிறோம்.

இதுவரை அன்னையை நாடியவர்களுக்கெல்லாம் இவை கிடைத்திருப்பதை, கிடைத்துள்ள அளவை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. இரண்டாவதாக, எவரும் பெறவில்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், பெறமுடியும் என்றால், ஏன் பெற முயலக் கூடாது என்று நினைப்பது நல்லது. அன்னை சொல்வதை, சரியாகப் புரிந்து முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் அனைவருக்கும் வளமும், வசதியும், இளமையும், நிம்மதியும் எல்லா அளவுகளிலும் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்றாலும், அதை நான் இக் கட்டுரையில் வலியுறுத்திச் சொல்லவில்லை. அதிலிருந்து கீழ்நோக்கி வந்தால் இன்று நாமிருக்கும் நிலைவரை 10 நிலைகள் இருக்கின்றன. நாம் இன்றுள்ள நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்கு நிச்சயமாகப் போகலாம். அதிக முயற்சியுள்ளவர்கள், தமது முயற்சிக்கேற்றவாறு

முன்னேறலாம். அதைப் பெற முடியும், பெற வேண்டும். அது இன்று வாழ்வு நமக்கு அளிக்க முடியாதது. அன்னை அளிப்பது என்று விளக்குவதே என் நோக்கம். வாழ்வின் நிலைகள் சுமார் 100 ஆனாலும் ஒரு 10 நிலைகளை உதாரணமாக எழுதுகிறேன்.

1. இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருமானமுள்ள 8 பேருடைய சிறிய சர்க்கார் ஆபீசர் குடும்பம்.
2. 20,000 ரூபாய் வருமானமுள்ள 4 பேருடைய வியாபாரியின் குடும்பம்.
3. 10,000 ரூபாய் சம்பாதிக்கும் 4 பேருடைய கம்பெனி ஆபீசர் குடும்பம்.
4. சிறிய தொழில் அதிபர்.
5. உயர் சர்க்கார் அதிகாரி.
6. சற்றுப் பெரிய தொழில் அதிபர்.
7. பெரிய அந்தஸ்துள்ள பெரிய மனிதர்.
8. செல்வாக்கில்லாத கோடீஸ்வரன்.
9. பெருஞ்செல்வமில்லாமல் கோடீஸ்வரன் செல்வாக்கையுடையவர்.
10. செல்வாக்குள்ள கோடீஸ்வரரான பெரிய தொழில் அதிபர்.

இவற்றுள் எந்த நிலையிலிருந்தும் அடுத்த நிலைக்குப் போக மனிதன் பிரியப்படுவான். நடைமுறையில் அது யாரோ ஒருவருக்குத்தான் கிடைக்கும். கீழ்க்காணும் முறையில் அன்னையை

ஏற்றுக்கொண்ட அனைவருக்கும் அது கிடைக்கும். அதன் தத்துவம்.

தோற்றத்தைப் புறக்கணித்து ஜீவனை நாடுவது நல்லது.

தோற்றம்

ஜீவன்

புனை

பக்தி

பட்டம்

படிப்பு, அறிவு

கூட்டம்

குடும்பம்

சாமர்த்தியம்

சாதுரியம்

அறிவு

ஞானம்

ஜாதி

உயர்வு

பரிசு

பிரியம்

பேசாமலிருப்பது

மௌனம்

நாற்காலி

அதிகாரம்

பகட்டு

பண்பு

நடிப்பு

உண்மை

நெருங்கிய உறவு

விஸ்வாசம்

அன்றாட வாழ்வில் உண்மையை அதிகமாக நாளும் பொழுது நாம் தோற்றத்தைவிட்டு ஜீவனை நாடுகிறோம். இதில் ஈடுபாட்டுடன் முழுமையைத் தேடும் அன்னை பக்தர்களுக்கு அகவாழ்வின் நெகிழ்ச்சியிலும், புறவாழ்வின் பொலிவிலும் தொடர்ந்த உயர்வுண்டு.

6. இரண்டாம் கட்டம்

ஆசிரமம் வந்து, சமாதி தரிசனம் செய்து, ஆன்மீக விளக்கம் பெற்று, இதுநாள்வரை கண்டறியாத மனநிம்மதி பெற்று, அதனால் பக்தி மேலிட்டு, அன்னையை அன்றாட வாழ்வில் நிதர்சனமாகக் கண்டு, ஒவ்வொரு முறையும் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து, கண்கள் கலங்கிய அன்பர்களுடைய பொதுவான உணர்வை விவரிக்கும் சொற்கள் சில:

- ♦ இனி அன்னையில்லாமல் வாழ முடியாது.
- ♦ பிரார்த்தனையால் நடக்காததே இல்லை என்றாலும், மனம் பிரார்த்தனையைவிட அன்னையையே நாடுகிறது. அன்னையை மட்டும் நினைக்கின்றது. பிரச்சனைகள்கூட நினைவு வருவதில்லை. அன்னையின்றி நான் இல்லை.
- ♦ இத்தனை நாள் அன்னையை அறிந்து கொள்ளாமல் நாள் வீணாகிப் போய்விட்டது.
- ♦ இவ்வளவு அண்மையிலிருந்தும் உயிருடன் அன்னையைக் காணக் கொடுத்து வைக்க வில்லையே.
- ♦ இனி தேவை ஒன்றுதான். மீதிநாள் நான் அன்னையை விட்டுப் போகக்கூடாது.

பக்தியினாலும், மனம் தெய்வ வழிபாட்டின் இனிமையைக் கண்டதாலும், இனிய அன்னை இதயத்தில்

இனிமையாக இருப்பதாலும், மேற்சொன்னபடி பக்தர்கள் கூறுகிறார்கள். இதைவிட உயர்ந்த பக்தியில்லை என்பதுபோல் அன்பர்கள் சமாதியருகே நடந்து கொள்வதை அனைவரும் கண்டிருக்கிறார்கள்.

அன்னை அதிகமாகக் கொடுக்கின்றார். நாம் அதில் ஒரு சிறிதே பெறுகிறோம். அதிகமாகப் பெற்றுக் கொள்வது நல்லது என்ற கருத்தை நான் நெடுநாள் களாக வலியுறுத்தி வருகிறேன். உதாரணமாக அன்னை நமக்கு அளிக்க விரும்புவது கல்வி போன்றது. பட்டங்கள் பி.ஏ.யில் ஆரம்பித்து, எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி., பிஹெச்.டி., டி.லிட், வரை இருக்கின்றன. படிப்பு மேலும் தொடர்கிறது. பட்டம் அளிப்பது கல்லூரி, அதற்கு முந்தைய நிலை உயர்நிலைப் பள்ளி, அதன் முன் நடுநிலைப் பள்ளியும், ஆரம்பப் பள்ளியும் உள்ளன. எனவே பள்ளிப்படிப்பும், கல்லூரிப் படிப்பும் எட்டு நிலைகளில் அமைந்துள்ளன. இன்றைய இந்தியாவில் எழுத்தறிவு 60 சதவிகிதத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது. முன்பு 27 சதவிகிதம்தான் இருந்தது என்று நாம் பெருமைப்படும்பொழுது குறிப்பாக ஆரம்பப்பள்ளிப் படிப்பையே (literacy, எழுத்தறிவு) நாம் மனத்தில் கொண்டு பேசுகிறோம்.

அன்னையிடம் வந்து அருள் பெறுவதும் இதே போன்று பல நிலைகளில் இருக்கின்றது. பலன் பெறுதல் என்றால் அருள் பெறுதல் என்றே பொருள். அன்னை மூலம் நாம் பெறும் பொருள் அவர் அருளைத் தாங்கி வருதலால், ஒருவகையில் அருளுக்கும், பொருளுக்கும் வித்தியாசமில்லை. அருள் பெற்றால் அதன் விளக்க

மாகப் பொருள் வரும். பொருள் பெற்றால் அதன் உள்ளுறை அம்சமாக அருளும் வரும். அதனால் அருளும், பொருளும் அன்னையைப் பொருத்தவரை ஒன்றே.

ஒரு பிரச்னையாக அன்னையிடம் வந்து, பிரச்னை தீர்ந்து, அருள் பெற்ற அன்பர்கள் தாங்கள் பெற்றதைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு, அடுத்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்று நான் விரும்புவதுண்டு. உண்மையான பக்தியிருக்கும் பொழுதே அடுத்த நிலையான இரண்டாம் கட்டத்திற்கு வந்து அருள் பெற்றவர் இதுவரை என் அனுபவத்தில் இல்லை. கல்வித் திட்டத்தோடு ஒப்பிட்டால் அன்பர்கள் பெற்ற பெரும்பெறெல்லாம் பள்ளிப்படிப்பின் பல நிலைகளை ஒக்கும். அதைத் தாண்டிவர எவருக்கும் தோன்றுவதில்லை. முடிவதில்லை. அடுத்த நிலையைப் பற்றி மறந்துவிடுவதே இதுவரை என் வாழ்வில் இயற்கையாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

முதல் நிலையே பலருக்கு அதிகமாகத் தோன்றும். சிலருக்கு அதைத் தாண்டி இரண்டாம் கட்டம் ஒன்றுண்டு என்று சிந்திக்கத் தெரிவதில்லை. அளவில் இல்லையென்றாலும், தரத்தில் இரண்டாம் கட்டம் உண்டு என்பதை இதுவரை எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கியதில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் பெற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியை எடுக்க முன்வந்ததில்லை.

பிஹேச்.டி. பட்டம் பெறுவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டு இனி இப்பட்டத்தை எடுக்க முடியுமா, அப்படி எடுத்தாலும் (age limit) வயது வரையறையைத் தாண்டும்

முன் எடுக்க முடியுமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டவருக்கு அந்தச் சிக்கல் ஒரே நாளில் பிரார்த்தனையால் தீர்ந்தது. அதன் விளைவாகப் பதவி உயர்வு மூன்று முறை பெற்று பல்கலைக்கழக டீன் (Dean) ஆனவருக்குத் தம் பக்திக்குரிய பலன் அடுத்த கட்டமான துணைவேந்தர் பதவியாகக் காத்திருக்கிறது என்பது தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எடுத்துச் சொன்னதை நம்ப முடிய வில்லை. நம்பிக்கையில்லாமல் பலிக்காது. அவருக்காக உருவான அந்தப் பதவி அன்னை பக்தரல்லாத, ஆனால் சரியான மனப்பக்குவம் உள்ள ஒருவருக்கு எதிர்பாராமல் கிடைத்தது. அன்னைக்குக் கல்வித் துறையில் சேவை செய்ய முடிந்த சந்தர்ப்பத்தில் உரிய அன்பர் ஒதுங்கிப் போனார். பக்குவம் உள்ள மற்றொருவர் சேவையின் சிறப்பைப் பாராட்டினார். பலன் அவரைத் தேடி வந்தது.

வருட வருமானம் 10 மடங்குகள் அருளால் உயர்ந்தது அதிகம் என நினைத்த மக்களுக்கு பின்னர் 100 மடங்கு உயர்ந்த பின்னர், அவர்களால் அடுத்த கட்டமும் உண்டு என்று நினைக்க முடியவில்லை. இதுவும் உயர்நிலைப் பள்ளியேதான் எனப் புரியவில்லை.

ஒன்றரை ஆண்டில் முதலீடு 12 மடங்குகள் உயர்ந்ததே அதிகம் என்று நினைத்த அன்பர், அந்த உயர்ந்த முதலீட்டில் தரத்தை 50 மடங்குகள் உயர்த்த வாழ்க்கை மூலம் அன்னை 4 முறை நெருங்கியும் அவர் விலகிப் போனார். விலகியவர் இருந்ததைவிட்டே விலகிப் போனார்.

நிலையில்லாமலிருந்தவர்க்கு உயர்ந்த நிலை ஒன்றரை மாத காலத்தில் அருள் பெற்றுத் தந்தது. அதற்குரிய அத்தனை மாற்றுகளையும் அடுத்த ஒன்றரை வருடத்திற்குள்ளேயே உற்பத்தி செய்து கொண்டார் மற்றொருவர்.

இலட்சம் கோடியாக ஒரு வருஷத்தில் மாறியவுடன், இலட்சியத்தை விட்டுத் தடம் புரண்டு போனார் மற்றொருவர்.

பல ஆண்டுகளாக இருந்த தீராத வியாதி, அன்னையின் அருள் மூலம் தீர்த்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறி நாள் குறிப்பிட்டவுடன், அந்த நாள் வருமுன் முழுவதும் மறைந்தது. அப்படி முழுவதும் மறைந்தாலும் 95 சதவிகித குணம்தான் கிடைத்துள்ளது. மீதி 5 சதவிகிதத்தையும் முயன்று அகற்ற வேண்டும். அப்படி அகற்றினால் பூரண செளக்கியம் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கும் என்பதை நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொண்டாரே தவிர, அந்த 5 சதவிகிதக் குறையை விலக்க முன்வரவில்லை. 95 சதவிகிதக் குணத்தால் பெற்றதை அனுபவிக்கப் போய்விட்டார்.

இரண்டாம் கட்டத்திற்கு வரமுடியாத காரணங்கள் பல. அப்படியொன்று இருப்பதாகத் தெரிவதில்லை. தெரிந்தால் முயலுவதில்லை. முயன்றால் தொடர்வதில்லை. எந்த நல்ல முறைகளால் முதற்கட்டம் பூர்த்தியாயிற்றோ அதை மறந்து விடுவது, எவரால் முதற்கட்டம் முடிந்ததோ அவருக்கு எதிராகச் செயல்படுவது, தெரியாமல் அன்னையிடம் வந்து பலன் பெற்றதைப் போல், அறியாமல் அன்னை முறைகளை

விட்டகல்வது. முதற்கட்டப் பலனின் அளவு தம் நிலைக்கு அதிகமாக இருப்பதால் நிலையிழந்து செயல்படுவது போன்ற பல காரணங்களுண்டு.

அன்னையிடம் வந்து அன்பையும், அருளையும் பெற்றவர் தொடர்ந்து அருள் பெற்று கடைசிக் கட்டம் வரை வந்து தாமும் உயர்ந்து, ஆனந்தமடைந்து, தாம் பெற்றதை மற்றவர்க்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியம் இன்றுவரை இலட்சியமாகவே இருக்கிறது. யதார்த்தமாகவி ல்லை.

